

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

KATIE ASHLEY

Her nefesimde
SEN
VARSIN

Gerçek aşk,
insanın umut
ettiklerindedir.

Her Nefesimde Sen Varsın **Katie Ashley**

1. Baskı: Haziran 2016
ISBN: 978-605-186-015-2
Yayınevi Sertifika No: 12330

Copyright©Katie Ashley

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Kayı Ajans aracılığıyla
Novella Yayınları'na aittir.

Yayınevinden izin alınmadan kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz,
hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Baskı

Sonsuz Matbaa Kâğıt Mücellit Hizm. San. ve Tic. Ltd. Şti.
Davutpaşa Cad. Güven San. Sit. No: 291
Topkapı / İstanbul
Sertifika No : 28487
Tel: 0212 674 85 2

Bir Martı Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti. markasıdır

NOVELLA YAYINLARI
Maltepe Mh. Davutpaşa Cd.
Yılanlı Ayazma Sk. No: 8
Zeytinburnu/İstanbul
Tel: 0 212 483 27 37 - 483 43 13
Faks: 0 212 483 27 38
www.novellayayinlari.com
info@novellayayinlari.com

Orijinal adı	: The Pairing
Yayın Yönetmeni	: Şahin Güç
Çeviren	: Derya Engin
Editör	: Elçin Kazancı
Sayfa Tasarımı	: Elif Yavuz
Redaksiyon	: Çiğdem Aldatmaz
Kapak	: Alla Özabat

KATIE ASHLEY

Her nefesimde
SEN
VARSIN

Çeviren: Derya Engin

Birinci Bölüm

Alpesh ya da daha sık kullanılan adıyla Pesh Nadeen, sol kulağına gelen tiz ses üzerine elini komodine götürüp el yordamıyla alarmı kapattı. Ses kesilmeyince, koyu kahve-rengi gözleri birden açıldı. Komodine bakınca bunun alarm değil, çağrı cihazı olduğunu anladı. Gözlerini ovuşturup yatakta doğruldu. Çağrı cihazını eline alıp ekrana baktıktan sonra homurdandı ve kapatma tuşuna bastı. Bu kodu çok iyi biliyordu. Acil servis doktorlarından biri gece nöbetine gelmemiştir. Yönetici olarak ya onun yerine birini bulması ya da bizzat gitmesi gerekiyordu. Hayatında heyecan verici pek bir şey olmadığını düşünerek telefonunu aldı. Görevli hemşireye kendisinin nöbeti devralacağını ve mümkün olduğunca çabuk orada olacağını söyledi.

Banyoya girerken, zaten az olan boş günlerinden birinin elinden alındığına sızlanmadı bile. Beraber çalıştığı çoğu doktorun eşleri ve çocukları vardı. Çok ciddi bir durum

olmadıkça asla çağırılmazlardı. O zaman, aralarındaki tek bekâr ve çocuksuz kişi olarak, boşluğu neden o doldurmasındı? Bunu yapmak şerefli bir işti ve şayet Pesh'in kendine dair gurur duyduğu bir şey varsa, o da şerefli biri olmasıydı.

Rekor hızla duş alıp tıraş olduktan sonra gardıroba koştu. Adeta imzası haline gelen, uzun kollu, mavi gömleklerden birini ve marka keten pantolonunu giydi. Beyaz doktor önlüğü dışında, bunlar da onun üniformasıydı. Asla düz beyaz gömlek giymezdi. Mavi rahatlatıcı bir renkti ve hastalarının daima huzurlu, rahat olmalarını istiyordu. Kravatını taktığı gibi de gardıroptan uzaklaşıp şifonyiere geçti.

Cüzdanını ve hastane giriş kartını alırken, gözü antika gümüş çerçevedeki resme takıldı. Rahmetli eşinin gülüşü camın arkasından parlıyordu. Jade ılık saçan mavi gözleriyle ona bakıyordu; ikisinin de geleneksel Hint düğün kıyafetleri içinde yüzleri gülüyordu. Jade'in uzun, sarı saçları dalga dalga dökülüyordu ve âdet gereği çeşitli kurdeleler, nazarlıklar ve boncuklarla süslenmişti.

"Elmalı turta kadar Amerikalı" karısının Hint düğün törenine memnuniyetle adapte olduğunu düşününce göğsü sıkıştı. Altı yıllık evlilikleri boyunca çokça mutlu gün ve güzel zaman geçirmiş olmalarına rağmen, düğün gününden daha mutlu bir gün hatırlayamıyordu. Sonunda bir oldukları gündü o, iki farklı insanın ve kültürün bir olduğu gün. Birlikte mutlu ve uzun bir gelecekleri olacağına dair sözleri vardı. Otuz beş yaşındaki karısının ondan kopup gittiği o korkunç günden bu yana iki yıl geçmişti. Onun kahkahası ve

tatlı varlığıyla dolu olmayan, bomboş bir eve gelmeyi dahi istemezken, onu özlemediği bir gün bile olmamıştı. Kimse yaşadığı acıyı tahmin bile edemezdi; ancak kalbi göğsünden sökülüp alınmış az sayıda kişi onun geride bıraktığı boşluğun ne demek olduğunu tam olarak anlayabilirdi.

Yüreği iyice ağırlaşarak kapıdan çıktı. İşe giden kısa yol boyunca Pesh, kafasının içinde yankılanan acı çığlıkları bastırsın diye radyoyu açma gereği bile duymadı. Bunun bir işe yaramayacağını biliyordu. Ne kadar uğraşırsa uğraşsın, acısını dindiremiyordu. Ailesi ve arkadaşları bir yıl boyunca onun acısını paylaştıktan sonra ona hayatına devam etmesini söylediler. Çaresizce, onu böyle görmenin, hayatını üzüntü ve yalnızlık içinde geçirmesinin Jade'in en son istediği şey olduğunun, meşaleyi Jade adına onun taşıması gerektiğinin farkına varması için çabaladılar. Pesh onlara hayatına devam ettiğini kanıtlamaya çalıştı, ama bunun tek sonucu hayatı kendininki kadar karışık bir kadına âşık olduğunu sanmak oldu. Bu hatadan sonra kimsenin ona artık Jade'in hatırasından uzaklaşma zamanının geldiğini söylemesine izin vermeyeceğine yemin etti. Yeniden sevecek ve evlenecekse ilk adımı atan kendisi olacaktı.

Çalışan otoparkından hastaneye, ezbere bildiği yolu kullandı. Her gün aynıydı, art arda aynı şeyler... Daha beyaz önlüğünü üzerine geçirememişti ki adının anons edildiğini duydu. Servise çıkmadan önce lavaboya koşup ellerini mümkün olduğunca çabuk yıkayıp temizledi. Doktor odasının kapısını sırtıyla açtı, hızla travma alanına doğru yürüdü.

Cam kapılardan geçer geçmez personel başına üşüştü.

İki hemşire bir adamın başında duruyordu. Biri yüz maskesini tutarken diğeri de elindeki torbayla ciğerlerine hava pompalıyordu. Adamın yanında duran bir başkası ona kalp masajı yapıyordu.

Pesh, ellerine bir çift plastik eldiven geçirdikten sonra adamın yanına gelip görevli hemşireye baktı. “Erkek, kırk beş yaşında, parkta koşarken yere yığılmış. Bilinen bir tıbbi geçmişi yok. Sadece bir kere düşmüş,” diye hızla bilgi verdi hemşire.

“Kan basıncı düşüyor,” diye seslendi arkasındaki hemşire.

Makineler biplemeye başladı, odayı bir gürültü senfonisi kaplamıştı. “Tamam, ona yeniden elektroşok vermeliyiz.” Acil müdahale arabası sedyenin yanına getirildi. Pesh elektrotları eline aldı. “Şarj oluyor. 260 jul verilecek.”

“Uzak durun,” dedi Pesh. Adamın göğsüne kompres uygulayan ve solunum torbasını tutan hemşireler geri çekildi, ellerini ondan çekti. Pesh jelli elektrotları adamın göğsüne dayadı. Elektrik akımı adamın vücuduna geçince, kolları ve bacakları havaya kalktı.

Pesh kalp monitörüne baktı. “Hâlâ düz çizgi. Tekrar.”

“360 jule çıkarıyorum,” diye cevap verdi hemşire.

“Uzak durun.” Pesh elektrotları bir kez daha adamın göğsüne dayarken, “Haydi, haydi, at, lanet olsun,” diye mırıldandı. Ne kadar genç ya da yaşlı olduğunun bir önemi yoktu, bir hastayı kaybetmekten nefret ediyordu. Vücut

elektriğe tepki verip sarsılsa da kalp donup kalmıştı. Savaşı kaybediyor olmasına rağmen bir kez daha, “Uzak durun!” diye bağırdı.

Adamın yaşamsal değerleri değişmedi, Pesh başını iki yana salladı. “Kalbine masaj yapmak için göğsünü açmalıyız. Bana kaburga ayırıcıyı ve göğüs testeresini getirip, stajyer doktorlardan birini çağırın,” dedi. Başka bir hemşireden yüz maskesi aldı ve taktı.

Pesh adamın göğsünü hızla kestikten sonra hemşirelerden birinden testereyi aldı. Göğüskafesini kestikten sonra, hemşirenin kaburga ayırıcıyla çalışacak şekilde yaklaşabilmesi için kenara çekildi. Göğüskafesini kenara çekip yavaşça adamın duran kalbini eline aldı. Bunu daha önce kaç kez yapmış olursa olsun, insan vücudunun en önemli organım avuçlarında tutuyor olmanın aşağılayıcı bir yanı vardı. Pesh onu art arda sıkıp bırakarak, organın her zamanki pompalama hareketini taklit etti.

Yaralı kalp yeniden çalışmaya başlayacak mı diye beklerken her saniye acı içinde geçiyordu. Kalp hareketsiz kalınca Pesh içini çekti ve bir süre gözlerini kapadı. Adamdan uzaklaştı. Duvardaki saate bakıp pişmanlık içinde, “Ölüm saati: sabah dokuz kırk yedi,” dedi.

“Aileyle benim ilgilenmemi ister misiniz?” diye sordu stajyer doktor.

Pesh başını iki yana salladı. “Hayır. Sen dikişleri yap. Eminim ki onu görmek isteyeceklerdir.” Kanlı eldivenlerini çıkarıp tehlikeli atık kutusuna fırlattıktan sonra maskesini

çıkardı. Travma alanının cam kapılarından geçip bir sağlık görevlisinin etrafı incelediği kısma geçti. “Adını biliyor muyuz?”

Sağlık görevlisi adamın ehliyetini gösterdi. “Aaron Chapman.”

“Teşekkür ederim.”

Acil servis alanına açılan mekanik kapının tuşuna basmadan önce, uzun koridoru geçti. Bekleme odasının yanındaki odada, adamın karısı ve iki genç oğlu sessizce oturuyordu. Kapıyı açarken güç toplamak için sessizce dua etti. Bu, işinin en zor kısmıydı. Uzun saatler boyu hayat kurtarmaktan ve hastalara teşhis koymaktan keyif alsa da, bu kısım onu hem duygusal hem de fiziksel olarak tüketiyordu.

“Bayan Chapman?”

Otuzlarının sonu, kırklarının başında gibi görünen kadın oturduğu sandalyeden kalktı. “Evet?”

Pesh tokalaşmak için elini uzattı. “Ben Doktor Nadeen. Kocanızla ben ilgilendim.”

Kadın başını salladı ve birkaç adım öne geldi. “O nasıl?”

“Kocanız ciddi bir miyokard enfarktüsü geçirdi.” Kadının boş bakışları üzerine, “Kalp krizi,” diye cevap verdi.

“Aman Tanrım, inanamıyorum. Kolesterolü yüksekti, ama her gün koşar. Çocukları okula bırakıyordum, buradan on dakika uzaklıktaydım ve onlara babalarının düşüp ayak bileğini kırdığını söyledim. Tabii ki beni neden o değil de hastane aradı diye endişe etmedim değil...” Lafları gevelemeye başladığını fark edince sustu. Elini boğazına götürdü. “Peki, o şimdi iyi mi?”

Pesh başını iki yana salladı. “Çok üzgünüm, ama kalp krizi kalbe çok zarar verdi. Hastaneye getirildikten sonra onu hayata döndürmeyi başaramadık.”

Kadının gözleri fal taşı gibi açıldı. “Hayır, hayır, HAYIR! Muhakkak yapabileceğiniz bir şeyler olmalı!”

“Çok üzgünüm. Onu kurtarmak için elimizden geleni yaptık, sağlık görevlileri de onu getirirken hayata döndürme çalışmaları yaptı, ama hiçbir çabaya cevap vermedi.”

Kadının ağlaması Pesh’in ruhuna işledi. Gözleri dolan oğullarının üzerine yığıldı. Pesh kontrolsüz şekilde ağlayan kadının yanında metanetli görünmeye çalıştı. Azrail rolünü oynayan çoğu doktor kötü haberi verir ve ardından çekip giderdi. Pesh’se bir hastaya bakmanın aynı zamanda onun ailesiyle de ilgilenmek olduğuna inanıyordu. Bu sebeple cebinde çalan çağrı cihazını duymazdan geldi. Ancak kendi adı anons edilince bir adım öne gitti. Dul kadının omzuna elini koydu. “Cenaze evinden bir görevli gelene kadar onun yanında olmak isterseniz, benimle gelebilirsiniz.”

“E-evet, lütfen,” diye mırıldandı kadın. Çocuklarının kolunda, Pesh’in ardından odadan çıkıp otomatik kapılardan geçti. Kocasının cansız bedeninin bulunduğu muayene odasına geldiklerinde Pesh döndü ve bir kez daha onun omzuna dokundu. “Başınız sağ olsun.”

Annesi konuşamadığı için oğlu, “Teşekkür ederiz,” dedi. Kadın koşarak gitti ve başını kocasının göğsüne yasladı. Vücudu hıçkırıqlarla sarsılıyordu.

Pesh başını salladı ve sonra dönüp yürümeye başladı.

Kararlı adımlarla yürürken çağrı cihazına baktı, teşhisle ilgili bir şey danışıyorlardı. Onun söylediklerinden sonra bu hasta toparlanacaktı. Bu da mesleğinin her iki tarafını açıkça gösteriyordu işte.

Pesh, işi bittikten sonra acil servisin idari bölümüne geçti. Bir tabureye oturup başını ellerinin arasına aldı. Gözlerini ovalarken, gizli yaşlardan değil, aşırı yorgunluktan nemlenmiş olduklarını fark etti. Eğer tek bir gerçek varsa, o da profesyonel olduğuydu. Doktorlar işlerini yaparken duygularını işe karıştırmamaları gerekiyordu, aksi takdirde akıllarını kaybederlerdi. Ama şu an konu duygularını işe karıştırmak değil, sonrasıydı. Adrenalin depoları boşaldığında yaşanan ıstırap, ailenin histerisine, paniğine, acısına ve kalp kırıklığına omuz vermiş gibi görünen, çökmüş vücuduydu en kötüsü.

O şekilde, başı ellerinin arasında, etrafındaki uğultuları duymadan ne kadar kaldığını bilmiyordu. Omzuna bir elin dokunduğunu hissettiğinde irkildi.

Görevli hemşirelerden ve en güvendiği mesai arkadaşlarından Kristi'ydi gelen. Ona içindeki acıyı biliyormuş gibi, sıcacık bir gülümsemeyle baktı. "Doktor Nadeen, bölmek istemem, ama bir ziyaretçiniz var."

"Öyle mi?"

Kristi başını salladı. "Muayene odası D."

"Teşekkür ederim."

Pesh kapıyı itip açtığı anda şaşkınlığına engel olamadı. Gevşek bir topuz yapılmış, kestane rengi saçları ve mut-

lulukla parlayan, zümrüt yeşili gözleriyle Emma Harrison Fitzgerald kucağında altı aylık oğluyla karşısında duruyordu. “Merhaba. Umarım işinden alıkoymuyorumdur seni.”

Onu görür görmez göğsünün içini tertemiz bir sevgi kaplayıverdi. Dokuz ay önce bu hissi aşkla karıştırmıştı, ama artık aradaki farkı biliyordu. Onu sadece arkadaş olarak seviyordu. “Sana da merhaba. Seni görmek ne güzel.” Neden acil serviste olduğunu düşünerek kaşları havaya kalktı. “İyisin, değil mi?”

“Ah, gayet iyiyim. Sadece...”

Pesh bakışlarını zevkle emziğini emen, kızıl saçlı çocuğa çevirdi. “Noah iyi, değil mi?”

Emma gülümsedi. “Harika.”

Pesh tuttuğu tedirgin nefesi verdi. “Bunu duyduğuma sevindim. İkiniz de çok iyi görünüyorsunuz.”

“Teşekkür ederim.” Emma onu süzdü ve kaşlarını çatı. “Keşke ben de senin için aynısını söyleyebilseydim. Neyin var?”

“Zor bir gündü.” Emma’nın meraklı bakışlarına rağmen anlatmak istemedi. Sonunda ellerine bakıp, “Bu sabah bir adamın kalbi avuçlarımda içindeydi,” diye karşılık verdi.

Emma’nın gözleri kocaman açıldı ve yutkundu. “Aman Tanrım...”

Pişmanlıkla başını iki yana salladı. “Ama ne kadar uğraşsam da onu kurtaramadım.”

Emma onun kolunu okşamak için elini uzattı. “Çok, çok üzıldüm.”

“Teşekkür ederim,” diye mırıldandı. Yine duygusallaşmadan konuyu değiştirmek istediğinden ona oturmasını işaret etti. “Ee, buraya gelmene sebep nedir?”

“Senden bir iyilik isteyeceğim.”

Şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı. “İyilik mi? Aidan için başka bir uçuş mu mesela?”

Emma kahkaha attı. “Hayır. Sanırım bir daha küçük bir uçağa binmesi için aradan çok uzun zaman geçmesi gerekecek.” Noah huzursuzlanmaya başlayınca onu kucağından omzuna aldı. Noah da emziğini atıp ağlamaya başladı.

“Dur, ben alayım,” dedi Pesh kollarını uzatarak. Noah şaşkın, mavi gözlerle ona bakıp gülümsedi. “Merhaba, ufaklık. Seni son gördüğümünden beri ne kadar da büyümüşsün!”

Noah uzanıp Pesh’in stetoskopunu aldı. “Ne diyordun?” diye sordu Emma’ya.

“Senin Katolik olmadığını düşününce bu çok büyük bir şey, biliyorum, ama Noah’ın vaftiz babası olur musun?”

Pesh o kadar şaşırdı ki ağzı açık kaldı. “Sen ciddi misin?”

Emma başını salladı. “Katolik olmadığım için, vaftiz etme işini Noah’ın babasına bıraktım. Onu hatırlıyor musun?”

Pesh kahkaha attı. “Çöpçatan Bay Fitzgerald’ı nasıl unutabilirim?”

Emma gülümsedi. “Doğru. Neyse, ne kadar ısrarcı olduğunu biliyorsun.”

“Ah, evet, biliyorum.”

“Bir Katolik ve bir de Katolik olmayan vaftiz ebeveyne izin veriliyor. Vaftiz anne olarak Aidan’ın yeğenini seçtik, bir de seni istedik.”

“Peki, ama ya en yakın arkadaşın?”

“Connor mı?”

“Evet, o.”

Emma elini havaya savurdu. “Connor hiç ibadet etmeyen bir Baptist olmasının yanında, Noah üzerinde hiçbir ahlaki ya da dini sorumluluğu olmadığını net şekilde belirtti.” Gülüp kafasını iki yana salladı. “O ve Casey en yakın seçenekler olmasına rağmen, Noah’a manevi birer yol gösterici olmak yerine onu yoldan çıkarmak için bekliyorlar.”

Pesh gülümsedi. “Anlıyorum.”

Emma’nın kestane rengi kaşları endişeyle havaya kalktı. “Umarım sana bunu söylediğim için alınmamışsındır. Senin en iyi ikinci seçenek olduğunu düşünmeni istemem. Noah’ı koruyacak ve ona yol gösterecek birini düşününce aklıma ilk gelen insanlardan biri sensin.”

Pesh stetoskopu Noah’ın ağzından almaya çalıştı. “Peki, Aidan buna ne diyor?” Noah’ın doğduğu gece aralarında bir arkadaşlığın başladığını biliyor olmasına rağmen, Aidan kadar sahiplenmeyi seven birinin, Emma’nın potansiyel eski aşkının, oğlunun hayatında bu kadar büyük rol almasını isteyip istemeyeceğinden emin değildi.

“Sorun etmiyor,” diye cevap verdi Emma, çantasının sapıyla oynarken.

“Emma,” diye üsteledi Pesh.

Emma ona bakıp ellerini iki yana açtı. “Pekâlâ, başlangıçta bu fikir onu pek heyecanlandırmadı. Onu ikna etmem biraz zaman aldı, ama artık kabul etti.”

“Ne kadar onur duymuş olsam da, ikinizin arasında gerginliğe sebep olmak istemem.”

“Olmayacaksın. Söz veriyorum.” Emma uzandı ve onun elini tuttu. Aylar önce olsa, bu dokunuş onu baştan aşağı titretirdi. Şimdiyse bir arkadaşın dokunuşundan öte değildi. “Bu zamanda gerçekten şerefli bir erkek bulmak çok zor. Senin çok iyi bir yüreğin ve şefkatli bir ruhun var. Sadakatini de buna eklersek, oğlumun hayatında olması için senden daha iyi birini düşünemiyorum, Aidan da buna katılıyor.” Onun elini sıktı. “Lütfen evet de.”

Pesh gözlerini Emma’nın yoğun bakışlarından Noah’ın meraklı bakışlarına çevirdi. Nasıl hayır diyebilirdi? Çocukları seviyordu ve bir gün onlarla dolu bir evi olmasından başka bir hayali yoktu. Emma’nın onunla ilgili böylesine yüce düşünceleri olması içini eritmişti. Noah’ın tatlı yüzüne bakarken, onun hayatının bir parçası olmak istedi. “Emma, bu benim için bir ayrıcalık.”

Emma’nın yeşil gözleri parladı ve bir anda oturduğu yerden sıçradı. “Gerçekten mi?”

Pesh onun heyecanını görünce gülümsedi. “Elbette, bu benim için bir onur ve zevk.”

Onun boynuna atılıp, “Teşekkür ederim, Pesh. Çok, çok teşekkür ederim!” diye bağırdı.

Noah ikisinin arasında neşeyle çılgılık attı ve Pesh’in

göğsünü tekmeledi. Emma geri çekildiğinde Noah ikisine de gülümsüyordu, Emma bunu görünce daha da güldü. “Sarıyorum Noah da vaftiz babasını onaylıyor.”

Pesh onun gülümsemesine aynı şekilde karşılık verdi. “Bence de. Ya da annesinin bir kilometre yakınındaki herkesi ikna edebilme kabiliyetini fark etti.”

“Korkunçsun,” diye cevap verdi Emma, şakayla karışık onun koluna vurarak.

Kristi odanın kapısından başını uzattı. “Rahatsız ettiğim için kusura bakmayın Doktor Nadeen, ama muayene odası A’da bir hastanız var.”

“Teşekkür ederim. Hemen geliyorum.” Emma’ya dönüp başını iki yana salladı. “Üzgünüm, gitmem gerek.”

“Hayır, hiç sorun değil.” Uzanıp Noah’ı ondan aldı. “Vaftiz töreni iki hafta sonra. Sana bütün detayları göndereceğim. Marietta’daki kilisede olacak, çünkü orası bize daha yakın. Sonrasında da büyük bir parti vereceğiz.”

“Programımı ona göre ayarlarım.”

“Harika.”

Pesh, Noah’ı yanağından öpmek için eğildi. “Hoşça kal, vaftiz oğlum. Anneni üzme.” Emma’yı kendine doğru çekti ve ona sarıldı. “Sana da hoşça kal.”

Emma ona sımsıkı sarıldı. “Tekrar teşekkür ederim. Beni ne kadar mutlu ettiğini anlatamam. Aidan’ı da.”

Emma’nın Aidan’ınkinden daha mutlu olduğunu düşündü, ama bunu kendine sakladı. Onun yerine Emma’yı kapıya kadar geçirdi. Elini kapının koluna uzattığı sırada

Emma onu başka bir cümleyle yine şaşırttı. “Bu arada, eğer gördüğün biri varsa, lütfen onu da getir.”

Pesh dudaklarından dökülen kahkahaya engel olamadı. “Hiç sanmıyorum.”

Emma kaşlarını çattı. “Ama ben düşünmüştüm ki... en azından şu ana dek biriyle çıkmaya başladığını umuyordum.”

“Hayır, çıkmıyorum.”

Emma Noah’ı kucağından diğer tarafa alırken, başını iki yana salladı. “Bu nasıl mümkün olabilir? Kafana poşet filan geçirerek mi dolaşıyorsun? Münzevi gibi mi yaşıyorsun?”

“Poşete hayır, münzevi gibi yaşamaya evet.” Etrafına baktı. “Sürekli buradayım.”

Emma’nın bakışları ondan, yanlarından geçen hemşirelere çevrildi. Yüzlerindeki ifadeden, ona attıkları kıskançlık dolu bakışlardan akıllarından neler geçtiğini anlayabiliyordu. “Kadınlar üzerinde nasıl bir etki yarattığına dair hiç fikrin var mı?”

Pesh kollarını göğsünün üzerinde birleştirdi. “Hayır, ama sanırım bana hatırlatman gerek.”

Emma içini çekti. “Sadece mutlu olmanı istiyorum ve içten içe olmadığını da biliyorum.”

“Lütfen, şimdi bunu bırakalım, olur mu?”

Emma başını sallasa da, Pesh ikna olmadığını gayet iyi biliyordu. O güzel kafasının içinde çöpçatanlık düşünceleri hızla dolaşmaya başlamıştı bile. “Yakında görüşürüz,” dedi,

ardından da koridorda yürümeye başladı.

Emma ve Noah'm otomatik kapılardan geçip bekleme salonuna girişini izlerken, kendi çocuğunun olmasının nasıl bir his olduğunu düşündü, içi sızladı. Rahmetli eşi Jade, ölmeden birkaç ay önce gebe kalmak için tedavi görüyordu. Bir kere düşük yapmıştı, ama son bebek yapma denemelerinin başarılı olacağına dair büyük umutları vardı. Hamile olup olmadığını öğrenemeden ölmüştü. Otopsi sonucu geldiğinde, Pesh ya hamileyse diye raporu okumayı reddetti. Buna katlanmak çok zor olacaktı.

Bu kötü düşünceleri bir kez daha zihninden savuşturup kendisine ihtiyacı olan hastanın olduğu odaya gitti.

İkinci Bölüm

Megan McKenzie dolabını karıştırırken, “Nerede be bu elbise?” diye söylendi. Tek resmi ve mütevazı elbisesi, vaftiz oğlu Noah’ın vaftiz törenine hazır olsun diye hafta başında kuru temizlemeye gitmişti. Vaftiz anne olarak, olgun ve sorumluluk sahibi biri gibi görünmek istiyordu. Gardırobundaki çoğu elbise eski hayatına aitti, yani oğlu doğmadan önceki hayatına. Çok kısa, çok dar ve çok açıklardı.

Mason’a bakmak için gözlerini kanepeye çevirdi. Kıpırdamadan televizyondaki çizgi filmi izliyordu. “Hemen dönerim, tatlım.”

“Mamam, anneciğim.”

Hoplayarak bodrum kat basamaklarını çıkıp anne ve babasının mutfağına geçti. Aradığı elbiseyi koridordaki gardıropta bulabileceğini umuyordu. Eğer bulamazsa, mahvolmuştu. Oturma odasına girerken, televizyondaki ses yüzünden donup kaldı. Midesine kramp girdi ve kalbi hızla çarpmaya başladı. O sesi çok iyi biliyordu. Onun kalbini

delen, ruhunu ezip geçen ve tamir bile etmeden ardında bırakan adama aitti.

On dokuz yaşındaki erkek kardeşi Sean kanepeye uzanmış, ESPN izliyordu. Ekranda eski erkek arkadaşı Davis Durrell, Falcons formasıyla röportaj veriyordu. Megan, onun evine kadar ulaşmış olmasına duyduğu öfkeyle odaya daldı ve bir hışımla kardeşinin elinden kumandayı aldı. Televizyonu kapatıp kumandayı ona fırlattı, kumanda göğsüne çarptı. Sean ona bakıp homurdanmaya başladı. “Neyin var senin, Meg? İzliyordum.”

“Nasıl hâlâ bunu soracak kadar odun olabiliyorsun?”

“Davis’in eski bir röportajını izliyorum diye odun mu oluyorum?”

“Kafan almıyor mu?” diye tersledi Megan.

“Onu aştığını sanıyordum,” diye karşı çıktı Sean.

Megan, geçen iki yıldan sonra bile Sean’a, kendisini hamile bırakıp kaçan, sonra da oğlunun sorumluluğunu almak yerine bir çek yazıp giden adamı aşmanın hiç de kolay olmadığını anlatmaya gerek bile duymadı. Sean genç bir erkek olarak, böylesine bir yaranın iyileşmiş gibi görünse de, her an kanayabileceğini anlayacak kadar derin biri değildi.

“Aştım,” diyerek yalan söyledi Megan. “Ama bu onu görmek istediğim anlamına gelmiyor. Çoğu insan erkek arkadaşını ardında bırakabiliyor, ama benimki futbol sezonu boyunca burnuma sokuluyor. O bitse bile yine etrafta bir yerlerde oluyor.” Kollarını göğsünde birleştirip Sean’a dövecek gibi baktı. “Onu izlemek istemediğim konusunda bana biraz daha hassasiyet göstersen iyi olur.”

“Aşağılık eski sevgilin Falcons’ta oynuyorsa ve ESPN onunla röportaj yapıyorsa ben ne yapayım?”

“Benim gözümün önünde seyretmek zorunda değilsin!”

Onun çıkışı üzerine Sean ellerini havaya kaldırıp yenilgiyi kabul etti. “Özür dilerim. Seni bu kadar kötü etkileyeceğini bilmiyordum. Bir dahakine kanal değiştiririm, tamam mı?”

“Güzel,” diye mırıldandı. Bu çıkışı yüzünden kendini kaçık gibi hissettiğinden, başını hiç kaldırmadan gardıroba yöneldi. Şükür ki lacivert elbisesi, kuru temizlemecinin plastik poşetiyle birlikte orada asılıydı. Arkasını döndüğünden annesinin uçuk pembe bir tayyör giymiş olduğunu gördü. Annesi, Megan’ı bornozla görünce baştan aşağı süzdü. “Megan, yarım saate çıkıyoruz. Neden hâlâ giyinmedin?”

Megan gözlerini kapatıp, annesinin kafasını kopartmak için içinden ona kadar saydı. “Kuru temizlemeciden aldıktan sonra elbisemi burada bırakmışım. Zamanında hazır olacağım, söz veriyorum.”

“Mason’ı benim giydirmemi ister misin?”

“Onu hallettim. Benim hazırlanmam gerek.” Başka hiçbir şey demeden hızla annesinin yanından geçip mutfığa girdi. Babası en iyi takım elbisesi ve kravatıyla barın yanında durmuş, kol düğmelerini takıyordu.

Babasının meraklı bakışı üzerine elini kaldırdı. “Yarım saat sonra çıkacağımızı biliyorum. Hazır olacağım. Yemin ediyorum.” Sonra hemen bodrum katın kapısını açtı. Merdivenlerden koşarak inerken sakinleşmeye çalıştı. Anne ve

babasının bu iyi niyetli tavırlarının onu çileden çıkaracağını bilmiyordu. Elbette ki yalnız yaşadığı dönemde onu bu kadar rahatsız etmiyorlardı. Şimdi onların çatısı altına geri döndüğü için, onun artık küçük kızları değil, yirmi beş yaşında ve bir anne olduğunu unutmuş gibiydiler.

Hemşirelik eğitimini bitiremeden tamzamanlı çalışamayacağını biliyordu. Kendi evi olmasının verdiği özgürlüğü sevse de ev kirasını ve Mason'ın kreş parasını ödeyemiyordu. Bu yüzden, eşyalarını toplayıp kuyruğunu bacaklarının arasına kısırdı ve annesiyle babasının bodrum katına taşındı.

O kadar da kötü değildi. Mason ve onun kendi odaları olmasının yanında, kendi mutfağı ve banyosu da vardı. Babası kısa süre önce emekli olmuştu, Mason için iyi bir rol modeldi.

Mason'ı bıraktığı gibi, en sevdiği çizgi film *Çılgın Hırsız*'ı izlerken buldu. Onu keten pantolonu, siyah smokin gömleği ve kırmızı papyonuyla görünce gülümsedi. Daha önceki gün on yedi aylık olmuş olmasına rağmen, orada küçük bir adam oturuyormuş gibiydi. Genellikle, oturma odasında koşturup durur, oyuncaklarıyla oynardı. Ama minyonları gördüğü anda neredeyse katatonik olmuştu. Onu erkenden giydirirken Megan'ın planı buydu. Filmli yanlışlıkla görmüştü, çünkü böyle çizgi filmleri izlemek için henüz küçüktü, ama büyük kuzenleri ve kardeşleriyle birlikte, sıklıkla bu yaşta izleyemeyeceği programlara maruz kalıyordu. Yaşına göre bu kadar iyi konuşmasının sebebinin de etrafının yetişkinler ve çocuklarla dolu olması olduğunu düşünmek hoşuna gidiyordu.

“Uslu durdun mu?” dedi.

Mason onu fark etmedi bile. Bebek mavisi gözlerini televizyondan ayırmadı. Film bitmek üzere olduğu için, Megan yatak odasına girip hazırlanması gerektiğini biliyordu.

Mason’ın yüzüne her bakışında, onun babasına hiç benzemediğini görüp şükreliyordu. Platin sarısı saçları ve mavi gözleri tamamen ondandı. Babasına çeken tek şey vücuduydu. Megan bir altmış boyundayken, Davis bir seksen beş boyunda ve doksan kiloydu. Mason daha şimdiden boy ve kilo tablolarında yaşlılarına göre ilerideydi.

Davis hayatı boyunca Mason’ı sadece iki kez görmüştü; doğduğu ve hastaneden eve geldiği gün. Sonrasında Megan’ın gönderdiği hiçbir fotoğrafa ya da e-postaya cevap vermemişti. Davis, futbol kariyerinde hızla yükselirken bir bebeğinin sorumluluğunu almak istemiyordu. Onun yerine, geceleri saatler süren partilerde vakit geçirmek istiyordu. Megan onu ihtarla tehdit edince nafaka ödemeyi kabul etmişti. Mason’ın yaşı geldiğinde babasını sormasından çok korkuyordu. Dünyadaki hiçbir şeyin onu incitmesini istemiyordu ve babası tarafından istenmemiş olmanın onu inciteceğini biliyordu.

İçini çekip elbiseyi giydi ve yukarı doğru çekti. Oflayıp pufalayarak fermuarı kapattı. Aynanın karşısına geçtiğinde, bir o yana bir bu yana dönerek kendine baktı. Bu elbisenin onu bu kadar seksi, aynı zamanda da saygıdeğer göstermesi hoşuna gidiyordu. Kalp şeklindeki göğüs açıklığına rağmen, elbisenin boyu diz altındaydı. Aidan dayısının, ya da sıklık-

la dediği “Aidayı”sının, lise mezuniyet hediyesi olan inci kolyeyi taktı.

Aidan annesinin küçük erkek kardeşıydi ve ailedeki tek erkekti. Megan doğduğunda ise henüz sekiz buçuk yaşındaydı. Megan, ilk torun olarak zamanının büyük bir kısmını büyükanne ve büyükbabasıyla, doğal olarak da Aidan’la birlikte geçirmişti. Aidan sürekli onu kucağına almış ve şımartmak için elinden geleni yapmıştı. Konuşacak yaşa geldiğinde de ağzından “Aidan Dayı” lafı bir türlü çıkmamıştı. Bunun yerine ona “Aidayı” diyordu. Aidan otuz dört yaşına gelip evlendiğinde de bu takma isim değişmemişti.

Mason’ın vaftiz babası olarak Aidan’ı istemesi çok normaldi, karısı Emma’yla birlikte onun kendisinden Noah’ın vaftiz annesi olmasını istemelerindense onur duymuştu. En küçük kuzenini çok seviyordu ve ona mümkün olan en iyi vaftiz anne olmayı planlıyordu.

Yatak odasından çıktığında Mason’ın henüz yerinden kıpırdamadığını gördü. “Haydi, dostum, gitme zamanı.”

Mason sızlanmaya başlayınca, Megan başını iki yana salladı. “Beraber çok eğleneceğiz bugün. Noah’ın vaftiz töreni var ve sonra Aidan Dayı’nla Emma’nın evinde kocaman bir parti olacak.”

“Beau?” diye sordu.

Megan kahkaha attı. “Evet, Beau’yu da görüp onunla oynayabilirsin.” Onu almak için kanepeye doğru giderken, bugün göreceği onca kişi arasından en çok heyecan duyduğu kişinin Aidan ve Emma’ın siyah Labrador’u Beau oldu-

ğunu düşünüp gülümsedi. Bir gün yine kendi evleri olursa, ona köpek alacaktı. Köpekleri çok seviyordu.

“Ohh,” diye mırıldandı, bodrum katın merdivenlerinden çıkarken.

“Ağır mıyım?” diye sordu Mason.

“Evet, kocaman, ağır bir çocuk oldun sen.”

Mutfağa geldiklerinde Megan nefes nefeseydi, durdu. Daha bir saniye geçmeden annesi, Sean ve en küçük kardeşi Gavin’le geldi. “Hazır mısınız?” diye sordu.

Megan başını salladı. Kendini bir kez daha ergen gibi hissedip, garaja doğru anne ve babasının peşine düştü. “Ben kullanmak istiyorum,” dedi Gavin.

Sean sırtıp, “Emin ol, arabamı kullanmana izin veririm,” dedi. Sonra sürücü koltuğuna otururken, Gavin de istemeyerek yolcu koltuğuna geçti.

“Birkaç dakika sonra orada görüşürüz,” diye seslendi annesi.

Sean motoru çalıştırıp ilerlemeden önce onu iki parmağıyla selamladı. Megan, Mason’ı anne ve babasının Land Rover’ındaki çocuk koltuğuna oturttu. Güvenli şekilde kemeri takılıp bağlanınca da arabaya binip onun yanına oturdu.

Anne ve babası, Megan’ın büyüdüğü banliyönün üç şeritli yolu boyunca konuşup durdu. Evlenmeden çocuk sahibi olmuş olsa da, hayatını neredeyse hiç asilik yapmadan geçirmişti. Amigo takımı başkanı olmasına ve okulun popüler grubuyla dolaşmasına rağmen, partilere nadiren gidiyordu. Onun yerine sınavlardan iyi notlar almaya odaklanmıştı. O

zamanlar tek istediği tıp fakültesine gitmek ve doktor olmaktı. Küçükken, insanlara yardım etmeyi her şeyden çok istiyordu. Kanadı kırılmış kuşları iyileştirir ve araba çarpmış sincapları diriltmeye çalışırdı. “Hastanecilik” oynamak için prensesliği bir kenara bırakmıştı. Sürekli olarak cazip tekliflerle yoldan çıkartılmaya hazır bir hayatı olsa da, doktor olma hayalini gerçekleştirmek için yüksek notlar almak ve en iyi aktivitelere katılmak zorundaydı.

Georgia Üniversitesi’ne gittiğinde, ilk yıl çılgınlığını bile iyi yönetmişti. Her şey, hayatında ilk kez âşık olana kaddı. Acıdır ki, ilk aşkının Mason’ın babası Davis olduğunu söyleyemiyordu. Aksine, ilk aşkı UGA’ya* dönmüştü. Onun kalbini çalıp bir yıl sonrasında da kıran başka bir futbolcuydu. Carsyn hızlı yaşıyordu ve Megan onunlayken, partilere gidip çokça içiyordu. Kontrol manyağı ve fazla sahiplenici biriydi, kendisinden tüm zamanını onunla geçirmesini istiyordu. Onunla birlikteyken ders çalışmaya çok az vakti kalıyordu. Notları zaten yerlerdeyken, Carsyn onu terk ettiğinde bu duygusal yıkıma hazırlıklı değildi. Kahrolup okula gitmeyi bıraktı ve o sömestr tüm derslerden kaldı.

Derslerini düzelttiğinde de tıp fakültesine gitmek gibi bir umudu kalmamıştı. Onun yerine hemşire olmaya karar verdi, bu da onun hasta insanlara yardım etme arzusunu karşılıyordu. Elbette ki Davis’le olan ilişkisi de mezuniyetine çok az kala beklenmedik şekilde hamile kalınca sona erdi. Mason doğduktan sonra birkaç sömestr boyunca okula gide-

*Georgia Üniversitesi. (ç.n.)

medi. Ne olursa olsun, planladığından birkaç yıl geç de olsa, sonunda okulu bitiriyor olmak onu heyecanlandırıyordu.

Annesinin sesi Megan'ı daldığı düşüncelerden uyandırdı. “İşte geldik,” dedi keyifle.

Megan öne doğru eğilip gösterge tablosundaki saate baktı. Vaftiz töreninin başlamasına yarım saat kala gelmiş olmalarına hiç şaşırıyordu. Annesinin sahip olmakla övündüğü şeylerden biri de böyle yerlere vakitlice gidip yapılacak işlere yardım etmektir. Kiliseye girerlerken annesi uzanıp Mason'ı aldı. “Onu biz alalım, sen de gidip Emma'nın bir şeye ihtiyacı var mı diye bakarsın.”

Megan eğilip Mason'ı yanağından öptü. “Birazdan görüşürüz, tatlım.”

Mason gülümsedi ve annesinin kucığına değil, babasının kucığına atıldığını görmek Megan'ı güldürdü. Büyümüş de erkek olmuştu. Erkek kardeşleriyle beraber oturup televizyon izlemeye bayılıyordu. Çok fazla rol modeli olması hoşuna gitse de, babasına çekmemiş olmasını umuyordu.

Megan onların kameriyede toplanmış akraba ve eş dost kalabalığında gözden kayboluşlarını izledikten sonra, sağa dönüp koridordan yürüyerek herkesi ardında bıraktı. Sağdaki son kapıyı çaldı. “Benim, Megan.”

Emma'nın en yakın arkadaşı Casey açtı kapıyı. “Peri kızına dönmüş vaftiz anne geldi,” diye espri yaptı gülümseyerek. Megan içeri girer girmez de Casey ona sarıldı. Megan onu sadece birkaç kez görmüştü, ama Emma'nın bu muzır ve canayakın arkadaşını sevmemek çok zordu. Casey'nin

uzun, kahverengi saçları gevşek bir topuz yapılmıştı ve ağırbaşlı, siyah, askılı bir elbise giymişti.

Gözlerini Noah'ın bezli ama çıplak vücudundan alarak, "Ee, nasıl gidiyor?" diye sordu Megan. Vücudunun üst kısmına havlu sarılı halde biberonla Noah'ı besliyordu. Kennardan Emma'ya en çok yakışan renk olan yeşil giydiğini gördü. Noah biberonunu emerken, parmaklarına Emma'nın kestane rengi saçlarından bir tutamı dolamıştı. Baba-oğul Emma'nın saçlarının salık olmasına bayılıyorlardı.

Emma gülümsedi. "İyi, sanırım. Yani, çok vaftiz töreni deneyimim yok."

Megan kahkaha attı ve havluyla Noah'ı gösterdi. "Her türlü gerekli önlemi almışa benziyorsun, kendisinin ya da senin kıyafetine kusamaz."

Emma başını sallayıp, "Bir de bana sor," diye karşılık verdi. "Hele de onun kıyafeti bu kadar eskiyken." Megan gardıropta asılı duran dantelli vaftiz kıyafetine baktı. Aidayı'nın vaftiz töreni fotoğraflarından hemen hatırladı kıyafeti. O giymişti ve şimdi de oğlu giyecekti.

Casey homurdandı. "Eminim Aidan bu kıyafetin eski olduğunu söylerken onun da yaşlı olduğunu ima ettiğini düşünecek."

Emma kahkaha attı. "Hayır, tabii ki öyle düşünmeyecek. Kıyafet pek iyi durumda olmadığı için karşı çıkmış olabilir, ama Aidan hâlâ harika görünüyor ve yaşını hiç göstermiyor."

Megan gülümsedi. "İşte, tam da onun gibi konuştun."

Noah'ın elini okşamak için Emma'ya doğru eğildi. Noah onun başparmağını avuçladı ve tüm gücüyle tuttu.

“Ay, vaftiz anneni seviyorsun, değil mi, Noah?” diye sordu Emma.

Noah bir an emmeyi bıraktı ve gülümsedi, Megan'ın içi sıcacık oldu. “Öyle tatlı bir çocuk ki,” dedi ki.

“Babası gibi de baştan çıkarıcı,” diye dalga geçti Casey.

“O da var,” diye hak verdi Megan. Durumunu düşünüp Casey'ye doğru başını uzattı. “Vaftiz anne olmam senin için sorun olmaz mı?”

Casey boş ver der gibi elini salladı. “Tatlım, istediğim en son şey sorumluluk. Ben iyi bir teyze olup onu yoldan çıkartmayı ve bozmayı planlıyorum.”

Emma gözlerini devirdi. “Her iki seçimden de gayet memnunum. Endişe etmene gerek yok.”

“Ee, vaftiz baba kim olacaktı? Aileden biri olmadığını biliyorum.”

Casey abartılı şekilde elini göğsüne götürüp ağzını açtı. “Doktor McDreamy Bollywood'la tanışmadın mı sen?”

Megan omuzlarını silkti. “Hayır, tanışmadım. Yani, onu ve Aidan'ın Noah'ın doğumuna nasıl zamanına yetiştirdiğini duydum.” Emma'nın Casey'ye attığı yalvaran bakışı fark etti. “Neden ki? Ona dair ne bilmeliyim?”

Casey işaretparmağını çenesine götürdü. “Hmm, iyi vaftiz baba hakkında neler bilmelisin?” Megan'a göz kırptı. “Birincisi, gerçekten de çok hoş biri. Yani, ağzına layık. Uzun boylu, simsiyah saçlı, koyu kahve gözlü ve kalıplı.”

Megan bir an dikkatini çekmeye başladığını hissetti. Vaftiz babanın yakışıklı biri olduğunu hiç düşünmemişti. Biriyle görüşmeyeli çok uzun zaman olmuştu. Biriyle seks yapmayalı da tabii. Davis’le ayrıldıklarından beri, son iki yılı hiç kimseyle çıkmadan geçirmişti. Kendini tuttuğu bunca süreye bakılırsa, civar manastırlardan birine rahibe olarak bile katılabilirdi. “Gerçekten mi?” .

“Hı hı. Bana o Bollywood aktörü John Abraham’ı hatırlatıyor,” dedi Casey.

Emma homurdandı. “Sen ne zamandan beri Bollywood filmleri izler oldun?”

“Nate’in arkadaşlarından biri bizi Hint filmleri festivale götürdüğünden beri.” Casey, Megan’a gülümsedi. “Ciddi görünen biri olsa da, nazik, şefkatli ve ilgilidir, tamamen harika bir erkek.”

“Gerçekten mi?” diye sordu Megan.

“Ayrıca dolu biri, çünkü doktor.”

Bu adam her geçen dakika daha da iyi geliyordu kulağa. “Bekâr mı?”

Emma tam boğuluyor gibi bir ses çıkarıyordu ki Casey “Ah, evet, bekâr. Aslında dul,” dedi.

Megan bu düşünceyle dudaklarını birbirine sıkıca bastırdı. Dullar genelde iki sınıfa ayrılırdı: eşlerinin ölümüyle hâlâ yıkılmış olanlar ya da biraz olsun eğlenmeye ve yaşamaya hazır olanlar. Pesh’in ikinci sınıfa girdiğini umut ediyordu. Her şeyden önce, artık kendisi de biraz olsun eğlenmek istiyordu.

“Gerçekten de Pesh’le görüşmek ister misin?” diye sordu Emma, Noah’ın gazını çıkarmak için onu omzuna götürürken.

Megan omuz silkerek, “Onunla görüşmek ya da biraz eğlenmek. Olabilir gibi,” dedi.

Emma Noah’ın yüzünü silerken suratını buruşturdu. “İşte, sırf bu yüzden Aidan’a ikinizi buluşturmaya kalkışmamamızı söyledim.”

“Ne demek istiyorsun?”

“Pesh’in yaşadığı onca şeyden sonra bir ilişkiye ihtiyacı var, takılacak birine değil. Karısının ölümü bir kenara, birileriyle çıkma konusunda da pek iyi deneyimleri olmadı.”

“Ne oldu ki?”

Casey homurdanınca Emma ona öldürecek gibi baktı. “Hiçbir şey. Sadece uzun süreli ilişki yaşamak niyetinde olmayan kimseyle görüşmesine gerek yok.”

“Em, ona anlatsan iyi olur,” diye uyardı Casey.

Megan bir ona, bir diğerine baktı. “Bana neyi anlatacaksın?”

“Pekâlâ,” diye uflayıp pufladı Emma. Noah’ı Casey’ye verdi. “Bezini değiştir de bir işe yara.”

Casey Noah’ın altını değiştirirken, Emma Megan’a döndü. “Aidan ve ben ayrıldığımızda...”

Casey elindeki ıslak mendili sallayarak, “Cinsiyeti öğrenmeye gideceğiniz gün Aidan seni aldatmakla meşgul olduğu için gelemedi, ben de onu terk ettim demek istiyorsun herhalde?” diye lafa girdi.

Emma gözlerini kapadı, sonra başını iki yana salladı. “Evet, doğru. Ayrılık hikâyemizi tam da bugün anlattığın için çok teşekkür ederim.”

Casey, Noah’ı ayak bileklerinden kavrayıp temiz bezi yerleştirmek için minik poposunu havaya kaldırdı. “Rica ederim.”

“Neyse, sen anlat,” diye üsteledi Megan.

“Tamam. Aidan’la ayrı olduğumuz dönemde tanıştım Pesh’le. Büyükbaban Yaşlılar Evi’nde kalp krizi geçirdiği gün ben de oradaydım ve Pesh de onu tedavi eden doktordu.”

“Yani... sonra birden arkadaş mı oldunuz?” diye sordu Megan.

Emma yüzünü ekşitti. “Tam olarak değil. Patrick, Aidan’ı benim için savaşmaya zorlamak istedi ve bunun en iyi yolunun da rekabet yaratmak olduğuna karar verdi.”

Megan şaşkınlıktan gözlerinin fal taşı gibi açıldığını hissedebiliyordu. “Büyükbabam, Pesh’in seninle çıkmasını mı istedi?”

“Evet.”

“Çıktın mı?”

Emma’nın dikkati Casey’nin Noah’a ahududu yedirdiğini görünce bir an dağıldı. Noah’ı tekmeler atıp Casey’ye gülerken görünce yüzü güldü. “Elbisesini giydirmemi ister misin?” diye sordu Casey başını kaldırıp.

“Senin için sorun olmazsa.”

Megan elini kalçasına götürüp bıkkınlıkla homurdandı. “Ee, lütfen bir dakikalığına şu kucağıma bıraktığın bomba-ya odaklanabilir misin?”

“Affedersin. Ben zaten sana söylemek niyetinde değilim. Yani, aramızdaki şey geçmişte kaldı. İkimiz de birbirimize düşündüğümüz kadar değer vermemişiz.”

“Siz...” dedi Megan. Emma’nın şaşkın yüz ifadesi üzerine imalı şekilde kaşlarını kaldırıp indirdi.

Emma’nın yüzü kızardı. “Hayır, tabii ki hayır!”

Casey askıdan vaftiz kıyafetini alırken Emma’ya baktı. “Ama onunla öpüştün.”

“Bir kez. İkincisi hiç olmadı,” diye tersledi Emma.

Casey hınzır bir gülümsemeyle, “Zavallı. Keşke içinde neler gizli olduğunu söyleyebilseydin bize,” dedi.

Emma gözlerini devirdi. “Korkunçsun.” Kıyafeti Casey’nin elinden çekip aldı ve ardından da Noah’ı o kat kat kumaşların içine sokmak için onunla boğuşmaya başladı. “İlişkimiz var gibi görünmüyordu. Beraber dışarı bile çıkmıyorduk. Bir keresinde ben yatak istirahatindeyken, eve gelip bana akşam yemeği getirdi ve sonra da beni operaya götürdü. Hepsi bu.”

“Kimyanız mı tutmadı?” diye sordu Megan.

Emma cevap bile vermeden Noah’ı oturttu ve kıyafetin sırtındaki düğmeleri iliklemeye başladı. “Em?” diye üstelendi Megan.

Noah’ı kucağına almadan önce derin bir iç çekti. Cevap vermeden önce Noah’a baktı. “Kimyamız gayet de iyi tuttu. Harika öpüşüyor ve anında baştan çıkarabiliyordu. Fiziksel kısmı bir yana, zeki, nazik biri; her kadının hayali.” Başını iki yana salladı. “Ama o Aidan olmadığı için bir önemi

yoktu. Başka hiçbir erkeği onu sevdiğim gibi sevemem.” Noah’ın yanağına bir öpücük kondurup, “İkimiz de iyi durumda değildik,” diye ekledi. “Ben Aidan’ın gerçekten de o kişi olup olmadığından emin olmaya çalışıyordum, o da ailesinin ve arkadaşlarının ısrarıyla, karısının ölümünden bu yana ilk kez biriyle görüşüyordu.”

Megan kollarını göğsünde birleştirdi. “Onun incinmek istememesini anlıyorum, ama biriyle takılmanın ona ne zararı olur ki? Belki bu ona etrafına bakıp hayallerinin kadınına bulmak için cesaret verir?”

Casey homurdandı. “Böyle bir adamın nasıl olur da özgüven sorunu olabilir?”

Megan omuzlarını silkti. “Asla bilemezsin. Karısı ölmeden önce evlilikleri uzun sürdüyse flört dünyasından fazlasıyla uzaklaşmış olabilir. Hele de en son önemseydiği kadın başka birine âşık olmuşken.”

Emma başını iki yana salladı. “İnan bana, o biriyle sadece takılacak tarzda bir adam değil. Evlenip çocuk sahibi olmak istiyor.”

Megan’ın bir oğlu olmasına rağmen, evliliğe hiç de hazır değildi. Birkaç yıl sonra belki, ama şu an sadece birisiyle çıkıp keyfine bakmak istiyordu. Mason babasız olduğu için eksiklik hissetmesin, gereken ilgiyi görebilsin diye yeterince fedakârlık yapmıştı. Hepsinden öte, onun bağlılık gerektiren bir ilişki yaşamasının önündeki en büyük engel oydu. Bir gün ayrılırlar da, oğlu üzülür diye, bir adama bağlanmaktan uzak duruyordu.

“Aidayı gerçekten de bizim aramızı mı yapmak istiyor?” diye sordu Megan.

Emma başını salladı. “Biz ayrıken Pesh’le aramızda olanlar bir kenara, Aidan ona saygı ve hayranlık duyuyor. Pesh’in mutlu olmasını istiyor.” Megan’a gözlerini dikti. “Hepsinden öte, bunu senin için istiyor.”

Megan burun kıvrıdı. “Ama ben henüz böyle bir şeye hazır değilim.”

“O zaman Pesh’le bir şeyler yaşamadan önce iyice düşünüp taşın. Ne kadar ikna edici olduğunun farkında bile değil ve şu an, incinmekten korkuyor olabilirsin... ya da incitmekten.”

Megan pes edercesine ellerini kaldırdı. “Tamam, tamam, söz veriyorum.”

Emma gülümsedi. “Beni Pesh’e âşık olmandan daha mutlu edecek başka bir şey olamaz.”

Megan kahkaha atarak, “Hiç duymadın mı? Ben aşka karşıyım,” dedi.

“Aidan da öyleydi.”

Megan tam karşı çıkmak için ağzını açacak oldu ki Aidan içeri girdi. “Her şey yolunda mı?”

“Evet. Onu doyurup giydirmeyi yeni bitirdim,” diye cevap verdi Emma.

“Güzel. Millet bu küçük adamı vaftizden önce görmek için sabırsızlanıyor.” Onlara doğru yürüyüp oğlunu kucağına aldı. “Kalabalığın içine çıkmaya hazır mısın, Noah?” Noah’ın yanıtı homurdanıp Aidan’ın kravatını çekiştirmek

oldu. Aidan kakhaha atarak, “Bunu evet olarak alıyorum,” dedi. Ardından eğilip Emma’nın yanağına bir öpücük kondurdu. “Bayan Fitzgerald da hazır mı?”

Emma gülümseyip onun koluna girdi. “Evet, Bay Fitzgerald, hazırım.”

Megan ve Casey onların peşinden kapıdan çıkıp koridora geçti. Akriba ve arkadaşlarla dolu kalabalık bölüme geldiler. Megan, Mason’a bakmak için Emma ile Aidan’ın yanından ayrılıp annesiyle babasının yanına gitti. Annesiyle babasını buldu, ama kucakları boştu. Panikle, “Mason nerede?” diye sordu.

Babası gülümseyip küçük kuzenlerinin olduğu grubu gösterdi. Mason, Becky Teyze’sinin en büyük oğlu John’ın kucagındaydı. Mason John’ın telefonunda yaptığı şey her neyse ona büyülenmiş şekilde bakıyordu. Megan gülümseyerek onlara doğru yürüdü. “Her şey yolunda mı?”

John gözlerini ekrandan ayırmadan, “Gayet iyiyiz,” diye cevap verdi.

“Seni rahatsız etmediğinden emin misin?” derken asıl söylemek istediği başım telefonundan kaldırıp Mason’a göz kulak olup olmayacağıydı.

John ona baktı. “İki küçük erkek kardeşim olduğunu düşünürsek, sanırım ona bakabilirim. Ayrıca, bu oyuna gerçekten de bayıldı.”

“Pekâlâ, o zaman,” diye cevap verdi Mason.

John’ın kardeşleri Percy ve Gerogie ile konuşup yanlarından ayrıldı. Bütün akrabaları okulunun nasıl gittiğini ve

Mason'ın nasıl olduğunu merak ediyordu. Büyük teyzesi ve eniştesiyle yeni konuşup ayrılmıştı ki sırtında bir el hissetti.

Casey kulağına, “Hemen bakma, ama McDreamy Bollywood geldi,” diye fısıldadı. Hiç tereddüt etmeden gözleriyle kalabalığı taradı. Sonra onu gördü.

Pesh çok uzun boyluydu ve tam üzerine göre dikilmiş bir takım elbise giymişti. Kumaşın hatlarından bile kocaman pazularıyla kalın bacakları görülebiliyordu. Belli ki hastane nöbetlerinden kalan zamanını spor salonunda geçiriyordu. Dalgalı, simsiyah saçları kısa kesimliydi ve koyu kahve gözleri Aidayı'nın söylediği her şeyi içine çekiyor gibiydi.

Bir vaftiz anne olarak kilisede olmasına rağmen, onu görünce göğüs uçlarının sertleşmesine, külotunun ıslanmasına engel olamadı. Pesh salonun diğer ucundaydı, ama sanki yanı başındaymış ve ona sürtünüyormuş gibi hissediyordu.

“Ne demek istediğimi anladın mı?” diye sordu Casey.

Megan dudaklarını yaladı. “Aman Tanrım,” diyebildi güçlüğüle.

“Ona bir şans vermek istemediğinden emin misin?”

Kendine hâkim olmakta zorlanarak, “Ona bir sürü, bir sürü şans vermek istiyorum,” diye cevap verdi. *Ona kıyafetlerimi yırtma, bütün vücudumu öpüp yalama, ellerini, parmaklarını ve pantolonunun içindeki kabartıyı orgazm olana dek içime sokma şansını vermek istiyorum... evet, bir sürü, bir sürü şans.*

Casey, Megan'ın aklını okumuş gibi kahkaha attı. “Ah, kızım, başın çok fena belada.”

Üçüncü Bölüm

Pesh tedirgin şekilde katedralde yürümeye başladı. Bir Katolik kilisesinde olması bile ona kendini tuhaf hissettirmeye yetiyordu. İsa'nın devasa heykeline bakınca, ister istemez kravatını düzeltti. Emma, Aidan'ın onun vaftiz baba olmasından hoşnut olduğunu söylemesine rağmen, yine de Aidan'ı tekrar görünce biraz çekindi. Son görüştüklerinde Pesh, Aidan'ı Kuzey Carolina'dan Atlanta'ya uçurup, Noah'ın beklenmedik doğumuna yetiştiren bir kahramandı. Ama bu altı ay önceydi. O olayın heyecanı geçmişti ve Aidan için Pesh hâlâ az kalsın Emma'yı ondan çalmak üzere olan kişi olabilirdi.

Yandaki kapılardan biri açıldı ve Aidan dışarı çıktı. Pesh'in tedirgin bakışlarıyla karşı kaşıya kaldı. Dudaklarında kocaman bir gülümseme belirince de Pesh tedirgince tuttuğu nefesi salıverdi. "İşte buradasın," dedi Aidan, ona doğru yürürken. Elini uzatmak yerine sarılmak için Pesh'i kendine çekti. "Emma seni merak etmeye başlamıştı."

“Öyle mi?”

“Evet, benden gelip gelmediğine bakmamı istedi.”

“Kusura bakmayın. Nereye gideceğimi bilemedim, dışarıda da kimse yoktu.”

“Merak etme.” Aidan çekildi. “Ee, nasılsın bakalım?”

Pesh ister istemez Aidan’ın kilisedeyken seçtiği sözcüklere güldü. “İyiyim, teşekkür ederim.” Başını Aidan’a doğru uzattı. “Ya sen? Babalık iyi gidiyor mu?”

Aidan’ın yüzünde ışıltılı bir gülümseme belirdi. “Kesinlikle harikayım. Baba olmanın bu kadar büyüleyici bir şey olduğunu hiç bilmezdim.”

Pesh başını salladı. “Noah’ın vaftiz babası olmanın beni ne kadar gururlandırdığını söylemek isterim.”

“Biz de çok mutluyuz.” Aidan, Pesh’in sırtını sıvazladı. “Bu konuda ciddiylim.”

“Umarım öyledir. Bazı endişelerim vardı...”

Aidan başını iki yana salladı. “Olmasın. Bu fikre ilk başta çok sıcak bakmadım, ama Em beni ikna etti. Sana en çok ihtiyacımız olan zamanda sen yanımızdaydın. Yani, bugün günüm bir kenara, az kalsın hayatımın en önemli gününü, oğlumun doğumunu kaçıracaktım. Sana ne kadar teşekkür etsem az. O nedenle, bunları düşününce, oğlum için senden daha uygun bir vaftiz baba düşünemiyorum.”

Aidan’ın söyledikleri Pesh’i etkilemişti. “Teşekkür ederim. Söylediklerin benim için çok kıymetli. Daima Noah için doğru olan neyse onu yapacağıma söz veriyorum.”

Aidan samimi bir şekilde onun omzunu sıktıktan sonra

“Gel benimle, seni herkese tanıtayım,” dedi.

“Onlar...” Pesh, Aidan’a diğerlerinin onun Emma’yla tanışma hikâyelerini bilip bilmediklerini nasıl soracağını kestiremedi.

Aidan güldü. “Gerçeği bilen tek kişi babam. Geri kalan herkes babam kalp krizi geçirdiğinde tanıştınız diye biliyor.

Pesh ister istemez rahatlayıp derin bir nefes verdi. Emma’yı onun elinden çalmaya çalıştığı için Aidan’ın bütün ailesinin ondan nefret etmesi onun kâbusu olmuştu. “Anladım.”

Aidan’ın peşinden sohbet eden insanlarla dolu büyük salona gitti. Kafasını uzatıp baktığında Emma’nın köşede, kucığında Noah’la durduğunu gördü. Zümrüt rengi kıyafetiyle her zamankinden de hoş görünüyordu. Noah ise Emma’nın kucğından sarkan, o dantelli kıyafet içinde halinden pek memnun değildi. Her an çılgık atacakmış gibi, Emma’nın kollarında yumruklarını öne arkaya savurup duruyordu.

Aidan onu dirseğinden yakalayıp kadın ve erkeklerden oluşan bir gruba doğru götürdü. Aidan onu dört ablası ve kocalarıyla tanıştırdı. Pesh gülümsedi, başını salladı ve onlarla tokalaştıktan sonra Aidan’ın yeğenlerinin hışmına uğradı.

“Şimdi de seni yeğenim Megan’la tanıştırmak istiyorum. Vaftiz anne o.”

“Memnuniyetle.”

Aidan Pesh’in kulağına eğilip fısıldayınca Pesh şaşkına döndü. “Eminim ki buradaki insanların yarısı sizin beraber

olmanız için can atıyor. Düşünsene, bu tatlı ve güzel çocuğun vaftiz annesiyle vaftiz babası olmak için bir araya geldiğimizde tanıştık, diye anlatacağınız romantik bir hikâyeniz olur.”

Pesh yutkundu. Neden tanıdığı herkes onu birileriyle buluşturmaya çalışıyordu? Emma’nın ondan vaftiz baba olmasını isterken başka bir amacı mı vardı? “Beni şımartıyorsun, ama bunun iyi bir fikir olduğundan emin değilim.”

Aidan geri çekilip ona göz kırptı. “Normalde ben de seninle aynı fikirde olurdum, hele de o en sevdiğim yeğenimken. Ama bunu kabul etmek sinirime dokunsa da söylemeliyim, harika bir çift olursunuz.”

“Olur muyuz?”

“Hem de nasıl!” Aidan elini çenesine götürdü. “Megan’ın senin gibi güçlü ve güvenilir birine ihtiyacı var, senin de onun gibi hayat dolu birine. Garanti ediyorum, daha önce hiç onun gibi bir kızla çıkmamışsındır. Emma’nın arsızlığı onunkinin onda biri.”

Pesh, Aidan’a şüpheyle bakmadan edemedi.

“Kendini kasma, olur mu?”

Pesh istemeden de olsa başını salladı ve “Kasmam,” diye cevap verdi.

Aidan, “Megan,” diye seslendi.

Ufak tefek sarışın arkasını döndüğü anda Pesh’in nefesi kesildi. Işıldayan mavi gözlerinden sarı, uzun saçlarına kadar her şeyiyle Jade’di o. Nasıl oluyor da biri ona kaybettiklerini böylesine hatırlatabiliyordu?

Aidan ikisinin birbirlerine bakışını görünce gülümsedi. “Seni Pesh Nadeen’le tanıştırmak istiyorum, vaftiz baba.”

Megan elini uzattı ve sıcak bir gülümsemeyle baktı. “Sonunda seninle tanışmak çok güzel.”

Nezaketi şaşkınlığını bastırana dek bir süre ona baka-kaldı. Elini tutup sıktı. “Seninle tanışmak da çok güzel.”

“Sizi bırakayım da birbirinizi tanıyın,” dedi Aidan. Pesh daha karşı çıkamadan Aidan dönüp kalabalıkta kayboldu.

Pesh Megan’a döndü. Boğazını temizlerken adeta talaş yutmuş gibiydi. Kibar bir konuşma yapması gerektiğini bili-yordu, ama Megan’ın görünüşü onu şoka uğratmıştı.

Bunun üzerine Emma girdi lafa. “Pekâlâ, Emma senin doktor olduğunu söyledi.”

Pesh nazikçe gülümsedi. “Evet, öyleyim.”

“Ne doktoru?”

“Acil Servis.”

Megan’ın gözleri parladı. “Ah, ne kadar ilginç. Ben de hemşirelik okulunu bitirmek üzereyim ve Acil Servis’te çalışmak istediğimi belirttim.”

Pesh’in gözleri şaşkınlıktan kocaman açıldı. Aidan tıbbın ortak meslekleri olduğunu söylemeyi atlamıştı. “Gerçekten mi?”

Megan başını salladı. “Annemle babam bilse ölürlər, ama Grady’ye yerleştirilmek istedim.”

Pesh kaşlarını kaldırdı. “Sanırım senin güvenliğinden endişe ettikleri için?”

“Evet. Muhit yüzünden ister istemez tedirgin oluyorlar.

Bazen benim çocuk değil, bir yetişkin olduğumu unutuyorlar.”

“Grady’de seni çeken nedir?”

“Acil servisinin dillere destan olmasının dışında mı?”

Gülümsedi. “Evet, övgülerin dışında.”

Megan düşünceyle başını yana eğdi. “Fark yaratmak ve hayat kurtarmak istiyorum. Grady’de akla gelebilecek en kötü olayları ve hiç umudu kalmamış insanları görecekmişim gibi hissediyorum.”

Söylediği sözcüklerle ve bahsettiği tutkuyla birden geçmişe gitti. Çok güzel bir kadın olmasının yanı sıra, belli ki umduğundan daha derin bir karakteri vardı. Onun gibi biriyle sık karşılaşmıyordu. Hastanede ona ilgi duyan kadınların çoğu sadece dış güzelliğe sahipti. Onların gerçek sığıllıklarını ve bencilliklerini anlamak için çok zaman geçirmesi bile gerekmiyordu. Onlar için kazanılacak bir ödül gibiydi Pesh. Megan’ın böyle düşüneceğini tahmin bile edemezdi. O, bir erkeği ödül gibi görecektir bir kadın değildi, o kendi bildiği yoldan gitmek istiyordu.

“Hemşirelikten bu kadar tutkuyla bahsedenden birini görmek ne güzel.”

“Gerçekten mi?”

Pesh başını salladı. “Senin gibilere o kadar ihtiyacımız var ki... Senin gibi tutkulu biriyle çalışmayı çok isterdim.”

Bu iltifatlar üzerine gülümsedi. Pesh onun ne kadar güzel gülümsediğini fark etti. Kalp şeklini alan dudaklarıyla Jade’e düşündüğünden daha az benzediğini fark etti. “Teşekkür ederim. Belki bir gün beraber oluruz.” Dudaklarını

yaladı ve, “Yani, aynı hastanede,” diye ekledi.

“Çok isterim. Ama korkarım Wellstar Grady’nin yanında sönük kalıyor.”

“Banliyölerde daha enteresan vakalar mı yaşanıyor?”

“Öyle. Ben orada oturduğum için o hastanede çalışıyorum, o sebeple başka bir yerde çalıştığımı düşünemiyorum. Hepsinden öte, Wellstar ve büyükbaban olmasaydı, bugün burada seninle konuşuyor olamazdım.”

“Doğru.” Başını yana eğip ona baştan çıkarıcı bir gülümsemeyle baktı. “Yollarımızın kesişmemiş olması da ne acı.”

Pesh, Megan’ın bu doğrudan konuşma tarzı üzerine yutkundu. Gerçekten de ona ilgi duymuş olabilir miydi? Tabii ki Aidan ve diğerlerinin onların beraber olmalarını istediği ortadaydı, ama Megan’ın onların niyetinden haberdar olmadığını düşünmüştü. Başta Aidan’m onları bir araya getirme çabasına karşı çıkmış olsa da şu an bu, ister istemez ilgisini çekiyordu. Megan’da Jade’e olan fiziksel benzerliğinin dışında, insanı tazeleyen, farklı bir şey vardı.

“Anneciğim!” diye bir çocuk sesi geldi. Pesh, Megan’ın omzunun üzerinden ona doğru koşan, sapsarı saçları olan bir çocuk gördü. Mason kollarını Megan’m bacağına doladı.

Megan eğilmeden önce Pesh’e özür dilercesine bir bakış attı. “Ne oldu, tatlım?”

Mason ona gülümsedi. “Seni özledim.”

Megan gülümseyerek eğildi ve onu kucağına aldı. Arından Pesh’e döndü. “Bu oğlum, Mason.”

Pesh, Megan'ın bir oğlu olması konusunda yüzünde herhangi bir yargı ya da tikslenme ifadesi oluşacak mı diye süzdüğünü fark etti. Bunların hiçbirisi değildi hissettiği. Biraz şaşırdığını kabul etmeliydi. Aidan tabii ki bundan bahsetmeyi de atlamıştı. Anne olmak için çok genç görünüyordu, hele de okulunu bitirmek olduğunu düşününce. "Tanıştığımıza memnun oldum, Mason."

"Pesh'e merhaba der misin?" dedi Megan.

"Merhaba, Esh," dedi Mason gülümseyerek.

Pesh kendini tutamayıp kahkaha attı ve Megan'ın da kıkırdamış olması hoşuna gitti. "Kaç yaşındasın sen?"

Mason iki parmağını kaldırınca Megan başını iki yana salladı. "On yedi aylık."

Pesh gülümsedi. "Onunla gurur duyuyor olmalısın."

"Öyle." Mason'ı göğsüne bastırdı. "O dünyanın en tatlı ve iyi çocuğu."

"Çok şanslısın."

"Teşekkür ederim."

Aidan'ın, Pesh'in de daha önce tanışmış olduğu ablası Angie sözlerini kesti. "Başlıyoruz. Haydi Mason. Annen şimdi Noah'ın vaftiz annesi olacak."

Mason istemeden de olsa büyükannesine gitti. "Büyükanneni üzme," dedi Megan.

Angie Mason'la birlikte gittikten sonra, diğer aile üyeleri de salondan çıkmaya başladı. Pesh Megan'a dönüp utanmış bir gülümsemeyle baktı. "Emma'yla öncesinde konuşmuş olmamıza rağmen, ne yapacağımdan emin değilim."

“Sorun değil. Beni izle, gayet iyi olacak.”

“Teşekkür ederim.”

Odada yalnızca ikisi ve Aidan ile Emma kalınca Aidan onları yanlarına çağırdı. Papaz altın işlemeli cübbesi ve elinde parlayan haçıyla kapıda belirdi. Pesh olayın garip adamı gibi hissedip sinmiş gibi görünmemeye çalıştı. Orgdan müzik sesi yükselmeye başladı ve papaz onlara kendisini izlemelerini işaret etti.

Kapıdan çıkmadan önce Emma, Noah’a baktı. “Lütfen, lütfen, orada çığlık atıp kötü bir bebek olma. Melek ol, yapabileceğini biliyorum.” Noah annesinin bu cümlesine dilini çıkarıp yumruklarını sallayarak karşılık verdi.

Aidan Emma’nın temennisine güldü. “Rahat ol, bebeğim. Senin gergin olduğunu hissederse daha da huysuz olur.”

Emma içini çekti. “Zaten huysuz. Bu kıyafeti giydirene kadar çok sakindi.”

“Sanırım elbise giymeyi erkekliğine yakıştıramadığı için utanıyor,” dedi Aidan gülümseyerek.

Emma, Aidan’a sert bir bakış atınca, Megan ve Pesh birbirlerine bakıp gülmeden edemediler. Aidan, Emma’ya göz kırptı ve kapıdan çıktılar. Pesh, Megan’ın yanında, kordorda yürümeye başladı. Vaftiz alanına geldiklerinde müzik sustu ve papaz konuşmaya başladı. Kalabalığa neler olacağını ve Noah’ın yaşayacağı bu dini törenin önemini anlattı.

Aidan ve Emma, Noah’ın alına haç işareti yaptıktan sonra Megan da aynı tekrar etti. Megan dirseğiyle Pesh’i

dürtünce Pesh de öne eğildi ve beceriksizce aynı şeyi yaptı. Bitirince de dönüp Megan'a baktı. Megan gülümseyip "Aferin," dedi.

Pesh de onun gülümsemesine aynı şekilde karşılık verdi. Aidan ve Emma, Noah'ı inançla büyüteceklerine dair yemin ederken Pesh de törenin geri kalanını izledi. Sonra sıra Megan ve onun Noah'ın yanında vaftiz anne ve baba olarak durmalarına geldi. Papaz huysuzlanan Noah'ı Emma'nın kucağından aldı. İlk su damlaları Noah'ın kafasına değdiği gibi Noah neşelenerek kol ve bacaklarını savurmaya başladı. Emma, Noah'ın korktuğu şekilde içine şeytan kaçmış bir bebek gibi davranmadığını görünce rahatladı.

"Şükür ki banyoyu seviyor," diye mırıldandı Aidan Pesh'e.

Vaftiz etme kısmı bitince, papaz son bir konuşma yaptı ve tören bitti. Pesh rahatlayıp içini çekti ve kaçacak yer ararken Aidan onu kolundan yakaladı. "Hiçbir yere gitme. Fotoğraf çektireceğiz."

İçten içe homurdandı. Düşüncelerini sindirebilmesi için biraz yalnız kalmak istiyordu, hayır buna ihtiyacı vardı. Her şey fazla ağır gelmişti; her zamanki dünyasının dışında olmak, Aidan'ın tüm ailesiyle tanışmak ve bir de Megan'ı düşünmek.

Fotoğrafçı Aidan, Emma ve Noah'ın birkaç pozunu çekerken tedirgin şekilde orada durdu. Sonra Aidan ve Noah ya da Emma ve Noah'ın pozları çekildi. "Tamam, şimdi de vaftiz anne ve vaftiz babayı alalım."

Pesh kravatını düzeltti ve sonra fotoğrafçının onu grup fotoğrafına almasına izin verdi. Dördünün fotoğrafı çekildikten Noah'ı, sadece vaftiz anne ve vaftiz babasıyla çekilecek fotoğraflar için Megan'a verdiler. Fotoğrafçı Megan'ı Pesh'in göğsüne doğru yaklaştırdı. Pesh başını eğip Megan'a baktı. İlk kez kendisine değen uzun, sarı saçların hoş kokusunu fark etti. Parfümünün baş döndürücü kokusunu da alabiliyordu. Ona dokunuyor olmaktan fazlasıyla hoşlanmıştı. Ona sarılmak... hatta kilisede olduğu için aklına getirmek istemediği başka şeyler de yapmak istiyordu.

Megan omzunun üzerinden ona bakıp, "Tanrım, yanımda dev gibi kalıyorsun," dedi.

"Öyle miyim?" Boy farklarına dikkat etmemiştii, daha çok ona odaklıydı.

Megan kahkaha attı. "Biraz. Tabii birinin yanında kısa kalmam çok zor değil."

"Bana kusursuz göründün," dedi samimiyetle.

Megan başını uzatıp ona tekrar baktı ve gülümsedi. "Öyle mi? Benimle flört mü ediyorsunuz, Doktor Nadeen?"

Pesh onun bakışlarının sıcaklığından kaçmak için başını öne eğdi. Yanaklarının kızarmasını gizlemeye çalıştı. "Tamam, şimdi sadece vaftiz anneyle," dedi fotoğrafçı.

Pesh istemeden de olsa Megan'm yanından ayrıldı. Flaşlar patlayıp da Noah'la onun fotoğrafı çekilirken, gözlerini Megan'dan ayırmadı. Megan kameraya bakıp gülümserken, mavi gözleri adeta ışıldıyordu. Noah'ın minik parmakları onun saçlarına dolanmıştı ve Megan'ın acıyla

bağırmasına sebep oldu. “Bırak bakalım onu. Onlar bana lazım,” dedi Noah’a.

“Tamam, bitiyor,” dedi fotoğrafçı.

“Gel vaftiz baba, sıra sende,” dedi Megan, Noah’ı ona verirken.

Noah artık kucakta tutulmaktan ve o dantellerin içinde olmaktan sıkılmıştı. Pesh’e bakıp huysuzlandı. “Üzgünüm, küçük adam,” dedi, Noah’ı zıplatmaya çalışarak.

Noah ağlamaya devam edince Pesh çaresizce fotoğrafçıya baktı. Tam pes edecekti ki Megan geldi ve ellerini çırparak Noah’a karşı sesler çıkarmaya başladı. Bebek anında ağlamayı kesti. “İşte bu, Noah. Şimdi gülümse bana,” dedi Megan, fotoğrafçının arkasından. Sesler çıkarmaya devam etti, hatta saçlarından bir tutamı alıp ona gösterdi. Sonunda Noah’ın büzülmüş dudaklarında geniş bir gülümseme belirdi.

“İşte bu,” dedi fotoğrafçı. Pesh hemen yüzüne bir gülümseme yerleştirdi. Birkaç flaş patladıktan sonra fotoğrafçı makinesini indirdi. “Tamamdır.”

Hem Noah hem de Pesh rahat bir nefes aldı. Pesh ona bakıp “Eminim artık eve gidip bu elbiseden kurtulmaya hazırsındır, ha?”

“O özel bir kıyafet, elbise değil,” diye karşı çıktı Megan gülümseyerek.

Pesh kahkaha attı. “Adı ne olursa olsun, ondan pek hoşlanmamış.”

Megan dantelleri tutup, “Belki de onu kaşındırıyordur,” dedi.

“Oğlun da bu kıyafeti mi giydi?”

“Hayır, bu Aidan’ın. Mason annemin, kardeşlerimin ve tabii ki de benim giydiğimi giydi.”

“Anladım.”

“Sizin kültürünüzde bebekler için böyle özel şeyler yapılıyor mu?”

Pesh başını salladı. “Bizde Namakaran var, isim koyma töreni. Bazen tapınakta gerçekleştiriliyor. Aynı bunun gibi, çocuğa temenniler içeriyor, aileler ve arkadaşlar bebek için yardıma geliyor.”

“Hoşuma gitti.”

Aidan ve Emma yanlarına gelince konuşmaları yarım kaldı. Noah hemen Emma’ya doğru atıldı. “Nasıl da anasının kuzusu,” diye mırıldandı Aidan, Emma da ona sert bir bakış attı. Aidan da karşılığında ona göz kırptı ve koridorda yürümeye başladılar.

Pesh Megan’ın annesinin ona el sallayarak onu yanma çağırđını gördü. “Sanırım gitmen gerek,” dedi.

“Ama Aidan ve Emma’nın evinde görüşürüz, değil mi?” diye sordu Megan.

Pesh yutkundu. “Ee, evet, orada olacağım.”

“Güzel,” diye cevap verdi Megan, büyüleyici bir gülümsemeyle. Annesiyle babasının yanına gitmek için ona el salladı.

Pesh başını iki yana sallayıp, “Bela geliyorum demez,” diye mırıldandı kendi kendine.

Dördüncü Bölüm

Megan anne ve babasıyla birlikte Aidan'la Emma'nın evine geldiğinde yemek şirketinin kamyonunun kapının önünde olduğunu görüp şaşırdı. Şaşkınlığı eve girdiğinde de devam etti. Arka bahçeye baktığında, masaların havuz kenarına dizili olduğunu gördü. Masalar mavi ve beyaz örtülerle kaplanmıştı, üzerlerinde de ısıtılı, mavi ve beyaz süsler vardı.

Arkasından gelen ısıklık sesi Megan'ın dikkatini dağıttı. Arkasını dönünce Casey'nin başını iki yana salladığını gördü. "Vay canına, bu efsanevi bir vaftiz partisi," dedi.

Megan da, "Etkileyici. Kesinlikle," diyerek ona hak verdi.

Emma daha rahat bir kıyafet giydirdiği Noah'la birlikte mutfığa doğru girerken Casey başını uzattı. "Ben de buzdan heykeller nerede diye merak ediyordum."

Emma'nın yanakları pembeleşmişti. "Sanırım biraz kendimi kaybettim. Artık çalışmayan biri olunca, pazarlama

ve halkla ilişkiler tarafım kontrolden çıktı. Tabii mevcut tanıdıklarım da her şeyi çok komik indirimlerle ayarladım.”

Megan gülümsedi. “Her şey harika görünüyor. Bebeğin olmasını çok uzun süre bekledin, o nedenle biraz abartman da hiçbir sakınca yok.”

Emma yüzünü ekşitti. “Hiçbir zaman o abartılı partiler düzenleyen annelerden olmak istememiştim.”

Casey bir şey diyecekti ki Megan şakayla karışık onu dürttü. “Sadece yemeği hazır getirttin, değil mi?”

Emma başını salladı. “Masaları da hallettiler.”

“O zaman parti canavarı anne sayılmazsın... şimdilik.”

Casey kahkaha attı. “Endişeyle Noah’ın ilk doğum günü partisini bekliyorum.”

Emma kaşlarını çatıp, “Her neyse,” diye homurdandı.

Megan, Mason’ı görmediğini fark edince hemen izin isteyip dışarı çıktı. Onun havuza yakın olmasından hoşlanmıyordu. Herkes etrafta olsa bile hoşuna gitmiyordu bu. Tam göğsü sıkışmaya başlamıştı ki onu büyükbabasının kucağında gördü. Büyük şemsiyenin gölgesinden kalan masalardan birinde oturuyorlardı. Diğer kuzenleri de etrafında, hepsinin ellerinde PSP ya da benzer cihazlar vardı. “Her şey yolunda mı?” diye sordu Megan.

“Gayet iyiyiz, tatlım,” diye cevap verdi büyükbabası.

“Zorlanırsan haber verirsin.”

Büyükbabası kafasını uzatıp “Bana yaşlandığımı söylemeye filan mı çalışıyorsun sen?” dedi.

“Hayır, hiç de değil. Beni bile yoruyor.”

Yaşlanmış elini kaldırıp havaya savurdu. “Sen gidip eğlenmene bak. Ben Mason’la ilgilenirim.”

Gülümsedi ve onu yanağından öptü. “Teşekkürler, büyükbaba.”

Babası da ona gülümsedi. “Biliyor musun, madem keyfi yerinde, o zaman gidip vaftiz babayla biraz zaman geçirebilirsin.”

Megan’ın gözleri fal taşı gibi açıldı. Emma’yla yaptığı gibi şimdi de Pesh’le onun arasını mı yapmaya çalışıyordu? Ona ne yapmaya çalıştığını biliyor gibi baktı. “Birbirinizi üzmeyin,” dedi büyükbabası.

“Ee, tamam. Her neyse, büyükbaba,” diye mırıldandı ve gitti. Bunu kabul etmekten hiç hoşlanmasa da, Pesh’le yeniden konuşmak için can atıyordu. Gözleri onu ararken, Emma’nın dekorasyonuna bakıyor gibi yapıp kendini kandırıyordu. Sonunda onu gördüğü an hızla çarpan kalbi duracak gibi oldu. Vücudunun verdiği tepki umurunda değildi, ama kalbinin çarpmasına öfkelenmişti.

Ceketinden ve kravatından kurtulmuştu. Gömleğinin en üst düğmesi açıldı ve Megan oradan çıkan siyah göğüs kıllarını görebiliyordu. Bu görüntü üzerine dudağını ısırdı. Göğüs kıllarına bayılırdı. Gözleri dirseklerine doğru kıvrılmış olan gömlek kollarına indi, oradan da biçimli pazılarına geçti. Casey sonuna kadar haklıydı; kapı gibi bir adamdı. Megan onun vücudunu yakından tanımak için can atıyordu, özellikle de üzerinde daha az kıyafet varken.

Arkasından Emma’nın sesini duyunca sıçradı. “Yemek için hazır mısınız?” diye sordu Emma.

“Ee, elbette.”

Emma ona şaşkın bir bakış atıp Pesh’in olduğu yöne baktı ve ona doğru başını salladı. “Neden Pesh’e de Aidan’la benim masama gelmesini söylemiyorsun? Kimseyi tanımıyor ve günü çocuklarla bitirmesini istemem.”

Megan şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı. “Emin misin?”

“Neden olmayayım?”

Megan omuzlarını silkip, “Bilmem. Belki de onu yakından tanıma fikri hoşuna gitmiyordur,” dedi.

Emma başını iki yana salladı. “Ben birbirinizi yakından tanımanızı istemediğim gibi bir şey söylemedim hiç, sadece onu gönül eğlendirmek için kullanmanı istemediğimi söyledim.”

Megan ister istemez gözlerini devirdi. “Gün daha bitmedi. Hâlâ baştan çıkarma gücümü kullanıp Pesh’i hırpani tutkularla dolu bir geceye sürükleyebilirim.”

Emma şoka girdi, sonra da bir kahkaha patlattı. “Hırpani tutkular mı? Bu sözcükleri Pesh aynı cümlede bile kullanmaz.”

“Aidan’la sizin aranızda böyle tutkulu bir şey olmadığını mı söylüyorsun?”

“Aidan ve Pesh aynı tarz erkekler değil. Aidan’ı seviyorum, ama o bir beyefendi değil. Pesh ise öyle.”

“Evet, ama sen bir hanımefendisin,” diye karşı çıktı Megan.

“Sokakta belki, ama yatak odasında delinin teki,” dedi Aidan arkalarından.

Emma bir çığlık atıp döndü ve şakayla karışık ona vurdu. “İnsanlar seni duyabilirdi,” diye çıkıştı.

Aidan gülerken Megan başını iki yana salladı. “Diğer insanları boş ver. Benim duymuş olmam bile yeterince acı verici.”

Aidan kollarını göğsünde bağlayıp, “Gelip yemek yiyecek misiniz, yemeyecek misiniz diye sormaya geldim. İnsanlar sabırsızlanıyor. Bu kadar ilginç bir sohbeti böyleceğimi bilemedim. Şu an neden Emma ve benim seks hayatımızı konuştuğunuzu da bilmek istediğimden emin değilim.”

Emma onu eliyle savuşturdu. “Konuşmuyorduk. Ve evet, yemek için hazırız. Haydi, herkesi toplayalım.”

Emma oturmaları için konukları çağırırken Aidan, Megan’a bakıp sıırttı. “Tam bir deli.”

Megan acı çekiyormuş gibi gözlerini kapattı. “Bana anlatma. Lütfen.”

“Sadece söylüyorum. Çünkü senin beyefendinin de tam bir deli çıkıp çıkmayacağını asla bilemezsin.” Göz kırpıp Emma’nın yanına gitti ve Megan’ı neden herkesin o ve Pesh’in aşk hayatıyla bu kadar ilgili olduğu konusunda merakta bıraktı.

Güneş batarken partiye gelenlerin çoğu gitmeye başlamıştı. Hava karardığında sadece Emma ve Megan’ın birkaç yakın arkadaşı kalmıştı. Megan uykusu gelen Mason’ı anne ve babasıyla eve göndermiş ve kalıp Emma’ya yardım ede-

ceğini söylemişti. Gerçekse Pesh'le daha fazla vakit geçirmek istemesiydi.

Şükür ki havuz kenarındaki masalardan birinde, yan yana oturuyorlardı. Bir şekilde konukların bir kısmı gidince yan yana kalmışlardı. Megan sandalyesinde eğilip, "Hep doktor mu olmak istedin?" diye sordu.

Pesh başını salladı. "Beşinci doğum günümde, babam bana hastaneden alınmış gerçek malzemelerle dolu bir doktor çantası hediye etmişti. İki köpek de dahil, yeterince uzun süre hareketsiz durabilen herkesi muayene ediyordum."

Megan kahkaha attı. "Eminim ki çok sevimli, küçük bir doktor olmuştundur."

"Annemde birkaç utanç verici fotoğrafım var," diye cevap verdi gülümseyerek.

"Baban da mı doktordu o zaman?"

"Evet, kırk yıl boyunca hekimlik yaptı. Yakın dönemde de emekli oldu."

"Sana onun izinden gitmen için baskı yaptı mı?"

Gülümsedi. "Sorguya çekiliyormuşum gibi hissetmeye başladım."

Megan kahkaha attı. "Sana bu şekilde hissettirdiysem özür dilerim. Sadece seni tanımaya çalışıyorum."

"Kesinlikle çok çekici bir sorgucusun," dedi.

"Beni pohpohlayarak sorudan kaçtığını düşünüyorum."

"Bir pohpohlama var, bir de gerçekler."

Megan kaşlarını kaldırarak, "Sorumun cevabı hâlâ yok," diye yanıt verdi.

Pes ederek ellerini kaldırdı. “Pekâlâ, pekâlâ. Hayır, doktor olmam için baskı yapmadılar bana. Babam kendimi faydalı hissetmeyeceğim bir mesleği yapmamı hiçbir zaman istemedi.”

Megan gülümsedi. “O zaman sürekli insanlara yardım etme ihtiyacı mı duydun?”

“Oldukça. Kardeşlerin en büyüğü olarak, sürekli erkek ve kız kardeşimle ilgilendim. Annem bana hep ‘ruhu olgun’ der.”

“Bunu görebiliyorum.”

Pesh öne eğilip dirseğini masaya koydu. “Şimdi sorgucu olma sırası bende.”

“Tamam. Sorun değil.”

“Ya sen? Geleceğinde kendini hep hemşire olarak mı görüyordun?”

“Hem evet hem hayır. Aslında doktor olmak istiyordum.”

Pesh şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı. “Gerçekten mi?” Megan kaşlarını kaldırıncı, “Ne oldu peki?” diye sordu.

Ona geçmişiyile ve neden tıp fakültesini bıraktığıyla ilgili gerçeği anlatmasına imkân yoktu. Onun yerine omuzlarını silkti. “Hayat, sanırım. İkinci en iyi şeyi seçtim, o da hemşirelikti.”

Pesh ona düşünceli gözlerle baktı. “Oğlun yüzünden mi?”

“Anlayamadım?”

“Tıp fakültesiyle ilgili planlarını değiştiren şey oğlun muydu?”

Başını iki yana salladı. “Hayır, Mason doğmadan önce oldu bu.”

“O... sen...?” Pesh başını iki yana salladı. “Affet. Çok ileri gittim.”

“Hayır, devam et. Sana cevap vermekten korkmadığımı belirttim.”

Pesh yüzünü buruşturdu. “Ama bu kabalık oldu ve hiç benim tarzım değil.”

“Sadece sorunu sor.”

Pesh yılgın bir iç çekişin ardından sordu. “Evli miydin?”

“Hayır, boşanmadım. Ve hayır, Mason’ın babasının onunla hiçbir bağı yok.”

Pesh’in koyu kahverengi gözlerinde öfke belirdi. “Ona dair hiçbir fikrim olmamasına rağmen, onun adam olmadığını biliyorum. Bir erkek asla çocuklarından ve sorumluluklarından kaçmaz.”

“Haklısın. Sadece erkek olmaya çalışan bir çocuktu,” diye cevap verdi, masaya bakarak.

Pesh onun elini tuttu, Megan da şaşkınlıkla başını kaldırdı. Yumuşak ve empati dolu bir ses tonuyla, “Canını çok yaktı, değil mi?” diye sordu.

Megan sandalyesinde kıpırdanıp elini Pesh’e doğrultmamak için zor durdu. “Şimdi bana gerçekten de zor sorular soracaksın, değil mi?”

Pesh hemen elini çekti. “Özür dilerim.”

Megan içini çekti. “Hayır, sorun değil.” Pesh’e karşı

gerçekten de dürüst olup olmamak konusunda düşünürken saçlarıyla oynadı. Gözlerinde herhangi bir yargılama ya da merak yoktu, yalnızca şefkat vardı. “Evet, çok canımı yaktı. Mason’a her bakışında ve onun inkâr edildiğini düşündüğümde yakmaya da devam ediyor.” Başını kaldırıp kucığında Noah’ı uyutmakta olan Aidan’a baktı. Etrafında insanlar gülüp konuşurken Aidan sadece sevgi dolu gözlerle oğluna bakıyordu ve ona duyduğu hayranlıkla Megan’ın göğsündeki yara iyice derinleşti. Cevap verirken çenesi titredi: “Ben oğlum için bunu istiyorum.”

Pesh’in gözleri empatiyle doldu ve bir kez daha onun elini tuttu. “Aynı acı değil, ama nasıl hissettiğini biliyorum. Ne zaman aşk yaşayan bir karı koca görsem aynı şeyi hissediyorum. Bana sahip olmadığım... kaybettiğim yuvayı hatırlatıyor.”

Megan ellerinin tersiyle gözlerini sildi. “Emma bana eşinden bahsetti. Başın sağ olsun.”

“Teşekkür ederim,” diye mırıldandı.

Megan altdudağını ısırp tereddütle, “Nasıl biriydi?” diye sordu.

Kalkan kaşlarından Pesh’in bu soruya şaşırdığı belli oluyordu. Megan bu soruyla çok ileri gitmemiş olmayı diledi. Pesh arkasına yaslandı ve acı dolu bir nefes çekti içine. “O benim dünyamdı, güneşim, ayım ve yıldızlarım.” Ona bakıp gerçekten de devam etmesini isteyip istemediğini kontrol etti. Megan hafifçe başını salladıktan sonra Pesh konuşmaya başladı. Ona nasıl tanıştıklarını ve Jade’i bu kadar

özel yapan küçük özelliklerini anlattı. Megan onun ölen karısından bu kadar saygı ve hayranlıkla bahsedişini dinlerken biraz olsun kıskanmadan edemedi. Daha önce hiçbir erkek ona bu kadar derin hisler beslememişti. Bırakın öldükten sonra hisleri azalmadan sevmeye devam etmesini, bir erkek tarafından tam anlamıyla seilmeyi bile düşünemiyordu.

“Jade’le yaşadıkların, ona karşı hissettiklerin gerçekten çok güzel,” diye mırıldandı Megan.

Pesh elini gür saçlarına götürdü. “Bunu duymak ilginç. Çoğu kadının bir erkeğin eski karısına olan aşkından bahsettiğini duyunca uzaklaştığını sanırdım.”

Megan başını iki yana salladı. “Ben öyle düşünmüyorum. Ölen karısını hâlâ sevmeye devam eden bir adama kim ne diyebilir ki?”

Bu cümle karşısında Pesh’in gözleri açıldı ve güçlkle yutkundu. “Çoğu kadın bir kalbi paylaşmak istemiyor,” dedi yavaşça.

“O zaman çok özgüvensizler. Hepimizin insanları sonsuz sevebilme kapasitesi var. Oğlumu tüm kalbim ve ruhumla seviyorum, ama kalbimde hâlâ bir erkek için yer var... günün birinde.”

Pesh gözlerini kırpmadan ve kıpırdamadan bir süre ona baktı. “Mantığını kesinlikle büyüleyici bulduğumu söylemem gerek.”

“Öyle mi?”

“Evet.”

Bakmaya devam edince Megan kendini tutamayıp ger-

gin bir kakhaha attı. “Bir erkeğin bana büyüleyici dediğini hayal bile edemiyorum.”

“Çok yazık.”

Megan daha konuyu değıştirme fırsatı bulamadan Aidan kucağında Noah ile masalarına geldi. “Onu yatırınca içecek bir şeyler hazırlayacağım. Emma margarita istiyor. Sen de ister misin?” diye sordu Megan’a.

Megan başını salladı. Bir içki Pesh’le yaptığı sohbeti rahatlatmakta çok işe yarardı. “Kesinlikle. Nicedir içmedim herhalde.”

“O da öyle. Bu akşam onu tavandan kazıyabilirim,” diye dalga geçti.

Megan kakhaha attı. “Bu imalardan gerçekten de vazgeçmelisin artık. Sen benim dayımsın ve seni o şekilde düşünmek hem utanç verici hem de mide bulandırıcı.”

“Hassas zihnini ürküttüysem çok üzgünüm.” Aidan sırtarak Pesh’e döndü. “Bira iyi mi, yoksa sen de meyveli bir şeyler mi istersin?”

“Bira iyidir,” diye cevap verdi Pesh.

Aidan başını salladı. “Hemen dönerim.”

Aidan eve girdikten sonra Pesh onu kendisine bakarken yakaladı. “Ne oldu?” diye sordu.

“Bira istemene şaşırdım, hepsi bu.”

“Neden ki?”

Megan omuzlarını silkti. “Bira için fazla kibarsın.”

Pesh başını yana eğdi. “Bana dair başka nasıl önyargıların var acaba?”

“Hiç yok aslında,” diye yalan söyledi. Onun için nasıl da ahlaksızlaşabileceğini düşünmeden edemiyordu. O kıyafetlerin içinde nasıl sürprizler gizli olduğunu merak ediyordu.

“Nedense buna inanmıyorum.” Kollarını geniş göğsünde birleştirdi. “Dur, tahmin edeyim. Benim şarap içen, asla küfretmeyen ya da uygunsuz düşünceleri olmayan, cuma akşamları da eğlence amaçlı kare bulmaca çözen ‘kibar’ bir adam olduğumu mu düşünüyorsun?”

Megan bu özet üzerine homurdanmadan edemedi. Uygunsuz düşüncelere ve iç çamaşırı çekmecesine odaklanmamış olması iyi olmuştu, çünkü Megan şu an onun iç çamaşırıyla ilgili uygunsuz düşünceler içindeydi... ya da iç çamaşırının hiç olmamasıyla. Elbette ki komando gibi biri olmadığını düşünüyordu. “Hayır, seninle ilgili böyle düşünmüyorum.”

“Umarım öyledir. Senden biraz daha büyük olduğum için bunu biliyorum.”

“Biraz daha mı?”

Pesh’in dudakları yukarı doğru kıvrıldı. “Belli ki yaşlı bir adam olduğumu düşünüyorsun.”

“Hayır, düşünmüyorum,” dedi hemen.

“Sence kaç yaşıdayım? Yetişkin alt bezlerinden ve yürüteçlerinden mi çekiniyorsun?”

Megan ona kaşlarını çatı. “Bunlar aklıma bile gelmedi. Muhtemelen Aidayı ile yakındır yaşlarınız.”

Pesh anlayamayıp kaşlarını çatı. “Aidayı mı?”

Önce bir kahkaha attı, sonra bu takma adın nereden geldiğini anlattı.

“Anladım. Aidayı kaç yaşındaydı?”

“Otuz dört.”

“Hmm,” diye mırıldandı Pesh.

“Ondan küçük müsün?”

“Büyüğüm aslında. Otuz yedi yaşındayım.”

Kahretsin, ondan oldukça büyüktü; tam on iki yaş. “Seni şoka mı soktum?” diye sordu, keyifli bir ses tonuyla.

Megan başını iki yana salladı. “Sana asla otuz yedi demedim.”

“Senden nispeten biraz daha yaşlıyım, değil mi?”

“Sanırım,” diye yalan söyledi.

Pesh dirseklerini masaya koyarken gülümsedi. “Sen kaç yaşındasın peki?”

“Yirmi beş, birkaç ay sonra yirmi altı olacağım.”

“Yirmi altı olmak üzere olan yirmi beş.”

“Evet.”

“Sana çok yaşlı gelmiş olmalıyım.” Elini uzatıp baktı. “Bir ya da iki tane karaciğer lekem bile olabilir.”

Megan şakayla onun eline vurdu. “Kes sesini. Otuz yedi yaşlı değil.”

“Hiç beyaz saç görüyor musun?” diye sordu onun güzel saçlarının yüzüne döküldüğü noktaya doğru eğilerek. Megan’ın parmakları onun saç tellerine dokunmak istiyordu. Zihninde onun kendisine oral seks yaparken parmaklarının saçlarında dolandığı, o gelene dek onu yalayıp emdiği,

ardından kendi vücuduyla onun vücudunu kaplarken ıslak saçlarını alnından geriye ittiği görüntüler dolaşıyordu.

Kuruyan boğazını temizledi. “Hayır, tabii ki görmüyorum.”

Pesh başını kaldırıp ona göz kırptı. “O zaman hâlâ benim için umut var demektir.”

“Sanırım öyle.”

Aidan elinde içki tepsisiyle geldi. “Bitirince bahşişimi isterim,” diye espri yaptı.

“Bunu unutmayacağım,” diye cevap verdi Megan.

Aidan çenesiyle yan taraftaki masayı işaret edip, “Neden gelip bize katılmıyorsunuz?” dedi.

Megan onu tokatlamamak için kendini zor tuttu. Pesh’le yalnız olmanın tadını çıkarıyordu. “Ee, tabii. Tamam,” dedi istemeden sandalyesinden kalkarken. Masa değiştirdiklerinde Pesh’in karşısındaki sandalye yerine onun yanındaki boş sandalyeye oturduğunu görünce sevindi.

Bunun üzerine masa değiştirmiş olmalarına o kadar da sızlanmadı. Casey ve Emma’nın diğer en yakın arkadaşı Connor arasında, masa daimi bir kakhaha halindeydi. Bir grup arkadaşla birlikte olmak iyiydi. Hamile kaldıktan sonra yurt arkadaşlarıyla pek ortak bir noktaları kalmamıştı. Sonra anne olunca da, eski grubundan kimseyi görmez oldu. Hayatı onların şimdiki hayatından çok daha farklı bir yörüngeye ilerliyordu.

Sohbet ve kakhahalar içki gibi akıp gidiyordu. Megan daha ikinci margaritanın yarısındayken tuhaf hissetmeye

başladı. Yanakları kızarmaya başlarken vücudu da iyice gevşemişti. Aidan elinde yeni bir birayla geldiğinde, “Bu seferkine başka bir şey mi koydun?” diye sordu.

“Evet, parti için aldığım tekila bitmişti, o nedenle en sevdiğim yeğenime Sierra Silver verdim.”

“Ne?” dedi Megan.

Birasını içerken Aidan’ın kaşları çatıldı. Yuttuktan sonra “Tadı kötü mü?” diye sordu.

Megan gözlerini kocaman açtı. Başı dönmeye başlamıştı. Elini alnına götürürken diğer taraftan bir şaplak sesi duydu ve Aidan “Of, kahretsin, Em!” diye bağırdı.

“O tekila neredeyse saf alkol, Aidan,” dedi Emma.

“Kusura bakma. Fark etmemişim. Beyaz tekila olduğu için daha iyidir diye düşünmüştüm. İçki seçimi senindi, benim değil.”

Ah Tanrım, başı büyük dertteydi. Hamile kalıp Mason’ı doğurduktan sonra neredeyse hiç içki içmemişti. Artık bir normal doz tekila bir de neredeyse saf alkol içmişti.

Bacağına nazikçe bir el dokundu. “İyi misin?” diye sordu Pesh.

Gözlerini açtığında kendisine endişeyle bakan, iki bulanık Pesh gördü. “Pek değil.”

“Seni eve bırakmamı ister misin?”

“Evet, lütfen. Hâlâ yürüyebiliyorken.”

Sandalyeden kalkarken topuklu ayakkabılarının üzerinde sendeledi. İki adım attıktan sonra önünde Aidan’ın özür dileyen yüzü belirdi. “Özür dilerim, Maggie.”

“Senin hatan değil. Toparlanırım.” Parmağını ona doğru kaldırdı. “Ama eve sarhoş gittiğimde, ona bunun senin hatan olduğunu söyleyeceğim.”

Aidan gülümsedi. “Memnuniyetle suçu üzerime alırım çünkü Angie’nin gazabından korkarım.” Ona sarılmak için eğildi. “Bugün için teşekkür ederim, yani Noah’ın vaftiz annesi olduğun için.”

“Rica ederim. Ben bunu benden istediğim için teşekkür ederim.” Başını iki yana salladı. “Yani, benden istediğiniz için.” Tanrım, bu çok kötüydü.

Emma’yla birbirlerine sarılıp onu yirmi kez iyi olduğuna, eve gitmesi gerektiğine ikna etmek durumunda kaldıktan sonra Pesh, Megan’ı sokak kapısından çıkardı. Verandanın basamaklarından inerken güçlü kolunu onun beline sardı.

Sendeleyerek arabaya ilerlerken söylendi. “Henüz eve gidemem. Bu şekilde olmaz.” Pesh’in yüzüne baktı. “Mason’ın beni bu şekilde görmesine izin veremem.”

Pesh, Megan’ın yüzüne dökülen saçları çekti. “Merak etme. O zaman seni bana götürürüm.”

“Sadece ayılayım diye mi?” diye sordu, ama aslında demek istediği bu değildi. Onun evine gitmeyi artık daha da çok istiyordu, özellikle de o muhteşem vücuduna bu kadar yakın durduktan sonra.

“Evet, elbette. Sana sert, koyu bir kahve yaparım.”

“Teşekkür ederim,” diye mırıldandı, dönen başını tutmaya çalışarak.

“Rica ederim.” Pesh her zamanki beyefendiliğiyle ona

arabanın kapısını açtı ve Megan koltuğa yığıldı. Onun rahat olduğundan emin olduktan sonra kapıyı kapattı ve arabanın ön tarafından dolaştı. Megan Jaguar'ın deri koltuklarını ve gösterişli konsoluyla şık iç tasarımını inceledi.

Pesh de koltuğuna oturup kontak anahtarını taktı ve motoru çalıştırdı. Evin önünden uzaklaşırlarken Megan dönüp ona baktı. “Kadın sarhoşların imdadına...” Başını iki yana salladı. “Yani, sarhoş kadınların imdadına sık sık koşar mısın?” diye sordu. Bir dakika, kelimeleri ağzında mı yuvarlıyordu?

Pesh bakışlarını ona çevirdi ve gülümsedi. Ona gülmemek için kendini zor tutuyor gibi görünüyordu. “Pek değil. Ama zor durumdaki bir hanımefendiye yardım etmekten memnuniyet duyarım.”

Megan kıkırdadı. Aman Tanrım, kıkırdıyor muydu şimdi de? Asla kıkırdamazdı. Şüpheyle Pesh'e baktı. “Kahraman kompleksin var, ha? Her kadının parlak zırhlı şövalyesi olmak istiyorsun?”

“Her kadının değil,” diye mırıldandı.

“Mmm, Pesh, benim parlak zırhlı şövalyem mi olmak istiyorsun?” Bu sözcükler dudaklarından dökülür dökülmez kendini tokatlamamak için güçlkle durdu. Alkol onda her zamanki etkisini yaratıyor, onu kontrolden çıkarıyordu.

Pesh dişlerini sıktı ve cevap vermedi. Megan'ın vücudu kolunu dayadığı yere yığıldığı için, ona daha da yakındı. Soruma cevap vermedin.”

Pesh gözlerini bir an için yoldan çekip doğrudan ona

baktı. “Eğer bana bir şans verirsen, benden olmanı istediğin her şey olurum.”

Bu laf üzerine şaşırان Megan ona bakakaldı. “Oo, vay canına,” diye cevap verdi tekrar koltuğa yığılıırken. Hareket halinde olmak onu iyice sersemletmişti. Anlaşılmaz bir şekilde lafları geveleyerek, “Mmm, aşırı seksi ve istediğim her şeye sahip. Ne kadar da şanslıyım.”

“Eğer içkili olmasaydın bana o soruyu sormazdın diye düşünüyorum.”

Megan homurdanarak cevap verdi: “Sarhoş ya da ayık, bu cümleyi bir erkekten duymak muhteşem.”

“Böyle düşünmene sevindim.”

Gergin bir sessizlik içinde geçen birkaç dakikadan sonra Megan radyoyu açmak üzere öne eğildi. “Sorun olur mu senin için.”

“Aç lütfen.”

Bir şarkı mırıldanarak başını koltuğa geri yasladı. “Şarkı söyleyerek kulaklarına zarar vermeyeceğim.”

“Şarkı söylemez misin?”

“Ah, söylerim, ama iyi değil. Asıl sesi güzel olan Emma’dır.”

“Duymuştum.”

Megan ona dönüp, “Hiç sana söyledi mi?” diye sordu.

“Ne yazık ki hayır.”

Megan burnundan soluyarak kollarını göğsünde birleştirdi. “Seninle öpüştü, ama sana şarkı söylemedi mi? Bu büyük kabalık.”

Pesh boğuluyormuş gibi bir ses çıkardı. “Emma sana... bizden bahsetti mi?”

“Hı hı.” Ona gülümsedi. “Harika öpüştüğünü duydum.”

Gözlerini ona çevirip acıyla baktı. “Bizim için öyle bir şey değildi. Yani, birbirimize âşık değildik.”

“Evet, o da böyle söyledi. Ama onu baştan çıkardığını da kabul etti.”

“Ö-öyle mi?” diye kekeleydi, yanakları kızarmaya başlamıştı.

“Hey, bir kadını baştan çıkarmak utanılacak bir şey değil. Seni bugün ilk gördüğüm anda beni de baştan çıkardın. Külotum ıslandı.”

“Megan, yapma,” diye uyardı Pesh, parmakları bembeyaz olana dek direksiyonu sıkarak.

Koltuğunda yan döndü ve dudaklarını yaladıktan sonra ona baktı. “Sana beni kilisede nasıl azdırdığını söylememi istemiyor musun? Ya da seks hakkında konuşmaktan kaçınarak beni hâlâ azdırmaya devam ettiğini?”

“Lütfen. Yapma bunu.”

“Pekâlâ,” diye homurdanıp koltuğuna geri yaslandı. Onunla uzun süre konuşmadı. Bunun yerine gözlerini kapadı ve kafasını geri yasladı. Araba yavaşlamaya başlayınca gözlerini birden açtı. Uyukladı mı yoksa kendinden mi geçti, bilemiyordu. Doğrular pencereden gösterişli evlerin bulunduğu mahalleye baktı.

Kapının önüne yanaşırlarken Megan eve bakmaktan kendini alamadı. “Tanrım, bu ev çok güzel.”

Pesh güldü. “Teşekkür ederim.”

“Alkol yüzünden böyle konuştuğumu düşündüğünü biliyorum, ama ben ciddiym. Harika bir zevkin var.”

“Umarım içeriyi de bu kadar beğenirsin.”

“Beğeneceğimden eminim.”

Megan’ın kapısını açmak için arabanın etrafından doluştuktan sonra, Megan arabadan biraz fazla hızlı indi. Zaten tutmayan bacaklarıyla sendeledi ve Pesh’in göğsüne yığıldı. Pesh’e özür dilercesine baktı. “Bunun için kusura bakma.”

“Önemli değil. Yardım ister misin?”

Libidosunu tetikleyen alkole, “Bu ellerinin benim üzerimde olacağı anlamına geliyorsa, elbette.”

Pesh yüzünü buruşturdu, ama yine de kolunu onun beline dolayıp ayakta durmasına yardım etti. Megan da onun desteğiyle yürüdü. Pesh kapıyı açıp alarmin şifresini girdi, Megan da onun peşinden içeri girdi. Bulanık gören gözleriyle, paslanmaz çelik mutfak aletleriyle dolu pahalı mutfığa baktı. Pesh oturma odasına doğru ilerledi, Megan da onu izledi.

Pesh koltuğu göstererek, “Neden ben sana kahve hazırlarken biraz oturmuyorsun?” dedi.

Ayrılmak iyi bir fikir olmasına rağmen, kahve istemiyordu. Sadece Pesh’i istiyordu. Onun ceketinin yakalarından tutup kendini yukarı doğru itti. “Bunu ne zaman giydin sen?” dedi yüksek sesle. O geniş göğsüne bakınca kendini ufacık hissetti. Güvende olup korunmak güzel bir histi. Bu onu daha da şehvetle dolduruyordu. Başını iyice uzatıp yü-

zündeki ifadeye baktı. Loş ışıktaki bile, o koyu kahve gözle-
rinin arzusuyla yandığını görebiliyordu. Megan ellerini onun
göğsünden boynuna doğru götürdü. Başını aşağı, kendi yü-
züne birkaç santimetre mesafede kalıncaya dek çekti. Sıvı
cesaretle dolmuş olmanın verdiği güçle, dudaklarını onun-
kilere götürdü.

Boğazından gelen hafif inlemeye engel olamadı.
Pesh'in dudakları sıcak, yumuşak ve davetkârdı. Bu kısacık
dokunuş onu ve onun kendisini yiyip bitirmesini daha fazla
istemesine sebep olmuştu. Yavaşça dilini Pesh'in altduda-
ğından içeri doğru sokup dudaklarını aralamasını sağladı.
Çok geçmeden dilinin sıcaklığı onunkiyile buluştu. Birbirle-
rinin dillerine dokunup tadıyor, dillerini araştırıyor ve keşfe-
diyorlardı. Pesh elleriyle onun yüzünü tuttu, dili onun ağzı-
na girip çıkarken Megan'ı hiç bırakmadı. Emma haklıymış,
bu adam yarın olmayacakmış gibi öpüşüyordu. Öpüşürken
ne zaman nazik olacağını, ne zaman fetheder gibi sertleşece-
ğini iyi biliyordu. Eğer sadece bir öpüşmeyle külotunu sırlı-
sıklam edebildiyse, penisıyla kim bilir neler yapardı?

Megan'ın başı dönüp bacaklarını hissetmemeye başla-
yınca, Pesh kendini kanepeye atıp onu da çekti. Megan ona
bir süre baktı, ardından yine dudaklarını onunkilere götürdü.
Pesh'in dili bir kez daha onun ağzını kuşatmaya başlayınca,
Megan da kalçalarını kaldırıp ona sürtünmeye başladı. Pesh
inleyerek öpüşmeyi bıraktı ve kafasını geri attı. Ölecekmiş
gibi kesik kesik nefesler alıp veriyordu. Megan da aynı şe-
kildeydi.

Megan onu çenesinden öpmeye başladı, oradan da boynuna geçti. “Pesh, seni istiyorum,” diye mırıldandı tenine doğru.

Bu cümle üzerine Pesh’in göğsü nefes alamıyormuş gibi kalkıp inmeye başladı. Megan kafasını kaldırıp onun gözlerine baktı. “Lütfen.”

Beşinci Bölüm

Pesh kendini içinde bulduğu bu güzel rüyaya inanamıyordu. Kucağında güzel, seksi bir sarışın kıvranıp duruyordu. Megan'ın etekleri kalçasına kadar kalkmıştı ve penisinin üzerinde sürtünürken, vajinasını kapatan tek şey, külotunun dantelli kumaşıydı. Sıcaklığı, uyarılmış hali, kumaşın üzerinden sertleşen penisine kadar geçiyordu. Onu sırtüstü yatırmayı, külotunu çıkarıp atmayı ve onun en derinine girmeyi her şeyden çok istiyordu. Bir kadının daracık duvarları arasında olmayalı o kadar uzun zaman olmuştu ki. Vicdanı onu bu düşünceden uzak tutmaya çalışsa da, vücudu çoktan yol almıştı.

“Lütfen,” diye yalvardı Megan, onun sertliği üzerinde kalkıp inerken.

“Yapamayız... yapmamalıyız.”

Megan ellerini onun göğsünde dolaştırdı, oradan boynuna götürdü. “Ama ben sana kendini iyi hissettirebilirim.”

“Eminim yapabilirsin bunu.”

“Senin de bana iyi hissettirebileceğini biliyorum. Öpüşünle bile sıırıslıklam oldum.” Parmaklarını Pesh’in saçına götürdü, saç telleriyle oynadı. “Buna ihtiyacım var, senin de buna ihtiyacın var.”

Vücudu ona duyduğu arzuyla tamamen uyarılmıştı. Eğer ona biraz daha yaklaşırsa, ona ergenliğinden beri yaşamadığı bir şeyi yaşatıp onu iç çamaşırına boşaltacaktı. Ama az önce bulanık olan zihni yeniden odaklanmaya ve vücuduna pompalanan arzulara galip gelmeye başlamıştı. Onunla sarhoşken birlikte olmazdı, olamazdı. Bu onun karakterine çok tersti. Daha önce hiçbir kadından faydalanmamıştı ve asla faydalanmayacaktı.

Pesh onun buğulu gözlerine baktı. “Ama bu çok yanlış olur.”

Megan’ın dudakları titredi. “Beni istemiyor musun?”

“Evet, tabii ki istiyorum.”

“O zaman neden benimle seks yapmıyorsun?”

“Sarhoş olduğun için.”

Megan oflayıp puflayarak gözlerini devirdi. “Çooooook düzgün bir adamsın, değil mi? Tam bir beyefendi.”

Megan’ın yüzünü avuçlarının içine aldı. “Eğer kanındaki bu alkol seviyesiyle senden faydalanmamak beni beyefendi yapıyorsa, o zaman öyleyim. Uyandığında pişmanlık duyacaksan, seninle bu haldeyken birlikte olunca nasıl bir adam olacağım ben?”

“Sadece yatmak isteyen bir adam!” Ereksiyonunu tutmak için elini ikisinin arasına götürdü ve Pesh irkildi. “Seni

hissediyorum, senin de beni benim seni istediğim kadar istediğini biliyorum.”

Omzundaki şeytan onu dürtmüş olsa da, hemen Megan’ın elini oradan çekti. “Seninle bu haldeyken seks yapmak istemediğimi söylüyorsam, bana inan. Seninle hak ettiğin şekilde seks yapmayarak sana saygısızlık etmem.”

Bu sözcükleri anlamaya çalışır gibi gözlerini birkaç kez kırıştırdı. “Kafandan neler geçiyor bilmiyorum, ama bundan daha iyisini hak ediyorsun. Seninle zaman geçirecek ve sevişmenin nasıl bir haz olduğunu gösterecek bir adamı hak ediyorsun.”

Pişmanlıkla, “Ben bunu hiç yaşamadım,” diye mırıldadı.

Pesh ona acı bir gülümsemeyle baktı. “Yaşadığını düşünmemiştim.” Megan’ın yüzüne dökülen saçları çekti ve yanağını avcuna aldı. “Eğer seninle birlikte olacaksam, seninle sevişeceğim. Seni yalvartacağım, ama o kadar çok boşalacaksın ki sayısını unutacaksın. Hızlı seksle, duygusal olanın yarattığı tüketici fiziksel bağ arasındaki farkı anlayacaksın.”

Yanakları kızarıırken şaşkınlıkla mavi gözlerini kırıştırdı. “Tanrım, bu gerçekten de çıktı mı ağzından?”

“Çıktı.” Ona şakacı bir gülümsemeyle baktı. “Bir de benim adımla haykıracaksın.”

“Ben...” diye başladı, ama sonra konuşamayacağını anlayıp hemen ağzını kapattı. Gözlerini kocaman açıp onun kucagından kalkmaya çalıştı. Pesh daha ne olduğunu anla-

yamadan, elbisesinin önüne olduğu gibi kustu.

Ayaklarının üzerinde duramayacakmış gibi sendeleyince Pesh, hemen kanepeden kalkıp onu tuttu. Onu omuzlarından kavrayıp ayakta durmasını sağladı. Megan önce elbisesine, sonra ona baktı. Megan'ın gözlerinin dolduğunu görünce Pesh'in içi parçalandı. "İyi misin?"

Çenesi titremeye, ardından da gözlerinden yaşlar süzülmeye başladı. "Ah, Tanrım," diye fısıldadı.

"Ağlama lütfen."

"B-bu çok utanç verici," dedi hıçkırıklarının arasında.

"Bir şey yok. Utanmana da gerek yok."

İnleyerek yüzünü elleriyle kapattı. "Önce senin bu kadar üzerine gelerek kendimi aptal gibi gösterdim ve şimdi de içkiyi kaldıramayan yeniyetme bir kız gibi senin önünde kustum."

"Kendine yüklenmeyi bırak. Haydi, gel de üzerini temizleyelim."

Pesh, koridordan yatak odasına gidene dek onu belinden tuttu. Banyoya girerlerken hâlâ içini çeke çeke ağlıyordu. Pesh boşta olan eliyle ışığı açtı. "Duşta ayakta durabilecek misin?"

Megan hafifçe başını sallayarak, "Dururum sanırım," dedi.

"Eğer duramazsan, oturabileceğin bir çıkıntı var. Ben sana suyu açayım, sonra da havlu getireyim." Duşa doğru yürümeden önce Megan'ı banyo tezgâhına dayadı. Suyun uy-

gun sıcaklıkta olduğundan emin olunca da dolaba gitti. Sonra da başı ellerinin arasında duran Megan'ın yanına döndü.

Boştaki eliyle Megan'ın elini tuttu ve yüzünden çekti. “Lütfen kendine yüklenmeyi bırak. Seni üzgün görmek hiç hoşuma gitmiyor.”

“Elimde değil. Aptalın tekiyim.”

“Hayır, sen aptalsan, ben de aptalım. İkimiz de birbirimizi istedik.”

“Ama ben sarhoş oldum... Bir daha asla sarhoş olmayacağım.”

“Bu bir kazaydı. Olur böyle şeyler.” Onu çenesinden tutup kendine bakacağı şekilde kafasını kaldırdı. “Şu an zihninin sana dikte ettiği olumsuz şeylerin hiçbirisi sen değilsin.”

“Gerçekten mi?”

Üzgün yüz ifadesi ondan onay bekleyen haliyle birleşince, aklını başından aldı. Onu kollarına almamak için kendini zor duruyordu. Eğer bunu yaparsa, sonunun onunla yapmak istemediği şeylere gideceğini biliyordu. Sonunda sadece başını salladı. “Ama okuyorsun, o yüzden haydi duşa gir bakalım.”

Megan'ın dudakları büküldü ve hafifçe gülümsedi. “Giyebileceğim bir şeylerin var mı? Belki bir de diş fırçası?”

Başını salladı. “Bir saniye.” Onu banyoda bırakıp, gardıroba yöneldi. Ona çok büyük ve çok uzun gelecek bir doktor önlüğüyle bir Emory Üniversitesi tişörtü aldı. Banyoya döndüğünde Megan elbisesinin sırt fermuarıyla uğraşıyordu.

Megan pes edip ellerini iki yana bıraktı. “Bana yardımcı olabilir misin?”

“Tabii ki.” Kıyafetleri tezgâhın üzerine bıraktı. Sonra dönüp fermuarı açtı. Elbisenin arka kısmı açıldı ve teninin rengini, lacivert, dantelli sutyeniyle külotunu gözler önüne serdi. Aklından uçuşan düşünceleri savmak için gözlerini kapadı. Dudakları teninde dolaşüyor, dili omurgasından aşağı doğru onu yalıyor, elleri de göğüslerini kavramak için kollarının altından öne doğru uzanıyordu. Kendini tutmaya zorladı. Boğazını temizleyip, “Tamamdır,” dedi.

Megan omzunun üzerinden ona bakıp hafifçe gülümse-di. “Teşekkür ederim.”

Pesh tezgâhın alt kısmında kullanılmamış bir diş fırçası çıkardı ve onu, getirdiği kıyafetlerin yanına bıraktı. “Bir şeye ihtiyacın olursa söyle.”

“Tamam.”

Arkasını dönüp banyodan çıktı. Megan’ın ona ihtiyacı olursa diye çok uzaklaşmak istemiyordu, o nedenle banyo kapısının önünde bir oraya bir buraya yürümeye başladı. Su sesi kesilince bir an irkildi. Banyodan çıkmasını bekledi, ama Megan çıkmadı. Tam kapıyı çalacaktı ki saç kurutma makinesinin uğultusu duyuldu. O saçını kuruturken Pesh yürümeye devam etti. Sonra dişlerini fırçalarken musluğun açıldığını duydu. Banyo bir kez daha sessizleşince ayakları olduğu yerde kaldı ve banyo kapısına bakmaya başladı.

Kapı açıldığında Pesh’in nefesi kesildi. Megan, tereddütle banyodan çıkarken, tazelenmiş ve tertemiz haliyle çok

güzel görünüyordu. “Her şey yolunda mı?” diye sordu.

Megan onun sesiyle irkildi. “Ee, yolunda. Kıyafetler ve duşu kullanmama izin verdiğin için teşekkür ederim.”

“Rica ederim. Teşekküre gerek yok.”

Megan dudaklarını ısırıp yatağa, oradan da Pesh’e baktı. “Anneme mesaj atıp bu gece Emma’da kalacağımı söyledim.” Pesh cevap bile veremeden, “Çantamı banyoya koyduğun için teşekkür ederim. Çok düşüncelisin,” diye ekledi.

“Rica ederim,” diye cevap verdi. Sonra onun mesajını düşündü. “O zaman Aidan ve Emma’nın evinde mi kalacaksın?” Onca şeyden sonra, istediği son şey onun kendi evinde kalması, ona yapamayacağı şeyleri hatırlatmasıydı. Bu her erkeği deliye çevirmeye yetecek bir şeydi.

Megan başını iki yana salladı. “Burada kalsam senin için sorun olur mu?” Tam ağzını açacaktı ki, onun yerine başını iki yana salladı. “Eğlence yok, söz veriyorum. Sadece henüz eve gitmek istemiyorum. Kalmamı istemezsen beni Emma’ya da bırakabilirsin.”

“Tabii ki kalabilirsin.”

“Kanepede ya da misafir odasında uyuyabilirim.”

Başını iki yana salladı. “Sen burada uyursun.” Kocaman çift kişilik yatağa doğru yürüdü. Yatak örtüsünü açtı ve ona baktı. “Haydi. Biraz dinlenmek sana iyi gelecek.”

Megan çekinerek ona baktı. “Gerçekten de senin yatağın olmaz. Seni zorlamış gibi oluyorum.”

“Sorun değil. Gerçekten.”

“Emin misin?”

“Eminim.”

Tereddütle ona doğru yürümeye başladı, gözlerini onunkilerden hiç ayırmadı. Yatağa oturdu ve yorganın altına girdi. Pesh onun rahat ettiğini görünce üstünü örttü. Tam gideceği sırada Megan uzanıp onu kolundan yakaladı. “Hayır, lütfen gitme. Beni yalnız bırakma.”

Pesh şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı. “Yanında kalmamı mı istiyorsun?”

“Evet, lütfen.”

“Bu yatakta... seninle mi?” Megan başını sallayınca Pesh hırıltılı bir nefes verdi. “Megan, bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum.”

“Çok düşünme, sadece yanımda kal.”

Akliselim ve sorumluluk sahibi bir karar vermek için beyniyle savaş veriyordu. “Bana birkaç dakika ver.”

“Tamam,” diye cevap verdi yumuşak bir ses tonuyla.

Dönüp banyoya gitti Pesh. Aynaya bakmaya bile gerek duymadı, çünkü göreceği şeyden hoşlanmayacağını biliyordu. Onun yerine ceketiyle kravatını çıkardı. Üzerine daha çok şey giymesi gerekse de, *boxer*’ını bıraktı ve beyaz bir tişört aldı. Onu kafasından geçirip giydikten sonra da yatak odasına geri döndü.

Megan yatakta uzanmıştı

, gözü banyo kapısındaydı. Gözleri kapalıydı, ama Pesh banyodan çıkar çıkmaz gözleri birden açıldı. Pesh tek kelimeden yatağın diğer tarafına geçti ve yorganın altına girdi. Sırtüstü yatıp bir kolunu başının üzerine koydu. Diğer

eli de göğsünün üzerindeydi. Parmaklarıyla, tişörtünün tam kalbinin üzerine denk gelen yeriyle oynuyordu. Bir şekilde kalbinin deli gibi çarpışını durdurmaya çalışıyordu.

Tam rahatladığını düşündüğü sırada, Megan yüzünü ona döndü. “Çok uzaksın,” diye fısıldadı.

“Bunun en iyisi olduğunu düşünmüştüm.”

Megan dudaklarını büktü. Sonra ona biraz yaklaştı. Nefesini tuttu ve Megan kafasını onun göğsüne dayadığında tıslamamak için kendini zor tuttu. Pesh daha onu durdurmadan Megan bir kolunu ona doladı. Şükür ki, başka hiçbir şey denemedi. Birkaç dakika sonra da, nefes alıp veriş şeklinden uykuya daldığını anladı. Pesh tavana baktı ve hemen uykuya dalabilmek için dua etti.

Şaşırtıcı şekilde, Megan’ın yumuşak yumuşak gelen horlamalarıyla gözleri ağırlaştı. İki yıldır ilk kez, birinin kollarında uykuya dalıyordu.

Altıncı Bölüm

Megan'ın yüzüne güneş ışığı vurdu ve bu parlaklıkla gözlerini iyice kıstı. Sıcacık ve rahattı, uyanmak istemiyordu. Ama sabahın sakinliği, arkasından gelen hafif horlamayla bozuldu. Ses Mason'ın olmayacak kadar derinden geliyordu.

Panikle ürperdi bir an. Neredeyim ben? Gözlerini delirmiş şekilde odada gezdirdi. Erkeksi dekorasyon ve kokuyla, buranın bir erkeğin yatak odası, daha da önemli bir erkeğin yatağı olduğunu anladı. İlk kez körkütük sarhoş olduğunda bile bu kadar zihni bulanık, şaşkın uyanmamıştı. Günlerden ne olduğunu bile hatırlayamıyordu. Kötüydü bu. Çok, çok kötüydü. Buradan derhal çıkıp eve, Mason'a gitmeliydi. Nasıl bir anneydi de yabancı bir adamın yatağında uyanıyordu?

Dönmek istediğinde, güçlü bir kolun beline sarılmış olduğunu fark etti. Gözü esmer, kaslı kollara takıldı. Kimindi ki bu kol? Sızlanmaya başladı. Ah, Tanrım, gerçekten de hiç hatırlamadığı bir adamla yatmış mıydı? Hayatında hiç böyle

bir hata yapmamıştı. Midesi bulandı ve bir an önce yataktan kalkıp banyoya gitmesi gerektiğini biliyordu.

Kendini yataktan öyle bir attı ki, geceyi geçirdiği adamın kaburgalarına dirseğiyle vurdu. Pesh inledi. “Ah, özür dilerim. Canını yamak istemedim,” diye özür diledi hemen.

“Önemli değil, Megan,” diye mırıldandı Pesh, uyuklu şekilde.

O ses. Yataktakinin kim olduğunu anlaması sadece bir saniye sürdü. Bunu hatırlamasıyla da gece olan her şey bir anda zihnine düştü. Kazara körkütük sarhoş olmuştu, Pesh onu ayıltmak için evine getirmişti ve sonra... Tanrım, utanmaz bir fahişe gibi onunla yatmaya çalışmıştı. Kafasını ellerine gömdü ve inledi.

“Hey, bu sabah nasıl hissediyorsun?” diye sordu Pesh.

“Üzerimden kamyon geçmiş gibi.”

“Sana güzel bir akşamdan kalma tedavisi uygulamamı ister misin?”

Parmaklarının arasından Pesh’e baktı. “Gerçekten de akşamdan kalma olmanın tedavisini biliyor musun?”

Pesh gülümsedi. “Benim gibi birinin hiç sarhoş olmadığını mı sanıyorsun?” Megan başını sallayınca Pesh kahkaha attı. “Seni hayal kırıklığına uğrattığım için çok üzgünüm, ama senin şu an olduğun gibi uyandığım o kadar çok zaman oldu ki.”

“Bunu hayal etmesi bile çok güç.” Üzerindeki doktor önlüğüne ve tişörtlere baktı. Bundan şüphe etse de, sormadan edemedi. “Biz...”

“Hayır, yapmadık.”

Şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı. “Eğer yatmadıysak, o zaman sen... neden benimle aynı yataktasın?”

“Çünkü benden kalmamı istedin.”

Dehşet içinde ağzını açtı. Kendini fahişe gibi onun üzerine attığı yetmiyormuş gibi, bir de ondan yanında kalmasını mı istemişti? “Ben mi istedim?”

Pesh başını salladı. “Yalnız kalmak istemediğini söyledin.”

Hayal meyal ona kendisine yaklaşmasını söylediğini hatırladı. Ne kâbus ama! “Çok özür dilerim.”

“Özür dileme.” Megan karşı çıkmaya kalkışınca da Pesh elini kaldırdı. “Yeniden biriyle aynı yatakta olmanın, yanında uzanırken vücudunun sıcaklığını, yumuşaklığını hissetmenin güzel olduğunu kabul etmem gerek.” Yutkundu. “Bunu tahmin ettiğimden de fazla özlemişim.”

Onu ele geçirmek üzere olan duyguların altında ezilen Megan ne diyeceğini bilemedi. Tek ihtiyacı olan oradan çıkıp gitmekti. “Eve gitmem gerek... ya da Emma’ya. Annemle babamın geceyi yeni tanıştığım birinde geçirdiğimi düşünmesini istemiyorum.”

“Anlıyorum. Kimsenin senle ilgili kötü şeyler düşünmesine sebep olmak istemem.”

Bir an için ona baktı. Bazen konuşmalarından, onun başka bir zaman ve mekâna ait olduğunu düşünüyordu. “Ben, ee, banyoya gitmem lazım.”

“Git lütfen.”

Yorganın içinden çıkıp banyoya yöneldi. Kapıyı arkasından kapatır kapatmaz da tuttuğu nefesi verdi. Kusmak için tam zamanında gelmişti. Gece aynı şeyi yaptığı halde, nasıl midesinde hâlâ bir şeyler kaldığına şaşırdı. Bitince de lavaboya gelip eğildi, avcuna su alarak ağzına götürdü. Ağzındaki kötü tattan kurtulmak için gargara yaptıktan sonra dolaptan ağız bakım suyu aldı, sonra da dişlerini fırçaladı.

Fırçasız ya da taraksız ne kadar olabiliyorsa, kontrolden çıkmış saçlarını topladı. Aidan ve Emma diye bilinen idam mangasının karşısına çıkabilecek kadar düzgün göründüğüne ikna olunca da banyodan çıktı. Pesh üzerine bir şeyler giymişti ve odanın ortasında duruyordu. Bir şey demesini bekler gibi kaşlarını kaldırdı.

“Artık gitmeye hazırım.”

“Tabii.”

Kapıya giderken birden durdu. “Bir dakika, elbisem?”

“Kuru temizlemeye göndereceğim.”

“Ah,” diye mırıldandı. “Teşekkür ederim.”

Sessizce, kapıya doğru gittiler. Megan geniş oturma odasının yüksek tavanlarına bakarken fark ettirmemeye çalıştı. Pesh’in muhteşem bir evi vardı, onun için fazla büyüktü. Belli ki acı bir şekilde hiç sahip olamadığı ailesi için tasarlanmıştı.

Pesh ona garaja giden kapıyı açarken durdu ve arkasını döndü. Ona bakıp “Seni tekrar görmek istiyorum,” dedi.

Megan dudaklarının şok içinde açılmasına engel ola-

madı. Dün gece defalarca kendini aptal konumuna düşürmüştü ve hâlâ onu görmek mi istiyordu? “Ciddi olamazsın.”

“Ciddiyim.”

Başını hafifçe eğdi. “Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum.”

“Ama neden?” diye karşı çıktı, içtenlikle.

Megan homurdanarak, “Çok açık değil mi?” dedi.

“Eğer dün gece kazara sarhoş olmanı ve rahatsızlanmanı kastediyorsan, bunun benim için hiçbir önemi yok. Kazalar olur ve ben bunun farkına varabilecek bir adamım.” Ona yaklaştı. “Dün seninle olmak hoşuma gitti.”

Megan Emma’nın söylediklerini hatırlayınca sormadan edemedi. “Benimle çıkmak istiyorsun, değil mi?”

“Evet, tabii ki. Başka ne isteyeceğim ki?”

“Seks yapmak,” diye cevap verdiğinde Pesh’in yanakları kızardı.

“Niyetim bu değildi.”

“Çok yazık.”

Pesh kaşlarını çattı. “Ne demek bu şimdi?”

“Sen ve ben... farklı şeyler istiyoruz. Sen biriyle çıkmak ve yeniden evlenmek istiyorsun, değil mi?”

“Evet, bu çok istediğim bir şey.”

Emma başını iki yana salladı. “Ama ben şu an seninle ya da başka biriyle ciddi bir ilişki istemiyorum. Yakın zamanda da evlenmek gibi bir niyetim yok. Sadece biriyle keyifli vakit geçirmek istiyorum.”

Pesh kaşlarını çattı. “Sanırım anlamadım.”

“Senden istediğim şey, dün akşam istediğimle aynı. Sadece seks,” diye dürüstçe cevap verdi.”

“Benimle çıkmak değil... sadece seks yapmak mı istiyorsun?”

Eğer durum bu kadar vahim olmasaydı, Megan Pesh’in yüzündeki dehşet dolu ifade üzerine az kalsın kahkaha atacaktı. Onu sadece seks oyuncağı gibi kullanma fikrinden dolayı aşağılanmış hissetti. Sonunda Megan kendini toplayıp başını iki yana salladı. “Üzgünüm, ama böyle hissediyorum ben.”

Kendini onun gazabına ya da vereceği hayat dersine hazırladı. Ama onun yaptığı daha şaşırtıcıydı. Ona acı bir gülümsemeyle baktı. “Böyle hissettiğin için üzüldüm, çünkü seni yakından tanımak gerçekten de hoşuma giderdi.” Başka hiçbir şey demeden kapıyı açtı. Her zamanki beyefendiliğiyle önce onun çıkması için kenara çekildi.

Megan başını öne eğip onun yanından geçti ve arabaya gitti. Pesh bu kez de araba kapısını açmak için geldi. “Teşekkür ederim,” diye mırıldandı Megan.

Pesh başını sallayıp arabanın ön tarafından dolaştı. Hiç konuşmadan arabayı çalıştırdı ve ilerlemeye başladı.

Aidan ve Emma’nın evi sadece yirmi dakika uzaktaydı, ama Megan’a sonsuzluk gibi gelmişti. Aralarında acı veren bir sessizlik hüküm sürüyordu. Pesh ona bakmak yerine gözlerini yoldan ayırmıyordu.

Aidan ve Emma’nın evinin önüne geldiğinde, Megan midesine kramp girdiğini hissetti. Keşke aralarını düzelt-

menin bir yolu olsaydı. Ama çok ileri gittiğini ve çok konuştuğunu hissediyordu. Pesh arabayı park edince Megan'a dönüp baktı. Megan da "Bıraktığın için teşekkür ederim," dedi.

"Rica ederim. Benim için zevkti."

"Hepsinden önce, dün gece benimle ilgilendiğin için teşekkür ederim. Çok anlamlıydı benim için. Sana ne kadar teşekkür etsem az."

"Teşekkür etmene gerek yok. Sana yardım edebildiysem ne mutlu bana."

Altdudağını ısırp sonunda içinde tuttuğu şeyi söylemeye karar verdi. "Keşke işler daha farklı olsaydı," dedi alçak sesle.

Başını kaldırıp ona bakmaya cesaret ettiğinde, onun da merakla kendisine baktığını fark etti. "Ben de çok üzgünüm. Kendine iyi bak. Olur mu?"

Megan başını salladı. "Sen de öyle." Titreyen elleriyle kapının kolunu bulmaya çalıştı. Kapıyı açabilince, sendeleyerek kaldırıma indi. Kapıya doğru yürürken Pesh'in gözlerinin üzerinde olduğunu biliyordu. Veranda basamaklarından çıkıp da zili çalana dek araba orada kaldı. Noah'ın kalkmış olması ve ev halkını uyandıran kişi olmamak için dua etti.

Kapıyı Aidan açtı. "Megan? Ne oldu?" diye sordu.

Bu sorusu ve endişesi üzerine gözyaşlarına boğuldu. "Niye ağlıyorsun?" diye sordu Aidan.

"Uzun hikâye."

Başını uzatınca Pesh'in arabasını gördü. Yüzü ciddileşti. "Pesh mi üzdü seni?"

"Hayır! Tabii ki hayır."

"Eğer seni ağlatıyorsa, Noah'ın vaftiz babası filan dinlemem. Onu mahvederim!"

Megan onun kolunu tuttu. "Kes şunu, Aidayı! Onun yüzünden değil, benim yüzümden. Benim hatam. Tamam mı?"

Şaşkınlıkla ona baktı. "Neler oldu?"

"Bana bir kahve verip sakinleşmeme izin verirsen sonra sana her şeyi anlatırım."

Aidan şüpheyile baksa da başını salladı ve kapıyı kapatmak için elini uzattı. Megan, Pesh'in arabası evin önünden uzaklaşırken son kez baktı. Bunun onu görmek zorunda kaldığı son an olmasını diledi.

Yedinci Bölüm

İKİ AY SONRA

Megan tedirgin halde parmaklarını arabasının direksiyonuna vuruyordu. Atama zamanı gelmişti ve şu an ona gözetmenlik edecek hemşireye sunum yapmaya gidiyordu. Grady'ye gidemediği için başta hayal kırıklığına uğramış olsa da hemşire olma yolculuğunun sonuna geldiği için mutluydu. Birkaç meslektaşı gibi gece nöbetine verilmemiş olduğu için de mutluydu. Eğer gece çalışıp gündüz uyursa Mason'ı çok az görebilirdi.

Wellstar Acil Servisi'nin önüne geldi ve bulduğu ilk boş park yerine park etti. Motoru durdurduktan sonra belgelerini ve çantasını alıp içeri girdi. "Hasta değilim. Kristi Parkman'ı görmek istiyorum, tıp öğrencisiyim."

Resepsiyonist Sadece Yetkili Personel yazan kapının düğmesine bastıktan sonra, "Düz devam edin," dedi. Acil servisin göbeğine girmiş olan Megan heyecanlanmadan

edemedi. Burada hastalarla çalışmak için sabırsızlanıyordu.

Etrafına bakınca, eğitmenini nasıl bulacağını bilemedi. Hemşirelerin toplandığı alanda durdu. İçlerinden biri “Yardımcı olabilir miyim?” diye sordu.

“Evet, Kristi Parkman’la görüşmeye geldim.”

Ellilerinde, uzun boylu, sarışın bir kadın yüzünden ışıldayan bir gülümsemeyle ona doğru geldi. “Siz Bayan McKenzie olmalısınız?”

“Evet.”

“Tanıştığımıza memnun oldum.”

Megan gülümsedi. “Ben de tanıştığımıza memnun oldum.”

“Bizimle çalışacağınız için çok mutluyuz. Notlarınıza baktım, oldukça etkileyici.”

“Teşekkür ederim,” diye yanıt verdi Megan.

“Sana etrafı gezdireyim mi? Böylelikle yarınki akışa alışırsın.”

“Çok güzel.”

Kristi gülümseyerek onu labirent gibi odalarda dolaştırdı. İlaç odasını, travma alanını ve dinlenme odasını gösterdi. Bir hemşirenin ya da doktorun yanından geçtiklerinde Kristi onu hemen tanıştırdı.

“Herkes çok canayakın görünüyor,” dedi Megan, keyifle.

“Burası gerçekten de çalışmak için harika bir yer. Gerçekten pislik birkaç kişi yok desem yalan söylemiş olurum. Ama muhteşem bir yöneticimiz olduğu için şanslıyız.”

“Bu harika.”

“Evet, herkes Doktor Nadeen’i çok sever.”

Megan’ın kalp atışları o kadar yavaşladı ki, neredeyse duracaktı. Nadeen. Hayır, olamaz. Tabii ki aynı soyadına sahip başka doktorlar da vardı. Zihnini kurcalayıp çaresizce nerede çalıştığını hatırlamaya uğraştı.

“Ah, çok güzel, o da koridordaymış. Sizi tanıştırayım.”

“Hayır, gerçekten de buna gerek yok,” diye karşı çıktı hemen.

Kristi onu duymazdan gelip, “Doktor Nadeen, gelip en yeni hemşire adayımızla tanışın,” diye seslendi.

Pesh döndüğü anda Megan kusacak gibi oldu. İki ay boyunca Pesh Nadeen’le geçirdiği o meşhur geceyi unutmayla çalıştıktan sonra, şimdi adam tam karşısında duruyordu. *Casablanca*’nın klasik repliği geldi aklına: “Koca dünya-daki bütün barlar içinde, benimkine geldi.” Atanabileceği o kadar hastane varken, tam da buraya atanmıştı.

Yaşadığı şaşkınlık yüzünden rahatça okunuyordu. Derhal sıcacık bir gülümsemeyle bunu maskeleydi. “Tekrar merhaba, Megan.”

Kristi aradaki tanışıklığı fark edince kaşlarını kaldırdı. “Siz tanışıyor musunuz?”

“Ee, şey,” diye başladı Megan. Nasıl açıklayacaktı ki? En son istediği şey iş arkadaşları üzerinde yanlış intiba bırakmaktı.

Pesh başım salladı. “Onunla bir vaftiz oğlumuz var.”

“Ah, ne kadar harika.” Kristi, Megan’ın sırtını okşadı.

“O kadar hastane içinde buraya atanman ne şans ama?”

“Evet, ne şans,” diye mırıldandı Megan.

Kristi gülümsedi. “Sizi birkaç dakika yalnız bırakayım da rahat konuşun.”

“Hayır, sorun değil. Buna gerek yok,” diye karşı çıktı Megan.

Kristi elini havaya savurarak, “Ben de kendime atıştıracak ve içecek bir şeyler alırım bu arada. Birazdan dönerim ve turu tamamlarız.”

Megan, Kristi’nin peşinden gidip koşarak uzaklaşmak istedi. Ama onun yerine merakla kendisine bakan Pesh’e döndü.

“Beni gördüğüne sevinmemiş gibisin,” dedi Pesh.

Hemen başını iki yana salladı. “Nasıl sevinebilirim? Önünde kendimi tamamen dağıttığım adam benim çalışacağım hastanede. Bu durum hiç de hoşuma gitmedi.”

“Son sefer için utanılacak bir şey yok.”

“Kusura bakma, ama bu bana kendimi daha iyi hissettirmiyor,” diye homurdandı.

“Benimle çalışmanı kolaylaştırmak için ne yapabilirim?”

Ağrıyan başını ovalayarak, “Bilmiyorum. Eğer benim için kötü olmayacağını bilsem transferimi isterdim,” dedi.

“Seni o kadar mı rahatsız ediyorum?” diye sordu Pesh. Bunu söylerken yüz ifadesi çok üzgündü.

“Hayır, hayır, sen beni rahatsız etmiyorsun. Ben sadece...” Devam etmeden önce acımasızca altdudağını yeme-

ye başladı. Hırıltılı bir nefes aldıktan sonra, “Son iki yıldır hayatımın kontrolü tamamen elimdeydi. Seninle geçirdiğim gece, o kontrolün paramparça olmasına izin verdim. Sarhoş olunca başka biri oldum, eskiden olduğum kişi yani. Bir erkeğin ilgisini çekmek için her şeyi yapan kız. O kişiyi sevmiyorum ve bir daha asla öyle olmak istemiyorum. Sadece seni görmek bana bunu hatırlatıyor.”

Megan ona karşı bu kadar dürüst olabildiği için kendine şaşıtı. Pesh bir süre sessiz kaldı. Koyu kahverengi gözlerini onunkilere dikti. “Beraber geçirdiğimiz gecenin sende bu kadar olumsuz yansımaları olduğu için üzgünüm. Benim içinse içkiyle ya da mide bulantısıyla hiçbir ilgisi yok. Seninle zaman geçirmekten ve seni tanımaktan keyif aldım.” Yutkundu. “Seninle uyanmaktan keyif aldım. Bana kendini bu kadar kötü hissetmeden bakabilmen için her şeyi yaptım.”

“Gerçekten de o gece benimle olmaktan keyif mi aldın?”

Pesh başını salladı. “Sana seni tekrar görmek istediğimi söylediğimde ciddiye aldın.”

Megan içini çekti. “Çok tatlısın, ama çıkmak konusunda fikrimi değiştirmiş değilim.”

“Değiştirmedin mi?”

Megan başını iki yana sallayarak, “Şu an hayatıma birini sokamayacak kadar çok şeyle uğraşıyorum. Bu onlara haksızlık olur... sana da. Hele de birbirimizle ilgili çok farklı isteklerimiz varken.” “Anlıyorum,” diye cevap verdi Pesh.

Megan onun yüzüne çöken hüznü görebiliyordu. “Üzgünüm,” diye mırıldandı.

“Pişman olacağın hiçbir şey yok. Çektiğim acı yine benim suçum.” Kederli bir gülümsemeyle baktı. “Önemsemediğim kadınlara âşık olmuyorum.”

Bu lafın üzerine güçlkle yutkundu. “Âşık mı? Bana... Bana âşık mı oldun?”

Pesh cevap vermek için ağzını açtı, ama dinlenme odasından Kristi’nin sesi gelince hemen kapattı. Ona yaklaşp “Benimle çalışmak konusunda endişen olmasın, Megan. Daima arkadaş kalacağız ve isteklerine de, mesafene de saygı duyacağım,” diye fısıldadı.

Bir şekilde söyledikleri olması gerekenin aksi bir etki yarattı ve Megan’ın içini bir pişmanlık kapladı. Sonunda güçlkle, “Teşekkür ederim. Buna minnettar kalırım,” diyebilirdi.

Ardından Pesh gülümsedi ve dönüp gitti. Kristi yanına geldiğinde Megan derin bir nefes aldı. “Çok tatlı, değil mi?”

“Evet, öyle,” diye mırıldandı Megan.

“Görünüü de hiç fena değildir.”

Megan’ın dudaklarından tedirgin bir kıkırdama yükseldi. “Hayır, hiç değil.”

“Yemin ederim, acil servisteki kadınların yarısına o yanlarına geldiğinde ateş basıyor.” Kristi elini yüzüne doğru sallayarak serinlemeye çalıştı. “Yani o vücut, o gözler ve o gamzeler. Tanrım, eğer mutlu bir evliliği olan bir kadın olmasaydım, o adama neler yapmak istemezdim!”

Megan Kristi'nin ne demek istediğini gayet iyi anlamıştı. Ne yazık ki bunu bizzat yaşamak için bir şansı olmayacaktı. Bir şekilde dünyada sadece cinsel ilişki istemeyen tek erkeği bulmayı başarmıştı. Hayır, Pesh onun vermek istediğinden daha fazlasını istiyordu.

“Ne dediğimi duydun mu?” diye sordu Kristi.

Megan gözünü Pesh'ten çekip Kristi'ye döndü. “Pardon, duymadım?”

Kristi kahkaha attı. “Ah, hayır, birini daha Doktor Nadeen'in büyüüne kaptırdım, ha?”

Megan şiddetle başını iki yana sallayarak, “Hayır, hayır, biz sadece arkadaşız, onun için böyle şeyler hissetmiyorum.”

Kristi göz kırptı. “Evet, kendini kandırmaya devam et, tatlım.”

Sekizinci Bölüm

Pesh muayene odalarının birinden çıkarken Megan'ın tek başma bankodaki taburelerden birinde oturmuş, tablosu üzerinde çalıştığını gördü. Arkasındaki kapı kapanınca Megan başını kaldırdı ve onu kendisine bakarken yakaladı. Pesh boğazını temizledi ve ona doğru yürüdü. “Selam,” dedi memnuniyetle.

“Selam.”

“Ee, alıştın mı?”

Başını salladı. “Buradaki herkes çok iyi ve yardımsever.”

“Güzel. Bunu duyduğuma sevindim. Hemşirelerimizde çok yüksek başarı oranımız var.” Megan gülümsedi ve başını eğip tablosunu hazırlamaya devam etti. Pesh tedirgin şekilde ensesini kaşıdı. Şu an araları iyiydi ve işleri bozması gerektiğini biliyordu. Hepsinden öte, onun koyacağı mesafeye saygı duyacağına söz vermişti. Ama kendini tutamıyordu. İlk karşılaşmalarından bu yana geçen iki ayda,

onu düşünmekten vazgeçmemiştir. Şimdi birdenbire yine karşısına çıkmıştır ve bunun kader olduğunu düşünmemek elinde değildir.

İçindeki ses, onu yemeğe çıkar, dedi. Sormak için can attığı soru ağzından kaçmasın diye dudaklarını birbirine bastırdı. Sonunda kendini tutamadı ve cümle bir anda ağzından çıkıverdi. “İş çıkışı sana bir yemek ısmarlamama izin verir misin?”

Megan’ın kalemi bir anda duruverdi. Başını kaldırdı ve ona başını uzattı. “Akşam yemeği çıkmayı çağırıştırıyor ve bu konuda net olduğumuzu sanıyorum.”

Pesh tedirgin şekilde gülümsedi. “Sadece lezzetli bir kafeterya yemeği öneriyorum. Bunun çıkmakla bir ilgisinin olduğunu düşünmüyorum.”

“Benim çıkma anlayışına göre, bir masaya oturup beraber yiyip içersen, çıkıyorsun demektir.”

Pesh kollarını göğsünde birleştirip, “Eğer bu doğru olsaydı, o zaman babam ve erkek kardeşinle her masaya oturduğunda onlarla da çıkıyor olurdun,” diye karşı çıktı. “Ailenle aranın iyi olduğunu biliyorum, ama bu kadar da iyi değildir.”

Megan kaşlarını kaldırdı. “Ah, iyi doktor şimdi de esprimi yapıyor?”

“Belki.”

Megan’ın dudakları yukarı doğru kıvrıldı. “Sen neyi çıkmak olarak tanımlarsın peki?”

Pesh duvara yaslandı, gülümsemesini bastırmaya çalış-

tı. “Çift taraflı kabul görmüş bir buluşmayı.”

“Ne kadar düzgünsün,” diye dalga geçti Megan.

Pesh gözlerini devirdi, onun yanında vakit geçirene dek pek yaptığı bir şey değildi bu. “İlk sorumdan kaçırıyorsun.”

Megan kalemini ve tablosunu bıraktı, kollarını göğsünde birleştirdi. “Peki, benimle çıkıyor olsaydın, o zaman nereye giderdik?”

Pesh düşünceli bir şekilde çenesini okşadı. “Sen istemiyorsun, ama akşam yemeğiyle başlardım.” Karşı çıkacak oldu, ama Pesh elini kaldırdı. “Mum ışığı ve yumuşak bir müzik olan bir yerde, belki yemekler arasında dans edebileceğimiz bir yer.”

Megan ona şaşkınlıkla bakıp, “Sen ciddi misin?” diye sordu.

“Elbette.”

Megan başını yavaşça öne arkaya salladı. “Tamam, devam et.”

“Şarap ve tatlımızı bitirdikten sonra, seni daha önce hiç gitmediğin bir yere götürürdüm...”

“Yatak odan gibi mi?” diye araya girdi Megan sırtarak.

“Orada daha önce bulunduğundan eminim.” Bu espri Megan’ın yüzündeki ifadeyi bozdu ve yanaklarını kızarttı. “Devam edebilir miyim?”

“Evet,” diye mırıldandı.

“Daha önce hiç yapmadığın bir şeyi yaparken seninle olmak isterdim: bir sanat galerisi, bir opera, bir müzikal. Yüzünde hayranlık ve heyecan uyandıracak herhangi bir

şey.” Hafifçe gülümsedi. “Bunu seninle paylaşacak olmam da hepsinden önemli.”

Megan konuşurken onu hayranlıkla izledi. Daha önce onunla bu şekilde konuşan bir erkek tanımadığı gibi, ondan etkileniyordu da. Öldürücü darbeyi vurma zamanının geldiğini hissedince, Pesh tekrar sordu: “Ee, benimle yemek yiyecek misin?”

Megan ağzını açarken Pesh de merakla öne eğildi. Emma’nın sesiyle konuşmaları bölündü. “Ah, Tanrı’ya şükür. İkinizi de burada bulduğuma sevindim.”

Dikkatini Megan’dan alabilen tek şey Emma’nın ses tonundaki endişe oldu. Sonra bakışlarını eksittiği suratıyla kafasını ovuşturarak Aidan’a çevirdi. “Ne oldu?”

Emma, “Düştü ve başını çarptı,” diye cevap verirken Aidan da aynı anda, “Bir şeyim yok,” dedi.

Megan öne doğru gelip Aidan’ın yanına geçti. Ona bakarken ağzı açık kaldı. “Aidayı, gözbebeklerin kocaman!”

Pesh kalem şeklinde fenerini cebinden çıkarıp Aidan’ın yanına gitti. Işığı Aidan’ın gözüne tutunca yüzünü buruşturdu. “Evet, öyleler. Tam olarak ne oldu?” Dürüst davranabilecek tek kişi o olduğundan, soruyu doğrudan Emma’ya sordu.

“İlk ultrason için jinekologdaydık.”

Pesh’in gözleri kocaman oldu. “Ultrason... sen hamile misin?”

“Yine mi?” diye sordu Megan da.

Emma’nın yüzündeki endişe kaybolarak yerini koca-

man bir gülümsemeye bıraktı. “Evet, sekiz haftalık.”

“Neden pazar günü yemekte bir şey söylemedin?” diye sordu Megan.

“Daha iki hafta önce öğrendim ve söylemek için ilk ultrasona girene dek beklemek istedik.”

Megan kaşlarını çatı. “Peki, bu ultrasonun Aidayı’nın başını vurmasıyla ilgisi ne?”

Emma dudaklarını birbirine bastırıp Aidan’a döndü. “Onlara söylemek ister misin?” Başını iki yana sallayıp yüzünü buruşturunca Emma içini çekti. “Beni monitöre bağladıklarında iki kalp atışı duyduklarını sandılar. ‘İkiz’ lafını duyunca Aidan bayıldı ve başını tezgâha çarptı, oradan da yere.”

Pesh kahkahasını hemen öksürüğe çevirirken Megan kendini tutamadı. Kahkahayı patlattı. “Gerçekten de ultrasonda bayıldın mı?”

Aidan ona bakıp kaşlarını çatı. “Buna tam olarak ultrason denmez.” Megan kahkaha atmaya devam edince, omuzlarını silktili. “Bu insanın aklını uçuran bir haber.”

“Ah, Aidayı, gerçekten.”

Aidan Pesh’e döndü. “Ee, burada bütün gün gülecek misiniz yoksa beni muayene mi edeceksin?”

Pesh başını salladı. “Tabii. Gözbebeklerin beni endişelendirdi.”

Aidan Emma’ya bakıp, “Beni burada bekle sen,” dedi.

“Tamam.”

Pesh, Aidan’a ilk muayene odasına geçmesini işaret

etti. Kapıyı arkasından kapatır kapatmaz Aidan onun üzerine çullanıp yakalarından tuttu. “Bana vazektomi lazım. Bugün.”

Pesh durumun absürtlüğüne, aynı zamanda da Aidan’ın çaresizliğine gülmek için kendini zor tuttu. “Tamam, önce seni bir oturtalım. Son bir saat içinde çok fazla travma yaşadın.”

Aidan muayene masasına çıktı. Başını ellerinin arasına gömüp inledi. “Bu nasıl kâbus dolu bir gün.”

“Başın acıyor mu?” diye sordu Pesh.

“Biraz.”

“Bulantın var mı?”

“Olabilir.”

Pesh kaşlarını çatı. “Olabilir de ne demek?”

Aidan başını kaldırdı. “Şu an miden bulanıyor mu diye soruyorsan, cevabım hayır. Bulanmıyor. Ama öte yandan, Emma’nın ikizlere hamile olabileceğini, iki yaşın altında üç çocuğu ve bezleri düşününce...” Aidan omuzlarını silkti. “O zaman evet, gerçekten de acayip midem bulanıyor ve oda etrafımda dönmeye başlıyor.”

Pesh taburesine oturup Aidan’a yaklaştı. “Derin bir nefes al, tamam mı?” Nefes alıp verirken Aidan’ın göğsü kalkıp indi. “Yine,” dedi Pesh. Birkaç temiz nefesin ardından Pesh, Aidan’a baktı. “Daha iyi misin?”

“Evet, biraz,” dedi Aidan çatallı sesiyle. Elini saçına götürdü. “Bana vazektomi için birini önerir misin?”

Pesh elini kaldırdı. “Benim kafam karıştı. Eğer Emma’nın ikizleri olup olmayacağını bilmiyorsan, neden vazektomi istiyorsun?”

“Çünkü ikimizin ailesinde de ikizler var. Babamın ikizi var. Emma’nın dayıları da ikiz. Genetik anlamda hedefi tam ortasından vurmuş durumdayız. O hamile kalmadan aynı odada zor kalıyoruz, o nedenle tekrar hamile kalması ve dört çocuk sahibi olmam kaçınılmaz... hatta belki beş.” Aidan beti benzi atmış gibi yutkundu. “Ben bebek yapma makinesi filan olamam.”

“Aslında son dönemdeki araştırmalar hâlâ tek yumurta ikizlerinin herkesin başına gelebileceğini, çift yumurta ikizlerinin de annenin tek âdet döngüsünde çok sayıda yumurta üretmesinin sonucu olduğunu gösteriyor. Bu fazla sayıda yumurta üretme eğilimi anneden çocuğuna geçiyor. Emma’nın bir ikizi olmadığını düşünürsek, nispeten güvendesin.”

Aidan başını eğdi, yüz ifadesi karmaşıktı. “Yani bunun için endişelenmememi mi söylüyorsun?”

“Emma’nın genetik hikâyesinin tamamını bilmeden bir şey diyemem, ama en azından çift yumurta ikizi olasılığı yok gibi görünüyor.”

Pesh’in söylediklerini sindirdikten sonra Aidan başını iki yana salladı. “Olay ikiz meselesi değil. Fazla doğurganız. Kontrolden çıkmadan buna bir son vermeliyim.”

“Emma ne düşünüyor bu konuda?”

Aidan’ın yanakları kızardı. “Ee, şey, aslında ona bahsetmedim.”

“Hayatınızı bu kadar değiştirecek bir karar, eşinin bunu bilmesi gerekmez mi?”

“Şey, tabii, ameliyata girmeden önce ona söylerim.”

Pesh kollarını göğsünün üzerinde birleştirdi ve Aidan'ın kafasını ne kadar sert vurduğunu anlamaya çalıştı. "Orada oturup cidden bunu söyleyemezsin."

Aidan bir süre Pesh'e bakıp sonra inledi. "Ah, dostum, bu konuda çok bencilim, değil mi?"

Pesh gülümsedi. "Fazlasıyla."

Aidan gözlerini ovuşturdu. "Sadece... bazen baba olmak çok korkutucu. Sürekli Noah için endişeleniyorum, şimdi bir bebek daha olacak. Bir bebek daha demek, Emma'nın zamanından biraz daha alması demek." Zorla gülümsedi. "Onu çok seviyorum. Bazen... sadece ona doyamıyorum ve onu paylaşmak istemiyorum."

"Bence bu çok normal bir his."

Aidan başını iki yana salladı. "Kendimi bencil bir pislik gibi hissediyorum. Yani karısının zamanından çaldığı için çocuğunu kıskanan bir baba mıyım ben?"

"Çoğu erkek böyle. O nedenle hissettiklerin yüzünden kendine yüklenmeyi bırak. İçine atma. Emma'yla konuş."

Aidan'ın mavi gözleri bir anda açıldı ve başını sallamaya başladı. "Ah, hayır, benim hakkımda kötü düşünmesini istemiyorum."

"Düşünmez. Emma daima dürüstlüğe kıymet verir."

"Onun çocuklarımızla geçirdiği zamanı kıskansam bile mi? Bu konuda dürüst olmamı istemeyeceğinden eminim."

Emma bir ilişkide en önemli şeyin ne olduğu söylerdi hep?"

"Güven."

Pesh başını salladı. “Peki, ona duyguların konusunda yalan söyleyerek nasıl güven inşa etmeyi bekliyorsun?”

Aidan’ın sarı kaşları çatıldı. “Bu durumda ona onu kaybetmekten korktuğumu ve beraber geçirdiğim zamanı artırmamız gerektiğini mi söylemeliyim?”

“Bence öyle. Bir kadının kocasının onu ne kadar çok sevdiğini ve onunla zaman geçirmek istediğini söylemesine kızacağımı hiç sanmıyorum.”

Aidan düşünceli görünüyordu. “Sanırım haklısın.”

Pesh gülümsedi ve Aidan’ın omzuna onu telkin etmek istercesine dokundu. “harika bir babası. İkinci, hatta üçüncü çocukla bile öyle olacaksın, bundan eminim.”

Aidan üçüncü çocuk lafıyla yutkundu, âdemelması kalıp indi. “Üçüncü çocuğu düşünmüyorum... şu an değil. Belki birkaç yıl sonra.” Başını kaldırdı ve Pesh’e gülümsedi. “Ama babalık konusunda bana olan güvenine teşekkürler.”

“Ben sadece gördüğümü söylüyorum.”

“Teşekkürler.”

“Artık kafanı muayene edeyim mi?”

Aidan başını salladı. “Tamam.”

Pesh, Aidan’ın kafasında alışılmadık şişlikler olup olmadığına baktı. “Hmm, anormal bir şey görünmüyor. Ama beyin sarsıntısı geçirmediğinden ya da kanama olmadığından emin olmak için bir MR çektirelim.”

“Tanrım, sadece başımı vurduğu için bunlar olabilir mi?”

“İnanamazsın. Arayayım da seni alsınlar. Umarım çok

beklemeyiz. Doktor muayenehaneleri ve görüntüleme merkezlerinin açık olduğu öğleden sonraları daha yavaş işliyor süreç.”

Kapıya giderken Aidan onu durdurdu. “Hey, dostum, tüm bu çılgınlık arasında Megan’ın görevi nasıl gidiyor diye sormayı unuttum.”

Pesh cevap vermeden önce düşünmedi bile. “İnanılmaz bir hemşire olacak.”

Aidan gülümsedi. “Bunu duyduğuma sevindim. Onun yeteneklerinden şüphem yoktu zaten. Bunun bir doktor tarafından söylenmesi de çok güzel.” Aidan şakayla karışık Pesh’in göğsüne vurup, “Megan’la aranız nasıl?” diye sordu.

Pesh Aidan’ın bu doğrudan sorusu üzerine neredeyse kahkaha atacaktı. Bu kadar duygusuz davranmak onun doğasında yoktu ve Megan onu bir kez daha reddettiği için nasıl cevap vereceğini bilemiyordu.

“Megan’a gerçekten saygı ve hayranlık duyuyorum.” Bunun onun dayısına verebileceği en diplomatik cevap olduğunu düşündü. Sonunda arkadaşının saygısını kazanmış olmaktan mutluluk duymasına rağmen, onun önünde Megan’a dair olumsuz bir şey söylemezdi. Kiminle çıkıp çıkmayacağı Megan’ın kararıydı.

“Benim kastettiğim bu değil.”

“Öyle olduğunu düşünmemiştim zaten.”

Aidan ona bakıp, “Bak, zor bir başlangıç yaptığınızı biliyorum, ama umutsuz değil. Onunla çıkmak istiyor musun?”

“Vazgeçmeyeceksin, değil mi?”

“Hayır. İmkânı yok.”

Pesh elini önlüğünün cebine soktu. “Megan’a çıkma teklif ettim, ama şu an uzlaşabilmiş değiliz. Ancak henüz pes etmeye niyetim yok. Bu merakını tatmin etmeye yeter mi?”

Aidan kakhaha attı, ama sonra kaşları çatıldı. “Ne demek istiyorsun? Biz içeri girdiğimizde çok yakın ve rahat görünüyordunuz.”

Pesh pişmanlıkla başını sallayarak, “Benimle çıkmak istemiyor,” dedi.

“Bu saçmalık. Kafamı çarpmış olabilirim, ama kimse onun sana nasıl baktığını inkâr edemez. Belki sen...”

Bu karakterine ters olsa da öfkesinin doğru karar verme yetisinin önüne geçmesine izin verdi. “Beni ilişki için değil, sadece seks için istiyor. Oldu mu?”

Aidan’ın ağzı açık kaldı. “Yani diyorsun ki... erkek gibi mi davranıyor?”

“Eğer bir kadın ve erkeğin çıktığında yaptıkları güzel şeyleri ya da benimle yemeğe çıkmayı reddedip sadece fiziksel bir ilişki arayışında olmasını kastediyorsan, o zaman cevabım evet.”

“Tanrım, eski ben gibi olmuş,” diye mırıldandı Aidan. Eliyle yüzünü ovaladı, sonra Pesh’e baktı. “Çok üzgünüm.”

Pesh omuzlarını silkip, “Hâlâ çok genç. Onun açısından bakınca, geçtiğimiz iki yıl boyunca eğlenceden uzak kalmış. Bu da onun telafi yöntemi. Bunu onaylamasak da anlamasak da öyle.”

“Yine de bence tam bir saçmalık.” Pesh’e uzun uzun baktı. “Ne olursa olsun denemeye devam etmelisin.”

“Pes ediyorum demedim, değil mi?”

“Hayır, ama kazanacağını hissetmeden denemeye devam etmenin ne kadar zor olduğunu şahsi tecrübelerimden iyi biliyorum.”

“Emma’yla senin aranda olan şey Megan’la benimkinden çok farklı.”

“Yine de denemek zorundasın.” Aidan muayene masasından kalktı ve bir an için ayakta durmakta zorlandı. “Megan’ın daha önce çok canı yandı ve sevilmenin ne demek olduğunu bildiğini sanmıyorum. Onun ihtiyaçlarının önemsendiğini de sanmıyorum. Kahretsin ki hamile kaldığında daha yirmi üç yaşındaydı. Onu mutlu edecek birini bulmasını istiyorum, dostum. Yeğenimin önemsenmesini istiyorum.” Pesh’in omzunu sıvazladı. “O kişi sen olabilirsin bence.”

“Bakalım.” Aidan karşı çıkacak gibi olunca Pesh başını iki yana salladı. “Şu kafanı gösterelim şimdi.”

“Neyse,” dedi Aidan.

Pesh, Aidan’a kapıyı açtığında Megan ve Emma meraklı gözlerle onlara bakıyordu. “Teşhis nedir?” diye sordu Megan.

“Bence bir şeyi yok, ama emin olması için MR çektilmesini istedim.”

Emma’nın gözleri yuvalarından fırladı. “Düşme sebebiyle beyin hasarı oluşmuş olabileceğini mi düşünüyorsun?” diye sordu panikle.

Pesh gülümsedi ve sakinliğini korumaya çalıştı. “Kafasında bir şişlikten fazlası olacağını sanmıyorum, ama bir şeyi olmadığından emin olmak istiyorum.”

“Peki, o zaman,” diye cevap verdi Emma.

Aidan’ı götürmek için elinde tekerlekli sandalyeyle bir hastabakıcı belirdi. Oturmadan önce Aidan eğilip Emma’yı öptü. “Ben iyiyim, bebeğim. Endişelenme. Senin için de bebek için de iyi değil bu.”

Emma hafifçe gülümsedi. “Elimden geleni yapacağım.”

Tekerlekli sandalyeye oturmadan önce ona göz kırptı. “Beni hiçbir şey yıkamaz, bunu şu ana dek öğrenmiş olman lazım.”

Megan yüzünü buruşturdu. “Kafanı çarpmak en azından egona hiçbir zarar vermemiş.”

“Tabii vermez,” diyerek ona hak verdi Emma.

Kristi muayene odalarından birinin kapısından dışarı kafasını uzattı. “Doktor Nadeen, size ihtiyacım var.”

Pesh başını salladı ve sonra Megan’a döndü. “Neden Emma’ya aile bekleme salonlarından birini göstermiyorsunuz?”

“Tabii,” diye cevap verdi Megan.

Emma ona sarılmak için yaklaştı. “Aidan’la ilgilendiğin için teşekkür ederim.”

“Benim için zevkti.” Onlar aile bekleme salonuna girmeden önce son bir kez el salladı. Ama Aidan’la konuştuktan sonra, artık atacağı adımlarda daha kararlı olacaktı.

Dokuzuncu Bölüm

İki gün sonra Megan geç mesaiye geldiğinde acil servisin tam bir kaos içinde olduğunu gördü. “Vay canına, ne oldu böyle?” diye sordu Kristi’ye, hızla girip eşyalarını bırakırken.

Kristi gözlerini devirdi. “Neredeyse her ay, her şeyin baştan sona çılgına döndüğü bir gün mutlaka olur. Asla anlayamazsın, sadece kendini akışa bırakman gerekir.” Megan’a gülümsedi. “O nedenle bugün parmak uçlarında olmaya hazır ol.”

Megan kahkaha attı. “Tamam, bana uyar.”

Hastalar arasında gezerken, işler Megan için fazla ağırlaşmaya başlamıştı. Yanaklarındaki ter damlacıklarından Kristi’nin de benzer bir durumda olduğu belli oluyordu. Bir hastayla işleri bitip de odayı dezenfekte eder ermez başka bir hasta içeri girmek için kapıda bekliyor oluyordu.

Megan, Kristi kayıt bölümüne doğru kafasını uzatırken onun arkasındaydı. “Hey Janet, yeni birini alma lütfen. Baş edemiyoruz.”

Janet başını iki yana salladı. “Bekleme odası çılgına dönmüş durumda. Şimdiden dolup taşıyor.”

Kristi gözlerini devirdi. “Harika. Belki de yine dolunay vardır, her şey çığırından çıktığına göre.” Megan’a döndü. “Dinle, baş edemediğimize göre, muayene odası B’deki adamı sen alır mısın?”

Megan’m ister istemez gözleri fal taşı gibi açıldı. “Gerçekten mi? Kendi başıma mı?”

Kristi Megan’ın elini okşamadan önce gülümsedi. “Geçen hafta seni iş başındayken gördüm. Sana inanıyorum.”

“Tamam, sen eminsen.”

“Eminim.”

Megan gülümsemesine engel olamadı. “Teşekkür ederim.”

iPad’ini alıp kendisini bekleyen hastanın bilgilerini açtı. Kapıyı açıp muayene masasındaki hastaya baktı. “İyi akşamlar, Bay Robertson, ben Megan...” Standart “Şikâyetiniz nedir?” sorusunu bile sormadan adam çılgınca başını iki yana sallamaya başladı. “Hayır, hayır. Sizin beni muayene etmenize izin vermem. Doktor istiyorum ben. Erkek doktor. Anlıyor musunuz?”

“Beyefendi, anlıyorum, ama protokolü izlemek ve doktor gelmeden önce şikâyetlerinizi öğrenmek durumundayım. Karın bölgenizde bir şişkinlik olduğundan söz etmişsiniz, öyle mi?”

Adam onun gözlerine bakmadı. Onun yerine önce duvara baktı, sonra da Megan’a doğru parmağını kaldırdı.

“Ben söyleyeceğimi söyledim. Erkek doktor istiyorum.”

“Evet, ama bu öğleden sonra çok yoğunuz. Doktorun gelmesi ne kadar sürer, bilemiyorum, en azından erkek olanın.” Megan adamın inadının biraz kırılmaya başladığını fark edince belli belirsiz şekilde bir ikna adımı attı. “Lütfen, karnınıza bir bakayım.”

“Midem değil,” diye mırıldandı adam.

“Neresi peki?” Adam cevap vermeyince bıkkınlıkla iç çekti Megan. “Bay Robertson, karın bölgesi şişkinlikleri ihmale gelmez. Pek çok sebebi olabilir ve müdahale gerektirebilir.”

Adam masada huzursuz şekilde kıpırdandı. Megan onu ikna ettiğini düşündüğü anda adam başını geriye attı ve var gücüyle bağırdı. “BANA ERKEK DOKTOR GETİRİN!”

Megan gözlerini devirdi. İlk kez tek başına bir hastayla ilgilenme şansı bulmuştu ve onda da bir kaçığa denk gelmişti. Pes etmek ya da ona yenilmek yerine, onun üzerine gitti. Yapacağı son şey bu olsa bile, onun cinsiyetçi kıcını muayene edecekti. Üzerindeki örtüyü kaldırırken, “Bağırmaya devam ederseniz güvenliği çağıracağım,” diye uyardı.

Megan örtüyü açtığında bağırısları çığlığa dönüştü, ama iş işten geçmişti. Yeterince şey gördü Megan.

“Aman Tanrım!” diye mırıldandı. Dört saatlik ereksiyon sağlayan Viagra ve Cialis’in reklamlarındaki gözleri yuvalarından fırlamış ve ağzı açık kalmış figürler gibi oldu yüzü. “Bunun boşaltılması lazım.”

“Anlayamadım?” dedi adam.

Megan başını ona çevirdi. “Penisinizdeki fazla kan var ya!” Adam başını salladı. “Kendiliğinden gitmeyecek. Boşaltılması lazım.”

Bay Robertson yutkundu. “İğneyle filan mı?”

“Evet, çok büyük bir iğneyle.” Adam direnmeye başlayınca Megan elini kaldırdı. “Şanslısınız ki işlemi ben yapmayacağım, bunun kesinlikle bir doktor tarafından yapılması gerek.”

“Erkek mi?”

“Eğer erkek doktor gelsin diye beklerken penisinizin aşırı basınçtan patlayacağını bilerseniz, yine de bu kadar seçici olur muydunuz?” Adamın gözleri dehşetle açıldı. “Evet, ben de öyle düşünmüştüm. Birazdan gelirim.”

Odadan çıkarken şu an konuşmak istediği en son insana denk geldi.

“Pardon. Sen iyi misin?” diye sordu Pesh.

“İyiyim.”

Pesh ona gülümsedi. “Hasta değerlendirmesini tek başına mı yapıyorsun? Bu harika.”

“Ee, şey, hem evet hem hayır.”

Pesh merakla kaşlarını kaldırdı. “Ne oldu?”

Pesh’e Bay Robertson’ın durumunu anlattığını düşünemiyordu. Yapacağı en son şey ona durumdan bahsetmekti. Şişmiş bir penisin kanını boşaltmak pratisyen hekimlere bırakılmalıydı, kıdemli bir doktora değil. “Ah, önemli bir şey değil. Sadece çok şey istiyor.”

O sırada muayene odasının kapısı açıldı. Bay Robert-

son bacakları iki yana açık şekilde kapıda belirdi. Pesh'e ve beyaz önlüğüne bakıp kendini onun üzerine attı. "Bana yardım et. Lütfen!"

Bu hemşirelik düsturuna aykırı olsa da, şu an Bay Robertson'ı oracıkta boğuvermek istiyordu. Pesh Bay Robertson'ın yakasındaki ellerini tutup aşağı indirdi. "Beyefendi, şimdi içeri girmeniz gerek. Bu kadar rahatsızken ayakta olmamanız gerek."

Pesh Bay Robertson'ı muayene masasına götürürken Megan da istemeye istemeye onun arkasından odaya girdi ve kapıyı kapattı.

"Şikâyetiniz nedir?"

Bay Robertson önce Pesh'e, sonra Megan'a, ardından yine Pesh'e baktı. "Ee, alt karın bölgemde şişme var."

Megan gözlerini devirmemek için kendini zor tuttu. Pesh'le Bay Robertson'ın arasına geçip Pesh'in gözünün içine baktı. "Hasta durumunu kabullenmek istemese de, ciddi bir priapizm* söz konusu."

Pesh bu sözcüğü duyar duymaz esmer yanakları kırmazmaya başladı ve derhal göz kontağını kesip yere baktı. Verdiği tepki de Megan'ın şu an tam olarak yaşamaktan korktuğu şeydi. Tıbbi deneyiminin bu tip bir durumda onu utandırmayacağını düşünmüştü. Ama yaşamış oldukları şey, onun bir erkek hastayla ilgileniyor olmasını utanılacak bir şey haline getiriyordu.

* Uzun süre devam eden, cinsel ilişki olmaksızın ortaya çıkan ağrılı ve acılı ereksiyon hali. (ç.n.)

Toparlanmak Pesh'in birkaç saniyesini aldı ve ardından dikkatini doğrudan Bay Robertson'a çevirdi. "Son dört ya da altı saat içinde herhangi bir erektil disfonksiyon ilacı aldınız mı?" Bay Robertson bakışlarını Megan'a çevirince Pesh başını iki yana salladı. "Sizinle ilgilendiğim sürece hemşirem burada kalacak. O nedenle tekrar ediyorum. Hangi bir ilaç aldınız mı?"

"Cialis."

"Kaç miligram?" Bay Robertson omuzlarını silkince Pesh "Cevap mı vermek istemiyorsunuz, yoksa bilmiyormusunuz?" diye sordu.

"Bilmiyorum, tamam mı? Bir arkadaşımdan aldım."

"Genelde size reçetelenmemiş ilaçları kullanır mısınız?"

"Sadece denemek istedim."

Pesh, Megan'a baktı. "Tam kan tahlili isteyeceğim. Kim bilir başka neler aldı."

Megan başını salladı ve elektronik tabloda kan alacak ekipten birinin gelmesini belirtti. Pesh ilaç masasına doğru gidip bir çift plastik eldiven taktı. "Şimdi sizi muayene edeceğim."

Bay Robertson pes edip örtüyü açtı. Megan, Pesh'in yüzündeki ifadeyi görünce kahkaha atmamak için kendini zor tuttu. Kariyeri boyunca devasa bir patlıcana benzeyen pek çok penis gördüğünden emindi. Ama onunla aynı odadayken, onun elinde başka bir adamın penisıyla olduğu düşüncesiyle kahkahası uçup gitti.

Kendini önündeki elektronik tabloyla oyaladı. Önünde cereyan eden tabloya bakmak dışında başka her şeyi yapabiliirdi. Pesh muayeneyi tamamlayınca, Bay Robertson yeniden muayene masasına uzandı ve Pesh bir kez daha göz ucuyla patlıcan renkli penise baktı.

“Tam olarak ne kadar süredir ereksiyonunuz var?”

“Beş buçuk saattir.”

“Bir arter yırtılması görünmüyor, o nedenle ameliyata gerek yok. En hızlı ve aynı zamanda en kolay tedavi, damarları daraltıp penisinize gidecek kan akışını azaltacak bir iğne yapmak. Bu şişmeyi azaltacaktır.”

Bay Robertson’ın gözleri şüpheyile kısıldı. “Bu iğneyi nereden yapacaksınız?”

“Tabii ki penisten.”

Bay Robertson yutkunarak, “Pekâlâ. Yapın,” diye cevap verdi.

Pesh başını salladı. “Bir şırınga alfa-agonist alabilir misin?”

“Tabii,” diye cevap verdi Megan. Odadan çıkıp ecza dolabına gitti. Şırınganın dozajını kontrol ettikten sonra istemeden de olsa Bay Robertson’ın odasına döndü.”

“Teşekkür ederim,” dedi Pesh, ilacı ondan alırken. Bay Robertson’ın penisini eline alırken Pesh’e yarı iğrenme, yarı hayranlıkla baktı. “Derin nefes alın,” dedi.

İğne derisinin altına girdiği anda Bay Robertson kontrolsüz şekilde inledi. Megan onu acıya ne kadar dayanıksız olduğunu görünce gözlerini devirdi. Pesh işi bitince şırınga-

yı tıbbi atık kutusuna attı ve Bay Robertson'a döndü. "Eğer on-on beş dakika içinde şişlik inmeye başlamazsa başka bir müdahale yapacağız."

"Nedir o?" diye sordu Bay Robertson yüzünü buruşturup.

"Penisteki kanı boşaltmak."

Bay Robertson'ın beti benzi attı. "Tanrım, o söylemişti zaten." O derken Megan'dan böcekmiş gibi bahsetti.

Pesh dönüp Megan'a gülümsedi. "O zaman doğru söylemiş." Ardından öten çağrı cihazına baktı. "Gözün onda olsun. On beş dakika sonra kontrole geleceğim."

"Tamam, ilgileniyorum."

Megan tablolarla ilgilenirken ve bir yandan Bay Robertson'a bakarken zaman acı verici şekilde yavaş ilerliyordu. Bay Robertson her birkaç dakikada bir örtüyü kaldırıp ereksiyonuna bakıyordu. Her seferinde yüzünü buruşturuyordu ve Megan da iğnenin işe yaramadığını ve şişliğin inmediğini anlıyordu. Pesh tekrar odaya geldiğinde, önce Megan'a, sonra da Bay Robertson'a baktı. "Ee, nasılız bakalım?"

Megan başını iki yana salladı. "Değişiklik yok."

"Anladım." Bir çekmeceye gitti ve oradan büyük bir sıringayla, oldukça kalın bir iğne çıkardı. "Üzgünüm, Bay Robertson, ama tek seçenek bu gibi görünüyor."

Bay Robertson ilk kez sessizleşmişti. "Bayan McKenzie, bana yardım eder misiniz?" diye sordu Pesh.

"Elbette."

“Onu sabit tutmanız gerek. Mümkün olduğunca kıpırdamamalı.”

Megan bu cümle üzerine gözlerini devirecek gibi oldu. Bay Robertson ondan elli kilo daha fazlaydı. Acı söz konusu olduğunda adrenalin pompalandığından daha da güçlü olacağını söylemeye gerek yoktu. Ama söyleneni yaptı.

Pesh iğneyi Bay Robertson’ın penisine batırır batırmaz Megan da elleriyle Bay Robertson’ı omuzlarından aşağı bastırdı. İğne içeri doğru girerken tüm gücüyle onu masada tutmak için uğraştı. Dişlerini sıkıp ayaklarını sımsıkı yere basıyordu. Sonunda, kan boşaltma işlemi bitince kendini bıraktı.

Pesh iğneyi tıbbi atık kutusuna attı ve sonra döndü. “Size hem ağrı hem de şişmeyi önlemesi için Ibuprofen almanızı öneriyorum. Bir ya da iki kez buz koymanız da iyi olur. Size en büyük tavsiyem, gerçekten ihtiyacınız olmadığı sürece bir daha erektile disfonksiyon ilacı almamanız.”

“Her neyse,” dedi Bay Robertson çatlayan sesiyle masaya geri yığılıp.

“Yarım saat kadar dinlensin, sonra evine gidebilir. Muayene odasına ihtiyacımız var,” dedi Pesh.

“Tamam, öyle yaparım.”

Odadan çıkmadan önce Pesh ona bakıp gülümsedi. Yarım saat sonra da Bay Robertson’ı acil servis kapısından çıkarken gördü. Dinlenme odasına doğru giderken Megan başını iki yana salladı.

“Megan,” diye seslendi Kristi.

“Efendim?”

“Git ve akşam yemeğini ye artık.”

“Emin misin? Yani, çok yoğun olduğumuz için kalıp çalışabilirim.”

Kristi başını iki yana salladı. “İdare ederiz biz. Ayrıca güce ihtiyacın olacak. Güneş batınca işler iyice çığırından çıkar.”

Megan bunu düşünüp korkmamaya çalıştı. Onun yerine dinlenme odasına girip çantasını aldı. Dışarı çıktığında Pesh onu bekliyordu. “Nereye gidiyorsun?”

“Akşam yemeği saatim geldi.”

Pesh ona imalı bir gülümsemeyle baktı. “Ne şans. Benimki de.”

Ne demek istediğini anlayınca başını iki yana salladı. “Çıkmak yok.”

Pesh kollarım göğsünün üzerinde birleştirip ,“Aynı anda kafeteryaya gidip aynı masada oturmak nasıl çıkmak olabilir ki bu?” dedi.

“Şansını zorluyorsun ve bunu biliyorsun.”

“Az önce neye katlandığımızı düşününce, beni sana yemek ısmarlama keyfinden nasıl alıkoyarsın?” Koyu kahve-rengi gözleri keyifle parladı, bu onda görmeye alışık olduğu bir şey değildi. Bir şekilde bunu tamamen karşı koyulmaz buluyordu. “Kaldı ki az önce başka bir adamın penisini elimde tutmuşken romantizmi nasıl düşünebilirim?”

Söylediklerini duyunca Megan’ın gözleri yuvalarından fırladı. “S-sen gerçekten söyledin mi bunu?”

“Evet, sanırım söyledim.”

Megan başını iki yana salladı. “Bazen sana inanamıyorum.”

“Beni o ya da bu şekilde etiketleme. Beni olduğum gibi kabul et,” dedi Pesh.

“Denerim.” Asansöre doğru giderlerken Megan tedirgin şekilde dudağını ısırды. Pesh’e dönüp, “İnsanlar bizi bir arada görünce ne der?” diye sordu.

“Beraber yemek yiyen iki bekâr insan olduğumuzu,” diye cevap verdi.

“Sen doktorsun, ben de hemşire olmak üzereyim. Başım derde girmez mi?”

“Doktorlar ve hemşireler mola saatlerinde sıklıkla beraber yemek yer. Kafeterya bu anlamda şüphe çekmeyecek bir yer. Eğer ilaç odasında ya da boş bir muayene odasında-ken biri gelse, o zaman sorun olur.”

“Sen öyle diyorsan,” diye mırıldandı, Pesh asansörün aşağı tuşuna basarken.

Asansöre bindiklerinde Pesh ona baktı. “Gerçekten endişeleniyorsun, değil mi?”

Megan başını salladı. “Kariyerim benim her şeyim. Hiçbir şeyin bunu riske sokmasını istemiyorum.”

“O zaman yalnız oturmayız.”

“Teşekkür ederim. Buna minnettar kalırım.”

Asansör aşağı inmeye başlayınca Pesh başını araya eğdi ve uzun bir nefes verdi. “Bu...”

Megan ona gülümsedi. “İyi doktor ne diyeceğini bile-

medi. Acil serviste geçirdiğin onca yıl içinde eminim ki bundan daha çılgın ve utanç verici vakalara denk gelmişsindir.”

Başını kaldırdı ve düşündü.” Rektuma girmiş bir torna-vida en masumuydu.”

“En masumu mu?” diye sordu Megan kulaklarına inanamayarak ve o sırada asansörün ding sesi geldi.

Pesh kahkaha attı. “En çılgını da, uyuşturucu etkisindeki bir adamın acil servise penisi elinde girmesiydi.”

Megan elini ağzına götürdü. “Gerçekten de kesmiş mi...?” Konuşmalarını kimsenin dinlemediğinden emin olmak için etrafına baktı.

“İyi hemşiremiz mi ne diyeceğini bilemiyor mu şimdi?” diye espri yaptı.

Megan gözlerini devirdi. “Sonra ne oldu?”

Onu uyuşturup derhal ameliyata aldık. Geri dikebildiklerini duydum. Ama sonrasında bir daha eski işlevine döndü mü, dönemedi mi... bilmiyorum.”

“Bu çılgınlık.”

“Biliyorum.”

Pesh ona bir yemek tepsisi verdi. Yemeklerini seçerlerken Megan, “Böyle bir durumda sorduğun standart sorular mıydı bunlar?” diye sordu.

“Sanırım çok fazla priapizm vakasıyla karşılaşmadım, ama evet, ne zaman penisle ilgili idrar yolu ya da mesaneyle ilgili olmayan bir sorun olsa bu sorular sorulur.” Yemek dağıtan görevli ikisine de tuhaf bir bakış atınca Pesh doğrudan Megan’a döndü. “Neden sordun?”

Omuz silkti. “Bir sonraki sefer hazırlıklı olmak için.”

Pesh kaşlarını kaldırdı. “Soruları kendin mi sormak istiyorsun, yoksa bana neler öğrendiğini mi gösteriyorsun?”

“Önce yemeğimizi alalım, olur mu?”

“Tamam.”

Yemekler arasındaki en cazip şeyin ızgara tavuk salatası olduğuna karar verdikten sonra, bir içecek ve yeni yapılmış çikolata parçacıklı kurabiyelerden aldı. Ödemek için yanaştığında Pesh tepsisini onunkinin yanına koydu. O da Megan’a hiç de iştah açıcı görünmeyen birkaç kızartma almıştı. Cüzdanını almak için elini çantasına uzattığında Pesh kasiyere yirmi dolar uzattı.

Pesh para üstünü alırken, Megan ona sert bir bakış attı. “Ne oldu?” diye sordu Pesh.

“Bana yemek ısmarlaman hiç masum görünmüyor,” dedi masaya doğru yürürlerken.

Pesh gülümseyerek başını iki yana salladı. “Doktor Nadeen’in güzel, yeni hemşire adayına yemek ısmarladığına dair dedikodu kazanını kaynatacağından şüpheliyim.”

“Asla bilemezsin,” diye karşı çıktı Megan. Pesh’in arkasından, doktorlar ve hemşirelerle dolu masaya doğru ilerledi. Masanın üst kısmı doluyken, alt kısmında fazla kişi yoktu.

“Oturabilir miyiz?” diye sordu Pesh.

“Tabii, Nadeen,” diye cevap verdi kabarık saçlı bir doktor.

“Birkaç kişinin daha bize katılmasını bekliyoruz,” dedi çaktırmadan Megan’a göz kırparak.

“İyi oyuncusun,” dedi Megan, alçak sesle.”

“Teşekkür ederim.”

Pesh, “Kendini kanıtlamaya hazır mısınız?” diye sorduğunda Megan salatasının sosunu dökmeyi yeni bitirmişti.

“Yemek yerken gerçekten de bunu mu konuşacağız?”

“Çoğu öğle ya da akşam yemeklerinin vakaları görüşmek ve bu konularda fikir almak için olduğunu öğreneceksin.”

“Peki, o zaman.” Mesleki havaya girip, “Sen hiç erektil disfonksiyon ilacı aldın mı?” diye sordu.

Kızartmasından aldığı lokmayı yuttuktan sonra “Hayır, hiç,” diye cevap verdi.

“Ereksiyon sorunun var mı?”

Gözlerine yine aynı ışıltı geldi. “Önceki karşılaşmamızdan sonra bu soruyu sormana gerek olmadığını düşünüyorum.”

Külotunun altında kabaran şişliği hissedışı aklına gelince omurgasından aşağı yayılan bir ürperti hissetti. “Hastaya dair herhangi bir önbilgim olmadığını düşünerek cevap ver lütfen.”

Ona gülümsedi. “Hayır, hiç.”

“Ereksiyonunu sürdürme konusunda sorunun var mı?”

“Bir kez daha kişisel bilgilerine dayanarak ereksiyonumu ne kadar sürdürebildiğimden haberdar olduğunu söylemek isterdim, ama söylemiyorum. Onun yerine cevabım hayır.”

“Ha, ha, iyi cevaptı.”

“Denemek zorundaydım.”

Megan başını ona çevirdi ve şakacı bir gülümsemeye baktı. “Eğer bir hasta bu sorular sırasında benimle senin yaptığın gibi flört ediyor olsaydı, ona bunun iş olduğunu hatırlatmak durumunda kalırdım.”

“Anladım. O zaman mesleğini önemsizleştirmeye çalıştığım için beni affet.”

“Affedildin... şimdilik.”

Pesh buzlu çayından kocaman bir yudum aldı. “Gerçekten iyi işi çıkardın.”

“Gerçekten mi?”

“Evet, öyle. Kendi başma ilk vakan olmasına rağmen dimdik durup hastaya en iyi şekilde teşhis koyup onunla ilgilendin.”

Onun iltifatlarıyla yanaklarının yanmasına engel olmadı. “Teşekkür ederim. Güvenine minnettarım.”

“Bence harika bir hemşire olacaksın. Seni almak için peşinden koşan birçok hastane olacak.”

Megan başını iki yana salladı. “Onu bilmiyorum.”

“Yeteneklerini küçümseme.”

“Beni burada işe alacaklarını mı düşünüyorsun?” diye sordu.

Şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı. “Burada kalmak istemez misin?”

Omuzlarını silkti. “Çok olmadı, ama burada mutluyum. Beraber çalıştığım insanları seviyorum. Burayı öğrendikten sonra bilmediğim bir yere gitmek istemem.”

Pesh pilavından bir lokma aldı. “Bu anlaşılabilir bir şey.” Ağzını sildikten sonra ona gülümsedi. “Sana teklif yapmamak için deli olmaları gerek.”

“Umarım öyledir.”

Tabağına eğilirken gözleri Megan’daydı. Bakışlarında ki keskinlik onu ürpertti. Hastane kafeteryasının ortasında kendi üzerinde yarattığı etkiden hiç hoşlanmıyordu. Karma-karışık duygular içindeydi: sıcaklık, güvenlik, şehvet, mutluluk. O kadar uzun zamandır bir erkeğe dair böyle şeyler hissetmemiştir ki.

Sonunda Pesh konuştu. “Burada olmanın beni çok mutlu edeceğini biliyorum ve kalman için tüm gücümü kullanacağım.”

Megan cevap veremeden tepsisinin yanına başka bir tepsi geldi. Gelen genç erkek doktorlardan Doktor Morris’ti ve ikisine de gülümsedi. “Ee, ikinizin bir priapizm vakasına baktığınızı duydum.”

“Evet, baktık,” diye cevap verdi Megan. Pesh’in yüz ifadesini görmemek için ona hiç bakmadı.

Doktor Morris inledi. “Ah, haydi. Bana detayları anlatın. Bana henüz hiç denk gelmedi. Kasıklarda gördüğüm en büyük şişme vakası, aptalın tekinin testislerini, delmeye çalışması ve sonrasında da enfeksiyon kapmış olmasıydı.”

Megan burun kıvrınca Pesh’in kahkahası onu şaşırttı. Megan dönüp ona bakınca Pesh de göz kırptı. “Sana yemekteki sohbetlerin pek iştah açıcı olmadığını söylemiştim.”

“Sana inanmaya başlıyorum,” diye cevap verdi gülüm-

seyerek. Pesh Doktor Morris'e detayları anlatırken bir şekilde salatasını bitirmeyi başarmıştı. Bitirince de sandalyesinden kalktı. "Sanırım gitsem iyi olacak. Biliyorsunuz, deli gibi iş var."

Pesh şaşırtıcı şekilde kalkıp ona eşlik etmeyi teklif etmedi. Onun yerine, gözlerinde kimsenin şüphesini çekmek için orada kalacağını belirten bir bakış gördü. "Yemek için teşekkürler," dedi.

"Rica ederim," diye cevap verdi Pesh gülümseyerek.

Bu gülümsemeler onda hiç hoşuna gitmeyen bir etki yaratıyordu. Artık külotunu ıslatmıyor, onun yerine kendisiyle daha çok vakit geçirmeyi istemesine sebep oluyordu. Hemen çantasını koluna astı ve kafeteryadan çıktı. Etrafını saran kaos nedeniyle, şükürler olsun ki gecenin geri kalanında Pesh'i düşünme fırsatı olmadı.

Onuncu Bölüm

Hastanede geçen iki yorucu haftanın ardından, Megan biraz istirahate hazırды. O nedenle Emma kızlar günü için onu aradığında çok heyecanlandı. Aidan'ın Mason'a bakabileceğini, Noah'la birlikte oynayabileceklerini söyleyince daha da sevindi. Annesiyle babasının ona memnuniyetle bakacaklarını biliyordu, ama yine de onlara çok yüklenmek istemiyordu.

Emma aradıktan yarım saat sonra Emma'yla Aidan'ın evinin önüne geldi. Mason'ı indirmek için arka kapıyı açtığında Mason çoktan heyecandan kollarını ve bacaklarını savurmaya başlamıştı. Emma'yla Aidan'ın evini seviyordu, özellikle de aralarında on bir ay olmasına rağmen Noah'la oynamayı seviyordu.

Onu ve bez torbasını alıp eve doğru yürüdü. Kapıyı kucağında Noah ile Emma açtı. "Hey, gelebilmene çok sevindim."

Megan gülümsedi. "Mason ve iş dışında bir hayatım olmadığını biliyor olman lazım."

“Ben de bazen aynı şeyi hissediyorum,” diye cevap verdi Emma, Megan içeri girerken. Holden geçip mutfağa girerken Mason kucağından inmek istedi. İner inmez de oturma odasına koştu.

Aidan oturma odasındaki kanepede uzanmıştı, Beau da yanında, yerde yatıyordu. “Beau!” diye bağırdı Mason. Koca Labrador’a sarılmak için eğildi. Megan, Mason ve Beau konusunda hiç endişe duymamıştı; söz konusu bebekler ve çocuklar olduğunda çok nazik bir köpekti çünkü. Beau bu ilgi karşısında heyecanla kuyruğunu iki yana salladı.

Aidan başım TV’den kaldırıp gülümsedi. “Selam, nasılsın?”

Gelip onu yanağından öptü. “İyiyim, sağ ol. Sen?”

“Harika. Çocuklarla erkekler günü yapacağım.”

Megan kahkaha attı. “Evet, iki yaşından küçük iki çocukla bakalım ne kadar eğleneceksin?”

Aidan omuzlarını silkti. “İkinci bebek doğmadan önce benim için iyi bir deneyim olacak.”

“Bebek mi, bebekler mi?” diye dalga geçti Megan. “Tek bebek. Tanrı’ya şükür ki onaylandı.”

Başını uzatıp şakayla karışık, “En küçük Fitzgerald kızının doğacağını öğreneceğimiz ultrason ne zaman?” diye sordu.

Aidan oflayıp pufladı. “Birkaç ay sonra, daha değil, ukala.”

Öfkelenmiş gibi yapıp elini göğsüne götürdü. “Sadece sordum.”

“Evet ve senin de çocuğun olduğunu düşünürsek, eminim ki cinsiyet ultrasonunun hangi ayda yapıldığını gayet iyi biliyorsundur.”

Megan gülümsedi. “Sadece benim en büyük, onun da en küçük kız torun olma fikri hoşuma gitti.”

Aidan yüzünde acı dolu bir ifadeyle homurdanarak, “Her neyse,” dedi.

Aidan’ın dağınık saçlarıyla oynadı. “Rahat ol, Aidayı. Harika bir kız babası olacaksın. Daha doğmadan seni parmağında oynatmaya başlayacak.”

“Benim gibi bir adam, daha doğrusu eskiden olduğum gibi bir adam, bu dünyaya kız getirmek istemez.”

“İlahi adalet,” diye geçti.

“Bilmiyor muyum sence?” diye söylendi.

Sonra Emma geldi. Noah’ı biberonla birlikte Aidan’a verdi. “Bugün idare edebilecek misin sence?”

“Ederim, ederiz. Değil mi Mason?”

Mason Beau’nun arkasından koşarken onlara döndü. “Evet!”

“Bak. Endişelenmene gerek yok.” Emma’nın gözlerine baktı. “Söz sözdür.”

Söyledikleri onu rahatlatmıştı, ama sonra ona utangaç bir gülümsemeyle baktı. Aidan da ona imalı bir göz kırpınca Megan’ın göğsü sıkıştı. Bir zamanlar kadın avcısı olan dayısının şimdi âşık ve adanmış bir eşe, bir babaya dönüştüğünü görmek onu hep şaşırtıyordu. Ama bunun asıl sebebi içten içe Emma ile Aidan’ın yaşadığı şeydi. Aşk, dostluk ve se-

ninle birlikte ebeveyn olmaya adanmış biriyle evlilik.

Eğer bu kadar inatçı olmasaydın, Pesh'le Emma ve Aidan'ınki gibi bir şey yaşayabilirdin! Ama hayır, evlenmek için çok genç olduğuna inanmaya devam et sen. Belki de sırf korktuğun için mutluluğu elinin tersiyle itiyorsun.

Emma onu bu kendi tiradından çekip çıkardı. "Önce ne yapalım?" diye sordu garaja giderlerken.

"Manikür ve pedikür?" diye önerdi Megan.

"Mmm, iyi fikir."

Birlikte Emma'nın cipine bindiler. Megan kemerini bağlarken Emma ona döndü. "Casey de öğle yemeğinde bize katılsa sorun olur mu senin için?"

"Tabii ki hayır. Daha bile keyifli olur. Ayrıca Casey çok eğlenceli."

Emma gülümsedi ve arabayı çalıştırdı. "Öyledir."

Çok geçmeden Megan için kahve, Emma için de çay almak üzere bir Starbucks'a girdiler. Sonra da köşeyi dönüp tırnak salonuna geçtiler. Manikür ve pedikürlerini yaptırdıktan sonra Casey'yle buluşmak için arabayla yirmi dakika uzaklıktaki, eski bir tren istasyonundan bozma, en sevdikleri yerel restorana gittiler.

Yürürlerken Casey'nin dışarıda oturmuş, mesaj attığını gördüler. "Selam kızım!" diye seslendi Emma.

Casey onlara el sallayıp banktan kalktı. "Merhaba, merhaba."

Üç kadın sırayla birbirlerine sarıldı. "Hiç gelemeyeceksiniz sandım. Açlıktan ölüyorum."

Emma gülümsedi. “Kusura bakma. Manikür salonunda işler çok yavaş ilerledi.”

Kapıdan girdiler ve onları tanıyan hostes hemen yerlerini gösterdi. Hep oturdukları, rahat masaya geçtiler, menüye bakmaya başladılar.

“İkimiz de hamile kadınlar olduğumuz için sen bizim yerimize de içki siparişi vermelisin,” dedi Casey.

Megan’ın gözleri yuvalarından fırladı. “Hamile olduğunu bilmiyordum.”

Casey gülümsedi. “Evet, Nate sonunda beni pes ettirdi.” Sonra başını iki yana salladı. “Bazen bu ilişkinin kadın tarafı o diye düşünüyorum.”

“Seni ikna etmek için çok uğraşmış olmalı,” dedi Megan.

Casey başını sallayarak, “Çok kalabalık ve büyük bir aileden geliyor, o nedenle çocuk istiyordu sürekli. Bir yıldır evli ve sekiz yıldır da beraberiz, o nedenle artık zamanının geldiğini düşündüm. Onun pratisyenliği devam ederken bebek sahibi olmak çılgınca geliyordu başta, ama bebek doğduğunda saatleri normale girmiş olacak.”

“Doğum ne zaman?”

“Emma’yla aynı zamanda.”

Bu cümle üzerine Emma’nın gözleri parladı. “Çocuklarımız da yakın arkadaş olacaklar. Biliyorum.”

Casey duygulanıp gülümsedi. “Belki de kız arkadaş ve erkek arkadaş...”

“Bu da bir düşünce.” Emma başını kaldırdı. “Oğlunun

kızımı yoldan çıkarmasını isteyip istemediğimden emin değilim.”

Casey koyu renk gözlerini açıp, “Ya senin oğlun benim kızımı yoldan çıkarırsa?” dedi.

Emma kıkırdadı. “Eğer oğlum babasına çekerse, o zaman bu mümkün. Ama kızın sana çekerse yoldan çıkaran yine o olur.”

Casey kahkaha attı. “Bu doğru.”

“O zaman Mason’ı da ondan uzak tutmalıyım, ha?” diye sordu Megan gülümseyerek.

“Muhtemelen,” diye cevap verdi Emma.

Garson yemek ve içecek siparişlerini almak için gelince Casey gözlerini dikip Megan’a baktı. “Ee,” diye başladı kaşlarını kaldırıp. “Duyduğuma göre Doktor McDreamy Bollywood’la çalışmaya başlamışsın.”

Megan kendini tutamayıp kahkaha attı. “Doktor Naden’i kastediyorsan, evet öyle.”

Emma konuşmadan önce altdudağını ısırdı. “Vaftiz gecesi olanlardan sonra işler nasıl?”

Daha Megan cevap veremedi Casey’nin gözleri yuvalarından fırladı. “Vay vay vay. Mikrofona konuş sen. Aranızda bir şey mi oldu?”

Megan yanaklarının kızarmaya başladığını hissetti. Tekrar anlatmak bile yeterince utanç vericiydi, ama sonunda Casey’ye yaşanan her utanç verici detayı anlattı.

“Bu adam biraz fazla saygılı, değil mi?” dedi Casey.

“Evet, öyle,” diye cevap verdi Megan.

Emma başını iki yana salladı. “Saygısında sorun yok. Beni onda ilk etkileyen şey bu olmuştu. Yeryüzünde kalan birkaç beyefendiden biri o.”

Megan kendini tutamayıp, “Ama ben beyefendi istemiyorum. Yatmak istiyorum,” dedi.

Casey gülümsedi. “Hepimiz istemiyor muyuz?”

Emma gözlerini devirdi. “Hamilelik hormonları seni daha da seks manyağı yapmamış olsa bile söylersin sen bunu,” diye söylendi.

Megan düşünceli şekilde pipetini diyet kolasına daldırdı. “Tuhaf olan o gece yaşanan şeylerden sonra benden tiksiniş olması gerekirken, hâlâ bana ilgi duyuyor olması. Yani, adam harika ve hastanedeki kadınların yarısı onun peşindeyken o hâlâ beni istiyor.”

“O zaman sorun ne?” diye sordu Emma.

“Seks değil, benimle çıkmak istiyor.”

Emma’nın kaşları çatıldı. “Ama çıktığınızda zaten seks yapmayacak mısınız?”

Megan içini çekti. “Bir türlü uzlaşamadık. Ben akşam yemeği yiyip sinemaya gitmeden seks yapmak istiyorum, o ise bir akşam çıkarak bana yepyeni bir dünya göstermek peşinde.”

“Ne kadar da Alaaddin,” dedi Casey ve Emma bıkkınlıkla ona baktı.

Megan omuzlarını silkip, “İkimiz de pes etmediğimiz için sonsuza dek arkadaş olarak kalabiliriz,” dedi.

“Adamla çıksan ölür müsün?” diye sordu Casey.

Megan şaşkınlıkla gözlerini açtı. “Onca kişi arasında bana ona gitmemi söyleyen sen misin?” Emma’ya doğru parmağını kaldırdı. “Bunu ondan bekledim, ama senden değil.”

Casey peçeteyle dudak kenarlarını sildi. “Sadece çıkacaksın. Sana uyuşturucu verecek ya da seni kiliseye sürükleyecek değil.”

“Umarım öyle yapmaz.”

“O yüzden masum bir yemek yiyip sinemaya gitmenin nesi yanlış?” diye sordu Casey.

“Çünkü bu ona adil gelmiyor. Onu ayartan ben oldum ve bu konuda hemfikiriz ki, onun ihtiyacı olan bu değil.”

“Kesinlikle,” diyerek ona hak verdi Emma.

Casey düşünceyle Megan’a döndü. “İçten içe ondan hoşlanıyorsun, değil mi?”

Megan gözlerini devirdi. “Elbette ki hoşlanıyorum. Herkes hoşlanıyor ondan.”

“Hayır, sen ondan ciddi anlamda hoşlanıyorsun. Kendini sık sık onu düşünürken buluyorsun. Onunla çıkmak konusunda keşke bu kadar inatçı olmasaydım diye düşünüyorsun. Çünkü aletini nasıl kullandığı kadar, onun tarafından sevilmenin nasıl olduğunu da deli gibi merak ediyorsun.”

Sersemleyen Megan, Casey’ye bakakaldı. Duygularını tam on ikiden vurmuştu. Sonunda içini çekti. “Bak, burada kazanan filan yok. Ben hemşirelik öğrencisiyim. Bir hekimle birlikte olamam. Kayıtlarımda hiç hoş görünmez. Bu bir ilişki yürütememek için mevcut sebeplerden sadece biri.”

“Peki. Kendini kandırmaya devam et.”

“Neden başka şeyler konuşmuyoruz?” dedi Megan.

“Alışveriş merkezinden sonra sinemaya gitmeye ne dersin?” diye sordu Emma.

Megan dudağını ısırdı. “Ah, ben o kadar uzun kalabilir miyim, bilmiyorum. Aidayı’nın Mason’a bakmak konusundaki nezaketini sömürmek istemiyorum.”

Emma başını iki yana salladı. “Onun için sorun olmaz. Memnuniyetle bakar.”

Megan şüpheyle kaşlarını kaldırıncası Casey homurdandı. “Dur tahmin edeyim, iki yaşın altındaki iki çocuğa bakmak için güzel bir cumartesi gününü feda etsin diye ona seks rüşveti verdin.”

Emma’nın yanakları kızardı. “Neden bahsettiğini bilmiyorum.”

Casey kahkaha attı. “Ah, Em, fena yakalandın!” Öne eğilip dirseklerini masaya koydu ve Emma’nın gözlerinin içine baktı. “Ee, ne peki? Yeşil iç çamaşırı mı? Oral seks mi? belki de yeşil iç çamaşırlarıyla oral sekstir?”

Casey’nin meraklı gözlerine bakamadan sonunda, “Bu sabah duşta oral seks yaptım, oldu mu?” dedi.

Casey güldü. “Bir şeyler yaptığını biliyordum. Hmm, çok eğlenceli. İpucu’nun seks versiyonunu oynamak gibi: Duşta oral seks yapan Emma’ymış cevap.”

Megan elleriyle gözlerini kapattı. “Ee, merhaba? Bahsettiğiniz kişi dayım.”

“Pardon, pardon. Aidan ve Emma’nın seks hayatına dair yorum yapmayı yasaklıyorum.”

“Teşekkür ederim,” dedi Megan ve Emma aynı anda.

“O zaman önce alışveriş, sonra sinema?” diye sordu Casey.

Megan gönülsüzce kabul etti. “Aidayı sinirlenirse suçu size atarım.”

Casey göz kırptı. “Emma’yı suçla. Sonra Emma da onu alıp... yatak odasına götürür.”

“Senden gerçekten nefret ediyorum,” diye söylendi Emma.

Şükür ki sonra yemekler geldi ve bütün seks içerikli sohbet unutuldu. An azından bir süre için.

On Birinci Bölüm

Pesh alnındaki teri eliyle silip travma alanının cam kapısına yaslandı. Bedenindeki adrenalin azalınca kendine sert bir destek aradı. Fiziksel olarak ne kadar tükenmiş olursa olsun, duygusal olarak bulutların üzerindeydi. Odanın bir ucundan sedyeye bakarken adeta yüzü aydınlandı, gülümsedi. Sedyede, bir kadın yeni doğmuş oğluna bakıyordu. Trafik kazası sonrasında erken doğum sancıları başladığı için yirmi dakika önce getirilmişti. Sağlık görevlileri çok zor yollardan geçmişlerdi, ama onu zamanında hastaneye ulaştırmayı başarmışlardı. Sancıları çok artmıştı ve onu doğum katına çıkarma riskini alamadılar. Onun yerine kadını sedyeyle Pesh'in yanına getirmişlerdi. Doktorluk kariyeri boyunca sadece üç kez doğum gerçekleştirdiğini düşününce, bu Pesh için büyüleyici bir andı. Hepsinin için ayrı ayrı kıymet verdiği anılardı.

Kadın başını kaldırıp ona gülümsedi. “Çok teşekkür ederim, Doktor Nadeen.”

“Rica ederim. Birkaç dakika sonra sizi doğrum katına götürecekler.”

Odadan çıkarken karşısına nöbetçi hemşirelerden biri olan Kara çıktı. “Selam. İyi doktor bugün nasıl?”

Onun konuşma şekli daha çok mırlama gibiydi, çünkü Pesh’i ne zaman görse kızışmış bir kedi gibi davranıyordu. Kara elini onun koluna koyunca Pesh kolunu çekti. “İyiyim, teşekkür ederim. Sen nasılsın?” diye sordu nezaketen.

“Seni gördüm, daha iyi oldum,” dedi.

“Evet, şey, gidip diğer vakaya bakmam gerek.”

Koyu bir ruj sürülmüş dudaklarını büktü. “Bir daha bir şeyler içmeye gitmek ister misin?”

İçten içe söylendi. Megan’la yaşadıklarının etkisinden, bir zayıflık anında onun iş çıkışı bir şeyler içme muhabbeti yapmasına izin vermişti. Bir sefer birçok sefere dönüşmüştü ve sonra hiç aklına gelmeyen bir şey yapmış, barın neon tabelalarının altında duran arabasında onunla öpüşmüştü. Öpüşmek Kara’nın ona oral seks yaptığı gerçeğini açıklamaya yetmiyordu. Bir daha asla böyle bir şeyin olmasına izin vermeyeceğine dair kendine yemin etmiş olmasına rağmen, ne zaman işte olsa, kadını etrafında bir yerlerde buluyordu.

“Ee, tabii. Olabilir. İşler gerçekten çok yoğun.”

“Umarım biraz boş vaktin olur. Seninle gerçekten, ama gerçekten bir kez daha dışarı çıkmak istiyorum.” Kara ona yaklaşıp beklenmedik bir şey yaptı. Kalçalarından birini sıktı. Arkasında duyduğu şaşkınlık sesine döndü Pesh. Dün-

yadaki bütün insanlar içinde oradaki kişi Megan'dı.

Pesh hemen Kara'dan uzaklaştı. Megan'ın gözleri bir an için yuvalarından fırladı, sonra hemen kafasını çevirdi. Başını öne eğip yanlarından geçti ve gitti. Pesh'in ihtiyacı olan en son şey aralarında kötü bir şey yaşanmasıydı. Kara'ya tek kelime etmeden Megan'ın arkasından gitti. Megan "Ne yapıyorsun sen?" diye sordu.

Pesh omuzlarını silkti. "Hiçbir şey. Sadece seninle yürüyorum. Bu da mı sorun?"

Omzunun üzerinden Kara'ya bakıp, "Biraz meşgul gibiydin," dedi.

Pesh yüzünü buruşturup, "Bu sohbeti ya da teması ben istemedim," dedi.

Megan ona baktı. "Neden şaşırmıyorum acaba?"

Pesh merakla ona döndü. "Ne demek bu?"

"Sen ilgisini uluorta gösterebilen türden bir erkek değilsin... ya da şehvetini mi demeliyim?"

"Hâlâ beni belli kalıplara oturtmaman gerektiğini öğrenemedin mi? Ben, beni içine oturtmaya çalıştığın, o önceden belirlenmiş deliklerin hiçbirine uymuyorum."

"İçinde sürekli durduğun bir delik var, o da konu kadınlar ve seks olunca beyefendi olman."

Bunu kabul etmekten hiç hoşlanmasa da, beyefendilik konusunda haklıydı. Onu durdurmak için koluna dokundu. "Evet, toplum içinde de özelde de beyefendiyim. Ama varsayımlarını açıklayayım. Ben bir kadına bağlıysam ve o da bana bağlıysa, ona uluorta ilgimi ya da şehvetimi göstermekten çekinmem."

Megan'ın dudakları büküldü, sonra da gülümsemeye başladı. "Yani insanların içinde kız arkadaşının kalçasını sıkabileceğini mi söylüyorsun?"

"Evet, sıkarım." Etrafına bakıp kimsenin kendilerini duymadığından emin olmak istedi. "Bir kadına gerçekten bağlıysam, nerede olursak olalım, ellerimi ondan uzak tutmam çok zor."

"Bunu bildiğim iyi oldu," diye cevap verdi Megan göz kırparak.

Megan koridorda yürüyüp Kristi'nin yanına giderken yüzünde oluşan aptal gülümsemeye engel olamadı. Onunla aşama kaydediyordu, değil mi? Megan hastanede onunla vakit geçirmekten ne kadar keyif aldığını anlayacak ve çok geçmeden daha fazlasını isteyecekti. *Ya kendimi kandırıyorsam*, diye düşününce yüzündeki gülümseme soldu.

İçini çekip birkaç belgeye imza atmak için resepsiyona yöneldi. Bir tabureye oturup, Megan'ı düşünmemek için kendini belgelere gömdü.

Odanın diğer ucundan "Alpesh!" diye seslendi biri. Başını kaldırdı hemen. Pesh arkasına bakmadan o sesin kime ait olduğunu anlıyordu. Sadece birkaç kişi ona tam adıyla hitap ediyordu ve hastanede kimse bu ismi kullanmıyordu.

Yavaşça tabureden kalktı ve arkasını döndü. En küçük erkek kardeşi Dev, yüzünde heyecanlı bir ifadeyle ona doğru geldi. Üç kardeşinin en büyüğü olarak, iki erkek kardeşine ve kız kardeşine bakma sorumluluğunu hep üzerinde hissetmişti. Arjan ve Shveta ona hiç sorun çıkarmamışken, ailenin

şımarık bebeği Dev, hem Pesh hem de annesiyle babası için tam bir mücadele sebebi olmuştu.

Ergen asiliği ve erken yetişkinlik dönemindeki yoldan çıkmış halinden sonra, yirmi beşine gelince bu yabancı yan-larını kontrol altına almayı başarmıştı. Dev, Pesh'in onu stajyer doktorken tanıştırdığı güzel bir hemşireye göz koy-muştu. Mia Martinelli kendini sömüren esi erkek arkadaşın-dan çok çekmişti, bu nedenle Pesh o ikisinin beraber olması konusunda pek hevesli değildi. Ama Dev'in bitmeyen ısrarı üzerine, Pesh ikisini tanıştırdı. Ardından da üç yıllık birlik-telik ve nişan geldi. Mia Pesh'in tüm ailesi tarafından sevil-di ve kabul gördü. Ardından Dev Mia'yı aldatarak her şeyi berbat etti. Mia kalp kırıklığıyla Pesh'e yakın kaldı ve Pesh de onun mutlu olmasını her şeyden çok istiyordu.

Pesh normalde kardeşinin ziyaretine şaşırırdı, ama bir-kaç gün öncesinde Mia'yla teselli amaçlı görüştüğü için bunu bekliyordu. Açıkçası, kendini kardeşinin gazabına ha-zırlamıştı. "Merhaba Dev," dedi sakın bir ses tonuyla.

Dev başını iki yana sallayarak, "Mia'dan ayrılık mesajı aldım. Anlatsın diye onu aradığımda da konuşamadı, çünkü Meksika'daydı. AJ ile birlikte."

"Evet, biliyorum."

Pesh'in bu cümlesi üzerine Dev gözlerini kısıp ona baktı. "O zaman onunla konuşmaya gittiğin doğru mu?"

"Evet, doğru."

"Buna inanamıyorum." Hüsran içinde ellerini havaya kaldırdı. "Mia'nın söylediği hiçbir şeye inanmak isteme-

dim, özellikle de bana bir şans vermemesi ve onu geri kazanmamı istememesi için onu ikna edenin sen olduğuna, bir de AJ'le arasını düzeltmesine.”

“Hepsi doğru. İkimiz de Mia'nın asla yalan söylemeyeceğini biliyoruz.”

“Ama sen nasıl yaptın bunu?” diye sordu Dev, boğulur gibi bir sesle.

“Üzgünüm, ama Mia için en iyisi neyse onu yapmalıydım.”

Dev kaşlarını kaldırdı. “Ya ben? Ben senin kanındanım.”

Pesh içini çekti ve öyle cevap verdi: “Üzgünüm kardeşim, ama benim kanımdan ol ya da olma, burada durup senin ona tekrar zarar vermene izin vermemem. Yeterince şey yaşadı.”

Dev, “Ben onu seviyorum!” diye bağırınca birkaç hemşire şok içinde dönüp ona baktı.

“Şu an bu konuşmanın ne yeri ne de zamanı,” diye tersledi Pesh.

“Hiçbir yere gitmiyorum, o yüzden ben olay çıkarmadan anlatsan iyi olur.”

Pesh başını iki yana salladı. “Pekâlâ. Gerçeği mi istiyorsun? Al sana gerçek. Sen sadece Mia'yı sevdiğini sanıyorsun. Sen de ben de senin bir kadına sadık kalamayacağını biliyoruz.”

“Mia için kalabilirdim.”

“Ama kalamadım. O daha iyisini hak ediyor.”

Dev gözlerini kıstı. “Ne, onu şimdi de sen mi beceriyorsun?”

Kardeşinin seçtiği sözcüklerin sertliği üzerine yüzünü buruşturdu. “Tabii hayır. Mia’yla aramda duygusal herhangi bir şey olamaz. Şükür ki sevdiği adama geri döndü, doğmamış çocuğunun babasına.”

“Ama benim ona ihtiyacım var,” diye ısrar etti Dev. Ses tonu artık ağlamalıydı.

“Üzgünüm, ama sanırım senin de kendi hayatına devam etmen en iyisi. Hepsinden önce, küçük kardeşim, yeni bir ilişkiye başlamadan önce ruhunu temizlemeli ve olgunlaşmalısın.”

Dev’in gözleri iyice açıldı. “Seni... seni adi pislik!” diye bağırdı. Pesh başa çıkılması zor kardeşini dışarı çıkarmaları için güvenliği aramayı düşündüğü sırada Dev’in sağ yumruğu çenesine indi. Sendeleyerek geriye doğru gitti ve yere düştü. Yere düşünce Dev daha ona tekme atmak gibi bir hamlede bulunamadan Megan geldi ve kendini ikisinin arasına attı.

“Ben güvenliği çağırmadan buradan gitsen iyi olur,” dedi.

Megan, Dev’in önüne geçince Pesh de ayağa kalkma fırsatı buldu. Eğer Dev o öfkeyle Megan’a bir şey yaparsa, bunu kaldıramazdı. Dev sırtıp Megan’a baktı. “Ağabeyimin artık kendini savunmak için ufacak bir hatuna mı ihtiyacı var? Aklını kullan, tatlım, onunla vakit kaybetme. Onun aleti ancak ölen karısına kalkar.”

Pesh’ten derin bir homurtu yükseldi ve kardeşinin üzerine yürüdü. Ama bir şey yapamadı. Onun yerine Megan,

Dev'in çenesine bir yumruk attı. Bu darbeyle ayakları yerden kesilmedi, ama sendeledi. Yumruğun şiddetiyle bileği hâlâ acısa da Megan, "Defol git buradan. Hemen!" diye bağırdı.

Dev çenesini ovalayıp şok içinde ona baktı. "Deli kadin," diye söylenip yürümeye başladı.

Megan döndüğünde, gözlerinden çıkan alevlerin yerini endişe aldı. "Yüzün kanıyor!" diye bağırp ona koştu.

Elini yanağına götürdü. Islaklığı hissedince de şaşırdı. Dev ona düşündüğünden daha sert vurmuş olmalıydı. Çenesini öne arkaya oynattığında çıkan sesle yüzünü buruşturdu. "Gel buraya," dedi Megan onu elinden tutup.

Megan onu muayene odalarından birine götürmek üzere ilerlemeye başladı. "Bu kadar tantanaya gerek yok."

Megan başını iki yana salladı. "Seni temizlememiz gerek."

İstemedenden de olsa onun peşinden odaya gitti. Uzun zaman sonra ilk kez kendini bakım hattının diğer tarafında buluyordu. Muayene masasına oturdu. "Gerçekten, Megan, buna gerek yok."

Gazlı bez, pamuk ve antiseptik çıkarmakla uğraşırken, "Sızlanmayı kes," dedi. Omzunun üzerinden ona baktı. Yüzündeki ifadeden seçtiği sözcüklere inanmadığı çok belliydi ve bunun üzerine Megan gülümsedi. "Öyle ama. Şimdi sus ve seninle ilgilenmeme izin ver."

"Sen böyle davranınca, nasıl izin vermem?" diye espri yaptı.

Megan'ın kahkahası içini ısıttı. İçten içe onunla bu ka-

dar ilgilenmesi hoşuna gidiyordu. Eğer yarasını temizlemek için bu kadar ısrar ettiyse, belli ki o da onu önemsiyordu. Yoksa sadece harika bir hemşire olduğu için mi bu kadar ısrarcıydı? Ama sonra kendisine küfretti diye Dev'e attığı yumruk geldi aklına. Tabii ki bu aynı zamanda utanç vericiydi. Acaba kardeşiyle yumruk yumruğa girmediği için onun erkekliğinden şüphe etmiş miydi? Tanrım, kim bilir ne düşünmüştü onun hakkında.

Megan yarasıyla ilgilenirken o da Dev'in yumru gibi son sözlerini düşünüyordu. Dev'in onun bir hayalete âşık olduğunu ima etmesi karşısında yüzünü buruşturdu. Megan'ın ona ilgi duyduğuna inanmayışı da bundan mıydı? Bu bağlanma fobisinin arkasında yatan, aslında onun hâlâ eski karısına âşık olduğunu düşünmesi miydi?

Megan, "Canın yanıyor mu?" diye sorunca bütün düşünceler uçup gitti.

"Hayır, iyiyim." Megan ona şüpheyile bakınca, "Aslında fiziksel olarak canımın yanmasından ziyade sinirliyim," diye cevap verdi.

"Ee, neydi bunun sebebi?" diye sordu, çenesine biraz daha antiseptik sürerken.

Açık yaraya ilaç değince yüzünü ekşitti. "Kardeşim bana kızgın."

Megan homurdandı. "Atıyorsun." Ona bakıp elinde pamukla öylece durdu. "Benim merak ettiğim, hastaneye kadar gelip sana bağırarak, sonra da seni yumruklayacak kadar neye sinirlenmiş olabilir? Şu dünyada kavga ederken göreceğimi düşündüğüm en son insan sensin."

“Sebebi çok klişe,” diye mırıldandı.

“Anlat o zaman,” dedi.

“Bir türlü dikiş tutturamayan, haşarı bir çocuk o. Bana kızıyor, çünkü benim hatam olduğunu düşünüyor.”

“Mia diye bir isim duydum. Kadın meselesi mi?”

“Evet, o yüzden klişe dedim.” Derin bir nefes alıp Megan’a o, Dev ve Mia arasında olanları anlattı.

Bitirdiğinde, “Vay canına,” diye mırıldandı Megan.

“Sanırım konuyla ilgili ancak bu söylenebilir.”

“Onunla bu kadar ilgilenmen büyük nezaket, yani hem eski erkek arkadaşı hem de Dev söz konusu olunca.”

Pesh omuzlarını silkti. “Başka ne yapacaktım ki? Ona değer veriyorum ve mutlu olduğunu görmek istiyorum.” Megan’ın gözlerinde beliren bakış üzerine hemen, “Aramızda duygusal bir ilişki filan yoktu. O zamanlar benim mutlu bir evliliğim, onun da kendi güçlü hissetmeye, birinin desteğine ihtiyacı vardı,” diye ekledi.

Megan onun yarasız olan yanağını tuttu. “Sen şimdiye dek tanıdığım en iyi insansın.”

“Onu bilemem,” diye mırıldandı Pesh.

“Gerçekten öylesin.” Başını iki yana salladı. “Kadınların senin için deli olmasına şaşmamalı. Yakışıklı ve parlak bir doktor olman bir kenara, ne kadar tatlı, yardımsever ve şefkatli biri olduğunu görünce bu durum iyice katlanıyor.” Dönüp pamuğu çöp kovasma attı.

Gözlerini kırpmadan ve kıpırdamadan otururken, onun söyledikleriyle kalp atışları iyice hızlanıyordu. Bir tarafı

ona neden onunda kendisine karşı diğer kadınlar gibi yaklaşmadığını somak istiyordu. Eğer diğerlerinin ne yaptığını gerçekten görüyorsa, o zaman onunla çıkmak istiyordu, değil mi? Onun için ne kadar iyi olabileceğini neden görmüyordu?

Megan onun yoğun bakışları karşısında irkildi ve elindeki gazlı bezi yere düşürdü. Hemen alıp çöp kovasına attı ve başka bir tane aldı. Konuyu ve odanın havasını değiştirmek için, “Ee, bu Mia denen kız davulcunun tekiyle kaçtı demek?” diye sordu.

“Herhangi bir davulcu değil. Bu işte ünlü biri.”

“Gerçekten mi? Hangi grup?”

Pesh kafasını kaldırıp hatırlamaya çalıştı. “Bir şey... Train.”

Megan’ın ağzı açık kaldı. “*Runaway Train* değil, değil mi?”

Parmağını şaklattı. “O evet.”

Megan elini göğsüne götürdü, gözleri fal taşı gibi açıldı. “AJ Resendiz’i tanıyan birini mi tanıyorsun?”

Pesh kahkaha attı. “Eğer kastettiğin Mia’nın nişanlıysa evet, tanıyorum.”

“Bu çok acayip. O grubu çok severim.”

“Bakalım, belki senin için imza alırım.”

Megan çığlık atıp, “Gerçekten mi? Bu harika olur,” dedi.

“Benim için hayatını riske atmış bir kadın için her şeyi yaparım.”

Megan kakhaha attı. “Önemli bir şey değildi.”

“Senin elin nasıl?”

“Yalan söylemeyeceğim. Acıyor. Sanırım yumruk atmanın nasıl bir şey olduğunu unutmuşum.”

Pesh kendini tutamayıp şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı. “Daha önce çok mu kavga ettin?”

Megan gülümsedi. “Hiç karma dövüş sporları insanı değilim, değil mi?” Pesh sadece başını iki yana sallamakla yetinince, “Üniversite partilerinde bazı erkekler sınırı aşınca birkaç yumruk atmışlığım var,” diye cevap verdi.

Pesh gülümseyip, “Aferin sana,” dedi.

“Evet, babam bana birkaç savunma hamlesi öğretmeye meraklıydı. Bilirsin işte, eski asker olunca...”

Pesh elinde olmadan Megan’ın gücünden ve cesaretinden hoşlanıyordu. Onun gibi çok kadın tanımamıştı. Onun dünyasında kadınlar ağırbaşlı ve itaatkârdı. Jade Hintli olmamasına rağmen, onu korumak için kalkıp da Dev’e yumruk atmayı düşünemezdi bile. Ama Megan, kendisi ve diğerleri için ayakta durma becerisi konusunda o kadar iyiydi ki bu onun adına iyi mi, yoksa kötü mü bilemiyordu.

“O zaman baban bugünkü halini görse seninle gurur duyardı.”

“Teşekkür ederim. Elim çürümeye başladığında ne olduğunu merak edecektir zaten.”

“Çok üzgünüm.” Elini aldı, sonra da dudaklarına götürdü. “Bu öpücükle bütün çürükler gider.”

Megan ona gülerek baktı. “Bildiğiniz en iyi tedavi bu mu, Doktor Nadeen?”

Zihninde ona uygulayabileceği tüm “ilaçlar” ve “tedavilere” dair müstehcen görüntüler belirmeye başladı. Onun acısını dindirmek için masum bir öpücük verebileceği tek şeydi. Daha cevap vermeden çağrı cihazı çaldı. “Gitsem iyi olacak.” Masadan kalktı ve kapıya gitti. Elini kapının koluna uzattığı sırada ona söylemek istediği çok fazla şey vardı. Ama sonunda sadece şunu dedi: “Bir kez daha benimle ilgilendiğin için teşekkür ederim.”

“Rica ederim.”

“Bu gece izin saatin boyunca buz koysan iyi olur.”

“Peki, efendim,” diye cevap verdi, selam verir gibi yaparak.

Pesh başını iki yana sallayıp gülümseyerek odadan çıktı.

On İkinci Bölüm

Aradan iki hafta geçtiğinde, Megan kendini işine iyice kaptırmıştı. Her gün başa çıkması gereken yeni bir zorlukla karşılaşılıyordu. Bu kadar zor ya da çoğu gece yatağa yat-tığında böylesine yorgun olabileceğini tahmin etmemişti. Ama yaşadığı heyecan verici ve onun istediği bir yorgun-luktu.

Her geçen gün Pesh'le daha çok zaman geçiriyordu. Vakalarda onun yanında çalışmayı seviyordu. Hastalar genç ya da yaşlı olsun, ona bayılıyordu. Megan da onunla zaman geçirdikçe ona daha fazla hayran oluyordu.

Muayene odasında küçük bir çocuğu gerekli tahlilleri yaptırmaya ikna edip muayene odasından çıkmıştı ki, Kris-ti koridordan onu çağırdı. Kristi'nin yanına gittiği gibi de derhal bir travma odasına alındı. Neyle karşılaşabileceğini düşünüp kendini hazırladı.

“Kadın, otuz yaşında, trafik kazası,” dedi sağlık görev-lisi, ardından da hızla yaşamsal değerleriyle diğer bilgileri

okudu. Megan bilgileri alıp hastaya döndü. “Merhaba, ben Megan. Damar yolu açacağım.”

Kadın güçlkle gülümsedi. “Ben Mary.”

“Tanıştığımıza memnun oldum desem pek uygun olmaz, ha?” dedi Megan, hastayı rahatlatmak için mümkün olduğunca normal konuşmaya çalışarak.

“Evet, sanırım öyle,” diye cevap verdi Mary.

Megan iğneyi batırmak için Mary’nin kolunu tutunca Mary yüzünü buruşturdu. “Ah.”

Megan önkoluna bakıp başını iki yana salladı. “Burada bir kırık var gibi görünüyor.”

Mary panikle, “Kolum kırılmış mı?” diye sordu.

“Röntgen çekilene kadar bilemeyiz. İğneyi bileğinden yapmayı deneyeceğim.” İğne kolayca damara girdi ve Megan enjeksiyonu almaya başladı.

Ardından Pesh kapıda belirdi. Sedyedeki Mary’ye gülümsedi. “Merhaba, Mary, ben Doktor Nadeen. Anladığım kadarıyla bugün küçük bir kaza geçirmişsin, öyle mi?”

Mary başını salladı. “Nereden çıktığını anlamadan bir karşıdan araba gelip bana çarptı.”

“Çok üzüldüm. Bana nerenin acıdığını söylemenle başlayalım mı?”

“Göğsüm,” dedi yüzünü buruşturup.

Pesh hastane önlüğünü kaldırdı. “Emniyet kemerin takılı mıydı?”

“Evet, hep takarım.”

“Saçındaki tozdan hava yastığının patladığını anlıyorum. Doğru mu?”

“Evet, patladı.”

“Burası mı acıyor?” diye sordu parmaklarını kızarmış bölgede gezdirirken. Boynundan başlayıp göğsüne doğru iniyordu. Bazı yerleri kalp monitörünün bantlarıyla kapamıştı.

“Evet.”

“Görünen o ki emniyet kemeri ve hava yastığı biraz zarar vermiş.”

Mary yüzünü ekşitti. “Bunların insanlara zarar vermek değil, yardım etmek için yapıldığını sanıyordum.”

Pesh gülümsedi. “İnan bana. Takmamış olsaydın çok daha kötü durumda olurdun.” Megan, Mary’nin bağlı olduğu monitörlere bakıp döndü. “Kan basıncı düşük. Yükseltmek için bazı kan ürünleri uygulayalım.”

Megan başını salladı. Mary’nin kan grubunu kontrol ettikten sonra, soğutucudan bir torba aldı. Pesh’le yer değiştirdikten sonra Mary’nin sağ dirseğinin içinde yeni bir enjeksiyona başladı.

Pesh kalbini ve ciğerlerini dinledikten sonra, “Göğsün dışında ağrıyan başka bir yerin var mı?” diye sordu.

“Midem.”

Megan endişelendi. Trafik kazası geçirmiş bir hastanın midesinin ağrması hiç iyi bir şey değildi. Genellikle iç kanama olduğu anlamına gelebilirdi ki düşük kan basıncının sebebi bu olabilirdi.

Pesh, Mary’nin karnına bastırıp, “Acıyor mu?” diye sordu.

“Hayır.”

“Burası?”

“Hayır.”

“Ya burası?”

Yataktan bir çığlık yükseldi. Pesh’in kaşları endişeyle çatıldı. “Hemen bir ultrasonla bakacağım, Mary. Acıya sebep olanın ne olduğuna bakmam gerek.”

“Tamam.”

Megan makineyi yatağın yanına getirdi. Mary’nin karnına jel sürdü ve sonra Pesh aleti onun karnında dolaştırmaya başladı.

“Başım da dönüyor,” dedi Mary, alçak sesle.

Pesh ve Megan birbirlerine baktı, ardından Pesh ultrason makinesini geri itti. Kristi’ye dönüp, “Ameliyathaneye haber verin, dalağı yırtılmış,” dedi.

Pesh kırığa sedyede müdahale ettikten sonra, sedye travma odasına, oradan da koridora çıktı. Kristi, “Onunla git,” dedi telefon elindeyken.

Megan, Pesh’e yetişmek için koştu. Pesh de asansörün düğmesine basıp ardından Mary’ye baktı. “Uyuma, olur mu? Seni ameliyata alacağız, sonra hemen iyileşeceksin.”

“Emin misin?” diye sordu.

Pesh tereddüt etmeden, “Evet, ama ayık kalman gerek şu an,” dedi.

Asansörün kapıları açıldı. Megan Pesh’in sedyeyi içeri sokmasına yardım etti. Ardından da Mary, “Daha çok ışık mı yaktınız?” diye sordu.

Megan endişeyle kaşlarını çatıp Pesh'e baktı. "Seni ameliyathaneye götürmek için asansöre bindik," diye cevap verdi.

"Ama çok parlak," diye fısıldadı Mary, ardından da gözlerini kapadı. Başı yana düşerken monitörlerin alarmları Megan'ın kulaklarında çınlamaya başladı. "Kahretsin, kalbi durdu!" diye bağırdı Pesh.

Megan'ın başından aşağı buz gibi bir korku dalgası yayıldı. Hastanın, acil müdahale arabasının olmadığı asansörde kalbi durmuştu. Ne yapacaklardı? "Sedyeyi indir," dedi Pesh.

Megan'ın titreyen elleri sedyenin koluna gitti. Sedyeye aşağı indiği gibi Pesh ellerini Mary'nin göğsüne götürüp bastırmaya başladı. Megan da kendisine söylenmesine gerek kalmadan, eğilip Mary'nin burnunu tuttu, ağzından nefes vermeye başladı. Kusursuz bir eşzamanlılıkla çalıştılar.

Elleri çılgınca bir hızla Mary'nin göğsü üzerine inip kalkarken, "Dayan, Mary!" diye bağırdı Pesh.

Megan nefes verirken gözücuyla monitörlere baktı. "Nabız yok."

Pesh cevap vermeyince, nefes verme döngüsüne devam etti. Dudaklarına sıcak bir şey değdiği gibi geri çekildi. Mary'nin ağzından kan akıyordu. "Dalaktakinden daha fazla hasar var. Ağzından kan geliyor." Pesh yorum bile yapmadı. "Emniyet kemeri ve hava yastığı aort yırtılmasına sebep olmuş da olabilir. Yapabileceğimiz bir şey yok."

Ama kalp masajına devam etti. Asansör kapıları açıldı

ve Megan ameliyat ekibinin meraklı bakışlarıyla karşılaştı. Bir doktor öne atılınca Megan başını iki yana salladı. “O öldü.”

Pesh onu bastırdı. “Hayır, ölmedi. Denemeye devam etmek zorundayız. Buraya bir acil müdahale aracı getirin.”

Doktor monitördeki verilere baktı. “Bir işe yarayacağını sanmıyorum.”

Pesh başını Mary’den kaldırıp, “Şu lanet arabayı getirin!” diye bağırdı.

Hemşirelerden biri kenara çekilirken diğer ikisi sedyeyi asansörden çıkardı. Megan ne yapacağını bilememenin çaresizliğiyle kenarda durdu. Araba geldiğinde, Pesh Mary’nin önlüğünü yırtıp açtı. “260 jule ayarla.” Jelli elektrotları birbirine sürttü. “Uzak durun!”

Mary’nin göğsü elektriğin kuvvetiyle sedyeden yukarı kalktı. Megan’ın monitörlere bakmasına gerek yoktu. Kalp atışı düz çizgi halindeydi. “360 jul yap.” Pesh ikinci şoku verirken Megan gözlerini kapadı. “Kahretsin Jade, yapma bunu! Benim için dene!”

Pesh’in Mary’ye ölen karısının adıyla hitap ettiğini duyunca Megan’ın ağzı açık kaldı. Pesh tekrar elektrik vermeye kalkınca cerrahlardan biri öne atıldı. Maskesini çıkarıp elini Pesh’in sırtına koydu. “Ölüm saatini söyleyelim.”

Pesh’in başı yeni bir şekilde önüne düştü. Yavaşça sedyenin yanından kalktı. Hemşirelerden biri elektrotları elinden alıp arabaya geri koydu. “Ben gidip aileye bilgi vereyim,” diye mırıldandı Pesh.

Cerrah başını iki yana salladı ve Megan’a döndü. “Stajyer doktorlardan biri yapsın bunu. Nadeen, sen gidip biraz hava al, dostum.”

“Öldüğünde onun yanında olan doktorlar konuşmayı hak ediyorlar.”

“Bunu yapmana gerek yok.”

Pesh cerrahı kenara çekti ve asansöre yürüdü. Megan onunla tartışmanın ya da stajyer doktorlardan birini çağırmanın bir faydası olmadığını biliyordu. Onunla gitse mi, gitmese mi, bunu bilemedi. Yüzünü asansöre döndüğünde bu kararından pişman oldu. Yüzündeki ifade öylesine acı doluydu ki... Kapılar kapandığında kalbi onun için acıdı. Bütün doktorların hastalarını kaybetmekten nefret ettiğini biliyordu, özellikle de gençse, ama bu Pesh’i çok derinden etkiliyordu. Megan, Mary’nin ölümünün onun iki yıldır iyileşmeyen yarasını kanattığının farkındaydı. Bir şekilde Mary’de karısını görmüş ve onu yine kurtaramamıştı.

Megan, cenaze evini beklemek için Mary’nin ölü bedeninin yukarı çıkarılmasını sağladıktan sonra, Pesh’e bakmaya gitti. Onu muayene odalarının hiçbirinde göremedi, doktorlar odası ya da dinlenme odasında da yoktu. Sonunda, Kristi’ye sormaya gitti. “Doktor Nadeen’in nereye gittiğini gördün mü?”

Kristi ona acıklı bir gülümsemeyle batı. “Onu çatıda bulabilirsin belki.”

Megan'ın kaşları şaşkınlıktan havaya kalktı. "Çatıda mı?"

Kristi başını salladı. "Ne zaman karısını hatırlayıp kötü bir gün geçirse..." Zaten yeterince şey söylediğini düşünüp yutkundu.

Pesh'in acı çektiği düşüncesi Megan'ın içini sızlattı. Bu şekilde acı çekmeyi hak etmeyecek kadar iyi bir adam. "Çatıya mı çıktı yani?" diye bitirdi Megan.

"Zihnini temizlemek için yalnız olmak hoşuna gidiyor. Hiçbirimiz bir şey demediğimiz halde, burada olmadığı zamanı telafi etmek için de genellikle bir nöbet daha alır."

Bu tam Pesh'lik bir hareketti tabii ki. Hayatının her anında saygıdeğerdi, o yoğun acıdan sonra bile. Yalnız olmak istediğini ve buna ihtiyacı olduğunu bildiği halde, Megan gidip ona bakmak istiyordu. Onun bu derece acı çektiği fikrine dayanamıyordu.

"Ee, eğer uygunsa sanırım ben gidip akşam yemeği yiyeceğim."

Kristi ona anlamış gibi baktı. "Tabii, tatlım. Git."

Megan gülümseyip Kristi'nin yanından geçti. Çantasının olduğu dinlenme odasını geçti. Onun yerine yürümeye devam etti. Koridoru hızlıca geçtikten sonra, "Yalnızca Yetkili Personel" yazan kapıdan girip merdivenlere çıktı. Travma hastalarının taşındığı asansörleri kullanmak istemedi. Megan hiç tereddüt etmeden kartını geçirdi. Kilit açılınca da merdivenlerden yukarı koşarak çıkmaya başladı. Çatıya geldiğinde nefes nefeseydi. Elini yavaşa kapının koluna

uzattı. Kapının diğer tarafında ne bulacağını düşünmeden edemiyordu. Pesh duygu patlaması mı yaşıyordu? Bu yalnızlık anını bozduğu için ona kızacak mıydı? Bu düşünceleri aklından savıp kapıyı açtı.

Çatıya çıktığında havanın daha serin olduğunu fark etti. Rüzgâr önlüğünü dalgalandırıyor. Onu görene dek etrafa batı. Pesh çatının kenarında duruyordu. Hep dimdik duran vücudu öne çökmüş, geniş omuzları içe sarkmıştı. Yüzünü görememiş olsa da, bakışları doğrudan gökyüzündeydi. Acısını katlamak istercesine, bulutlar da yıldızların önünü kapatmış, her şeyi karartmıştı.

Yavaşça ona doğru yürümeye başladı. “Selam,” dedi alçak sesle.

Pesh şaşkınlıkla döndü. Onun gözlerinde biriken yaşları görünce Megan’ın yüreği sızladı. Karanlıkta bile kıpkırmızı olmuş yanaklarını görebiliyordu. Pesh hemen elleriyle gözünün nemini sildi. “Merhaba,” dedi sonunda, hırıltılı bir fısıltıyla.

Sessizce birbirlerine bakıp, öylece durdular. Sonunda Megan ona biraz daha yaklaştı. Pesh, “Burada olduğumu nasıl bildin?” diye sordu.

“Kristi söyledi.”

“Hmm.”

Megan kendini tutamayıp onun koluna dokunmak için uzandı. “Çok üzgünüm, Pesh.”

“Buna gerek yok.”

Megan başını iki yana salladı. “Evet, gerek var. Acı çe-

kiyorsun... Acı çektin. Yaşadığın şeye üzülmemek elimde değil.”

Normalde sıcacık bakan gözlerinde bir soğukluk belirdi. “Sen de o asansördeydin. Duygusal olmak en doğal hakkın. Belki de neden ağlamadığınla daha çok ilgilenmelisin.”

“Yapma bunu,” diye mırıldandı.

“Neyi yapmayayım?”

“Olmadığın biri gibi görünüp başkalarına suç atarak kendi acını maskeleymeye çalışma. Bu sen değilsin ve beni kandıramazsın.”

Pesh hırıltıyla içini çekti ve elini siyah, dalgalı saçlarına götürdü. “Özür dilerim. Haksızlık ettim.”

“Önemli değil.”

“Hayır, önemli...” Megan elini onun dudaklarına götü-rüp onu susturdu. Megan elini çekince de Pesh içini çekti.

“Konuş benimle,” dedi Megan yalvarırcasına.

Üzerlerindeki bulutlar aralandı, yüzleri hafifçe aydınlandı. “Bir hastanın ölmesi hiç kolay bir şey değil. İşini se-verek yapan bir doktor ya da hemşire şefkatli olmalı. Sonra bu şefkatin seni geni bulması, yiyip bitirmesi de kaçınılmaz. Biri hayatını kaybettiğinde, geride kalan aile üyelerini düşünüp o kayıp için çok üzülüyorsun.” Sesi çatallandı ve Megan ona biraz daha yaklaştı. Son cümlesinin kendisi için özel bir anlamı olduğunu biliyordu.

“Karına tam olarak ne oldu?” diye sordu alçak sesle.

Pesh gözlerini kapadı. “Jade’in tanı konulmamış pıhtı-laşma sorunu vardı. Evlat edinilmişti, o nedenle ailesine dair

hiçbir şey bilinmiyordu. Sağlığı hep harikaydı, sık sık doktora gitmezdi. Üç yıllık evliliğimizin ardından, bebek sahibi olma zamanının geldiğine karar verdik.”

Pesh sesini çıkarmayınca Megan, “Doğumda mı öldü?” diye sordu.

Pesh başını iki yana salladı. “Hayır, hiç o kadar ileri gidemedik. Bir yıldan uzun süre herhangi bir tedavi olmadan hamile kalması için uğraştık ama olmadı. O nedenle bir kliniğe danıştık. Aşılama yöntemi işe yaramayınca, tüp bebek süreci başladı.” Göğsünün derinliklerine doğru, hırıltıyla iç çekti. “Tüm süreç ikimiz için de fiziksel bir deneme ve duygusal bir temizlenme olarak ilerledi, ama özellikle Jade daha çok etkilendi.” Megan’a baktı. “Testlerde bende bir sorun olmadığı ortaya çıkınca kendini suçluyordu. ‘Sebebi belli olmayan kısırlık’ tanısı konunca da bunun kendi hatası olduğunu düşündü.”

“Ne güzel bir yürek,” diye mırıldandı Megan, hiç tanımadığı bir kadın için. Onun içinse hamile olmak çok kolay olmuştu. Mason plansız bir şekilde doğmuş olsa da, onun gözünde istenmeyen bir bebek olmamıştı hiç. Ama kısırlığın bir kadına neler yaptığını, halasının harap oluşuyla bizzat görmüştü. Her ne kadar artık mutlu ve evlat edinmiş olduğu iki kız çocuğuna bakıyor olsa da hamile kalamamasının yarattığı duygusal acıyı biliyordu. Megan da hamile olduğunu söylediğinde halasının çocuksuzluk acısını artıranlardan biri olmuştu.

Megan hâlâ Jade’in nasıl öldüğünün cevabını alamamış

olduğu için sormaya devam etti. “Tüp bebekte ne oldu?”

“İlk denemede hamile kaldı, ama üç hafta sonra düşük yaptı. Öldüğünde de yeni denemeyi yapmıştık.” Yutkunurken Pesh’in âdemelması yukarı kalkıp indi. Megan onun duygularını bastırmaya çalıştığı net şekilde görebiliyordu. Sonunda yine konuştu. “Yüksek ihtimalle kısırlık ilaçlarından kaynaklı bir emboli yaşadı. Mutfakta kahvaltı hazırlarken onun yatak odasında yere düştüğünü duydum.” Gözleri doldu. “Ona seslendiğimde cevap vermedi. Yatak odasında yere yığılıp kalmıştı. 911’i aradıktan sonra suni teneffüs ve kalp masajı yaptım, ama onu hayata döndüremedim.”

“Ah Pesh,” diye mırıldandı Megan. Acısının ağırlığı öylesine büyüktü ki Megan bile nefes alamıyordu.

Pesh ona bakmadan devam etti. “Adli tıp uzmanının söylediğine göre, hiç acı çekmediği için huzurlu olmalıyım. Hiçbir korku ya da ağrı hissetmeden ölmüş. Bir dakika önce işe gitmek için hazırlanırken, sonraki dakika ölmüştü.”

“Öleceğini bilmiyor olması bir nebze olsun iç rahatlatıcı. Bazen hastalıklarının son evresine gelmiş hastaların neler hissettiğini düşünemiyorum.” Ürperdi. “Eğer o gün son gününmüş gibi endişe edersen, kaybedeceğin her şeyi düşünürsün.”

“Evet, bu doğru,” dedi, fısıltıyla. Sonra ona dönüp acı içinde gülümsedi. “İki yıl oldu. Ne zaman hayatıma devam ettiğimi acımı atlattığımı düşünsem, beni yerle bir eden bir vaka oluyor.”

“Çok üzgünüm,” diye mırıldandı Megan, elini uzatıp

onun yanağını tutarak. Pesh yanağını onun avucuna dayadı. Başını, alınları birbirine değinceye kadar eğdi. “Karının ve Mary’nin başına ne gelmiş olursa olsun, bunun senin suçun olmadığını unutma. Sorumlusu sen değilsin. Hayatına devam etmek zorundasın. Sen yaşıyorsun.” Başını kaldırıp koyu kahverengi gözlerine baktı. “Sen yaşıyorsun,” diye tekrar etti.

Birden yağmur yağmaya başladı. Megan ona bakarken yağmur damlaları yüzünden gözlerini açık tutmakta zorlanıyordu. Pesh’in dudaklarının sıcaklığı Megan’ın yanağına vuruyordu. Megan ise adeta nefes alamıyordu. Vücudundaki her zerre ihtiyaç halinde atıyordu sanki. Hiç konuşmadan, gözleriyle Pesh’e kendisini öpmesi için yalvardı.

Ardından, sonsuzluk gibi geçen sürenin üzerine Pesh dudaklarını onunkilere değdirdi. Bu Megan’ın onu ilk öpüşü değildi, ama ayık olduğu için ilk sefer gibiydi. Artık hisleri yoğunlaşmıştı ve tam olarak ne hissettiğini anlayabiliyordu. Pesh’in dudakları başta nazik ve yumuşaktı, sonra çaresiz ve talepkâr oldular. Gerçekten yaşadığını kanıtlamak istercesine, dudaklarının her dokunuşunda, dilinin onunkine her değişinde onu nefes gibi içine çekiyordu. Dili onunkiyle birlikte dans ediyor, onu inletiyordu. Pesh elleriyle Megan’ın yüzünü tutarken, Megan da ona sarılıp onu iyice kendine çekmek istiyordu.

Megan’ın başına düşen yağmur damlaları yanaklarından aşağı süzülürken, Pesh’in beyaz önlüğü de sıırılsıklam olmuştu. O baş döndürücü hal içinde, daha önce hiçbir erke-

ğın onu böyle öpmediğini fark etti. Bu ağızlarıyla sevişmek-
ti ve bunun bitmesini hiç istemiyordu.

Pesh sonunda dudaklarını onunkilerden ayırdığında,
Megan kesik kesik nefes alıyordu. Gözlerini açıp ona bak-
tı. Pesh'in yüz ifadesi şehvetten ıstıraba dönüştü. Başını iki
yana salladı. "Özür dilerim."

"Pesh, özür..."

Pesh elini kaldırdı. "Git lütfen." Başını çevirdi ve kol-
larını göğsünde birleştirdi. Megan onunla tartışsa mı yoksa
gitse mi bilemedi. "Lütfen," dedi alçak sesle.

Bu tutkulu öpüşmenin etkisiyle kalbi deli gibi çarparak
dönüp gitti. Hızla kapıdan içeri girdiğinde koridorda Kris-
ti'yle karşılaştı. Megan'ı görünce gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Ben, ee, yemek için dışarı çıkmıştım ve yağmur baş-
ladı," dedi Megan.

"Bir dahaki sefere şemsiyeni unutma," diye cevap ver-
di Kristi.

Megan başını salladı. "Evet, unutmam."

"Neden dinlenme odasına gitmiyorsun? Lavabonun al-
tında saç kurutma makinesi var. Kurulandıktan sonra mal-
zeme dolabının envanteri için sana ihtiyacım olacak. Her
seferinde her şeyimiz aynı anda bitiyor sanki."

"Tabii. Hallederim ben." Megan koridorda yürümeye
devam edince Kristi yanına gelip onun kolunu tuttu.

"İyi mi o?"

Megan dudağını ısırды ve ağzından çıkan histerik kah-
kahaya engel olamadı. Pesh iyi miydi? İyi miydi o? Kim bi-

lebilir? Bir dakika önce karısı için ağırlarken, bir dakika sonra onu tutkuyla öpebiliyordu. Onun manevi acısı bir kenara, Megan da aynı şeyi hissetmişti. Şimdi istememesi gerekirken, onu daha çok öpmek istiyordu. Ama istediği sadece öpüşmek değildi, onun her şeyini istiyordu ve sadece seks için değil.

“Hayır, değil. Sanırım hem geçmişteki hem de şimdiki kaybı mümkün olduğunca sindirmeye çalışıyor,” diye cevap verdi sonunda.

Kristi onu anlayıp başını salladı. Megan daha fazla soru gemleyeceğini anlayınca, hızla dinlenme odasına geçti. Şükür ki oda boştu. Çantasından saç fırçasını çıkardı ve saç kurutma makinesini almak üzere lavaboya gitti. Aynadaki yansımasına baktığında berbat görünüyordu. Dudakları hariç sıırılsıklamdı. Pesh’in öpüşünden şişmiş ve kıpkırmızılarıdı. Elini altdudağına götürdü. Öpüşmelerinin anısı zihnine dolunca, çaresizce başka şeyler düşünmeye zorladı kendini.

Sonuçta, bir şekilde Pesh’in kendini iyi hissetmesini sağlamak için çatıya çıkmış, kendini ona ve duygularına kaptırmıştı.

On Üçüncü Bölüm

Pesh pişmanlık içinde Megan'm gidişini izledi. Merdivenlere girerken de kendi kendine küfretti. Sorunu neydi? Bu kadın sadece onu rahatlatmaya gelmişti ve o da libidosunun kendisini ele geçirmesine izin verdi. Onunla arasındaki mesafeyi koruyacağına dair söz vermişti. Flört etmeleri ve aralarındaki esprili tavır bir kenara, ilişkilerini mesleki çerçevede tutmuştu. Şimdi Megan muhtemelen kendini tuzağa düşürülmüş ve taciz edilmiş gibi hissedecekti. Megan onunla bunu konuşmayı denemişti, Pesh ise onu göndermişti.

Yağmur iliklerine işleyene dek çatıda bir o yana bir bu yana yürümüştü. Zihni düşünce ve duygu karmaşası içindeydi. İçindeki ses Megan'ın da onu öpmek istediğini, gözlerindeki bakışın gerçeği söylediğini söyleyip ona karşı çıkıyordu. Ama Pesh kendi acısıyla onun verdiği sinyalleri yanlış anlamış olabileceğinden endişe ediyordu. Sonunda, zaten kötü olan durumu, Megan'a olan hislerini bastırmaya çalışarak daha da kötü bir hale getirmişti.

Homurdanıp onunla arasını düzeltmesi gerektiğini fark etti. Özür dilemesi gerekiyordu. Ufka son bir bakış atıp döndü ve merdivenlerden inmeye başladı. Merdivenlerden indikten sonra Megan koridorda mı diye baktı. Kristi'yi görüp de yanında Megan'ın olmadığını fark edince şaşırdı. "Megan nerede?" diye sordu.

"Bu akşam yoğun olmadığımız için onu malzeme odasına çalışmaya gönderdim. Envanter çıkarıyoruz ve katalog yapıyoruz."

"Anladım."

Kristi onu baştan aşağı süzdü. "Sırılsıklam olmuşsun."

"Dışarıda yağmur var."

"Duyduğuma göre öyleymiş," dedi imalı şekilde.

"Bu da ne demek şimdi?" diye sordu Pesh.

Kristi elini havaya savurdu. "Bir şey değil. Neden ikimize de bir iyilik yapıp şu ıslak kıyafetlerden kurtulmuyorsun? İhtiyacımız olan son şey hastalanman."

Pesh onunla tartışmanın faydasız olduğunu biliyordu. Onun yerine kuyruğunu bacaklarının arasına kıştırıp doktorlar odasına gitti. Dolabından temiz bir pantolon ve beyaz gömlek çıkardı. Yeni önlüğünü de giydikten sonra koridora çıkıp ilaç odasına gitti. Kartını okuttu ve odaya girdi. Kapıyı arkasından kapatınca Megan döndü ve merakla ona baktı. Pesh, o karşısına gelince ne diyeceğini bilemedi. Çatıda bir duygu patlaması yaşamıştı ve her şey birden oluvermişti. "Bak, sadece seni öptüğüm için ne kadar üzgün olduğumu söylemek istiyorum."

“Peki, ben değilim,” dedi Megan dürüstçe

Pesh, şaşırarak boynunu geriye itti. Bu beklediği bir cevap değildi. Rahatlamış, hatta utanmış olabileceğini düşünüyordu, ama pişmanlık duymayacağını hiç düşünmemişti. Boğazını temizledi. “Yine de bunu yapmamalıydım. Duygusal olarak hassas bir andı o zaman benim için ve sen sadece beni rahatlatmaya çalıştın. Başka bir şey değil.” Bunları ondan çok kendi için söylüyordu.

Megan başını iki yana salladı. “Seni rahatlatmak istemem, seni öpmek istemediğim anlamına gelmiyor. Hâlâ seni tekrar öpmek istemediğim anlamına da gelmiyor.”

Kaşları şaşkınlıkla çatıldı. “Ama sen...”

“Pesh, seni Noah’ın vaftiz akşamından beri istiyorum. Ama beni o zaman da reddettin, hâlâ ediyorsun.”

Pesh de onu istediğini söylemek için yanıp tutuşuyor olmasına rağmen, bu sözlerin gerçekliği göğsünü sıkıştırıyordu. “Seks için. Sen beni sadece seks için istiyorsun.”

“Evet.”

Megan gibi genç ve seksi bir kadının onu istemesi gururunu okşamalıydı. Ama öyle olmadı. Hastanedeki kadınların yarısı onu boş bir hasta odasına atıp hızlı ve leş gibi bir kaçamak için sırada bekliyordu. Ama Pesh öyle biri değildi. Kadınlarla hiç öyle bir ilişkisi olmamıştı ve bunun nasıl değişeceğini bilmiyordu. Tek istediği Megan’ın onu gerçekten anlaması ve onun için, birbirleri için ne kadar iyi olabileceklerini görmesiydi. Onu öpmeden önce ve sonra da düşündüklerinin bu olduğu kanaatindeydi. Ama şimdi bir kez daha

bunun sadece şehvet olduğunu görüyordu.

Hiçbir yararı olmasa da, bir kez daha her şeyi anlatmak istedi. “Ama çatıdayken, beni sadece seks için istemekten daha fazlasını hissettiğin bir an olmadı mı?” Dudaklarını yaladı ve ona doğru bir adım yaklaştı. “İçinde benim olduğum bir hayata dair bir saniye?”

Megan ona baktı, yüz ifadesi düşünceliydi. Pesh bir an için Megan’ın tereddüdünden kendisiyle ilgili düşüncelerinin değiştiğini düşündü. Ama sonra Megan başını iki yana salladı. “Daha kaç kez bu konuda bana kendini incittireceksin? Sen bana fazla iyisin, Pesh. Bunu ikimiz de biliyoruz. Seninle olamayacağımı gösteren sebeplerin bir kısmını bir kez daha hatırlatayım. Sen bir eş istiyorsun ve ben evliliğe hazır değilim.”

Sözleriyle onun göğsünü adeta bıçakla keser gibi kesmişti. Bu kez kendini tekrar etmek durumunda kalmış olabilirdi, ama Pesh onun lafının gerisini biliyordu. Derken aklına bir fikir geldi, adeta bir ampul yanmıştı ve ürperdi. Tatlı Megan’ım elde etmenin tek bir yolu vardı, o da ona istediğini vermek. Onun için başka biri olabilirdi, kısa süre için olsa bile. Hep arzuladığı ve istediği seksle onun dikkatini dağıtabilirdi, ama aynı zamanda onu kendine âşık da edebilirdi. İşe yarayabilirdi. Yaramak zorundaydı.

Pesh doğrudan ona bakıp, “O zaman bir kez daha ikimiz için şunu açıklığa kavuşturayım. Bana izin...”

Durdu ve ne söylemesi gerektiğini düşündü. Hırıltıyla nefes aldı. “Seni becermeme izin vereceksin, ama sevmeme değil?”

Seçtiği sözcük üzerine Megan'ın gözleri yuvalarından fırladı. “Ne kaçtı senin içine?”

Pesh umursamaz şekilde, Dr. Jekyll ve Mr. Hyde anından aldığı güçle omuzlarını silkti. “Sadece basit bir soru sordum.”

Megan bıkkınlıkla burnundan soludu. “Evet...” Yutkundu. “Diğer şeyler değil, beni becermen.”

“Evet.”

Megan başını sertçe iki yana salladı. “Yapmayı bırak, bu sözcüğün ağzından çıkacağını bile düşünemezdim.”

“Beni hayal...”

Megan elini havaya kaldırdı. “Sen beceren tipte bir adam değilsin,” diye karşı çıktı.

Pesh kollarını göğsünün üzerinde birleştirdi ve, “Ah, öyle mi?” diye karşı çıktı. “Fazla iyi bir adam mıyım?”

“Onun gibi bir şey.”

“Ben erkeğim, Megan. Hepimizin ihtiyaçları var. Becermek de bunlardan biri değil mi?”

Bu konuşması üzerine vücudu ürperdi. Dudaklarını yaladı ve “Ş-şu sözcüğü söylemeyi bırakır mısın? Bu sen değilsin.”

“Ne yani, becermek bana göre değil mi? Tamamen asexual olduğumu, beni bir kadını... seni becerirken düşünemediğini söyleme bana.” Ona yaklaştı. “Noah'ın vafitiz akşamı beni becermeyi her şeyden çok istediğini ikimiz de biliyoruz. Şimdi fırsatın olsa, benim önlüğünü yırtmama izin verip seni ilaç dolabına dayayarak becermemi isterdin.”

Göğsü yine inip kalkmaya başlayınca ondan bir adım geri çekildi ve tezgâha çarptı. “Ama sen böyle şeyler söylemezsin. Sen kibar birisin. Beyefendisin,” diye fısıldadı.

“Aradan zaman geçmiş olabilir, ama benim gibi bir beyefendi bile birini becermeyi sever.” Ona yaklaştı.

“Ne yapıyorsun?” diye fısıldadı Megan.

“Sana istediğin şeyi veriyorum.”

“Pes mi ediyorsun?”

“Evet, neden olmasın?” Başını öne eğip dudaklarını onunkilerin üzerinde dolaştırdı. “Eğer beni gerçekten istiyorsan, o zaman öp beni.”

Megan tereddüt bile etmeden dudaklarını onunkilere yapıştırdı. Bu sert ve daha fazlasını isteyen bir öpücüktü. Dilini onun ağzının içine sokarken, eli de göğsüne gitti. Yavaşça, elini dolduran ağırlığı hissederek onu kavradı. Bu dokunuş onu tatmin etmeyince, elini Megan’ın bluzunun altından içeri soktu. Sutyeninin üstünden göğsünü tekrar tuttu ve dokunuşuyla göğüs uçlarının sertleşmesini izledi. Onun inleyişini duyar duymaz da sertleştiğini hissetti. Onun üzerindeki her şeyi çıkarıp, vücudunun her yerini öpmeyi her şeyden çok istiyordu.

Megan dudaklarını ondan çekti ve buğulu gözlerle ona baktı. “Ya bizi biri burada görürse?”

“Kapıyı kilitleyeceğim,” diye cevap verdi Pesh. Hiç istemese de ondan uzaklaşıp kapıyı kilitlemeye gitti. Kilitledikten sonra da arkasına bir koli dayadı. Eğer biri kartıyla içeri girmek isterse, yeterince uyarı olacaktı. Pesh’in elleri

omuzlarında, olur da biri içeri girerse onları görmesin diye, onu yerden duvara kadar uzanan raflardan birinin arkasına götürdü.

“Nerede kalmıştık?” diye sordu Pesh gülümseyerek.

Megan gülümsedi ve kollarını onun boynuna doladı. “İkinci aşamaya geçmiştin.”

“Evet, şimdi hatırladım.” Ellerini göğüslerine götürmek yerine, kızaran yüzünü kendine doğru çekti. Dudakları onunkilere değince, kollarını beline doladı. Kalçalarını tuttu ve sıkıp Megan’ın inlemesine sebep oldu. Elleriyle onu sıkıca tutup yukarı çekti. Megan parmak uçlarına kalkıp Pesh’in kendisini havaya kaldırmasına izin verdi. Bacaklarını onun beline doladı. Ona sımsıkı tutunduğunda da Pesh onları duvara çarpına dek geriye doğru itti. Kasıklarını ona dayadı ve onu gerçekten de ne kadar istediğini hissetmesini sağladı.

Pesh ona sürtünürken, “Mmm,” diye mırıldandı Megan. Ellerinden birini omzundan aşağı indirip onun kalçasına götürdü ve sıkı.

Pesh parmaklarını onun saçının arasına sokup başını geri çekti, dudaklarını onunkilere götürdü tekrar. Ardından gözlerini Megan’ın ağırlaşan gözlerine dikti, ardından da boynunu öpmeye başladı. Dili boynundan yukarı doğru ilerlerken Megan’ın nabzının yükseldiğini hissetti. “Demek içine girmeme izin vereceksin, ama kalbine değil?” diye sordu.

“Evet. Lütfen Pesh.”

Artık tam da olmasını istediği yerde olduğuna göre, planını devreye sokma zamanı gelmişti. “Eğer seni orgazma

ulaştırırsam, benimle bir akşam çıkmak zorundasın.”

Gözlerini açtı, nefes nefeseydi. “Ciddi olamazsın.”

“Ama öyleyim. Ver ve al, Megan. Ben sana istediğini veriyorum...” Sürtünmelerini durdurdu, elini pantolonunun kemerinden içeri soktu. Tanga külotunun incecik kumaşından onu okşadı, Megan inlemeye başladı. “Bu da mutluluktan patlamak.”

Pesh ona dokunmaya devam ederken, Megan da sert bir bakışla gözlerini dikti. “Beni çok istiyorsun, değil mi, Megan?” diye sordu, parmakları gittikçe artan ıslaklığının üzerinde dolaşırken.

Tırnaklarını onun omzuna batırdı. “Evet. Tanrım, evet, istiyorum.”

“O zaman bırak da sana bu zevki yaşatayım. Senin kendinden geçtiğini görmekten başka bir şey istemiyorum.” Dudaklarını yaladı. “Sonra da seni dışarı çıkarmama izin vereceksin.”

Megan gözlerini kırıştırdı ve altdudağını ısırды. Pesh ne yapacağına karar vermek konusunda kendisiyle çatıştığının farkındaydı. Parmakları klitorisinin üzerindeki temposunu artırınca Megan başını arkaya atıp duvara dayadı. “Hiç adil oynamıyorsun,” diye inledi.

Bir an için elini onun üzerinden çekti. “Seninle oyun oynamayı hiç istemiyorum, ama başka seçenek bırakmıyorsun.” Onu tekrar öpmek için başını eğdi. “Benim tek istediğim sensin,” diye mırıldandı.

“Pekâlâ, pekâlâ.”

“Pekâlâ, ne?” diye sordu onun gözlerinin içine bakıp.

“Beni getir, ben de seninle çıkayım.”

Pesh onu ayaklarının üzerine indirmeden önce gülümsemi. Megan’ın önünde dizlerinin üzerine çöktüğünde Megan’ın kaşları şaşkınlıkla çatıldı. Ardından pantolonun kemerini tuttu. Gözlerini ondan hiç ayırmadan, külotuyla beraber pantolonunu aşağı indirdi. Bilek hizasına kadar inince yeniden ayağa kalktı. Onu belinden tutup yana doğru eğdi ve tezgâha yanaştırdı. Onu bir kez daha kalçalarından tutup havaya kaldırdı, ardından poposunu soğuk formikaya koydu. Pantolonuyla külotunu ayaklarından çıkarıp yere bıraktı.

Tutkuyla o kadar kendinden geçmişti ki, ne kadar uzun zamandır bir kadına oral seks yapmadığını düşünmek için durmadı bile. Zihnindeki, Jade’in onun “dille orgazmın efendisi” diyerek dalga geçişini hatırlatan sesleri bastırdı. Onun yerine, önünde, bacaklarını iki yana açmış şekilde, nefes nefese duran bu güzel kadına odaklandı.

Dilini Megan’ın ıslak klitorisine dokundurduğu anda ikisi de ürperdi. Bacaklarından birini alıp omzuna yerleştirdi, böylece diğer bacağını biraz daha açıp ona daha iyi yaklaşabilirdi. Pembe, ıslaklıktan parlayan vajinası güzelce önüne serilmiş şekilde duruyordu. Dili şişmiş klitorisine dokunup onu yalayınca, Megan inleyerek başını geri attı. Dudaklarını klitorisinin üzerine kapatıp emmeye başladı. Megan’ın kalçaları öne arkaya gidip geliyordu. Onun gelmesini sağlamanın çok sürmeyeceğini biliyordu, buna çok hazırdı. Megan için de uzun zaman olmuştu.

Parmaklarını kullanmayı bıraktı. Onun yerine, Megan'ın bacaklarını iyice açıp ardından dilini ritmik şekilde onun içine sokmaya başladı. Megan'ın çığlıkları o kadar yükseldi ki, eliyle ağzını kapatmak zorunda kaldı. En son istedikleri şey birinin kapıya gelmesiydi. Vajina duvarlarının kasılmaya başladığını hissedince, Megan uzanıp parmaklarını Pesh'in saçına götürdü. Megan'ın onun ellerinde çığlıklar atarak canını yakması çok hoşuna gitti. Megan'ın vajina duvarları kasılıp gevşemeyi bırakınca Pesh dilini onun içinden çıkardı. Klitorisine ve ardından bacaklarının içine minik öpücükler kondurdu.

Ardından kafasını kaldırdığında Megan'ı kendisine bakarken buldu. Mavi gözlerinde yanıcı bir duygu karmaşası vardı. "Bu..."

Pesh gülümseyerek yerden kalktı. Ellerini nazikçe Megan'ın beline götürdü. Onu tam aşağı çekecekti ki Megan onu durdurdu. "Yapma. Şu anda bacaklarımı bile hissedemiyorum."

Pesh Megan'ın yüzündeki saçları çekti. "Uzun zaman oldu, değil mi?"

Başını iki yana salladı. "Daha önce böylesini hiç yaşamadım desek?"

Pesh inanamayarak ona baktı. "Nasıl yani?"

"Yani, daha önce hiç böylesine kendimi kaybetmedim." Ona utanarak gülümsedi. "En azından bir erkekle."

Onun iması üzerine Pesh yüzünün yanmaya başladığını hissetti. Megan, "Mastürbasyon yapmamdan bahsedince yüzün mü kızarıyor senin?" diye sordu.

“Hayır, öyle değil,” diye karşı çıktı.

Megan kahkaha attı. “Gerçekten çok başka birisin, biliyor musun?”

“Öyle miyim?”

“Kesinlikle evet. Bir dakika önce dilini içime sokuyorsun, bana hayatımın en yoğun orgazmını yaşıtıyorsun ve sonra yüzün kızarıyor. Birkaç dakika önce sanki başka bir insandın. Güçlü ve baskıcıydın.” Kaşlarını kaldırdı. “Söz konusu seks olunca hep böyle misindir?”

Pesh yüzünün biraz daha yanmaya başladığını hissetti. Üzerinde külotu bile yokken nasıl bu kadar rahat nasıl konuşabiliyordu, anlamıyordu. “Seni giydirelim.”

“Birkaç dakika önce bu manzara çok hoşuna gidiyordu.” Megan ona doğru eğilip göz kırptı. “Çok yakın ve sana özel bir manzaraydı.”

Elleriyle yüzünü ovaladı. “Dürüst olmak gerekirse, bana ne olduğunu bilmiyorum. Buraya senden özür dilemeye ve senin tekrar üstüne gelmeyeceğimi söylemeye gelmiştim.”

Sonra her şey kontrolden çıkmıştı. Sanki acil müdahale arabasının elektrotları vücuduna değmişti. Onu kazanmak için başka bir insan olmaya karar vermişti. Hem de kolayca. Ona ne demişti ki?

Gözlerini ona dikti. “Tek düşündüğüm seni ne kadar istediğim ve bunun için neler yapacağımdı.”

“Beni gerçekten o kadar çok mu istedin?” diye sordu şaşkınlıkla kaşlarını kaldırıp.

“Evet, istedim.”

Hızır bir gülümsemeyle tezgâhın kenarına doğru kaydı. Bacaklarını onun beline doladı ve onu kendine doğru çekti. “Ya sen?” diye sordu, pantolonun üzerinden onunkini tutup.

Kalçaları ister istemez kasıldı ve gözlerini kapatıp kendini tutmaya çalıştı. “Bu benim için değildi,” diye mırıldandı.

“Böyle sertleşmiş halde geri dönmene izin veremem.” Onun yanağını yalayıp Pesh’i ürpertti. “Bana verdiğin o çoklu orgazmın ardından sana bir mutlu son borçluyum.”

Kapanan gözleri birden açıldı. “Çoklu mu dedin sen?”

Megan kıkırdadı. “Evet.”

“O zaman bu bana çoklu dışarı çıkma borçlu olduğun anlamına geliyor, değil mi?”

Megan uzanıp onun kalçasına bir tokat attı. “Sen beni kandırmaya çalışan kötü bir çocuksun.”

“Üzgünüm. Eğer mecbursam çok pis oynarım.”

Megan tek kelime etmeden gömleğinin düğmelerini çözdü ve fermuarını açtı. Pantolonunu ve *boxer*’ını kalçalarından aşağı indirdi. Ereksiyonu açığa çıktığında Megan eğilip ikisinin arasına baktı. “Hmm, oldukça etkileyici.”

Bu ifade üzerine Pesh gülmeye başladı, ama Megan onu kavrar kavramaz ağzı açık kaldı. Megan onu boylu boyunca, yavaş dokunuşlardan sert çekişlere doğru sıvazlamaya başlayınca, kafasındaki tüm düşünceler uçup gitti. “Üzerinde ağzımın mı olmasını istersin, elimin mi?” diye sordu.

“Hangisi olursa olsun güzel,” diye mırıldandı, başını Megan’ın omuz boşluğuna dayayıp.

Megan'ın nefesi kulaklarındaydı. "Mmm, bu kadar sert olmanı seviyorum. Sadece benim için, değil mi?"

"Evet," dedi kesik nefeslerle. "Sadece senin için. Sadece senin."

Dilini çıkarıp önce kulak memesini, sonra da kulağının üstünü yaladı. "Kendini içime gömmenin nasıl olacağını düşünabiliyor musun?"

Megan'ın sözcükleri onu çok etkiliyordu. Bu pis konuşmalara bir de üzerinde dolaşan elleri eklenince kasıldı. Geri çekilmek istedi, ama Megan izin vermedi. Artık kendini kaybediyordu.

Sonunda kendine gelip gözlerini açtığında, Megan'ın çıplak bacaklarına boşaldığını gördü. "Özür dilerim," dedi.

"Sorun değil. O suratını görmeye değirdi." Düşüncele-re dalar gibi gülümsedi ona. "Tanrım, çok güzeldin."

Daha önce hiçbir kadın ona böyle söylemediği için, elinde olmadan yüzü kızardı. Çekilip onu temizlemek için bir şey bulmaya çalıştı. Sonunda kâğıt havlu buldu. Onun yanına dönüp bacaklarını yavaşça sildi. Bitirince de onun tezgâhtan inmesine yardım etti. Megan, "Önce ben çıkayım. Temizlenmem gerek. Sonra da sen," dedi.

Pesh yavaşça başını salladı. İçindeki onca duyguyu sindirmekte güçlük çekiyordu. "Ee, ne zaman peki?" diye sordu Megan.

"Ne ne zaman?" diye sordu sersemlemiş şekilde. Onun eliyle bile, basit düşünceleri toparlayamayacak şekilde dağılmıştı.

“Çıkacağız ya?”

Ondan ne istediğini neredeyse unutmuştu. Olayın heyecanıyla, yaptığı şeyden utandı. Başını iki yana salladı. “Hayır, adil davranmadım. Bunu borçlu değilsin.”

“Evet, borçluyum. Sözlerimi hep tutarım.”

“Gerçekten de benimle çıkacak mısın?”

Gülümsedi. “Elbette çıkacağım.”

Kalp atışları hızlandı. “Bu cumartesi boş musun?”

“Evet.”

“Planın yok mu?”

“Hayır, yok.”

“Çocuğuna bakacak birini bulabilir misin?”

“Eveett,” diye cevap verdi, gülümseyerek.

“Tamam o zaman cumartesi günü yapalım.”

“Ne yapıyoruz tam olarak?”

“Çıkıyoruz.”

Megan kahkaha attı. “Evet, ama ne yapıyoruz?”

“Sürpriz.”

Megan başını yana eğip ona şüpheyle baktı. “Bundan hoşlandığımdan emin değilim.”

“Söz veriyorum hoşuna gidecek.”

“Bu sürpriz buluşma için ne giymeliyim?”

Kafası çoktan bunun için çalışmaya başlamıştı. Bu son şansı olabileceğinden, bu buluşmayı olabildiğince özel kılmak istiyordu. “Elbise gibi bir şeyler giy. Kot pantolondan daha resmi kıyafetler gerektiren bir yere gidebiliriz.”

“Tamam, sanırım bunu yapabilirim.”

Çağrı cihazının sesi gelince yüzünü buruşturdu. “Sanırım önce benim çıkmam gerekecek.” Hiç tereddüt etmeden öne eğilip onu öptü. Az önceki gibi, onu öpünce yine içinde ateşler yandı. Hiç istemeden ondan ayrıldı.

“Önce gidip temizlen.” Nefesi yanağını ısıtmıştı. “Sendeki kendi tadımı alıyorum.”

Gözlerini kapadı, vücudu ürperdi. “Sen beni öldürmeye çalışıyorsun.”

Megan ona hınzır bir gülücük attı. “Üzgünüm. Gerçek bu.”

“Terbiyeni takın!” diye cevap verdi, ardından da kapıdan çıktı.

On Dördüncü Bölüm

Pesh'in buluşmalarına gitmek için çıkmasına on dakikadan daha az bir süre kala, Megan hâlâ banyoda, nevrotik hallerdeydi. Üç kez üstünü değiştirdikten sonra, diz hizasında siyah-beyaz, dantelli elbisede karar kılmıştı. Bu elbise gardırobunun derinliklerinden çıkmıştı ve çılgın günlerinden kalma, en edepli kıyafetiydi. Pesh ona elbise gibi bir şeyler giymesini söylemişti ve bu da elbise kategorisine giriyordu, ama onun istediğinden biraz daha seksi olabilirdi.

Uzun saçlarını ensesinde gevşek bir topuz yaparken, stratejisini yeniden düşünüyordu. Saçlarını salık bırakırsa, spagetti askılarının ve boynunun daha azı açıkta kalacaktı. Telefonuna bir kez daha bakınca panikledi. "Kahretsin," diye söylenip parfüm sıktı. Parfüm bulutu yatışınca, banyodan çıktı. Çantasını aldı ve üst kata çıktı.

Mutfağa gelince tiz bir ısıklık yükseldi. Sean'a bakıp kaşlarını çattı. "Sen ciddi misin?"

Sean omuzlarını silkti. "Çok seksi görünüyorsun, abla."

Tezgâhta, Sean'ın yanında oturan Gavin başını salladı. "Seni önlükten başka bir şeyle gördüğümüz yok."

Megan kardeşlerine gülmeden edemedi. "Teşekkür ederim."

Gavin kaşlarını çatıp, "Biriyle çıkacaksın, ha?" diye sordu.

"Tam olarak değil," diye cevap verdi, çantasını almaya giderken.

"Evet, doğru," dedi Gavin yarım ağızla.

Çantasını omzuna astıktan sonra, dönüp onu öldürecekmiş gibi baktı. "Bu da ne demek şimdi?"

"Kızlar yok yere böyle giyinip süslenmez demek. Belli ki bir erkeği etkilemek istiyorsun. Bu da özel bir buluşma demek."

"Ne zaman aşk gurusu oldun sen?" diye sordu.

Sean, Gavin'i dürtüp gülümsedi. "Kızıyor, dostum. Küçük şeyler için saçma davranmak aşk demek."

Megan kardeşlerine ağızlarının payını vermek için ağzını açtı, ama sonra diyecek bir şey bulamayınca sustu. Onlara başka tek kelime etmeden oturma odasına geçti. Babasının Mason'la kanepede uzandığını gördü. Babası kafasını kaldırıncaya ona dönüp bir kez daha baktı. "Çok güzel görünüyorsun hayatım," dedi.

Eğildi ve babasını yanağından öptü. "Teşekkürler, babacığım."

Mason gözünü televizyondan çekip ona baktı. "Anneciğim, hoşça kal?"

Bu açıklamayı düşünmediği bir soruydu. “Evet, annen bugün bir arkadaşıyla görüşecek ve sen de burada büyükanne ve büyükbabanla kalacaksın.”

Minik kaşları çatıldı. “Mace gitmiyor mu?”

İçini bir suçluluk kapladı. Zaten az olan izinli günlerinden birini oğlundan ayrı mı geçirecekti? Kapı zili çaldı ve kapıyı açmak için kendini oradan ayrılmaya zorladı. Derin bir nefes alıp kapıyı açtı. Pesh’i verandada görünce kalbi yerinden çıkacak gibi oldu. Ama sadece keten pantolon, kırmızı gömlek ve siyah ceketle çok yakışıklı görüldüğü için değil, aynı zamanda elinde bir düzine kırmızı gül tuttuğu için. “Merhaba,” dedi Megan utangaç şekilde, ardından birkaç saniye birbirlerine baktılar.

Pesh gülümsedi. “Merhaba.”

“İçeri gelmek ister misin?”

Pesh başını sallayınca Megan o geçsin diye kenara çekildi. Pesh ona dönüp gülleri verdi. “Bunlar senin için.” Bu sözcükler dudaklarından çıktıktan sonra bundan rahatsız olmuş gibi yüzünü buruşturdu.

“Çok güzeller. Teşekkür ederim.”

“Hoşça kal öpücüğü, anneciğim!” diye seslendi Mason oturma odasından.

Özür dilercesine Pesh’e gülümsedi. “Kusura bakma. Hemen dönerim.”

“Rahat ol.”

Hızla holden geçip oturma odasına gitti. Gülleri masalardan birine bıraktı. “Akşam döneceğim. Uslu dur, tamam

mı?” dedi babasının yanında durup. Eğildi ve Mason’ı yanaklarından öptü. “Anneye bir öpücük ver.”

Annesini yanağından öptü. “Hoşça kal aşkım,” dedi Megan, sonra da dönüp odadan çıktı. Pesh’in yanına vardığında onun arkasına doğru baktığını gördü. “Ne oldu?” diye sordu.

“Sanırım kaçak bir yolcumuz var,” diye cevap verdi gülümseyerek.

Arkasını döndüğünde Mason’ın holde olduğunu gördü. “Ne oldu, bebeğim?”

“Gitme,” diye sızlandı Mason.

Megan kafasını kaldırıp Pesh’e baktı. “Üzgünüm. Genelde onu bırakırken sorun çıkarmaz.” Mason’ın yanına diz çöktü. “Çok kalmayacağım. Büyükannen ve büyükbabanla çok eğleneceksin. Biz Pesh’le sıkıcı, büyüklerin yaptığı şeylerden yapacağız.”

“Gitme!” diye bağırdı, gözleri doldu.

Pesh onun yanına gelip diz çöktü. “Hey, dostum. Ağlama. Anneni senden almayacağım.”

“Mace de mi gidecek?” diye sordu bir umutla.

Megan başını iki yana salladı. “Hayır hayatım, bugün büyüklerin yaptığı şeyleri yapacağız.”

“Doğru,” dedi Pesh. Sonra Mason’a gülümsedi. “Ama bu biraz aksatamayacağımız anlamına gelmiyor.”

Megan’ın gözleri kocaman açıldı. “Ne demek bu?”

“Neden önce Mason’ı en sevdiği yere öğle yemeğine götürmüyoruz?”

“Bunu yapmana gerek yok,” diye karşı çıktı Megan.

Pesh dönüp ona baktı. “Tabii var. Rezervasyonumuzu değiştiririm.”

Megan elinde olmadan şoka girmiş gibi baktı ona. Sırf Mason gitmesini istemedi diye nasıl olur da planlarını bu kadar çabuk değiştirmeye razı olurdu? Gerçek olup olmadığından emin olmamak için onun omzuna dokunmamak için zor tuttu kendini. Bazen gerçek olamayacak kadar iyiydi.

“Senin için uygun mu?” diye sordu Pesh ona.

“Tabii ki uygun. Senin için değil diye endişe ediyordum ben.”

“Bunu istemeseydim teklif etmezdim zaten.” Uzanıp Mason’ın saçlarıyla oynadı. “Pekâlâ, dostum, öğle yemeğini nerede yemek istiyorsun?”

“Cheese! Cheese!” diye bağırdı hoplayıp zıplayarak.

Pesh’in yüz ifadesinden anlamadığı belli oluyordu. “Peynir mi yemek istiyor?” diye sordu.

“Hayır, Chuck E. Cheese’e gitmek istiyor, her anne babanın korkulu rüyası orası.”

Pesh ayağa kalkarken güldü. “Pekâlâ, o zaman. Chuck E. Cheese olsun.”

“Ayakkabılarını giy,” dedi Megan.

Mason hızla oturma odasına koşarken Megan ayağa kalktı. “Gerçekten de bunu yapmak zorunda değilsin.”

“Gerçekten sorun değil benim için. Mason’la birlikte öğle yemeğine gideriz, sonra kendi programımıza bakarız. Eminim geri döndüğümüzde çoktan yorgun düşmüş olacak ve uyuyacak, değil mi?”

“Evet, öyle olacak.”

“Güzel. Uyuyacağına göre de seni özlemesine gerek kalmayacak.”

Bu düşünceli tavrı üzerine gülümsedi. “Teşekkür ederim. Gerçekten.”

“Rica ederim.” Uzandı ve Megan’ın yanağını okşadı. Onu öpmek için eğildiği sırada Mason ayakkabılarıyla hole geldi. Pesh hemen geri çekti kendini.

Megan bu durumun uygunsuzluğunu örtbas etmek için hemen Mason’ın ayakkabılarını giydirmeye başladı. Ardından Mason hemen Pesh’in yanına gitti ve elini tuttu. “Haydi! Haydi!”

Mason’ın heyecanı üzerine Pesh kahkaha attı. Mason diğer elini de Megan’a uzattı. Megan da onun elini tuttu ve arabaya doğru yürüdüler.

Megan Chuck E. Cheese’in kapısından girince insanın kulak zarını patlatacak derecede yüksek sesteki ve mide bulandırıcı kokudan rahatsız oldu. Ayrıca kendi ve Pesh’in üzerindeki resmi kılık yüzünden de utandı. “Buraya göre biraz abartılı giyinmiş olduk sanırım,” dedi.

Pesh başparmağı ve işaretparmağını havaya kaldırıp birbirine yaklaştırdı. “Birazcık.”

Mason, Pesh’in elini tutup onu çocuk oyun alanına sürükledi. Megan hemen bilet almak için elini çantasına attı. Biletleri aldıktan sonra Pesh’in yanına gitti. “Ben bize pizza

alayım.” Ona biletleri gösterdi. “Bunlar bitince o da bitmiş olacak.”

“Daha fazlası da olsa benim için sorun değil.”

Megan başını iki yana salladı. “İnan bana. Bitmiş olacak.”

“Peki, o zaman,” diye cevap verdi iyi niyetle.

Megan gönül rahatlığıyla Pesh’i Mason’ın yanında bıraktı. Onlara Mason’ın en sevdiği, sucuklu pizzadan iki dilim ve içecek getirdi, ardından da oyun alanına yakın bir masaya geçti. Pesh’le göz göze gelince elini sallayıp onu yanına çağırdı. Birkaç gergin dakika sonra Mason’ı oyun alanını bırakıp yemek yemeye ikna etti.

Mason oturduğu yerde hoplamaya başlayınca, Megan o geri dönmeden midesine birkaç lokma pizza indirmesinin iyi olacağına karar verdi. Ayrıca, daha hiçbir şey yapmadan Pesh’le üzerlerinin domates sosu olmasını istemiyordu.

“Burası çok ilginç,” dedi Pesh, etrafına bakıp.

Megan kahkaha attı. “Hiç gelip burada eğlenmedin mi?”

“Üzgünüm ki hayır. Kardeşim Arjan ve çocukları Florida’da yaşıyor, o nedenle gelmek için hiç sebebim olmadı.”

“Ucuz atlatmışsın. Bundan emin olabilirsin.”

Pesh pizzasından ısırmadan önce gülümsedi. Yüz ifadesi öyle bir hale dönüştü ki Megan kıkırdadı. “Bu berbat,” dedi Pesh.

“Yemeye kalkma diye seni uyarmalıydım. Sadece adrenalinden çılgına dönen çocuklar için bir atıştırma aslında.”

Kolasından büyük bir yudum aldı, ağzındaki tattan kurtulmaya çalışıyor gibiydi. Mason'ı kendisine bakarken yakalayınca yüzüne yapmacık bir gülümseme yerleştirdi. "Mmm, bu çok güzel bir pizzaymış. Ben seninkini de yemeden yesen iyi olur."

"İyi kurtarıştı," dedi Megan.

Pesh peçetesini tabağa atarken ona gülümsedi. Bu mimikle kalbinin pırpır ettiğine inanamıyordu. Chuck E. Cheese'in göbeğinde ona karşı duygusal bir şeyler hissediyor olması neredeyse imkânsızdı.

"Doydum. Haydi oyuna," dedi Mason, onu düşüncelelerinden çıkarıp.

Megan başını iki yana salladı. "Hiç sanmıyorum. Biraz daha yemen lazım."

Mason kaşlarını çatıp bir ısırık daha aldı. Pesh'in de tatlı sözleriyle tabağını bitirdi. Sonra ikisi birlikte oyun alanına geçtiler. Megan onları izlerken, içinde derin bir sızı hissetti. Pesh Mason'ı yüksek yerlere ulaşması için kucağına alıyor, kaydıraktan kayarken de tutuyordu. Mason'la zaman geçirmekten çok keyif alıyor gibi görünüyordu. Bazı erkekler sırf ona yaklaşmak için Mason'la oynuyordu. Ama Pesh, söz konusu o olduğunda hiçbir art niyet barındırmıyordu, onu ilişki fikrine ikna etmeye çalışmak dışında.

Son bilet de kullanılınca Megan yerinden kalktı. "Tamam, gitme zamanı."

Mason'ın yüzü değişti ve her an ağlayacak gibi oldu. Ama Pesh onun elini tuttu. "Başka zaman yine geliriz."

Onun yanıtı Mason'ı sakinleştirmiş gibiydi ve Mason'm elinde mutlulukla arabaya yürüdü. Kemerlerini taktıktan sonra Megan Mason'a döndü. "Pesh'e seni getirdiği için ne diyecektin?"

"Teşekkür ederim, Esh," dedi Mason.

Bu cümle Pesh'in yüzünde kocaman bir gülümseme oluşturdu. "Rica ederim, dostum. Çok eğlendim."

Dönüp Megan'a bakınca Megan da ona içtenlikle gülümsedi. "Ben de güzel zaman geçirdim."

Direksiyonda duran ellerinden birini uzatıp onun elini tuttu. Bu hareket onun hiç hoşuna gitmeyecek kadar aşk böceği tarzında olsa da ona karşı çıkmadı. Onun yerine, dokunuşunun tadını çıkarmayı tercih etti.

Uyuklamakta olan Mason'ı Megan'ın evine bıraktıktan sonra, Megan'm cipini evde bıraktılar ve Pesh'in Jaguar'ma geçtiler. Megan emniyet kemerini bağlarken "Peki, tam olarak nereye gidiyoruz?" diye sordu.

"Sürpriz."

"Gerçekten mi? Hâlâ bu konuda cilveleniyor musun?"

"Birazcık daha."

Ona daha iyi bakabilmek için oturduğu yerde biraz döndü. "Bir tahminde bulunabilir miyim?"

"Olabilir. Ama tahmin etsen bile sana söyleyeceğini sanmıyorum," diye dalga geçti.

"Atlanta'ya mı gidiyoruz?"

Gözünü yoldan ayırıp ona baktı. “Sabırlı ol.”

Megan kollarını göğsünde birleştirip ofladı, pufladı. “Oyunlarda hiç sabırlı biri değilimdir.”

“Tamam, sana bir ipucu vereceğim. Aslında bu ipucundan çok bir soru.”

“Öyle mi?”

“Yükseklik korkun var mı?”

Suratını buruşturdu. “Hayır, yok. Neden ki?”

Yüzünde hınzır bir gülümseme vardı. “Sana söylemiştim. Bu bir ipucu.”

“Yirmi bir yaşıma geldiğimde paraşütle atlamıştım, o nedenle yükseklikle hiçbir sorunum yok. Tabii bu kıyafetlerle paraşütle atlamaya gideceğimizden ciddi şüphelerim var.”

“Hayır, gitmeyeceğiz.”

Burun kıvırdı. “Lütfen bana operada loca tuttuğunu filan söyleme.”

Pesh’in yüzü düştü. “Opera sevmez misin?”

“Hiç gitmedim ve gitmek de istemem.”

Pesh neredeyse şahsi bir hakarete uğramış gibi oldu. “Senin bu konudaki fikrini değiştirmek zorunda kalacağım.”

“Opera sevmene neden şaşırmadım acaba?”

“Deneyene kadar bir şey deme.”

“Bir grup çılgın atan kadın ve erkeğin, bilmediğim bir dilde şarkı söylemesi mi? Benim iyi zaman geçirme anlayışına hiç uymuyor.”

“Ama aktarışlarında öyle büyük bir aşk ve tutku var ki,” diye karşı çıktı Pesh.

“Ee, sana hâlâ katılmadığımı söylemeliyim.”

“En azından şimdilik,” dedi göz kırpıp.

Araba yavaşlamaya başlayınca Megan ön camdan baktı, ardından Pesh’e döndü. “McCollum’da mıyız biz?”

“Evet.”

“Beni uçuracak mısın?”

Gülümsedi. “Evet, uçuracağım.”

Bir uçağı olduğunu, Noah’ın doğumunda Aidan’a nasıl yardım ettiğini bildiği halde, bu buluşmalarının uçmak kadar özel bir şeye sahne olacağına inanamadı.

“Şunu açıklığa kavuşturalım. Bu şekilde,” dedi elbisesini göstererek, “uçmak için mi giyindim?” dedi.

Pesh’in koyu kahverengi gözlerinde eğlenceli bir bakış belirdi. “Hiç sabrın yok, değil mi?”

“Hayır, yok.”

Arabayı hangarın dışındaki otoparka park ettikten sonra ona döndü. “Hazzını tutamamandan hiç Tantrik seks yaşamadığını anlıyorum.”

Ağzının açılıp kalmasına engel olamadı. “N-ne?” diye kekeleydi.

Pesh koltuğunda kıpırdandı ve gözlerini ona dikti. “Seni yine şaşırtmayı başardım mı?”

Megan konuşamayıp sadece başını sallamakla yetindi. Pesh bu yanıt üzerine sadece güldü. “Haydi. Gidelim.”

Hâlâ şok içinde olan Megan oturduğu yerde kaldı. Pesh kapısını açmak için onun tarafına geldiğinde başını kaldırıp baktı. “Tantrik seks mi? Sting, Trudie Styler ve Tantrik seks gibi mi?”

“Evet, öyle de denebilir,” diye cevap verdi elini ona uzatırken. Normalde onun elini tutmazdı, ama Pesh’in cinsel normlar dahilinde bir açıklama yapmış olması sebebiyle onunla tartışamayacak hale gelmişti. “Senin... sapıkça şeyleri seveceğini hiç düşünmemiştim.”

Pesh’in koyu kahve gözleri kocaman oldu. “Tantrik sapıkça değil. Âşığıyla daha mahrem bir seviyede bağ kurmak demek. Birbirini içine çekmek ve gerçek anlamda bir olmak.”

“Yani günler süren seks maratonu değil mi?”

Pesh güldü. “Sen gerçek olandan ziyade müstehcen olan tarafını duymuşsun.”

Megan kafasından olasılıklar geçerken dudaklarını kapatıp birbirine bastırdı. Her şeyden öte, Pesh’le Tantrik seks onun oral seksteki hali kadar iyiye, çok şanslı bir kadındı. “Sanırım bana öğretmen gerekecek.”

Kulaklık takmış olan hava trafik kontrolörü konuşmalarını böldü. “Selam, Doktor Nadeen, nasıl gidiyor?”

“İyi. Teşekkür ederim. Gitmek için her şey hazır mı, Lewis?” diye sordu Pesh, adamın elini sıkarken.

“Yakıt yüklendi ve kontrolü yapıldı. Sadece uçuş planınıza ihtiyacım var.”

Pesh önce Megan’a baktı, ardından “Savannah/Hilton Head Havalimanı’na uçacağız.”

“Harika. Teşekkürler,” diye cevap verdi Lewis ve ardından hangara geri döndü.

Megan, “Beni Savannah’a mı götürüyorsun?” diye sordu.

“Akşam yemeği ve dans etmek için. Aslında daha fazlasına niyetlenmişim, ama güne geç başladık.”

“Bu çılgınlık. Delisin sen.”

Pesh şaşırıp ona baktı. “Savannah’ı sevmez misin?”

“Hayır, severim. Beni akşam yemeği için dört saatlik mesafeye götürmenden bahsediyorum.”

“Uçakla o kadar uzun sürmüyor.”

Megan kollarını göğsünde birleştirip başını eğdi ve ona baktı. “Beni Atlanta’da şık bir yere götüremez miydin? İlla beni özel jetinle başka bir şehre mi götürmen gerek?”

Pesh omuz silkti. “Neden olmasın?”

Rahatsız edici olduğunu bildiği halde homurdandı. “*Özel Bir Kadın*’ın çantada keklik olduğunu söyleyişi gibi gelebilir kulağa.” Elini göğsüne götürdü. “Ben çantada kekliğim. Bunca zahmete girmene gerek yok.”

Pesh gözlerini kıstı. “Zaten sen böyle düşündüğün için yapıyorum bunları.”

“Ne demek bu?”

“Sen tek bir şeyi isteyen adamlarla birlikte olmuşsun, gecenin sonuna geldiklerinde seninle bir gelecek dahi hayal etmeyen erkeklerle.” Bu lafın üzerine Megan yutkundu. Pesh’s e yüz ifadesini yumuşatıp ona yaklaştı. “Senin benden tek istediğin seks olabilir, ben senden daha fazlasını istiyorum. Seninle zaman geçirmek, ama aynı zamanda senin özel şeyleri hak ettiğini göstermek istiyorum. Sana bunu kanıtlamak için uçaklar ve özel yemekler gerekiyorsa, o zaman bunu yapacağım.”

Bu açıklamanın ardından Megan sersemleşmiş şekilde susup kaldı. Onun hakkında bu kadar çok şey bilmesi nasıl mümkün olabilirdi? Geçmişte çıktığı erkekler için ‘çantada keklik’ olduğunu söylerken ne kadar da haklıydı. Aynı hataları yeniden yapmak istemediğini biliyordu, o nedenle neden onun kendisiyle şık akşam yemeklerine çıkmasına izin vermiyordu? “Pekâlâ. Götür beni Savannah’a.”

Yolcu kapısını açtı. “İşte gidiyoruz. Emniyet kemerini takmayı unutma.”

Başını sallayıp uçağa bindi. Pesh kapıyı kapatmadan önce onun elbisesini düzeltmesini bekledi. Uçağın ön tarafından dolaşırken, Megan da emniyet kemerini takmakla meşguldü. Pesh binince ona bir kulaklık uzattı. “Bu kabin gürültüsünü azaltmaya yardımcı olur.”

“Saçımı bozacak,” diye şikâyet etti.

Pesh kahkaha attı. “Seni hiç saçını dert eden bir kadın olarak düşünmemiştim.”

Megan kulaklığı takarken güldü. “Artık biliyorsun. Saçımı dert ederim, yatakta dikkat etsen iyi olur.”

Pesh gözlerini devirdi ve koltuğunda döndü. Kulaklığını taktı, tuşlara, düğmelere dokunmaya başladı. Uçağın önündeki pervane dönmeye başladı.

“Bu nasıl bir uçak?” diye sordu gürültünün üzerinden.

Pesh bir parmağını kaldırıp kulaklığın mikrofonuna konuştı. “Yerden kuleye, Cessna 172 kalkış için izin bekliyor.”

Birden kulenin sesi kulaklıkta duyuldu. “Cessna 172 kalkabilir.”

“Anlaşıldı,” diye cevap verdi Pesh. Uçak ileri doğru hamle yaptı ve piste gitmeye başladı.

“Hmm, sanırım bir Cessna 172?”

Pesh gülümsedi. “Evet, öyle.”

“Güzel. Sevdim.”

“Umarım bir dakika sonra da aynı şeyi söylersin.”

Megan, uçak pistte hızlanmaya başlayınca ne demek istediğini anladı. Ticari bir uçaktaymış gibi, bir dakika önce yerdeyken, bir sonrakinde havadaydı. Mavi gökyüzüne yükselip beyaz, pamuk gibi bulutların içinden geçmeye başladılar. Yeterli yüksekliğe ulaştıklarında Pesh paneli bırakıp ona döndü. “Orada iyi misin?”

Megan gülümsedi. “Benimle dalga mı geçiyorsun? Bu büyüleyici.”

“Beğendiğine sevindim. Aidan Dayı’na çekip çekmediğini bilmiyordum.”

“O binebilsin diye ona ilaç verdiğini duydum.”

Pesh kahkaha attı. “Evet, verdim. Dönüş yolu boyunca uyudu.”

“Tam bir korkak,” dedi Megan gülümseyerek.

Pesh kontrol düğmelerinden birini ayarlayıp, “Rahmetli karımın pek hoşlanmadığını itiraf etmem gerek,” dedi. “Sadece benim uçmayı ne kadar sevdiğimi bildiği için katlanıyordu buna, ama çoğu zaman rahatlamak için ilaç alması gerekiyordu.”

“Seninle bu tutkuyu paylaşmıyordu yani?”

“Hayır, paylaşmıyordu. Beni hep sevdiğim şeyi yap-

mam için cesaretlendirirdi. Asla ben ya da o diyen biri değildi. O kadar fedakârdı.”

“Bu kadar verici olması ne güzelmış.”

Pesh sessiz kalınca Megan konuyu değiştirme zamanının geldiğini fark etti. “Artık Savannah’a gittiğimizi bildiğime göre, beni akşam yemeğine nereye götürdüğünü söyleyecek misin?”

Pesh gülümsedi. “Oraya vardığımızda saat geç öğle yemeğine uygun olacak.”

“O zaman, beni geç öğle yemeği için nereye götüreceksin?”

“Tarihi Bölge’yi seviyor musun?”

“Severim.”

“Güzel. Bizim için orada bir restoran seçtim.”

“Savannah’a sık gelir misin?”

“Yılda birkaç kez, genelde sahildeki tıp konferansları için.”

“Her seferinde uçakla mı?”

“Evet,” dedi gülümseyerek.

Uçuş tahmin ettiğinden daha kısa sürdü ve açık havada sarsıntısızdı. İnişe geçtiklerinde Pesh ona baktı. “İnişe hazır mısın?”

“Tabii. Neden olmayayım?”

“Bazıları için biraz sarsıcı olabilir. Yere inişi 747’denkinden çok daha fazla hissedeceksin.”

Megan başını salladı. “Ben paraşütle atladım, unuttun mu?”

“Ah, doğru.” Göz kırıp, “Sen benim küçük adrenalini manyağımsın,” dedi.

Megan kahkaha attı. “Öyleydim, ama artık değilim.”

“Bunu değiştiren ne oldu?” “Mason. Başka birinin sağlığı, güvenliği ve mutluluğundan sorumlu olunca bütün bakış açın değişiyor.”

“O gerçek bir hediye.”

Megan birden ona döndü. “Evet, öyle.”

Pesh kuleyi aramadan önce ona hafifçe gülümsedi. İniş izni aldıktan sonra hızla alçalmaya başladılar. Gittikçe piste yaklaştılar ve ardından yere vurup asfalt üzerinde sürtünmeye başladılar. Sonunda durduklarında Megan tutmakta olduğu nefesi verdi. “Hâlâ iyi misin?” diye sordu Pesh.

Megan gülümsedi. “Hiç daha iyi olmamıştım.”

Kulaklığa kulenin sesi gelince Pesh yapması gerekenleri dinledi. Uçak hangarlardan birine girdi. Park edip uçağın motorunu durdurunca Megan’a yardım etmek için inip onun tarafına geçti. Yer ekibinden biriyle kısa bir konuşma yaptıktan sonra onun elini tutup hangardan çıkardı. Onları şehre götürmek için bir taksi bekliyordu.

Megan taksiye binerken kahkaha attı. “Ne oldu?” diye sordu Pesh. Taksiyi görünce şaşırdım. “Bizi limuzinle ya da şoförlü bir özel araçla aldırırısın sanmıştım.”

“Mütevazılığı severim,” diyerek göz kırptı.

Başını iki yana sallayıp camdan dışarı baktı. Tarihi Bölge’nin savaştan önceki zamandan kalma evlerinin arasında dolaşırken Megan’ın midesine kramp girdi. Kahvaltıda bir

şeyler yiyemeyecek kadar gergindi ve sonra da Chuck E. Cheese'de yemeye cesaret edememişti.

Taksi sık bir restoranın önünde durdu. Pesh şoföre parayı öderken Megan da inip etrafına baktı. Şehrin bu tarihi ve büyümlü havasını seviyordu. Pesh içeri girerlerken girmesi için kolunu uzattı. Restoranın popülerliğı, öğleden sonra dörtte bile bu kadar kalabalık olmasından belliydi. Onları sessiz, mum ışıklı bir masaya yönlendirdiler.

“Şarap?” diye sordu Pesh.

“Evet lütfen.”

“Beyaz olur mu?”

“Tabii.”

Garson içki siparişlerini alıp gittikten sonra Megan mönüye bakıp içini çekti. “Her şey çok güzel görünüyor.”

Pesh de kendi mönüsüne bakıp, “Güney mutfağını düşününce, seveceğini tahmin ettim,” dedi.

“Ben her türlü yemeğı severim. İnan bana, hele şimdiki gibi aç olunca her yerde yerim.”

Garson şarapları getirdi ve Megan bir karar vermesi gerektiğini biliyordu. “Ben soslu karides alacağım, lütfen.”

“Çok güzel, hanımefendi,” diye yanıt verdi garson.

“Ben de aynısından alacağım,” dedi Pesh mönüyü garsona verirken. Megan ona dönüp gülümseyince Pesh kaşlarını kaldırdı ve “Ne oldu?” diye sordu.

“Soslu karides gibi güney mutfağına ait bir şey yiyeceğı duyunca şaşırdım.”

Pesh cık cıkladı. “Beni belli bir kalıba sokmamayı ne zaman öğreneceksin?”

Megan kakhaha attı. “Aslında beni yanıltman ve beklenmeyeni yapman hoşuma gidiyor.”

“Gerçekten mi?”

Megan başını salladı. “Bazen insanların da bana aynı şeyi yapmaya çalıştığını hissediyorum. İnsanların hamile kalan kadınlara dair belli varsayımları var. Umarım bunların yanlış olduğunu kanıtlamışımdır.”

“Tabii kanıtladın.” Şarabından bir yudum aldıktan sonra başını ona doğru uzattı. “Beni şunda da yanılt. Senin gibi bir Güneyli kız Hint yemeği yer mi?”

“Ah evet, çok severim.”

Pesh’in gözleri parladı. “En sevdiğin yemek hangisi?”

“Hmm, tereyağlı tavuk seviyorum, ama aynı zamanda Pay Bahaji’ye de bayılırım.”

“Çok etkilendim. Emma hiç Hint yemeği yememişti ve onda iyi bir intiba bıraktım mı, hiç emin değilim.” Pesh’in gülüşü aniden kayboldu ve Emma’dan bahsettiği için yüzünü buruşturdu.

Onların arasında hiçbir şey olmadığını gayet iyi bilen Megan elini uzatıp onunkinin üzerine koydu. “Emma’dan bahsetmende bir sakınca yok.”

“Başka biriyle randevuya çıktığında eski kız arkadaşlardan ya da görüştüğün kadınlardan bahsetmek hiç hoş bir fikir değil.”

“Bu farklı. Emma ailemden biri.” Kadehindeki şarabı döndürdü. “Hikâyeyi onun ağzından dinledim, ama senden dinlemedim.”

“Noah’ın vaftiz akşamı sarhoş olduğunda bir kısmım duydun.”

Şimdi surat buruşturma sırası Megan’daydı. “Yine de bilmek istiyorum.

Pesh derin bir nefes aldı. Garson salatalarını getirince sorudan kaçabilir gibi geldi. Ama tekrar yalnız kaldıklarında gülümseyerek anlatmaya başladı. “Emma ailemden ve arkadaşlarımdan acımdan kurtulup, yeni biriyle görüşmek için ciddi bir baskı gördüğüm zamanda çıktı karşıma. Bundan kaçışım yoktu. Hastanede de evde de bunla karşı karşıyaydım. İnsanlar üzerinden bir yıl geçtiğine göre artık yasımın bitmesi gerektiğini düşünüyordu. Sonra bir gün, acil servise o geldi. Büyükbaban için delicesine korkuyordu. Bir şekilde onun acısıyla kendi aramda bağ kurdum.” Peçeteyle dudaklarını sildi. “Bana o kadar Jade’i anımsattı ki hissettiğim şeyin romantik olduğunu sanmam çok kolay oldu. Uzun zamandır kimseyle olmamıştım, o nedenle onu baştan çıkarmak istedim. Seni de istediğim gibi.”

“Sonra aranızda Aidan mı girdi?”

“Aslında hem o hem de Jade.”

“Bu ne demek?”

Pesh kahkaha attı. “Şöyle söyleyeyim, çok ateşli bir anımızda o Aidan’la, ben ise Jade’leydim.”

Megan bu açık ve net ifadeye şaşırdı. “Anladım.” Pesh ve Emma konusunda hep merak ettiği bir şey vardı. “Onun hamile olması senin için bir şey fark etmedi mi?”

Pesh başını iki yana sallayıp, “Bu onun gözüme daha

da güzel gözükmesini sağladı. O kadar fazla ölüme gömülmüştüm ki onun içinde bir hayat büyüttüğünü görmek beni kendine çekti,” dedi.

“Bu gerçekten çok güzel,” diye mırıldandı Megan.

Zoraki bir kakhaha attı. “Karakterime dair en kötü yanılarından biri kahraman kompleksine sahip olmam. Sanırım doktor olma sebeplerimden biri de bu. Emma’yı gördüm ve onu korumak istedim. Yatak istirahati aldığında da parlak zırlı şövalyesi olmak istedim.”

“Kahramanlık kötü bir karakter özelliği değildir.”

“Birini koruyamazsan da sürekli bir suçluluk duyarak yaşıyorsun.”

Yüzündeki acıyı görünce Megan’ın için acıdı. Onun havasını değiştirmesi gerektiğini hissedince, “Senin karakterinde de kötü bir şeyler olduğunu duyduğuma sevindim. Yani, bana fazla kusursuz geliyordun.”

Yüzünde belli belirsiz bir gülümseme oluştu. “Sana çok pasaklı olduğumdan bahsetmiş miydim?”

“Sen mi? Mümkün değil,” diye cevap verdi.

“Evet. Eğer temizlikçi kadın olmasa Dünyanın En Pis Evleri listesine girerdim.”

Megan kakhaha attı. “Buna inanmam çok zor.”

“Gerçek bu. Ayrıca spora hiç yatkınlığım yok.”

Megan salatasını çiğnerken, “Ama futbolcu gibi bir vücudun var,” dedi.

“Vücudum iyi durumda, çünkü stresimi atmak için spor salonuna gidiyorum. Ama beni sahaya koysan, tam bir hayal kırıklığıyım.”

Megan başını iki yana salladı. “Bence hiçbir sakıncası yok. Sporcu kotamı doldurdum ben.”

“Öyle mi?” diye sordu. Bu konuda umursamaz gibi davranmış olmasına rağmen, Megan onun hikâyesinin tamamını öğrenmek istediğini biliyordu.

“Sporcularla çıkmak benim için zehir gibi ve biriyle çıkıyorsam da sporunun zirvesinde olanla çıkıyorum. İlk sporcu sevgilim yüzünden tıp fakültesine girme şansım yok oldu.”

“Bu korkunç.”

“Evet, öyle. Ama daha kötüsü hatalarımdan ders almayıp başka bir sporcuya âşık olmam.” Zoraki bir gülümsemeyle “En azından onun sonunda Mason oldu,” dedi.

Pesh parmaklarını birbirine geçirdi. “Mason’ın babası profesyonel bir sporcu mu?”

“Evet, Falcons’ta futbol oynuyor.”

“Biliyor musun, o takımın doktoru arkadaşım. Belki onun için bir şeyler ayarlayabilirim. Belki fincanına biraz ilaç?”

Pesh’in gözlerinde beliren muzip ışıltı üzerine Megan bir kahkaha patlattı. “O kadar insan varken senin böyle bir şey önerdiğine inanamıyorum.”

Pesh omuzlarını silkip, “Zararsız bir şaka,” dedi.

“Farkındayım. Sadece senin gibi bir insanın böyle bir şey yapmayı düşünmesini bile canlandıramadım gözümde.” Pesh karşı çıkacak olunca Megan elini kaldırdı. “Biliyorum, biliyorum. Seni suçlamıyorum.”

“Tamam.”

Ana yemekler geldi ve Megan kendini tutamayıp güzel kokan yemeğe daldı. Yerlerken sohbet de keyifle aktı. Pesh'e dair en çok sevdiği şey buydu, onunla konuşmak çok kolaydı. Yaşı daha büyük, kibar ve doktor olduğu için kendini ezik hissedebilirdi. Ama ona kendini asla böyle hissettirmiyordu. Onun söylediği her şeyle ilgileniyordu, bu da daha önce çıktığı erkeklerde hiç görmediği bir şeydi. Maçın skorunu öğrenmek için yan gözle televizyona bakarken onu yarı dinliyor yarı dinlemiyorlardı.

Yemekleri bitince garson tabaklarını aldı. "Tatlı?" diye sordu Megan, kalan şarabını bitirirken.

Pesh başıyla küçük dans pistini işaret etti. "Onun yerine dansa ne dersin?"

Megan burun kıvrıdı. "Ben pek iyi bir dansçı değilimdir." Pesh inanmamış gibi kaşlarını kaldırdı. "Tamam, peki, lisede ve üniversitede sürekli dans ederdim."

"O zaman benimle dans et."

"Slow dansta iyi değilim. Buradan kalktığımız anda bundan pişmanlık duyacağına eminim."

Pesh hesap zarfına bir tomar banknot bıraktı. "Shakespeare'in de dediği gibi, hanımefendi biraz fazla karşı çıkıyor. Sanırım sebebini biliyorum."

"Ah, öyle mi?"

Pesh başını salladı. "Slow dans samimi bir şey ve sen benimle samimi olmak istemiyorsun."

"Sen malzeme odasında bana oral seks yaptın. Bu yeterince samimiydi bence," diye karşı çıktı.

“O samimiyet değil. Zihindeki cinsel davranışlar zevk merkezimizdir. Samimiyet ise kalptedir.” Gözlerini ondan ayırmadı. “İkimiz de senin bedenine girebileceğimi, ama kalbine giremeyeceğimi biliyoruz.”

Onun haklı olduğunu bilerek kollarını göğsünün üzerinde birleştirdi ve kaşlarını çattı. Neden hemen kalkıp öylece dans teklifine karşılık vermediğini bilmiyordu. Daha önce partilerde binlerce kez dans etmişti. Buradaki fark neydi? İçten içe bu sorunun cevabını biliyordu.

“Eğer dans etmek istemiyorsan, o zaman gidip şehri gezelim.”

Onun haklı çıkmasına izin vermemek için yerinden kalktı. “Pekâlâ. Seninle dans edeceğim.”

Pesh güldü. “Çok heyecanlanmış gibi görünmüyorsun.”

Yerinden kalktıktan sonra onu elinden tuttu ve onu dans pistine götürdü. Megan hep alışık olduğu gibi kollarını onun boynuna götürdü, ama Pesh bir elini omzuna götürürken diğer elini de kendi eliyle tuttu. Öbür elini de Megan’ın beline götürdü.

Orkestra bir şarkıyı bitirip diğerine geçti. Tek başına piyano ile başladı şarkı. Şarkıcının tutkulu sesi duyuldu derinden, “Açmayı bekleyen bir çiçek gibi.” Megan şarkının hemen Norah Jones’tan “Turn Me On” olduğunu anladı. Aralarında bir elektrik vardı Megan başını kaldırıp ona baktığında gözlerindeki arzuyu ve şehveti gördü.

Megan’ın gözleri onun dudaklarına gitti ve ister istemez onu öpmeyi arzuladı. Pesh de onun aklını okumuş gibi

dudaklarını onunkilere götürdü. Megan dilini uzatıp onun sıcaklığını aradı. Ona ulaşınca da ağzındaki şarap ve yediği yemeğin baharatlarının tadını aldı. Pesh'in dili dudaklarının hizasına doğru gitti, kalçasınıysa ona doğru itti. Megan da bu hareketi kendini ona biraz daha yaklaştırıp göğüslerini onun göğsüne sürterek takip etti. Pesh ağzının içine doğru inleyince Megan ürperdi.

Pesh'in başparmağı kürekkemiklerinin arasında gidip gelirken, ister istemez onun dokunuşuyla kıvranıyordu. Pesh kendini çekip onun gözlerine baktı. Daha önce kendini bu kadar çok izleyen bir adam hiç olmamıştı. Sanki ona bakarken ruhuna kadar görmeye çalışıyor gibiydi. Bu ona hem fazla geliyor hem de onu kıskırtıyordu. Bunların hepsi Pesh'in yavaş yavaş baştan çıkarma planının bir parçasıydı ve işe yarıyordu.

“Lütfen beni bir yere götür, yalnız olabileceğimiz bir yere.”

Pesh'in yüzünde acı dolu bir ifade vardı. “Megan...”

Elini onun omzundan indirip dudaklarına götürdü. “Artık beni yalvartma.”

Pesh başını iki yana salladı. “Seni artık inkâr edemem, hele de tadına bakmışken.”

Megan hem bu sözcüklerin yoğunluğundan hem de onun söyleyiş şeklinden ürperdi. Pesh onu elinden tutup dans pistinden indirdi. Masaların arasından yılan gibi kıvrılarak geçtiler ve çıkışa geldiler. İnsanların arasından geçip restoranın bitişiğindeki otele girdiler. Bir otelden ziyade ta-

rihi bir pansiyon gibiydi. Resepsiyona yaklaştıklarında Pesh elini paltosunun cebine sokmak için onun elini bıraktı. Cüzdanını çıkarıp masaya geldi. “Bir oda istiyorum, lütfen.”

“Kredi kartı ve kimlik lütfen,” dedi görevli. Megan onu süzerken, havalı bir yerde çalışan biri gibi görüldüğünü düşünmeden edemedi. “Görevli “Normal boy yatak mı tercih...”

“Büyük boy lütfen,” dedi Pesh dişlerini sıkarak.

“Valizleriniz için yardım ister misiniz?”

“Hayır, valizimiz yok.”

Adam bilgisayara bir şeyler girdi. “Burada ne kadar kalacaksınız?”

“İhtiyacımız olduğu kadar,” diye cevap verdi Pesh, parmaklarını mermer bankoya vurarak.

Megan adamın gözlerinin kocaman olduğunu ve yüzünün kızardığını gördü. Hemen rezervasyonu tamamladı ve Pesh’e kartını verdi. “Balkonlu kral suitlerimizden birini verdim size.”

“Teşekkür ederim.” Pesh onu elinden tutup asansöre yöneldi. Megan omzunun üzerinden adama baktığında, adamın merakla kendilerine baktığını gördü. Asansöre bindiklerinde ise Megan kıkırdamasına engel olamadı. Pesh şaşkınlık içinde ona bakınca daha çok güldü. “Ne oldu?”

“Konuşmanın gidişatına bakılırsa, muhtemelen fahişe olduğumu filan düşünüyor.”

Pesh’in gözleri fal taşı gibi açıldı. “Cidden böyle düşünüyor olamazsın?”

“Tamam, belki pahalı bir eskort?”

Gırtlığından bir homurtu yükseldi. “Kendini böyle aşağılama.”

“Aşağılamıyorum. Bir düşünsene. Gün içinde hiç eşyamız olmadan geliyoruz ve büyük, yataklı bir oda tutuyoruz.” Parmağını çenesine götürdü. “Hmm, acaba ne yapıyor olabiliriz?”

Pesh dudağını kıvırdı. “Normalde o adamın ne düşündüğünü önemserdim, ama şu an gerçekten de umurumda değil.”

Megan kahkaha attı. “Benim de.”

Asansörün sesi geldi ve katlarına vardılar. Asansörden indiler ve odalarını bulabilmek için tabelaları okudular. Pesh kapıyı açtı ve Megan içeri girdi. Tuğla şömine, antikalar ve dört direkli yatağı gördü Megan. Otele gitmek çok tatsız gelebilirdi kulağa, ama burası çok romantikti.

Pesh arkasından gelip beline sarılınca birden utandığını hissetti. “İyi misin?” diye sordu.

“İyiyim.”

Pesh’in nefesi kulağının arkasını ısıttı. “Sana dokunduğumda kasıldın.”

“Üzgünüm. İstemedim oldu. Sanırım biraz gerginim.”

Pesh onu kendine doğru çevirdi. “Gerilecek bir şey yok. Artık yapmak istemiyorsan, yapmayabiliriz.”

“Hayır, yapmak istiyorum,” diyerek onu ikna etmek istedi Megan.

Başka bir şey demeden Pesh parmaklarını onun saçına

na götürdü. Tokasını çıkarınca saçları omuzlarına döküldü. Pesh saçlarını tutup koklayınca Megan ürperdi. Pesh bunun ardından elini onun fermuarına götürdü. Yavaşça açtı. Elbisesinin arası açılınca, spagetti askıları tuttu ve kollarından aşağı indirdi. Megan, elbisesi yere doğru inerken sırtında onun ılık nefesini hissediyordu. Elbisenin içinden çıktı ve ona döndü.

Bakışlarının sıcaklığı, içindeki ateşi körüklüyordu. Sutyenini, külotunu ve topuklu ayakkabılarını izlerken bakışları çok keskindi. “Çok güzelsin.”

Bir şekilde bu cümle üzerine yanakları kızardı. Daha önce de ona güzel olduğunu söyleyen erkekler olmuştu, ama hiçbirinin etkisi Pesh söylediğindeki gibi olmamıştı. Onun güzel olduğunu söyleme şekli, ona bakışıyla birleşince her yeri ürperiyordu.

Megan’ın elleri onun kravatına gitti. Gevşettikten sonra boynundan çıkarıp yere attı. Hiç bakmadan gömleğinin düğmelerini açmaya başladı. Gömleğini iki yana açınca da siyah göğüs kıllarını görüp yutkundu. Karnına, oradan da pantolonun içine doğru gidiyorlardı. “Asıl güzel olan sensin,” dedi gülümseyerek.

Gömleğini çıkardıktan sonra eli kemerine gitti. Megan onun gömleğini çıkarıp fermuarını indirirken yaptığı her şeyi gözünü ayırmadan izledi. “Neden bakıyorsun öyle?” dedi yavaşça.

“Sanki başımı çevirsem, gerçek olmadığın anlaşılabilecek diye korkuyorum.” Elini onun yanağına götürdü. “Bunu çok

istedim, seni çok istedim ben. Gerçekten burada olduğuna inanmak çok zor.”

“Dokun bana,” dedi Megan. Onun diğer elini alıp göğsüne götürdü. “Dokun bana ve ne kadar gerçek olduğumu hisset.”

Pesh başını eğip dudaklarını onunkilere götürdü. “Beni içine çek,” dedi, sutyeninin üzerinden onu okşarken.

Nefesini dudaklarında hissedince nefes aldı, bu kez bakışları yanaklarındaydı. Ne kadar istese de gözlerini onunkilerden ayıramıyordu. O nefes verip Pesh alırken adeta dans ediyor gibilerdi. Hem rahatlatıcı hem de erotikti. Daha önce hiç nefes alıp vererek bir insana baktığı olmamıştı. “Şimdi Tantra’nın ilk dersini alıyorsun,” diye mırıldandı Pesh, onun dudaklarına doğru.

Şaşırp ona bakmak için başını kaldırdı. “Daha fazlasını da yapacak mısın?”

“Olabilir.” Sutyenini açmak için uzandı. “Yapmamı istiyor musun?”

“Sanırım evet.”

“O zaman yaparım. Seni memnun edecek ne varsa yapmak istiyorum.”

Megan kollarını onun boynuna doladı ve onu öptü. Pesh onu dört direkli yatağa doğru yöneltti. Pantolonunu ve *boxer*’ını çıkardıktan sonra Megan’ın külotunu bacaklarına indirdi. Megan kocaman yatağın kenarına oturup onun arasına girebilmesi için bacaklarını iki yana açtı. Pesh elini bacaklarının arasına dokunmak üzere uzatınca Megan inle-

yip başını geri attı. Önce iki parmağı girdi içine, yavaşça ve oynatarak girip çıkıyordu. Megan onun eline doğru kalçasını itip çekmeye başladı, kendi istediği hızı yakalıyordu. Ereksiyonunun bacağına süründüğünü hissedince, uzanıp onu eline aldı.

Megan kırıştırdığı gözleriyle ona bakarken, birlikte ter içinde, nefes nefese bir ritimle hareket ediyorlardı. Pesh parmaklarını biraz daha derine sokunca, zevkten çılgık atmamak için altdudağını ısırdı. Orgazm belden aşağısını kontrolden çıkarmış, başının Pesh'in göğsüne doğru öne düşmesine sebep olmuştu.

Kendine geldiğinde Pesh onu yatağa yatırıyordu. Arından üzerine yattı ve göğüslerini öpüp, göğüs uçlarını yalayıp sertleştirmeye başladı. “Şimdi, Pesh,” dedi. “Seni en derinimde istiyorum.”

Tam onun içine girecekken durdu. “Ah, hayır,” diye mırıldandı, çekilip dizlerinin üzerine indi.

Megan dirseklerinin üzerine kalktı ve ona baktı. “Ne oldu?” Ona kendini verdikten sonra, son dakikada vazgeçmiş olamazdı.

Yanak kenarlarını ovaladı. “Ben, ee... bunu kondomsuz yapamayız ve ben yanıma almadım.”

“Ah,” diye mırıldandı Megan. Olayın heyecanı ile o da tamamen unutmuştu.

Bir umutla, “Sen de yok mudur?” diye sordu.

Başını iki yana salladı. “Üzgünüm.”

“Seni korunmasız şekilde böyle bir duruma soktuğum

için üzgün olması gereken benim.” Kendini geri çekmeye çalışırken Megan oturup onu omzundan tuttu ve durmasını istemedi.

“Yine de yapabiliriz. İkimiz de en az iki yıldır kimseyle olmadık. Hastanede testler de yaptırdık.”

“Bunlar iyi hoş da, ya gebelik? Hap kullanıyor musun?”

“Hayır. “Altdudağını ısırdı. “Dur bir dakika,” dedi. Akından son âdetinden sonra geçen günleri saydı. “Yirmi.”

“Ne yirmi?”

“Yirminci gündeyim, o nedenle güvende olmalıyız.”

“Yine de dışarı boşalacağım.”

“Sen öyle diyorsan,” diye cevap verdi Megan. Onu pazılarından tutup yeniden üzerine doğru çekti. Göğüs kıllarının göğüs uçlarına değmesinden çok hoşlanıyordu. Pesh onun bacaklarını iki yana açtı ve ardından yavaşça içine girdi, onun içini doldurup duvarlarını iyice gerdi. O kadar uzun zaman olmuştu ki, Megan’ın biraz canı yandı.

“İyi misin?”

“İyiyim.”

Pesh geri çekildi ve kalçalarını gevşetti, sonra yine onun içine girdi. Bu kez ikisi birlikte inlediler. Bir ritim tutturup onun içine girip çıkmaya başladı. Yavaş ve hassastı, doğru noktalara temas ettikçe Megan daha fazlasını istiyordu. Onun içine girip çıkarken gözlerini Megan’dan hiç ayırmıyordu. Bakışları öylesine arzuyla yanıyordu ki, Megan başka yere bakamıyordu. Gözlerine baktıkça ona daha da bağlandığını hissediyordu. Gözler ruhun aynasıdır diye eski

bir laf vardı ve Megan onunkini net şekilde görebiliyordu. Bu da onu ürkütüyordu.

Megan durumu duygusallıktan kurtarmak için onu pazılarından tutup, “Daha sert,” dedi.

Pesh dizlerinin üzerine kalkıp kollarını onun dizlerinin altından geçirdi. Bu da onu içine girişlerinde kendine doğru çekmesini sağlayacaktı. İlk temasları daha duygusal olmuştu, şu an ise daha çok şehvet ve arzu vardı. Megan uzanıp onu başından tuttu ve kendine çekti. Ağızları ve dilleri delicesine öpüşlerle birbirine dokunuyordu.

Pesh onun içinden çıkınca Megan bu hissi yitirdiği için inledi. Pesh onu hemen yüzüstü çevirdi. Kalçalarını kendine doğru çekip onu dizlerinin üzerine kaldırdı. İçine tekrar girdiğinde Megan inledi. Her girişinde daha da derine iniyordu. Pesh onun arkasına doğru yatıp omurgasından aşağı doğru öpmeye başlayınca Megan çarşafları yumruğunun içinde sıkıttı. Nasıl aynı anda bu kadar çok yerde olabildiğini bilmiyordu. Dudakları sırtını öpüp minik ısırışlar kondururken, elleri de kalçalarını okşayıp kendine çekiyor, göğüslerini sıkıyor ya da klitorisine dokunuyordu. Ona sessiz kalamayacağı kadar çok şey yaşıtıyordu. Megan inledi, onun adını söyledi ve ıslak tenleri birbirine çarparken çığlık attı.

Artık daha fazla dayanamadı. Başını indirip boşalırken dönüp çığlık attı. Vajina duvarlarının kasılması bitince Pesh’in içinden çıktığını hissetti. Pesh bir yandan inlerken, Megan ılık sıvının sırtına ve kalçalarına doğru akışını hissetti. Onu daha önce boşalırken gördüğü için, bu kez onun

yüzünü göremediği için üzüldü. Boşalırken çok güzel görünüyordu.

Pesh de tamamen boşalınca, Megan karnının üzerine yattı ve başının altına bir yastık aldı. Pesh de birkaç saniye sonra onun yanına uzandı. Megan başını çevirip ona baktı. Yorgun ve hayatında ilk kez cinsel anlamda tamamen tatmin olmuş olarak tek söyleyebildiği, “Vay canına,” oldu.

Pesh’in yanaklarına doğru yavaş yavaş bir gülümseme yayıldı. “Bunu orgazm sonrası benim yanımda fazla söyler oldun.”

Megan kahkaha attı. “Yeteneklerinle bana söyleyecek söz bırakmadığın için.”

“Teşekkür ederim. Ben de aynısını senin için söyleyebilirim.” Bakışlarını gözlerinden onun sırtına çevirdi. “Seni temizlememiz gerek.”

Megan kürek kemiklerini yukarı doğru kaldırıp, “Ben sevdim, beni işaretlenmiş gibi yapıyor,” dedi.

Pesh ona utangaç bir ifadeyle gülümsedi. “Seni işaretleme fikri hoşuma gitti, benim ol diye.”

Megan onun olsun istiyordu. Megan’sa bu laf üzerine ne düşüneceğini bilemedi. Onun olmak istiyor muydu? Kesinlikle birine ait olma fikrini düşünemiyordu. Paylaştıkları fiziksel kimyanın kusursuzluğu bir kenara, ona karşı derin bir bağlılık hissetmeye başlamıştı.

Ona bakınca, aklından neler geçtiğini merak etti. “Artık bunu gerçekten yaptık, değil mi?”

“Evet, evrensel olarak ‘bu’ diye bilinen şeyi yaptık,” diye dalga geçti.

Megan şakayla karışık, “Öyle demek istemedim,” dedi.
“Biliyorum,” diye mırıldandı.

“Ne olursa olsun bu her şeyi değiştirir.”

“Umarım iyi yöndedir.”

“Sanırım.” Gerçek, daha önce hiç normal seks yapmamış olmasıydı. Üniversite birinci sınıftayken bir erkekle iş yerinde takılmıştı. Bu ilkti ve çılgınca bir şey yaptığı ilk seferdi. O örnekte, seks daha o anlamadan ve bir kez bile gelmeden bitmişti. O fiyaskonun ardından, rasgele biriyle tekrar seks yapmak istememişti, ta ki Mason’ın doğumundan sonra, seks diyetine kadar. Ama Pesh’le seks... bunu düşünürken bile ürperiyordu. Pesh’le olmadan önce, geçmişteki seks partnerleri bir elin parmakları kadardı ve yaşananlar iyi seksin yanından bile geçmezdi. Megan için, Pesh’le yaşadığı deneyim dünyasını sarsan ve hayatını değiştiren bir şeydi. Şimdi hiçbir şey olmamış gibi yapmasına imkân yoktu.

Pesh doğruldu ve yatağın kenarına geldi. Elini uzattı.
“Haydi. Duşa girelim.”

“Madem o kadar ısrarcısın.”

Kendini ona doğru kaydırıp ve bir bacağıyla yataktan aşağı sarkıttı. Onun yanında çıplak olmak tuhaf gelse de, şaşırtıcı şekilde rahat hissediyordu kendini.

Banyoya girdiğinde şaşkınlıktan gözleri fal taşı gibi açıldı. “Ayaklı kuvet mi?” diye sordu.

Pesh kahkaha attı. “Eskinin büyüğü her yerde, sadece modern dokunuşlar yapılmış.” Ayrılabilir duş başlığını gösterdi.

“Güzel.”

Pesh suyu açtı ve ısınmasını bekledi. Yeterince ısındığına karar verince onu elinden tutup küvete soktu. Megan temizlenmek için sırtını akan suya verdi. Pesh bunun yetmediğini düşünmüş olacak ki, ellerini sabunladıktan sonra onun sırtını ve poposunu yıkamaya başladı. Sihirli elleri ağır dokunuşlarla sırtındayken, içini kemirip duran soruyu sormadan duramadı. “Sana farklı geldim mi?”

Elleri hâlâ belindeydi. “Ne demek istiyorsun?”

Omzunun üzerinden bakıp, “Mason’ı doğurduğumdan beri ilk kez seks yapıyorum. Sadece farklı mı hissettirdi, onu merak ediyorum. Bilirsin işte, iç taraf.”

Başını onun boynuna götürüp kokladı. “Büyüleyici hissettirdin.”

“Hiç mi fark yok?”

“Beni hiç şikâyet ederken duydun mu?”

“Hayır, ama merak ettim işte.”

“Endişelenmen gereken hiçbir şey yok, aşkım.” Eli göğüs kafesinden göğsüne doğru uzandı. Parmaklarının ucunda göğüs ucu sertleşince, yüzünde halinden memnun bir gülümseme belirdi. “Bir an önce tekrar senin içinde olmayı her şeyden çok istiyorum.”

“O zaman neden olmuyorsun?” dedi Megan.

“Pekâlâ, o zaman. Ellerini fayansa koy,” dedi.

“Peki efendim,” dedi espriyle, ellerini soğuk, ıslak fayansa koyarken.

Pesh parlak duş başlığını alıp onun bacaklarının ara-

sından geçirdi ve Megan'ı irkiltti. Ardından duş başlığının kolunu yana çevirdi ve tazyikli suyu klitorisine tuttu. Megan inleyip kafasını onun ıslak göğsüne dayadı. Yavaşça duş başlığını onu okşar gibi kullandı. Ne zaman geri çekilse su doğru yere dokunuyordu. Basınç artmaya başlayınca kalçalarını kaldırdı. Pesh boşta kalan elini onun göğüs kafesinden yukarı doğru götürüp göğsünü kavradı. Zaten sertleşmiş olan göğüs uçlarını tutup sıktı. Megan bu duygu yoğunluğuyla gözlerini sımsıkı kapattı. Tam gelecek gibi hissettiğinde Pesh bileğini diğer tarafa çevirdi ve suyu başka yere doğru tuttu.

“Lütfen Pesh,” diye yalvardı.

“Ne oldu, bebeğim?”

“Lütfen getir beni.”

“Yeterince zevk aldın mı yoksa devam mı edelim?” diye sordu duş başlığını ondan uzaklaştırıp.

Bunun üzerine Megan inledi. Kalçasını sertleşmiş penisine sürüp “Beni getir, sonra ben de seni,” dedi.

Pesh diziyle onun bacaklarını araladı. Duş başlığını bir kez daha onun bacak arasına tuttuğunda bu kez su daha hassas yerlerine geldi. Suyun ve onun dokunuşuyla Megan'ın çığlıklar içinde kasılmaya başlaması saniyeler sürdü. Dalgalar arka arkaya gelirken Megan da elleriyle fayansa vuruyordu. Titremesi geçince yavaşça döndü ve Pesh'e gülümse-di. Pesh “Vay canına mı?” dedi gülümseyerek.

Megan şakayla onun kolunu çimdikledi. “Nazik ve büyüleyici diyecektim.”

“Eminim öyledir.”

Megan elini uzatıp onun ereksiyonunu tuttu. “Dizlerimin üzerine çöksem iyi olacak, çünkü ayakta durabileceğimi sanmıyorum,” dedi, göz kırpıp. Başını eğip onun ıslak göğsüne öpücükler kondurmaya başladı. Onu sıvazlarken göğüs uçlarını öpüp emmeye başladı. Pesh’in inleyişi ona vücudunun en hassas yerlerinden birini bulduğunu hissettirdi. Çeşitli noktalarını uyarmak için göğüs uçlarıyla oynadıktan sonra, yavaşça kaslı karnına ve ereksiyonunu çevreleyen siyah kıllara indi.

Küvete diz çöküp onu sertçe ileri geri sıvazlamaya başladı. Pesh’in göğsü titremeye başlayınca eğilip onu ağzına aldı. Pesh elini uzatıp ıslak saç tellerini eline alarak, “Megan,” diye inledi. Megan onu alabildiğince içine alıp yavaşça bıraktı. Dilini hassas başmda dolaştırıp ardından emdi. Emmeyi bırakıp uzun dil darbeleriyle onu baştan sona yalamaya başladı. Sonra bir kez daha onu ağzına aldı ve ağzına sokup çıkarırken başı yukarı aşağı gidip geliyordu. Pesh’in inlemeleri banyoda yankılanmaya başladı.

“Ah, Megan,” diye mırıldandı. Ağzının daha derinine girmek için Megan’ın saçlarından daha sıkı tutup kalçalarını itmeye başladı. Kasılmaya başlayıp kendini geri çekmek istedi, ama Megan onu bacaklarından kavrayıp olduğu yerde tuttu. Pesh inleyerek onun ağzına boşaldı. Megan sıvıyı olduğu gibi yuttu ve başını kaldırıp ona baktığında Pesh’in yüzünde bir hayranlık ifadesi olduğunu gördü.

“Teşekkür ederim.”

Megan onunkini ağzından çıkarıp gülümsedi. “Rica ederim.”

Pesh Megan’ın ayağa kalkmasına yardım etti. “Bu eski borulardaki tüm sıcak suyu bitirmeden önce acele etsek iyi olur.”

“Bence beni ısıtmak için harika işler çıkarırsın.”

Pesh gülümsedi. “Ben de senin için aynı şeyi düşünüyorum.”

Bir kez daha sevişmek isteseler de, Megan, Pesh’in kondom olmadan bir kez daha bunu yapacağını hiç sanmıyordu. O nedenle duş biter bitmez onun yanından ayrıldı. Pesh giyinirken o da saçlarını kuruttu. Ardından Pesh onun elbisesini giymesine yardım etti. Ardından tekrar yatağa dönmeden sütlerinden ayrıldılar.

Aşağı indiklerinde resepsiyonda aynı adamı görünce homurdandı. Adamın ifadesinden onları tanıdığı belli oluyordu. Pesh ona oda kartını verirken Megan da oralı olmaya çalıştı.

Pesh’in kolunu okşadı. “Tekrar teşekkürler, Bay Nadeen. Bir daha Savannah’a gelerseniz beni yine arayın. Sizin gibi cömert insanları severim,” dedi espiyle.

Adamın gözleri yuvalarından fırlayınca Pesh sani kafasının üzerinden bir kafa daha çıkmışçasına şaşkınlıkla ona baktı. Sudan çıkmış balık misali ağzını açtı, kapattı, ama sesi çıkmadı. Sonunda kendine geldiğinde o da, “Bunu hatırlamaya çalışacağım, Bayan McKenzie,” diye karşılık verdi.

Megan rolünün hakkını vererek topuklularıyla dönüp lobide yürümeye başladı. Daha çok uzaklaşmamıştı ki Pesh yanında belirdi. Otel faturasını ceketinin cebine soktuktan sonra kolunu Megan'ın beline doladı, onu kendine doğru çekti. "Başın çok büyük belada," dedi onun kulağına eğilip.

Megan otelden çıkarlarken bu lafın üzerine kıkırdadı. "Mmm, beni kucağına yatırıp tokatlayacak mısın?"

"Yapabilirim," diye cevap verdi.

Megan başını yana eğip sokak lambalarının ışığı altında ona baktı. "O kadar insan varken senin BDSM'den* hoşlanan biri olduğuna inanmanı beklemiyorsun, değil mi?"

"Hayır, değilim."

Burnundan soludu. "Bir kez daha beni şaşırtmadın."

Kalabalık caddede yürürken bir anda durunca, Megan ona şaşkınlıkla baktı. "Kıçına iyice şaplak atmak, kelepçeler ve göz bağlamanın çok yolu var. Sanırım diğerlerinin de?" Başparmağını altdudağına götürdü. "Eğer insan nasıl bececeğini biliyorsa, böyle aksesuvarlara ve süslere ihtiyacı yoktur."

Omurgasından aşağı doğru inen ürperti üzerine dudaklarını yaladı. "Ne yaptığını gayet iyi biliyorsun. Beni burada, sokağın ortasında bile sıırılsıklam ettin."

Pesh onu kolundan tutarken dişlerini sıktı. "Böyle şeyler söyleme. Seni eve götürmem gerek."

* *Esaret ile disiplin ("bondage and discipline"; B&D ya da B/D), hakimiyet ile teslimiyet ("dominance and submission"; D&S ya da D/S) ve sadizm ile mazoşizm ("sadism and masochism"; S&M ya da S/M) öğelerini bir araya getiren kısaltma* (ç.n.)

“Senin yatağına mı?” diye sordu.

“Keşke. Ama eve, ailene dönmen gerek.”

Megan karşı çıkmadı, çünkü haklı olduğunu biliyordu. Düşünmesi gereken bir oğlu vardı. Ne kadar baştan çıkarıcı olursa olsun, bir anne olduğu için kendi keyfini düşünemezdi. Ama Megan’ın bir tarafı Pesh’i bırakıp evine, normal hayatına dönmek istemiyordu. Onun evine gitmeyi her şeyden çok istiyordu. Pesh’le seks fevkaladeydi. Az kullanılmaktan biraz şişmiş olsa da, daha fazlası için kendini hazır hissediyordu. Seks buydu.

Pesh bir taksi çevirdi ve havaalanına geri döndü. Konuşmamış olsalar da Megan yaptıkları şeyden sonra kendini kötü hissetmiyordu. Pesh eli elinde, ona olabildiğince yakın oturmuştu.

Uçağa bindiklerinde Megan, yorgunluğunu hissetmeye başladı. Başını koltuğun arasına dayayıp gözlerini kapatırken Pesh de kalkış için hazırlıklarını yaptı. Gözlerini ancak pistte ilerlerken açtı. Havalandıklarında koltuğun ucuna doğru kayıp pencereden şehir ışıklarını izledi. “Karanlıkta o kadar güzel ki.”

“Bazen sırf gece uçmalıyım diyorum.”

“Öyle mi?”

Başını salladı Pesh. “Bir şekilde bana daha sakın geliyor. Savunmasız bir tarafı da var. Gün içinde her şey görebileceğin uzaklıkta. Ama karanlıkta aletlere ve içgüdülerine güvenmelisin.”

“Uçmayı öğrenmeyi çok isterdim.”

“İster miydin?”

Megan başını salladı. “Bunun hep büyüleyici bir şey olduğunu düşünmüşümdür.”

“O zaman ben sana öğretirim.”

Megan şaşkınlıkla ona döndü. “Gerçekten mi?”

“Tabii. Neden olmasın?”

Megan omuzlarını silkip, “Sen yoğun bir adamsın ve ne kadar hızlı öğrenebilirim, bilemiyorum.”

Pesh gülümsedi. “Senin için zaman yaratırım.”

Megan uçağın küçük kabininde ona bakarken, kendisinin de onun için zaman yaratacağını biliyordu. Bu ilişkinin onları nereye götüreceğini görmek için sabırsızlanıyordu.

On Beşinci Bölüm

Sarı-mavi ufuk önünde kilometrelerce uzanırken, Megan bir an kendini çimdiklemek istedi. Pesh'in uçağında, ilk uçuş dersindeydi. Havalandıkları andan itibaren bu gerçeküstülük hissinden kurtulamamıştı. Pistte hızlanıp sonra da havalanan bir uçağın kontrolünün kendisinde olmasındandı bu. Elbette uçağın kontrolü tamamen onda değildi. Pesh yardımcı pilot koltuğunda her an müdahale edebilir durumdaydı. Bu da ona çok az uçuş deneyimi olduğunu hatırlatıyor ve iki kez okumuş olduğu kullanım kılavuzu insanı hiçbir şeye hazırlamıyordu.

Şehrin üzerine geldiklerinde, beyaz bulutların içinden geçerken iki eli de direksiyonda, daha doğrusu havacılık terminolojisindeki adıyla boyunduruk tipi lövyede sımsıkı duruyordu. Pesh ona ilk uçuş dersi vermeyi teklif ettiğinde Megan ona inansa mı, inanmasa mı bilememişti. Geriye dönüp baktığında, onun neden sözünün eri bir adam oldu-

ğundan sürekli şüphe ettiğini de anlayamıyordu. Şimdiyse, Savannah'taki ilk buluşmalarından sadece iki hafta sonra, bir perşembe günü öğleden sonrasında yine Atlanta'dan havalanmışlardı.

Bu hafta beraber yemeğe çıktıkları, eve dönerken yolda alışveriş yaptıkları, güzel bir hafta olmuştu. İkisi de hiçbir şey değişmemiş gibi yapmaya çalıştığından, işe döndüklerinde çok zorlanmışlardı. Ama gerçek şu ki her şey değişmişti ve bu, aralarında fiziksel bir şey yaşandığı için değildi. Megan, Pesh'e karşı gittikçe artmakta olan hislerini bastırmaya çalışsa da, bu imkânsızdı. Bir kadının böyle bir adama âşık olmaması çok zordu ve buna engel olmak istese de ona âşık olmaktan kendini alamıyordu.

Elbette aynı zamanda sürprizlerle doluydu. Tıpkı pazartesi günü birinci kattaki boş hasta odalarından birinde fazladan kalp monitörü var mı diye bakmasını istemesi gibi. Megan doğal olarak bakmaya gitti. Kalp monitörüyle birlikte o da odadaydı. Bir zamanlar tanıdığı beyefendi, kapının kitlenmesiyle birlikte bir seks manyağına dönmüş ve onu alıp hemen perdenin arkasına geçmişti. Boş bir hastane yatağında yapılan gün ortası seksi muazzam bir deneyimdi, özellikle de yatağın freni açılıp duvarlara çarpa çarpa yaptıklarında.

Ama bu muzır kaçamakları dışında, Pesh, Mason'la da vakit geçirmek istiyordu. Hafta başında Pesh, Mason'ı uçağını göstermeye götürmüştü. Megan, Mason'ın Pesh'in kucağında pilot koltuğuna oturuşunu ve Pesh ona tuşları,

paneli anlatırken onu dinleyişini düşününce yüzünde bir gülümseme belirdi. Pesh Mason’a karşı o kadar sabırlıydı ki, sorduğu her soruyu cevaplamış ve kulaklıklarından birini takmasına izin vermişti. Mason duyabilsin diye kuleye mesaj bile göndermişti. Onun için bir uçuşa hazırlık dersi olması gerekirken, Mason için de bir eğitim olmuştu. Bunu hem Pesh hem de Mason için unutulmaz bir güne çevirmek için, Mason oyun alanında oynayabilsin diye dönüşte McDonald’s’a gitmişlerdi. Pesh’in Mason’ı mutlu etmeye bu kadar hevesli olması, Megan’ın onunla çıkmak konusunda buzlarının da erimesine sebep oluyordu.

Megan’ın aklını çelen sadece Mason’la arasının iyi olması değildi. Onunla sohbet ederken, onunla şimdiye kadar bir erkekle olduğundan çok daha fazlasını paylaşıyordu. Ona kendini açmak ve onunla hayatının hem iyi hem de kötü yönlerini konuşmak çok kolaydı. O kadar iyi bir dinleyiciydi ki kendini hiç çok konuşuyor ya da onu sıkıyormuş gibi hissetmiyordu. Gerçekten de söylediği her şeyle ilgileniyor gibi görünüyordu. Bu inanılmaz bir histi.

“İyi misin orada?” diye sordu Pesh, onu düşüncelerinden uyandırıp.

Megan gülümsedi. “İyiyim.”

“Keşke yüzünü bir görebilseydin,” dedi.

“Salak bir ifadem mi var?” diye sordu.

“Salak değil. Noel sabahındaki bir çocuk gibi, gözlerin kocaman olmuş.”

“İnanırım, çünkü bu kocaman ve tehlikeli bir oyuncak gibi.”

“Bu mükemmel bir manzara. Bu anı seninle paylaştığım için çok mutluyum.” Ellerin birini lövyeden alıp dudaklarına götürdü. Parmaklarını öperken Megan gerildi.

“Elimi geri almam lazım. Direksiyonu senin dediğin kadar sıkı tutmuyorum şu an,” dedi.

Pesh içini çekti ve onun elini bıraktı. “Şu an sana bunu söylediğime pişman oldum,” diye cevap verdi Pesh üzgünce.

Megan gülümsedi. Dikkatimi dağıtman hiç de adil değil. Odaklanmam gerek, yoksa çakılırsınız.”

“Pekâlâ. Ellerime hâkim olacağım... şimdilik.”

Bu cümle üzerine ürperdi. Eğer şu an hem uçağı uçurmanın hem de onunla sevişmenin bir yolu olsaydı, bunu mutlaka denerdi. Başını iki yana sallayıp uygunsuz düşünceleri zihninden atmaya çalıştı.

“Bu da ne?” diye sordu, ufkun altındaki siyahlığı gösterip.

Pesh koltuğunda öne eğilip camdan dışarı baktı. “Bir fırtına bulutu geliyor gibi görünüyor.”

“O zaman geri dönmeliyiz.”

Pesh güldü. “Bizi etkileyeceğini sanmam.”

“Evet, peki, ama fırtınada uçmaya çalışmak fikri hoşuma gitmedi.”

“O zaman döneriz.”

“Uçağı hangi yöne döndürmeliyim?”

“Sağa dönelim,” dedi Pesh.

Megan başını salladı ve sonra lövyeyi sağa çevirirken aynı anda ayağıyla da sağ dümen pedalına bastı.

“Güzel. Devam et. Neredeyse döndük.” Ters yöne döndüklerinde Pesh, “Şimdi hızımızı artıralım,” dedi.

Megan kendisine söyleneni yaptı ve sonrakileri bekledi. “Artık gidebiliriz. McCollum’a on dakika kala kuleyi arayıp geleceğimizi söylemen gerekecek.”

“Tamam, bunu yapabilirim.”

“Bu akşam için planın var mı?”

“Hayır, yok.”

“Benimle yemek yemek ister misin?”

Bu resmiyet üzerine gülmemek için altdudağını ısırdı. “Olur sanırım. Sonrasında tatlı hakkım var mı?”

Pesh’in vücudu gerildi. “Tatlı olarak beni mi ima ediyorsun yoksa yemekten sonra tatlı ısmarlamamı mı?”

Megan kahkaha attı. “Hayır, tatlı olarak seni istiyorum.”

“O zaman alabilirsin. Her zaman.”

Megan ona bakıp, “Mason’ın da bizimle olacağını düşünüp paket yaptırabilirim.”

“Sorun değil. Onunla vakit geçirmeyi seviyorum.”

Megan Pesh’in söyledikleri üzerine gülümsedi. “O da seninle vakit geçirmeyi seviyor. Daha önce bir yabancıyla bu kadar yakın olduğunu hiç görmedim.”

“Beni herkes sever,” diye dalga geçti.

Ona karşı hissetmesi gerekenden fazlasını hissettiğini fark edip, “Evet, öyle,” diye mırıldandı.

Pesh kontrolleri hatırlatıp onun düşüncelerini böldü. “Düz devam et ve iniş kontrollerini yapmaya başla.”

Megan kalkmadan önce baktıkları düğmeleri ve göstergeleri hatırladı. Pesh'in yardımıyla iniş kontrollerini tamamladıktan sonra McCollum'a yaklaşmaya başladılar. "Şimdi kuleyi ara."

Megan, "Ee, tamam," diye cevap verdi, altdudağını kemirdi. Boğazını temizledikten sonra Pesh'e baktı. Pesh lövyeyi işaret etti. "Ah, doğru," diye cevap verdi. Başparmağıyla bas-konuş tuşuna bastı. "Cessna 172 inişe geçiyor."

Pesh'e doğru mu söyledi diye sormadan Pesh kuleyle konuşup başka bir şey söyledi. Kulaklıktan kulenin cevabı duyuldu. "Cessna 172, kule inişinizi onaylıyor."

"Şimdi inişe geçmek için lövyeyi it," dedi Pesh.

Megan söyleneni yaptıktan sonra gözünü sürat göstergesine dikti. "Bu kadar hızlı mı olmalıyız?"

"Hem evet hem de hayır," diye yanıt verdi Pesh.

"Bu da ne demek?" diye sordu, birden ona dönüp.

Pesh güldü. "Üzerinde 'gaz' yazan siyah kolu görüyor musun?"

"Evet."

"Şöyle düşün. Arabadasın ve yokuş aşağı gidiyorsun, hız kesersin, değil mi?" Megan başını salladı. "Uçakta da aynı şey geçerli. Ama eğer gaza basarsan bu motor gücünü azaltır ve hızda bir artış olmaz."

Parmaklarıyla kolu tutup, "Ne kadar çekmeliyim?" diye sordu.

"Yarısına kadar dene."

Megan kolu çektikten sonra gözü hız göstergesine gitti. "Yavaşlıyoruz."

“Güzel.”

“Yüz altmış beş kilometre hızda mıyız?”

Megan aşağı baktı. “Evet.”

“Tamam, o zaman burnunu biraz alçalt. Böylece süzülüş yoluna girip kontrollü bir iniş sağlayabiliriz.”

Megan direksiyonu, uçağın burnu ufkun altına inene dek bıraktı.

“Şimdi iniş takımlarını aç,” dedi Pesh.

“Üzerinde küçük tekerlek resmi olan tuş mu?”

“Evet, o.”

Megan tuşa bastı. “Açtım.”

“Direksiyonu kullanıp kanatları hafifçe sağa döndür. Böylece pist hizasında olacağız.”

Megan direksiyonu biraz sert bir şekilde sağa döndürdü. “Off,” dedi.

“Sorun değil. Hizala şimdi. Pistin hedefte, ön camdan daima aynı pozisyonda kalması gerek.”

Megan doğrudan karşıya bakarken piste ve aynı zamanda yere ne kadar yaklaştıklarını fark etti. Bir an için uçağı indirebileceğinden emin olamadı. İnerken işler ters gidebilir gibi geliyordu. “I-ıh, P-Pesh,” diye kekeledi.

“Efendim?” dedi Pesh.

“Bunu yapabileceğimi sanmıyorum.” Gözlerini ona dikti. “Uçağı indiremem. Bu çok korkutucu.”

“Evet, yapabilirsin.”

Megan deli gibi başını sallamaya başladı. “Hayır, gerçekten. Kontrollü sen almalısın. Ben kullanırsam çakılabiliriz.”

“Ama ben sana inanıyorum.”

“Gerçekten mi?”

“Elbette. Yapabileceğini düşünmeseydim kontrolü sana vermezdim.”

Yüzündeki ifadeyi görünce ikna oldu. Tanrım, gerçekten de ona inanıyordu ve bunun her buldukları fırsatta sevişiyor olmalarıyla alakası yoktu. Hayır, onu gerçekten görüyordu.

Derin bir nefes aldıktan sonra sakinleşmeye başladığını hissetti. “Pekâlâ. Deneyeceğim, ama söz vermiyorum.”

“İşte benim kızım,” diye cevap verdi. Pesh.

“Şimdi ne yapmalıyım?”

“Pekâlâ, şimdi gazı sonuna kadar kaldırmalı ve burnun düşmesini önlemek için direksiyonu çekmelisin.”

Megan zımpara gibi olmuş boğazını temizleyip önce gaz koluna asıldı, ardından direksiyona. Ellerinin ne kadar terlediği düşünülürse, bu biraz zordu.

“Sabit tut. Harika gidiyorsun.”

Piste yaklaştıkça Megan gözlerini kapatmamak için kendini zor tutuyordu, ama bunun doğru bir şey olmadığına karar verdi. Onun yerine, kendini çarpmaya hazırladı. Tekerlekler asfalta vurduğu anda çılgılık attı ve direksiyona iyice tutundu.

“Çarpmaya takılma. İyiyiz. Sen de iyisin.”

Asfalt boyunca ilerlediler. “Tamam, şimdi direksiyonu gevşet ve freni kullanmak için iki pedala birden bas.”

Megan hiç düşünmeden var gücüyle pedallara bastı ve

uçaktan tiz bir ses geldi. “Yavaş,” dedi Pesh.

Ayaklarını pedallardan çekti ve yavaşça ilerlemeye devam ettiler. “Şimdi uçağı hangara geri götüreceksin.”

“Ah, Tanrım, hayır! Binanın yan tarafına ya da bir uçağa çarparım kesin!” diye bağırdı Megan.

Pesh’in eğlenceli tavrı Megan’ın onu öldürmek istemesine bakışını görünce durdu. “Megan, yapacaksın. Şimdi uçağı indirdin. Hangara da çekebilirsin.”

Megan kaşlarını çatı. “Peki. Ama sigortadan yüklü bir para istemek zorunda kalırsan sana, ‘Ben sana demiştim,’ diyeceğim.”

“Göreceğiz,” diye cevap verdi Pesh. Megan onun gülmek için altdudağım ısırdığını fark etti. “Pekâlâ, şimdi sağa dön,” dedi pistteki ayrımı gösterip.

Direksiyonu sağa çevirdi ve hangar karşısına gelince frene basmaya başladı. “Hangisi seninki?”

“Ben birkaç kişiyle üçüncüyü paylaşıyorum. Şansına direkt bir giriş olacak. Sadece babamın uçağına dikkat et.”

Megan dehşet içinde ona baktı. “Babanın uçağına mı çarpabilirim yani?”

Pesh başını iki yana salladı. “Hiçbir uçağa çarpmayacaksın, Megan. Ben sana inanıyorum.”

Parmak kemikleri bembeyaz olana dek direksiyonu sıkı. Derin bir nefes alıp kendine telkinde bulunduktan sonra uçağı yavaşça hangara sokmaya başladı. Arka duvardan çok uzak olmasına rağmen frene bastı. “Böyle iyi mi?”

“Bence iyi. Şimdi de o kırmızı kola asıl.”

“Karışım yazan mı?”

“Evet, o. Bu motoru durduracak.”

Megan kolu çekince uçak sarsılarak durdu. Birkaç dakika donup kaldı, olan biteni idrak etmeye çalıştı.

Pesh’in elleri onun omzuna doğru gitti. “Orada iyi misin?” diye sordu.

Başını çevirip gülümsedi. “Sanırım.”

“Bir an için endişelenmeye başlamıştım.”

“Galiba ben de kendim için endişelendim.”

Pesh’in sıcak gülüşü olmadık yerlerini gıcıkladı. Bünyesindenki adrenaline ne yapmak istediğini gayet iyi biliyordu. Belki de daha doğru sözcük kimi yapmak istediğiydi.

Megan birden kemerini çözüp onun üzerine atladı. “Megan, ne yapıyorsun sen?” diye sordu.

Cevabı onu öpmek oldu. Açlıkla onun dudaklarını yiyordu adeta. Dilini ağzına sokarken, elini de sertleşmekte olan penisine götürdü. Megan pantolonunun üzerinden onu okşarken Pesh inlemeye başladı. Onu daha iyi kavrayabilmek için dizlerinin üzerine kalkarken kafasını uçağın tavanına vurdu. “Kahretsin!”

“İyi misin?” diye sordu Pesh, onun acıyan başını tutarken.

“İyiyim.”

Pesh kıs kıs güldü. “Beyin sarsıntısı geçirmek istemezsin herhalde. Nasıl açıklarız bunu?”

Megan kıkırdadı. “Belki uçuş sırasında türbülans filan olmuştur?”

“Türbülansı yaratan sensin,” dedi, gözlerindeki hınzır gülümsemeyle.

“Nasıl yapacağız?” diye sordu Megan.

“Arka koltukta,” dedi Pesh.

Megan başını sallayıp onun üzerinden arkadaki küçük koltuklara doğru geçti. Pesh emniyet kemerini çözerken Megan’ın parmaklarıysa kot pantolonunun düğmesini çözmeye başladı. Tam pantolonu bacaklarına indirmişti ki Pesh’in vücudu onunkinin üzerine çöktü. Pesh kendi pantolonunu çıkarırken Megan bir kez daha onu öpmeye başladı. “Cebimde. Kondom,” dedi dudakları onun dudaklarındayken. Megan başını salladı ve elini uzatıp folyo kaplı paketi çıkardı.

Lisedeyken arabada seks yapmaya alışkındı, ama bu olayı yepyeni bir boyuta taşımıştı. Bir şekilde, o daracık alanda onu tam olarak görmese de, kondomu takmayı başarmıştı. Sertliğinin ona değdiğini hissedince de orada mümkün olduğunca bacaklarını açtı. Pesh hızlı bir hamleyle onun içindeydi artık. Megan geri düşmemek için Pesh’in omuzlarına tutunuyordu. Bulundukları yeri düşününce, yumuşak ve nazik olacak zaman yoktu. Onun yerine, Pesh deli gibi onun içine girip çıkarken tenlerinin birbirine çarpma sesleri duyuluyordu. Bunun her anı hoşuna gitmişti ve doruklara ulaşması çok sürmedi. Onun adıyla çılgık atarken tırnaklarını da sırtına geçirdi.

Megan nefes alamayacak gibi olunca Pesh geri çekildi. “İyi misin?”

“İyiyyim,” diye cevap verdi Megan. Pesh’in yanağını tuttu. “Gerçekten çok iyiyyim şu an, sayende.”

Pesh ona, Megan’ın içini sımsıcak yapan utangaç gülümsemesiyle baktı. “Bunu duyduğuma sevindim.”

“Ee, Doktor Nadeen?” diye seslendi biri.

“Ah, kahretsin,” diye mırıldandı, onun üzerinden kalkarak. Kondomunu çıkarıp pantolonunu yukarı çekerken bir yandan da “Efendim, Trace?” diye seslendi.

“Birkaç dakika önce inmiş olmanıza rağmen hâlâ uçaktan çıkmadığınız için merak ettim. Bir de uçak çok sarsılıyordu.”

Megan kendini tutamayıp gülmeye başladığı için elin hemen ağzına götürdü. Trace konuşurken gülmese daha iyi olacaktı, ama zaten uçağın camları buğulanmıştı.

“Çok düşüncelisin, Trace. Birkaç uçuş sonrası kontrolü yapıyorum. Birazdan inerim.”

Pesh toparlanıp ön koltuğa geçince Megan da hemen kot pantolonunu giydi. Fermuarını çekip düğmesini ilikledikten sonra, az önce bir uçak koltuğunda sevişmiş gibi duran saçını da düzeltti. Ön koltuğa geçtiğinde Pesh’in yolcu kapısını açmış, Trace’le konuştuğunu gördü.

Trace gözlerini Pesh’den ona çevirdi. O ikisini bir arada görünce aslında ne olduğunu anlaması sadece birkaç saniye sürdü. Yavaşça uçaktan uzaklaşmaya başladı. “Evet, size iyi günler o zaman,” dedi.

“Sana da,” dedi Megan, gülmemek için kendini zor tutarak.

Pesh uçaktan inerken başını iki yana salladı. “Haydi. Başımıza başka bir iş açmadan gidelim buradan.”

“Ama başımıza iş açmak çok eğlenceli,” diye karşı çıktı Megan kapısını açarken.

Megan uçağın etrafından dolanıp onun yanına geldiğinde gülümsüyordu. “Sen, tatlım, başkalarında çok kötü intibalar bırakıyorsun.” Pesh kollarını onun beline dolayıp kendine doğru çekti. “Ama seninle geçirdiğim her ana şükrediyorum.”

“Mmm, bir kızın ayaklarını nasıl yerden keseceğini iyi biliyorsun,” dedi ve onu öptü.

Birkaç ateşli dakika sonrasında Pesh geri çekildi. “Bu hangarın güvenlik kameraları olduğunu düşünürsek, bugün tüm sırlarımızı açığa çıkarmasak iyi olur.”

Megan çılgılık attı ve ağzını kapattı. “Görmüş... Görebil?...”

“Arka koltuğu değil.”

Rahatlamış gibi bir nefes verdi. “Tanrı’ya şükür.”

Pesh kahkaha attı. “Haydi, küçük baş belası. Gidip bir şeyler yiyelim.”

“Bana uyar.” Ardından göz kırpıp, “Hele de tatlı varsa!” dedi.

On Altıncı Bölüm

Uçuş macerasından ve yüksekten uçanlar kulübüne girişinden birkaç gün sonra, Megan birkaç reçete için eczane-ye giderken kolundan çekilip bir muayene odasına sokuldu. “Bu da ne?” demişti ki kapı birden arkasından kapandı.

O kişi Pesh değil, Kristi’ydi. “Sana bir şey söylemem gerek.”

Megan’ın içini endişe kapladı ve konuşmadan önce birkaç derin nefes aldı. “Bir hastaya bir şey mi yaptım?”

Kristi başını iki yana salladı. “Ah hayır, konu tamamen Doktor Nadeen’le ilgili.”

Megan’ın kaşları şaşkınlıkla havaya kalktı. “Pesh mi? ne olmuş ona?”

“Ona bir şey olmadı. Olan sana oldu.”

Megan yutkundu. “Bana mı?”

Kristi başını salladı. “Seni gerçekten severim, Megan, ama onunla oynuyor olmandan endişeleniyorum. Bu çok zalimce ve o bunu hak etmiyor.”

“Neden bahsettiğini anlamadım.”

“Lütfen kaçamak cevap verme. Hem senin yaşlarında iki kızım var hem de kadınların aklını okuyabilecek kadar çok kadınla çalıştım. O yüzden tekrar soruyorum, ne yapıyorsun sen?”

Megan, Kristi’nin bakışlarının aleviyle donup kaldı. Eğer biri Pesh’le takıldıklarını öğrenirse, bu hemşirelik kariyeri için çok kötü olurdu. “Biz arkadaşız. O benim kuzenimin vaftiz babası.”

Kristi gözlerini devirdi. “Pekâlâ. Madem sen aptala yatmaya devam ediyorsun, o zaman ben de dilediğim gibi konuşurum. Pesh’le hastanenin her yerinde dözüşüp dursanız da umurumda değil...”

Megan duyduklarına inanamadı, ağzı açık kaldı. “Pardon, ama ben...”

Şimdi onun sözünü kesme sırası Kristi’deydi. Ellerini havaya kaldırdı. “Lütfen bitireyim.”

“Peki,” diye mırıldandı Megan.

“Onun bir erkek olduğunun, o kadar uzun süre sekssiz bir hayat sürdüğünün farkındayım ve seninle öylesine bir ilişkiye başlamış olabileceğini anlarım. Ama ben yedi yıldır onun yanı başında çalışıyorum ve onun gerçek hislerinin ne olduğunu çok iyi anlayabilirim.”

“Aa, gerçekten mi?” dedi Megan, terslemekten alamadı kendini.

“Evet, anlayabilirim. O adam seni vücudunun her zeresiyle seviyor.”

Bu cümle üzerine Megan'ın yüzündeki ukala ifade kayboluverdi. Biraz sendeledi. Pesh'in kendisinden hoşlandığını biliyordu, yani bunu aptallar bile anlardı. Ama sevmek? "S-seviyor mu?"

"Ah, evet, seviyor. Sen buraya girdiğinden beri gözlemini senden alamıyor. Bunu sizi tanıştırdığım gün fark ettim. O günden beri neler oldu bilmiyorum, ama senin için de bir şeylerin değiştiğini biliyorum."

"Onu önemseydiğim doğru. O şimdiye dek tanıdığım en harika erkek."

"O zaman sorun ne?"

"Keşke anlatabilsem, ama ben de bilmiyorum." Megan'ın gözleri doldu. "Kahretsin, aptal PMS" hormonları."

"Ah, tatlım, onu gerçekten önemsiyorsun, değil mi?"

"Evet," dedi fısıltıyla.

"Ona hissettiklerin yüzünden de enkaz gibisin, değil mi?" diye sordu Kristi.

Megan hıçkırıklarını daha fazla tutamadı. Yaşlar yanaklarından süzülürken, taşıdığı yükün ağırlığıyla öne doğru eğildi. Kristi yaklaşıp ona sarıldı. İşte olduğu için duygularına hâkim olması gerektiğini bildiği halde kendini koyuverdi. Sonra kendini toparladığında Megan başını kaldırdı ve akan siyah rimelini sildi.

"Çok üzgünüm. Bu benim amatörliğüm."

Kristi ona acı acı gülümsedi. "Keser misin şunu, lütfen? Bu bir değerlendirme değil. Ayrıca senin aklma bunu

* *Adet öncesi sendromu. (ç.n.)*

sokup kışkırtan benim. Sen hep duygularını kapının dışında bırakıyorsun.”

“Gerçek şu ki Pesh’i çok önemsiyorum. Nasıl önemsemem? Sadece onun için doğru kadın olduğumdan emin değilim.”

“Ama eğer seni seviyorsa doğru kişi olmadığını nasıl düşünebilirsin?”

Megan daha önce Pesh’e yaşı ve bağıllık gerektiren bir ilişki istemeyişiyle ilgili saydığı tüm gerekçeleri sıraladı. Tüm şüphelerini ve korkularını anlattıktan sonra kafasını kaldırıp Kristi’ye baktı. Kristi’nin gözlerinde hiçbir yargılama ya da öfke yoktu. Onun yerine, sadece Megan’ın yanğını okşadı. “Ah tatlım, bu olumsuz seslerin hepsini susturmalı ve kalbinin sesini dinlemelisin.”

Megan başını iki yana salladı. “Peki, ama ya ben kalbimin bana ne dediğini bilmiyorsam?”

“Bilirsin. Sadece zaman tanı kendine.” Kristi onun sırtını sıvazladı. “Neden yüzünü temizleyip öğle yemeğine çıkmıyorsun?”

“Hayır, çalışmadığım zamanı telafi etmeliyim.”

“Bir şey olmaz.” Ona kapıyı gösterdi. “Git haydi. Bak bakalım, Doktor Nadeen öğle yemeğine gidiyor mu, sen de ona eşlik edersin.”

“Ama bunu yapmamalıyım. Yalnız olunca hoş görünmez.”

Kristi güldü. “Hastane kafeteryasında yalnız olmak mı? Mümkün değil.”

Megan altdudağını ısırdı ve Kristi'yle tartışmamaya karar verdi. Her şeyden önce, onun klinik notlarından sorumlu olan kadın Pesh'le olmasında bir sakınca görmüyorsa, o neden görsündü ki? Sonunda pes etmiş gibi içini çekti. "Tamam, gidip bakacağım."

"Aferin sana. Artık kalbinin sesini dinleyecektin. Tamam mı?"

"Deneyeceğim. Söz veriyorum."

Bunları dimdik durup söylemiş olsa da, Megan yapmanın söylemekten çok daha kolay olduğunu biliyordu.

On Yedinci Bölüm

Pesh ertesi gün işe geldiğinde Kristi'nin hemşire görev yerinde olduğunu gördü. Etrafa bakıp, "Megan nerede?" diye sordu.

"Bugün hasta olduğu için gelmeyecek."

İçini hem hayal kırıklığı hem de endişe kapladı. Önceki akşam kafeteryada yemek yediklerinde biraz tatsız görünüyordu. Sessizdi ve nispeten içine kapanıktı. Pesh bunu birkaç çalışanla beraber oturuyor olmalarına ve Megan'ın aralarındaki ilişkinin göze batmaması için çaba göstermesine bağlamıştı.

Onu arayıp iyi olup olmadığını sorasam mı, diye düşündü. Öyle bir belirsizlik halindelerdi ki yapılacak doğru şey bu gibi gelse de emin olamıyordu. Pes edip içini çekerek her şeyi olduğu gibi bırakmaya ve nasıl olduğuna ertesi gün işe geldiğinde sormaya karar verdi.

Pesh bunu kabul etmekten hiç hoşlanmasa da Megan olmadan günü geçmek bilmemişti. Uzunca zamandır his-

setmediği bir monotonlukla bir hastadan diğerine geçmişti. Nöbeti bittiğinde koridorda Kristi'yle karşılaştı. "Dışarıda yürümek ister misin biraz?" diye sordu.

"Teşekkür ederim. Çok isterim."

"Benim için zevk."

Otomatik kapılardan çıkıp çalışan otoparkına doğru yürüdüler. Yerden yankılanan ayak seslerini bastırmak için Pesh, "Megan'ın hasta olduğunu duyduğuma çok üzüldüm," dedi.

"Ben de öyle. Zavalılık bunu telafi etmek için yarın çift mesai yapmayı önerdi." Kristi gülümsedi. "Belli ki çok iyi bir hemşire olacak."

"Evet, öyle."

"Ona karşı özel bir ilgin var, değil mi?" diye sordu Kristi.

"Pesh'in adımları bir an için aksadı ve ardından tökezledi. "Ne demek bu?"

Kristi güldü. "Ne dediğimi gayet iyi biliyorsun."

"Hastanenin dışında da birbirimizi tanıdığımız doğru, ama burası acil servis ve buradaki ilişkimiz tamamen mesleki."

"Ben öyle olmadığını söylemedim."

Bomboş otoparka bir göz gezdirip başını iki yana salladı. "Sen bizim için ne ima ediyorsun? Bu tarz dedikodular boş yere çıkmaz."

Kristi onun koluna dokunup gülümsedi. "Dedikodu filan yok... sadece seni seven ve sana hayran olan birinin gözlemleri bunlar."

Pesh şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı. “Uygunsuz bulmuyor musun?”

“Tabii ki hayır. Bence ikiniz de birbiriniz için çok uygunsunuz.”

Pesh bir süre hiçbir şey demedi, onun söylediklerini düşündü. “Belki onu arayıp nasıl olduğunu sormalıyım.”

“Bence bu iyi bir fikir.” Kristi çantasından anahtarlarını çıkardı ve önünde durdukları Honda’ya doğru eğildi. “Pekâlâ, benden bu kadar.”

“İyi geceler, Kristi.”

“Size de, Doktor Nadeen. Bir de bol şans.”

Pesh gülümsedi. “Teşekkür ederim. Çok sağ ol.”

Arabaya binince telefonunu çıkardı. Rehberi aşağı doğru tarayıp Megan’ın numarasını buldu. Çalmaya başladığında parmaklarını da huzursuz şekilde direksiyona vuruyordu. Telesekretere düşünce kendini yenilmiş gibi hissetti. Bunun çok iyi bir fikir olmadığını biliyor olmasına rağmen, evine gidip ona bakmaya karar verdi.

Anne ve babasının evinin zilini çaldığında eve uğradığına çoktan pişman olmuştu. Küçük kardeşlerinden biri açtı kapıyı. “Selam, ne haber?” dedi.

“Merhaba. Ben Doktor Nadeen. Megan’la birlikte çalışıyorum.

Kardeşi parmaklarını şaklattı. “Dur, seni tanıyorum. Noah’ın vaftiz babası değil misin?”

Pesh gülümsedi. “Evet, oyum.”

“Güzel. Dinle, dostum, Megan alt katta. Evin yan tarafından ilerlersen kendi kapısı var.”

“Anladım. Teşekkürler o zaman.”

“Rica ederim.”

Kapı kapanınca Pesh arabasına gitmekle gitmemek arasında kaldı. Ama eğer kardeşi ona geldiğini ve onu görmekten gittiğini söylerse daha kötü olacaktı. Bezgince bir nefes alıp vererek verandadan indi. Evin yan tarafından, hafif eğimli şekilde aşağı doğru giden yolda ilerledi.

Yan kapıyı sertçe çaldı. Kapı açıldığında Megan ona yarı dehşet yarı şaşkınlık içinde bakmaya başladı.

“Burada ne işin var?” diye sordu.

Pesh ellerini ceplerine soktu. “Bugün hasta olduğun için gelmemişsin. Merak ettim.”

“İyiyim ben.”

Bitkin halinden ve göz altlarındaki mor halkalardan hiç de iyi görünmediğini söylememek için zor tuttu kendini. “Seni aramaya çalıştım, ama cevap vermedin. Kristi ve ben senin için endişelendik.”

Yüz ifadesi biraz yumuşadı. “Üzgünüm. Telefonu şarj etmeyi unutmuş olmalıyım.”

“Sana yiyecek bir şeyler getireyim mi? Çorba mesela?”

“Gerçekten, iyiyim ben.”

“Ama çok solgun görünüyorsun. Seni muayene edeyim mi? Biliyorsun ki grip...”

“Grip değilim.”

“Doktora gitmeden nasıl bu kadar emin olabiliyorsun? Hastanede grip aşısı mı yaptırdın? Bazen böyle hafif atlatılan durumlar olabiliyor.”

Megan başını iki yana salladı ve gülümsedi. “Grip değilim. Madem o kadar ısrarcısın, o zaman lafı dolandırmadan söyleyeyim. Regl dönemimde korkunç sancılar yaşıyorum. Normalde doğum kontrol hapıyla bunları kontrol altına alabiliyorum, ama stajıma başladığım ve çalışmayı bıraktığım için sağlık sigortası olmadan bu hapları almaya gücüm yetmiyor. Yine de seks yapıyorum, o ayrı.”

Dürüstlüğü çok hoşuna gitmiş olsa da biraz utandı. “Ah, anladım.”

“Seni utandırdığım için üzgünüm,” dedi Megan.

Pesh boş ver dercesine elini salladı. “Dinle, yarın işe döndüğünde doğum kontrol hapı için reçeten hazır olacak.”

“Ama para,” diye karşı çıktı Megan.

Pesh başını iki yana salladı. “Hastane eczanesi üzerinden indirimli olacak.”

“Teşekkür ederim, Pesh. Bu yaptığın çok nazik bir davranış.”

Megan’ın arkasından sapsarı bir kafa belirdi. “Merhaba, Esh. Oyun?”

Mason’a gülümsedi. “Ben annene bakmaya gelmiştim.”

Mason, Megan’a bakmak için başını yana eğdi. “Karnı acıyor. Oynamıyor, sen oyna?”

“Ee, şey...” Mason’la vakit geçirmeyi her şeyden çok istiyordu, tabii Megan’la da. Ama çok ileri gidip onu korkutmak istemediği için onunla özel bir mesafede kalıyordu. “Annen misafir kabul etmek için uygun değil.”

Megan gülümsedi. “Senin için kalmak sorun değilse, burada olmaktan memnun oluruz.”

“Emin misin?”

“Tabii.”

“Peki, o zaman.”

Mason onun elini tuttu ve kapıdan içeri çekti. Pesh evin sevimli dekorasyonunu inceledi. Bir koltukta Megan’ın ders kitapları, notları dağılmış haldeydi, yerde ise hortum geçmişesine dağılmış oyuncaklar duruyordu. “Kusura bakma, çok dağınık.”

“Sorun değil.”

“Aç mısın?” diye sordu Megan.

Midesi guruldarken, “Hayır, değilim,” diye yalan söyledi.

Megan başını kaldırıp ona baktı. “Otur da sana bir şeyler hazırlayayım.”

“Hayır, kendini iyi hissetmiyorsun.”

“Sana bir şeyler pişirebilmeyi isterdim, ama bugün sipariş verdiğimiz pizzayı ya da dün akşam yaptığım *‘enchi-lada’*’yı ısıtacağım,” diye cevap verdi.

“Enchilada iyi olur.”

Gülümsedi ve buzdolabından tencereyi çıkardı. “Aç mısın, Mace?”

“Hı hı,” diye mırıldandı, ama kafasını oyuncaklarından kaldırmadı. İki tabak dolusu enchilada’yı hazırladı ve yanlarına pilav koyup mikrodalga fırına yerleştirdi. Ardından da Pesh’e masaya geçmesini işaret etti.

* Bir Meksika yemeği. (ç.n.)

“Zahmete girmene gerek yok.”

“Kapa çeneni ve iki saniye seninle ilgilenmeme izin ver.”

Bu sözler ona, Dev onu yumrukladıktan sonra onunla ilgilenirkenki halini anımsattı. Durum ne olursa olsun, dai-ma onun yanındaydı ve onunla ilgileniyordu.

Mikrodalga fırın ötünce düşüncelerinden uyandı. Ma-son koşarak masaya geldi ve Pesh’in yanında duran kendi sandalyesine oturdu. Megan dumanı tüten tabakları onun önüne koyduktan sonra Pesh onun eline uzanıp öptü. “Te-şekkür ederim.”

Megan’ın gözlerinde tuhaf bir bakış belirdi, ardından gülümsedi. “Rica ederim.”

“Bizimle oturmaz mısınız?” diye sordu Pesh.

“Aslında ılık bir banyo yapmak istiyorum. Belki kasla-rımı gevşetir.”

Pesh gülümsedi. “Sen banyodayken ben memnuniyetle Mason’la ilgilenirim.”

“Senin için sorun olmaz mı?”

“Tabii ki olmaz.”

“Teşekkürler. Gerçekten minnettar kalırım.” Mason’ı başından öptü, ardından da Pesh’i yanağından. Yatak odası-na doğru yürümeye başladı, sonra birden döndü. Megan’ın yüzündeki ifade üzerine Pesh çatalını indirdi. Megan ellerini onun yanağına koydu, sonra eğilip onu dudaklarından öptü. Pesh şaşkınlığını gizleyemedi. Megan kendini geri çektiğin-de Pesh’in suskun kalışına güldü. “Çok sürmez,” dedi.

Yatak odası kapısı kapanınca Pesh, Mason'a dönüp, "Yemeğimizi bitirdikten sonra ne yapmak istersin?" diye sordu.

"Minyonlar," dedi doldurduğu ağzıyla.

Pesh anlayamayıp kaşlarını çatı. "Minyonlar nedir?"

Mason sandalyesinden atlayıp televizyona koştu. Döndüğünde elinde bir DVD kutusu vardı. Üzerindeki sarı adamcıkları gösterdi. "Minyonlar."

"Ah, anladım. Bunu izlemek istiyorsun." Mason başını salladı. "En çok bunu mu seviyorsun?" diye sordu.

"Hı hı," diye cevap verdi Mason.

"O zaman hızlıca yiyelim, sonra da izleyelim."

Mason'ın yüzünün parladığını görünce, Pesh göğsünde bir kıpırtı hissetti. Bunun olmaması gerekse de, bu küçük çocuk için çok yoğun hisler besliyordu. Daha tanıştıkları andan itibaren Mason onun kendi dünyasına girmesine izin vermişti.

Tabağa vuran çatal sesi Pesh'i düşüncelerinden uyardı. "Bitti!" dedi mason sandalyeden fırlayıp. Pesh henüz bitirmemiş olmasına rağmen, Mason onu elinden tuttu ve masadan kaldırdı. Pesh de ona karşı çıkmak yerine, kendisini televizyonun karşısına sürüklemesine izin verdi. Filmi açtıkları gibi de kanepeye kuruldular. Mason ona sokulduğunda içini saran sıcaklığa engel olamıyordu. Aksine, bu duyguya tutunup zihninde çılgınlık atan şüpheleri mutlulukla yıkadı.

* * *

Jakuzinin suyu güçlü, ılık püskürtüşleriyle Megan'ın sancıları azalmaya başladı. Elbette ne kadar dinlenmek isterse istesin, Pesh'in oturma odasında olduğunu düşünmek çok zordu. Sırf ona bakmak için beklenmedik bir anda geldiğine inanamıyordu. Mevcut olandan daha nazik ve düşünceli olamayacağını düşünürken böyle bir şey yapıyordu.

Başını arkaya dayayıp önceki gün Kristi'yle yaptığı konuşmayı düşündü. Kabul etmek istemese de bir seçim yapmak zorunda olduğunu biliyordu. Ya Pesh'i bırakacaktı ya da onunla olan ilişkisinin bir resmiyet kazanmasına izin verecekti. Sadece yemeğe çıkıp yatamazlardı... ya da sadece yatamazlar mı demeliydi?

Bitkin şekilde homurdandı, küvette kıpırdandı. Gözlerini kapatıp kalbinin sesini duymaya çalıştı. Daha önce hiçbir erkek ona Pesh gibi hissettirmemişti, bu hem yatak odası hem de dışarısı için geçerliydi. Buruşan parmaklarına bakınca artık küvetten çıkma zamanının geldiğini fark etti. Orada günlerce kalabilir ve aradığı cevabı bulamayabilirdi.

Kurulanıp bornozunu giydi ve odadan çıktı. Üzerine bir eşofman altı geçirdi ve eline bir tişört aldı. O sırada oturma odasının şaşırtıcı derecede sessiz olduğunu fark etti. Mason ve Pesh'in ne yaptığını merak edip başını yatak odasından dışarı uzattı. Gördüğü manzara karşısında çok duygulandı. Elini, orada yanan yeri söndürmek istercesine kalbinin üzerine bastırdı.

Çılgın Hırsız'ı izlerlerken, Pesh sırtüstü uzanmıştı, Mason da onun üzerindeydi. Oğlunun yüzü Pesh'in göğsüne yaslanmıştı, derin derin uyuyordu. İkisi de aslında. Pesh'in yüzü yana kaymıştı, burnu ise Mason'm saçındaydı.

İçini saran duygulardan kendini kurtaramadığı için gözleri doldu. Bir an için gerçek hayatı buymuş gibi hayal etti. Kendisine hayran bir kocası vardı, oğlunun da ilgili ve kendini ona adanmış bir babası. Hayattan başka ne isteyebilirdi ki? O zayıflık dakikalarında neden Pesh'le ilişki konusunda bu kadar kavga ettiğini düşündü. Kendi mutluluğu bir kenara, Mason'ın mutlu ve güvende olmasından başka bir derdi yoktu.

Gerçek yüzüne çarptığında her şeyi uzun zaman sonra ilk kez net şekilde gördü. Pesh onun için o kadar endişelenmişti ki evine kadar geldi. Kendisini bu kadar düşünen bir erkek arkadaşı hiç olmamıştı. Gelecekte de ne kadar ararsa arasın Pesh gibi birini bulamayacaktı. Onda hoşuna giden o kadar çok şey vardı ki... hatta sevdiği. Sabahları kalkıp, onu görmek için işe gitmek istiyordu. Mesaj atmış mı diye telefonunu kontrol ederken buluyordu kendini. Ama bu Pesh'in ona, onun da Pesh'e hissettiklerinden ibaret bir şey değildi, oğlunu da çok önemsiyordu. Gelecekte istediği erkeğin paketlenmiş haliydi Pesh ve onu hiçbir şikâyeti olmadan istiyordu.

Titreyen bacaklarla kanepeye doğru yürüdü. İkisinin başında dikilip elini Pesh'in yanağına götürdü. Pesh ürperdi. Gözlerini kırıştırarak açarken Megan da ona gülümsedi. "Merhaba."

Pesh nerede olduğunu anımsamak istercesine etrafına baktı. Mason'a bakınca da anladı. "Affedersin. Uyuyakalmak istememiştim."

"Önemli değil. Belli ki buna ihtiyacın varmış. Ayrıca küvette çok uzun kaldım."

Pesh gülümsedi. "Senin de belli ki buna ihtiyacın varmış."

Megan eğilip bir elini Mason'ın karnının altına, diğer elini de bacaklarına götürdü. Kollarından kavrayıp onu kaldırdı. "Şşş, annen seni yatağına götürüyor."

"İyi geceler, Pesh," dedi uykulu haliyle mırıldanarak.

"İyi geceler, küçük adam," diye cevap verdi Pesh.

Megan Mason'ı yatağına yatırıp öptükten sonra oturma odasına döndü. Pesh, o döner dönmez kalkmak için bekliyormuşçasına koltuğun kenarında oturuyordu. "İyi mi?" diye sordu.

Megan başını salladı. "Yatağa koyar koymaz daldı."

"Güzel." Ayağa kalkmak için hamle yapınca Megan onu koltuğa geri itti. Ardından da onun kucağına oturup kollarını boynuna doladı. Pesh de elini Megan'ın sırtına götürüp yavaş yavaş okşadı. Megan birkaç dakika hiç konuşmadı. Onun yerine sadece ona yakın olmanın, üzerinde gezinen elinin, güçlü ve kaslı bacaklarının tadını çıkardı.

"Bu akşam uğradığın için teşekkür ederim."

Pesh şaşırdı. "Emin misin? Sınırlarımı aştığımdan korkuyordum ben de."

Parmaklarını onun siyah saçlarına götürüp başını iki

yana salladı. “Sanırım sınırlar hakkında konuşmamız gerek.”

“Öyle mi?”

Megan başını salladı. “Bu akşam gelmen benim çok önemli bir şeyi fark etmemi sağladı. Şu ana dek yaptığımız şey eğlenceliydi ve her dakikasından keyif aldım. Ama artık...”

Pesh gözlerini sımsıkı kapadı ve yüzündeki ifade acı çekiyor gibiydi. “Lütfen. Bunu söylemek zorunda değilsin. Bırak gideyim.”

“Ama gitmeni istemiyorum.”

“O zaman ne söylemeye çalışıyorsun?”

“Sana hayatımda ihtiyacım olduğunu ve daha fazlasını istediğimi.”

Pesh kaşlarını kaldırdı. “Daha fazlasını mı? Birlikte mi yani?”

“Evet.”

Pesh yutkundu. “Resmen çift olmamızı mı istiyorsun?”

Megan gülümsedi. “Evet, bunu istiyorum. Her yerde, ama iş hariç.”

“Buna inanamıyorum,” diye mırıldandı.

“Beklediğim tepki bu değildi,” diye dalga geçti.

“Ah, çok mutluyum. İnan bana. Sadece şoktayım, hepsi bu.”

Megan dudaklarını onunkilere götürdü ve yavaşça öptü. Onun dudaklarındayken, “Bu kadar inatçı ve aptal olduğum için beni affedebilecek misin?” diye sordu.

“Denerim. Ama sanırım telafi etmen için çok çalışman gerekecek.”

“Öyle mi?”

Pesh başını salladı. “Evet, çok hem de.”

“Neden içimde senin telafi fikrinin benimkinden çok farklı olduğuna dair bir his var acaba?”

“Orgazm için dışarı çıkmak yok. Sadece dışarı çıkmak var.”

“Bunu başarabilirim.”

Pesh’in gözlerinde muzır bir ışıltı belirdi. “İlk buluşmada opera izlemek için Fox’a gideceğiz.”

Megan homurdandı. “Hiç adil oynamıyorsun.”

Ellerini Megan’ın beline doğru götürünce Megan ürperdi. “Sen baştan beri âdil oynamıyorsun. Şimdi sıra ben-de,” dedi Pesh.

“Beni cezalandıracak mısın?” diye sordu fısıltıyla.

“Hı hı, evet bolca dışarı çıkacağız ve birlikte zaman geçireceğiz.” Kaşını kaldırdı. “Tam bir cehennem.”

Megan kıkırdamadan edemedi. “Uslu bir kız olup bunu yapacağım.”

“Bunu duyduğuma sevindim.”

Sessizleşince Megan elini Pesh’in ensesindeki saçlara götürüp okşamaya başladı. “Bu gece benimle kalmak ister misin?”

Pesh sessizce bu teklifi sorgularmış gibi kaşlarını kaldırdı. “Ama sen...”

“Seks yok. Sadece uyuyacağız.”

“Mason varken bu iyi bir fikir mi sence?”

“Artık çiftiz biz. Seni bolca göreceğiz.”

Pesh gülümsedi. “Evet, öyle.”

Megan onun gözlerine bakıp, “O zaman kalıyor musun?” diye sordu.

“Memnuniyetle.”

Başka bir şey demeden Megan onun kucağından kalktı. Pesh de koltuktan kalktıktan sonra onu elinden tutup yatak odasına götürdü. Yatağın kenarına oturup Pesh’in soyunup *boxer*’ıyla kalışını izledi. Pesh de soyunup ona doğru yürüdü. “Başka bir şey yapamayacağımız için üzgünüm.”

Megan’ın yüzüne düşen saçlarını çekti ve onun yanaklarını tuttu. “Hiç önemli değil. Ben seninle olmaktan mutluyum.”

Megan da tüm kalbiyle mutluydu ve bu sadece orada kaldığı için değildi. Aralarındaki her şey çözüldüğü içindi. “Ben de öyle,” diye mırıldandı sırtüstü uzanırken. “Ben de öyle.”

On Sekizinci Bölüm

Megan için sonraki bir hafta uçar gibi hızla geçti. İşte çok yoğun olduğu için mi, yoksa Pesh'le olmaktan çok mutlu olduğu için miydi, bilemiyordu. İkincisinin olduğunu düşünmek hoşuna gidiyordu. Belki de Pesh'le yoğun yaşadığı içindi. İkisinin de boş günlerinde her saniyeyi birlikte geçiriyorlardı. Pesh, Megan'm evine daha sık geliyordu. Birlikte yemek yapıyorlar ya da dışarı çıkıyorlardı. Anne ve babası tam olarak onaylamasa da orada kalıyordu da. Bilmedikleri, bazı akşamlar aralarında herhangi bir uygunsuz şeyin yaşanmadığıydı. Günün yorgunluğundan, sadece birbirlerinin kollarında yatmanın tadını çıkarıyorlardı.

Megan hasta odalarının birinden çıkarken Pesh'i bir doktorla konuşurken görmüştü. Pesh bir an için dönüp onunla göz göze geldiğinde, kimse fark etmemiş olsa da gözlerindeki özlem ve arzu anlaşılıyordu. Onu başıyla selamlayıp hemşireler bölümüne geçti.

Artık çift olduklarından, işteki zamanları aralarında bir

şey yokmuş gibi gösterme oyunuyla geçiyordu. Çoğu zaman Megan onu gördüğünde gülmemek ve koşup boynuna sarılmamak kendini tutuyordu. Ama bir şekilde başarmışlardı. Sonuçta, gün içinde bastırılan o kadar duygu, akşam olunca havai fişeklere dönüşüyordu.

Telefonu titreyince Megan bu düşüncelerden uyandı. Telefonuna baktığında gülümsedi. Pesh'ti.

Az önce seni öpememiş olmak beni öldürüyor.

Biliyorum. Beni de.

Akşam bende yemek?

Sen mi yapacaksın?

Evet. Hint yemeği.

Mmm, güzel. Kaçta?

Yedi. Mason Hint yemeği sever mi?

Megan düşünceli gözlerle bu son mesaja baktı. Pesh'le son üç görüşmelerinde Mason da onlarlaydı. Pesh bunu hiç sorun etmemişti, ama Megan sadece onunla geçireceği bir akşam istiyordu. Gerçek bir buluşma.

Emin değilim. Annemleri ya da büyükbabamı ona bakması için ayarlayacağım.

Bunu yapmak zorunda değilsin.

Biliyorum. Böyle istiyorum.

Tamam. Yedide görüşürüz.

Hoşça kal.

Tam telefonunu cebine sokmuştu ki karşısına Kara dikildi. Kara'yı koridorda Pesh'in kalçasını sıkarken gördüğü günden beri Megan onu pek görmemişti. İş yerinde onunla

mesafeli duruyordu, ama son zamanlarda Kara'nın etrafında dolaşıp kendisini izlediğini fark ediyordu.

“Senin için ne yapabilirim?” diye sordu Megan kibarca.

“Mesela başlangıç olarak şu tatlı dilini bırakabilirsin. Benimle ilgili neler düşündüğünü biliyorum.”

Megan gözlerini devirmemek için kendini zor tuttu. Onun yerine göğsünün üzerinde kollarını birleştirdi. “Pekâlâ. Ne istiyorsun Kara?”

Kara konuşmadan önce etrafına baktı. “Pesh’in yakasından düşmeni istiyorum.”

“Anlayamadım?”

Kara gözlerini kısıp, “Ondan hoşlandığını biliyorum. Ona bakışlarından anlayabiliyorum bunu... o da sana aynı şekilde bakıyor. Ben de bundan hiç hoşlanmıyorum.”

“Hoşlanmamana çok üzüldüm, ama açıkçası, bunun neresinin seni ilgilendirdiğini hiç anlamadım.”

“Beraber olduğumuzu düşünürsek beni oldukça ilgilendiriyor.”

“Ee, tamam. Her neyse,” dedi Kara'nın sözlerine biraz bozulmuş olsa da. Mantıklı tarafı Pesh'in asla Kara'yla bir işi olmayacağını söylüyordu. Ama şu an, mantıksız tarafı Pesh'in gerçekten de ona ait olmadığını sorgulamaya başlamıştı.

Kara çenesini kaldırdı. “Pesh’le birlikte olmamız bir kenara, bu konu senin profesörünün de ilgisini çekecektir. Bildiğim kadarıyla bir hemşire adayının bir doktorla ilişkisinin olmaması gerekiyor. İtibarı için çok kötü bir durum bu.”

“Sen beni tehdit mi ediyorsun?”

Kara omuzlarını silkip, “Ben sadece gerçeklerden bahsediyorum. Sen bana bir erkeği seks için kullanacak o hoppa kızlardan biriymiş gibi gelmiyorsun, ama korkarım Pesh için öylesin. Ama seks oyuncağı olmayı istememek bir kenara, eminim kariyerini tehlikeye atmak istemezsin.”

“Bunu daha fazla konuşmak istemiyorum,” dedi Megan, onun yanından yürüyüp giderken.

“Sen Pesh’ten uzak durduğun sürece ben de...”

Kara’ya son bir bakış atıp koridorda yürümeye devam etti. Nereye gittiğini bilmiyordu, ama tek istediği Kara ile arasına mümkün olduğunca uzak bir mesafe koymaktı.

Günün geri kalanında Kara’nın söyledikleri zihninde uğuldayıp durdu. Pesh’le yalnız kalıp onunla bunu konuşmayı her şeyden çok istiyordu.

Pesh arkasından gelen güm sesi üzerine başını kaldırdı. Mutfağa açılan garaj kapısı öyle sert açıldı ki menteşeleri gıcırdadı. Megan içeri girdi. Kaşları çatıktı. Çantasını bar taburelerinden birinin yanına, yere bıraktı. Ensesindeki gevşek topuzdan çıkıp yüzüne dökülen saç tellerini üfleyerek itti.

“Kötü bir gün müydü?” diye sordu Pesh, neşeyle.

Megan gözlerini dikip ona baktı. “Evet, gerçekten de öyleydi.”

“Ne oldu?”

“Nereden başlayayım? Mason’ı büyükbabama bırakmaya gittiğimde evde bir kadın vardı.”

Pesh’in kaşları havaya kalktı. “Patrick biriyle mi çıkıyor?”

“Onun iddiasına göre...” Megan parmaklarıyla tırnak işareti yaptı, “sadece arkadaş. Ama ben yutmadım.”

Pesh pirinci karıştırırken omzunun üzerinden ona baktı. “Biriyle çıkıyor olsa da yanlış mı bu sence?”

Megan derin bir iç çekti. “Hayır, mutlu olmayı hak ediyor. Büyükanнем öleli altı yıl oldu. Özgür kaldığı gibi gözü dışarı dönmedi, ama kâğıt mendil gibi bir kadınla görüşmesine de gerek yoktu.”

Pesh bu benzetme üzerine güldü. “Ondan hoşlanmadın mı?”

Megan kollarını göğsünün üzerinde birleştirip, “O diğer konu. Çok hoş görünüyor. Mason da onu seviyor. Sanırım daha önce de orada kalmış,” dedi.

Pesh ocağın yanından ayrılıp ellerini mermer tezgâha koydu ve Megan’a doğru eğildi. “Bana Patrick kendisini ve ailesini seven bir kadın bulmuş gibi geldi. Bundan daha iyi bir senaryo düşünemiyorum.”

Megan bir süre Pesh’in gözlerine baktı ve ardından gülümsedi. “Haklısın. Neden bunu bu kadar sorun ettim, bilmiyorum.”

“Çünkü büyükbabanı ne kadar seversen sev, büyükanne-nin hatırasına da saygı duyuyorsun.”

“Çok bilgesin,” diye mırıldandı.

“Yaşımla ilgili,” diye cevap verdi Pesh, göz kırparak.

“Her neyse.”

Ocağa dönmeden önce ona minik bir öpücük kondurdu. “Patrick’in yeni hanım arkadaşını bir kenara bırakırsa, seni bu kadar üzecek başka ne oldu?”

Megan cevap vermeyince Pesh döndü. “Ne oldu?”

“Kara’yla ciddi bir konuşma yapman gerek.”

Pesh şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı. “Yapmam mı gerek?”

“Evet.”

“Megan, hemşireler benim sorumluluğumda değil, biliyorsun.”

Megan gözlerini devirdi. “Evet, bunun farkındayım. “Ama aletin senin sorumluluğunda, değil mi?”

“Anlayamadım?”

Megan kollarını göğsünde birleştirip, “Kara ikinizin arasında ‘bir şey’ olduğunu düşünüyor,” dedi.

Pesh güldü. “Bu saçmalık. Sadece iş arkadaşınız.”

Megan şüpheyile gözlerini kısarak baktı ona. “Onu iş dışında hiç görmedin mi?”

Bu soru, cevap verip vermemek arasında kaldığı bir noktadaydı. Gerçek Megan’a itiraf etmek istemediği bir şeydi. Sözcüklerini özenle seçerek, “Birkaç ay önce, birkaç kez iş çıkışı gidip bir şeyler içtik. Bunun bizim aramızda ‘bir şey’ olduğu anlamına geldiğini hiç sanmıyorum.”

“Onun senin beni sadece seks için kullandığını söylemesine yetecek kadar olmuş olmalı.”

Pesh bu laf üzerine yüzünü buruşturdu. Kara'yı hiç kıskanç biri olarak düşünmemişti. İspatlayı bıraktı ve ocağı kapattı. Bu konuda kendini aklamadan devam edemeyeceğini biliyordu. "Megan, ben sana dürüst davranmadım."

"Bu da ne demek?" diye sordu.

"Sana Kara'yla sadece birkaç kez bir şeyler içtik dedim. Ama gerçeğin tamamı bu değil."

Megan'm gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ne diyorsun sen?"

Pesh'in omuzları düştü. "Noah'ın vaftiz gecesinden sonra seni aklımdan çıkaramadım. Kendime senden o kadar da etkilenmediğimi kanıtlamak istedim. Bunun üzerine, bir akşam birkaç kadeh içtikten sonra Kara'yla benim arabama gidip takıldık."

"Sarhoş mu oldun sen?"

Acı bir kahkaha attı. "Bu söylediklerim içinde seni en çok şaşırtan bu mu oldu?"

"Biz çıkmıyorken senin başka kadınlarla yatıyor olmanı sorun edeceğimi mi düşündün?"

"Evet," diye cevap verdi dürüstçe.

Megan başını iki yana salladı. "O zaman yaptıkların seni ilgilendirir. Yani, onunla takıldığını duyduğuma sevinmedim, özellikle de ben istediğim halde benimle yatmamışken."

"Farkı anlamıyor musun? Seni önemsiyordum ve ona dair hiçbir şey hissetmedim. Eğer senin için bir şey ifade edecekse, arabada on beş dakika bile kalmadık."

Megan'ın dudakları yukarı doğru kıvrılmaya başladı.

“Ne kadar keyif alıp almadığına dair detayları bilmeme gerek yok.”

Pesh başını eğdi. “Özür dilerim. Bunu söylememeliydim.”

“Ama aynı zamanda, tekrar performansı yapmak üzere geri dönmeyeceğini duyduğuma sevindim.”

Pesh hemen başını kaldırdı. “Böyle bir şeyi asla yapamam.”

“Gerçekten de beni aklından çıkarmaya mı çalışıyordun?”

“Evet, çalışıyordum.”

“Sapkınlık belki, ama bu çok romantik,” diye espri yaptı.

“Böyle düşünmene sevindim,” diye mırıldandı.

“Bak, benim canımı sıkın bana senin beni seks için kullandığını söylemesi değil.”

“O değil mi?”

“Beni tehdit etti.”

Pesh gözlerini kıstı. “Fiziksel olarak mı?”

“Tam olarak değil. Eğer ayağımı denk almazsam, beni dekana şikâyet edecekmiş.”

Pesh’in göğsünden alçak sesli bir hırıltı yükseldi. “Gerçekten bunu söyledi mi?”

“Evet, söyledi.”

“Onun kafasındaki kıskançlık ve kincilik için özür dilerim. Onun böyle biri olduğunu hiç düşünmemiştim o zaman... yani onunla görüşürken. Onunla elbette konuşacağım.

Kimse düşmanca bir ortamda çalışmak zorunda kalmamalı ve o da kıdeminden ötürü bunu anlayacaktır. Seni taciz etmeye hakkı yok.” Pesh, Megan’ın ayaklarının üzerinde kıpırdandığını ve altdudağını ısırdığını fark etti.

“Onunla konuşmamı istemiyor musun?”

“Hayır, konuş. Ben sadece...”

“Başka bir şey mi var?”

“Senden ne kadar hoşlandığımı biliyorsun. Yani, sana ne kadar bağlı olduğumu görmen için seninle çıkmayı kabul ettim.”

Pesh kollarını göğsünün üzerinde birleştirdi. “Bu cümlelerin arkasından hiç hoşuma gitmeyecek bir ‘ama’ geleceğini düşünüyorum.”

Megan içini çekti. “Ama aynı zamanda aramızdaki her ne ise...” Yutkundu. “Okulda gerçekten de çok çalıştım, Pesh. Sicilimde iş bulmama mani olacak herhangi bir şey olmasını istemiyorum.”

Eğer rahat ağlayabilen biri olsaydı, çoktan gözlerinden yaşlar süzülüyor olurdu. Pesh ona sarılmak için yanına geldi. “Hey, sakın başın derde girecek diye filan düşünme. Seni çalışırken gören herkes ne kadar yetenekli ve becerikli bir hemşire olduğunu biliyor.”

Megan burnunu çekti. “Benimle aynı yerde çalışan bir doktorla adım çıksa kara listeye bile alınırım.”

Pesh onun çenesini parmaklarıyla tuttu. “Ben Kara’yla konuştuktan sonra, endişelenecek hiçbir şey olmayacak, tamam mı?”

Rahatlamak ve tedirginliğinden arınmak istese de, bunu yapamayacağını biliyordu. “Haydi, gel de seni rahatlatalım.”

Megan gözlerini sildi. “Ne demek bu?”

Pesh gözünü kırıp dolaba doğru yürüdü ve bir şarap kadehi çıkardı. Ardından kadehe beyaz şarap doldurup bara koydu. “Al bunu.”

Megan önce bardağa, sonra da Pesh’e baktı. “Beni şarapla mı tavlamaya çalışıyorsun?”

“Megan.”

Öne eğilip bardağı aldı. Dayanamayıp koca bir yudum alırken Pesh de onu izliyordu. Gözlerini kapatıp, “Bu çok güzel,” diye mırıldandı.

“Beğenmene sevindim.” Yine tezgâhın ön tarafına geçti. Bu kez boşta olan elini tuttu. “Haydi.”

“Nereye gidiyoruz?”

“Rahatlamanın ikinci bölümüne.”

Pesh onu koridora sokunca Megan’ın yüzünde bir gülümseme belirdi. Yatak odasına girip de yatak yerine banyoya yöneldiklerinde de içini çekti. “Ben akşam yemeğimizi hazırlarken sen de sıcak küvette kal.”

“Beni şımartıyorsun,” diye karşı çıktı, ama gülümseyerek.

Pesh suyu açarken ona göz kırptı. Suyun sıcaklığını ayarladıktan sonra da ona döndü. “Köpük? Banyo tuzu?”

Megan kaşlarını kaldırdı. “İkisinden de mi var? Yani, metroseksüelsin, biliyorum ama gerçekten mi?”

“Hepimizin sırları var,” diye cevap verdi. Jade’in Bath

&Body Works ürünlerinin bir kısmını hâlâ sakladığını söylemeye cesareti yoktu. Onları aklından çıkarmak için banyo dolabının gerisine atmış olabilirdi, ama hâlâ oradaldı. Dolabı kurcalayıp bir tane vanilyalı, bir tane de şeftalili şişe buldu. Megan’a gösterdi.

“Hmm, vanilya.”

“Güzel seçim.” Bu, Jade hiç kullanmadığı için ona Jade’i anımsatmayacak bir kokuydu. Bir kapak dolusu döktü suya ve köpürmesini bekledi.

“Girmeye hazır mısınız?”

Megan önce kendine, ardından Pesh’e baktı. “Görünen o ki hâlâ kıyafetlerim üzerimde.”

Pesh başını uzattı. “Ah, gerçekten mi? Bu konuda sana yardımcı olabilirim.” Elinden şarap kadehini alıp tezgâhın üzerine bıraktı. Elleri tişörtünün uçlarına gitti. Gözlerini ondan ayırmadan çekip başının üzerinden çıkardı. Başını eğip sade, beyaz sutyenine baktı. Parmaklarını karnında dolaştırıp pantolonunun bel kısmına doğru ilerlerken yutkundu. Sonra pantolonunu da indirdi. Megan ayaklarını kaldırdı ve pantolonun içinden çıktı. Artık üzerinde sadece sutyeni ve tanga külotu vardı.

Pesh onu omuzlarından tutup yavaşça döndürdü. Parmakları nazıkçe sutyeninin kopçasına gitti. Açıktan sonra askılarından tutup aşağı indirdi. Teninin yumuşaklığına dayanamayıp sırtını öpmeye başladı. Sutyenini yere bırakıp onun göğüslerini kavradı. “Mmm,” diye mırıldandı Megan, başını geri doğru atıp onun göğsüne dayadı.

“Sadece kıyafetlerini çıkarmam gerekiyordu,” diyerek ellerini onun göğüslerinden çekti.

Megan hemen ellerini tutup geri koydu. “Kıyafetlerimi çıkarışın hoşuma gitti. Çok rahatlatıcı.”

Sertleşen göğüs uçları parmaklarının arasında dolaştıkça zevkle inledi. “Su soğuyor,” diye uyardı Pesh.

“Ben yanıyorum, onu ısıtırim.”

Kulağına doğru güldü ve ellerini çekti. Megan sızlanırken Pesh de elini külotuna götürüp aşağı indirdi. Megan külotunu çıkarmak için bacağına kaldırdı. “Pekâlâ. Gir haydi.”

“Peki,” diye mırıldandı küvete doğru yürürken. Pesh ise onun çömelip köpüklere karışan sırtını hayranlıkla izledi. Megan sırtını arkaya dayayıp keyifle gözlerini kapadı.

“Bu harika.”

“Güzel.”

“Ama daha iyisi ne olurdu, biliyor musun?”

“Ne?”

Aniden gözlerini açtı ve davetkâr bir gülümsemeyle ona baktı. “Burada benimle olman.”

“Gerçekten mi?”

“Hı hı.”

“Yemeği bitirmem lazım,” dedi, istemese de.

Megan’ın gözü gittikçe büyümekte olan şişliğe ilişti. “Bence buraya gelmelisin ki icabına bakayım.”

Pesh başını arkaya eğip kahkaha attı. “Pekâlâ. Çok sıkı pazarlık yapıyorsunuz, hanımefendi.” Hemen gömleğinin düğmelerini çözüp çıkardı. Ardından parmakları pantolonu-

nun düğmesine ve fermuarına gitti. Pantolonuyla *boxer*'ını çıkardı, içlerinden çıkıp çırılçıplak kaldı.

Megan bu sürede gözlerini ondan hiç ayırmadı. Pesh suya girip Megan'ı kucığına oturttu, ama sırtı ona dönük şekilde. "Ne yapıyorsun?" diye sordu Megan.

Pesh ellerini onun omuzlarına götürdü ve gerilmiş kaslarına masaj yapmaya başladı. "Rahatlamana yardım ediyorum."

Megan kendini onun sertliğine sürtmeye başladı. "Ben de birkaç orgazmın aynı işi göreceğini düşünüyordum."

Pesh güldü. "Ön sevişmeye inanmaz mısın sen?"

"Evet, ama bu kadar azginken değil."

Kafasını eğip onun ılık nefesinin kulağına değmesini sağladı. "Sen, aşkım, Tantrik seks için asla aday olamayacaksın. Asla geciktirilmiş zevk ve rahatlamayı yaşatmayacaksın kendine."

"Denemek istiyorum, gerçekten."

"Ama bu akşam değil, değil mi?" Bir elini omzundan indirip onun bacak arasına götürdü. Pesh'in başparmağı klistorisini okşamaya başlayınca Megan küçük bir çığlık attı. Başparmağıyla onu okşamaya devam ederken iki parmağını da içine soktu. Megan inleyip kalçalarını ona doğru itmeye başladı. Pesh parmaklarını onun içine sokup çıkarırken bir yandan da ıslak boynunu ve sırtını öpmeye başladı. "Bu hoşuna gidiyor mu?"

"Evet, ah, evet," diye mırıldandı.

Pesh başparmağını daha hızlı hareketlerle kullanmaya

başlayınca Megan çığlık attı ve kalçalarını daha hızlı itmeye başladı. Pesh diğer eliyle Megan'ın göğsünü kavrayıp sık-maya başlayınca Megan bağırarak geldi ve vajina duvarları kasılmaya başladı.

Kasılmaları bitince onun üzerine doğru yığıldı. "Daha iyi misin?" diye sordu Pesh.

"Biraz." Megan onun yüzüne bakacak şekilde döndü. "Bir sonraki gelişimde seni içimde istiyorum." Doğruldu ve ereksiyonunu eline aldı. Gözlerini ondan ayırmadan onu içi-ne soktu. Yavaş yavaş ilerledi. Tam olarak oturduğunda iki-si de zevkten inledi. Onun içinde hissettiği yoğun duygular üzerine Pesh onun artık doğum kontrol hapı kullandığı ve kondom kullanmak zorunda olmadığı için şükretti.

Megan ellerini onun omzuna götürdü ve ardından onun üzerinde gidip gelmeye başladı. Pesh'in elleri Megan'ın beline doğru gitti ve göğüs uçlarını emmek için başını öne eğdi. Dişleri göğüs uçlarına değiyor, hemen ardından diliyle sertleşen kısmını okşuyordu. Megan başını geri doğru atıp kasılmaya başladı. Pesh gelmek için çok zamanı olduğunu biliyordu.

Megan kendine gelince onun üzerinde daha sert gidip gelmeye başladı. Pesh'in dudakları göğüslerinde dolaşırken Megan başını geriye doğru atıp inledi. "Daha sert," dedi.

Pesh onun göğüs uçlarını emmeye, kalçalarını da ona doğru itmeye devam etti. Ne zaman biraz daha derine girse, Megan'ın sesi daha yüksek çıkıyordu. Megan saç tellerini çekip ellerini göğsüne götürdü. Orgazm için daha da sert

gidip geliyordu. “Lütfen, lütfen,” dedi nefes nefese, elleri göğüslerine gitti. Kendi göğüs uçlarını tutup sıkıştırmaya başlayınca Pesh kendinden geçti. Elini onun bacak arasına götürüp klitorisine dokunarak onu yeniden doruklara çıkardı. Megan’ın hareketleri de onun Megan’ın içine boşalmasını sağladı.

Pesh’in kasılması bitip de kendine gelince Megan ona tamamen doymuş bir yüz ifadesiyle baktı. “Bu... büyüleyiciydi.”

“Teşekkür ederim.”

“Senin gibi düzgün bir çocuk böyle becermeyi nereden öğrendi?”

Pesh onun seçtiği sözcüklere güldü. “Biliyorsun ki bir insanın ününün yatak odasında neler yaptığıyla bir ilgisi yoktur. Klitoris dudaklardan ayıramayan birçok motorcu vardır dışarıda, tabii terminolojiyi biliyorlarsa.”

“Hmm, sanırım bu doğru. Eski sevgilim kendini kadınların gözdesi sanırdı, ama eğer orgazm olacaksam işimi kendi ellerimle bitirmek zorunda kalırdım.” Ona muzır bir gülümsemeyle baktı. “Şükür ki dünyanın en büyüleyici diline ve penisine sahip bir sevgilim var. Artık gelmek konusunda endişelenmeme gerek yok.”

“Onun ne kadar büyüleyici olduğunu da unutmamışsın.”

Cevap verirken yüzünde ciddi bir ifade oluştu. “Onun yatak odasındaki ve yatak odası dışındaki davranışlarını asla unutamam.”

Pesh gülümsedi. “Bunu duyduğuma sevindim.” Ona küçük bir öpücük verip, “Mutfak becerilerimi test etmeye ne dersin?” diye sordu.

“Bana uyar. Açlıktan ölüyorum,” diye cevap verdi Megan küvetten çıkarken. Pesh de peşinden çıktı, ona yumuşacık havlularından birini verdi. Megan kurulandıktan sonra Pesh ona bir bornoz verdi. Megan giyip kuşağını bağladı.

“Burada bekle. Ben sana getireyim.”

“Yatakta akşam yemeği mi? Harika olur.”

Yatak odasından çıkarken Megan’a göz kırptı. İki tabak dolusu yemek hazırladı. Tabakları tepsiye koyduktan sonra buzdolabından iki şişe su çıkardı. Yatak odasına döndüğünde onu yastıkların üzerinde tamamen rahatlamış bir ifadeyle uzanırken buldu.

Tepsiyi yatağa bırakıp gülümsedi. “Seninle bir şey denemek istiyorum.”

“Nedir?” diye sordu Megan.

Bornozunun kuşağını çözdü, önü açıldı. Omuzlarını silkip onun önünde çırlıçıplak durdu. Megan’ın gözleri fal taşı gibi açıldı. “Ne yapıyorsun?”

Pesh ona cevap vermeden yatağa oturdu. Elleri Megan’ın bornozunun yakasına gitti. Açıp beline kadar indirdi. “Yemek yiyeceğimizi sanıyordum,” dedi tedirginlikle.

“Yiyeceğiz.” Megan’ın şaşkın bakışları altında ona tabağını ve çatalını verdi. Ardından da kendininkileri aldı.

“Pesh, neden çıplak yiyoruz?”

“Geciktirilmiş hazzı öğretmeye çalışıyorum sana.”

“Şu Tantrik mevzu mu?”

“Evet.”

Megan merakla onu izledi. “Peki.”

“Gözlerime bak,” dedi. Masmavi gözlerini ona dikince Pesh bir çatal dolusu yemeği onun ağzına götürdü. “Aç ağzını,” dedi.

Dilini dışarı doğru çıkarırken bakışlarını ondan ayırmadı ve baharatlı pilavın tadını aldı. Beğendiğini fark edince de çatalı ağzına aldı. Çiğnerken hâlâ ona bakıyordu. “Sen de bana yedir.”

Tabağa bakmak için göz kontağını kısa süre için kesti. Çatala bir parça kuzu eti batırıp onun ağzına götürdü. Pesh lokmayı ağzına aldıktan sonra dilini dudaklarında gezdirip kalan sosu yaladı. Onun bu hareketi Megan’ın içinde bir şeyleri harekete geçirdi.

Pesh bir parça kuzu etini Megan’ın ağzına götürdü ve Megan burun kıvırdı. “Kuzu sevmem.” Pesh başını salladı ve lokmayı kendi ağzına götürdü. Ardından bir parça sebze alıp ona götürdü. Bu kez Megan bütün lokmayı ağzına aldı. “Bu çok güzel, Pesh.”

“Beğendiğine sevindim.”

Ağzına her çatal dolusu lokmayı alışında bunun çatal yerine onun penisi olduğunu hayal etmeden duramıyordu. Onunla çıplakken bu kadar yakın olmak ağzının sularını akıtıyordu. Megan, Pesh’e vereceği son lokma için bakışlarını tabağa çevirdiğinde gözü sertleşmekte olan penisine ilişti. Hemen tabağını bırakmak istedi, ama Pesh onu dur-

durdu. “Henüz değil.”

“Ama sertleştin ve ben burada sen içime girmişsin gibi hissetmekten sıırılsıklam oldum.”

“Olay da bu zaten, aşkım. Sonunda içine girdiğimde ne kadar iyi olacağını düşünsene?”

“Ah,” diye mırıldandı. Bir çatal dolusu pilav alırken “Peki, bunu ne kadar yapacağız?” diye sordu.

“Tabaklarımız bitene kadar.”

Bu cevap üzerine hemen hayal kırıklığına uğramış hem de yılmış gibi hissetti kendini. Pesh ona odaklanacak başka bir şey bulmak için çatalı onun ağzına götürdü. Megan lokmayı aldı, onun gözlerine bakarak yavaş yavaş çiğnedi. Lokmayı onun ağzına her götürüşünde, gözleriyle ona neler yapacağını hayal ettirmeye çalıştı. Bir lokma sebze, onun göğüslerini emmek, dilini göğüs uçlarında dolaştırmak demekti. Bir çatal dolusu pilavsa içinden akan tüm suları yalayıp, dilini o sıırılsıklam yerlerine gömmekti. Megan çiğneyip yutarken Pesh gözlerinin arzuyla yandığını görebiliyordu.

“Biraz su içebilir miyim?” diye sordu Megan.

Pesh başını sallayıp şişelerden birini onun dudağına götürdü. Megan da gözlerini ondan hiç ayırmadan uzun yudumlar halinde içti. Yutkunmayı bitirince minnettar gözlerle ona baktı. Sonra bir anda, Pesh’in üzerine atlayıp tabağını devirdi. “Megan!” diye bağırdı Pesh.

Megan, bornozunu çözmekle bunu duymayacak kadar meşguldü. Pesh etrafa saçılan sebzeleri ve pilavı görünce kahkaha attı. O kadar çok güldü ki, bir an eliyle karnını tut-

mak istedi, ama Megan çoktan üstüne çıkmıştı.

Megan başını eğip ona bakarken Pesh de onun yüzüne dökülen uzun, sarı saçlarını kenara çekti. “Yemeğimizin bittiğini hiç sanmıyorum,” dedi.

Megan eğilip onun altdudağını ısırdı ve Pesh’in inlemesine sebep oldu. Aynı anda, ıslanmış vajinasını da onun sertliğine sürüyordu. “Sanırım bir dahaki sefere beni cezalandırmak zorunda kalacaksın,” diye cevap verdi.

Pesh onun kalçasını tutup bir tarafına şaplak attı. Megan’ın gözleri kocaman açıldı. “Pesh Nadeen, sen gerçekten kıcıma şaplak mı attın?”

Pesh gülümsedi ve ardından diğer tarafa da bir şaplak attı. “Mmm, bu yanını sevdim,” diye mırıldandı Megan ve onu öpmeye başladı.

Dilleri birbirleriyle savaşırken Pesh, Megan’ı sırtüstü çevirdi. Bacaklarını açıp kendini bir hamlede onun içine soktu. “Tanrım, bu harika,” diye bağırdı.

“Beklediğinde ne kadar güzel olduğunu görüyor musun?” diye sordu, yavaşça onun içinde gidip gelirken.

“Evet, hmmm, çok güzel. Haklısın.”

Vücudu titriyor olmasına rağmen hemen gelmeyecekti. Pesh yavaş yavaş girip çıkmaya devam etti. Sonra onun bacaklarını tutup daha derine girebilmek için omzuna götürdü. Bu his üzerine Megan inledi, çarşafı tutmak için ellerini başının üzerine götürdü.

Pesh Megan’ın göğüslerine erişebilmek için başını öne eğdi, sırayla ikisini de emdi. Megan’ın kasılmaya başladığını hissedince de dilinin hareketlerini sertleştirdi ve arada

dişleriyle de ona dokundu. Ardından Megan onun altında, çığlıklar atarak ve ellerini onun omuzlarına vurarak kendinden geçti. Onun bu hali öylesine büyüleyiciydi ki, Pesh de kendini tutamayıp onun içine boşaldı.

Kasılmaları bitince başını kaldırıp Megan'a baktı. Megan gözkapaklarını kırıpıştırarak açtı ve sonra utangaç şekilde Pesh'e gülümsedi. "Tantrik seks konusunda kötü olduğum için üzgünüm."

Pesh kahkaha attı. "Bebeğim, hiç umurumda değil. Seks söz konusunda olduğunda bu kadar agresif olman hoşuma gidiyor."

Megan onun sırtını yavaşça okşayıp kalçalarına kadar indi. "Bu işte çok iyisin."

"Öyle mi düşünüyorsun?"

"Hı hı."

"Çamaşır yıkama konusunda sen ne kadar iyisin peki?" diye sordu, yemeklerinin kalanını bulaştırdıkları çarşafı göstererek.

Şakayla onun kalçasına vurdu. "Ben de onun icabına bakmayı planlıyordum."

"Neden giyinip adam gibi yemiyoruz?"

"Sanırım bu iyi bir fikir."

"Güzel. Sana soracağım soru için kendinde olmanı isterim."

Pesh kalkarken Megan'ın kaşları çatıldı. "Nedir o?"

"Yemeğimiz bitene kadar bekleyemez misin?"

Megan gözlerini devirip, "Bekleyemeyeceğimi biliyorsun," diye cevapladı.

Pesh içini çekerek yerden bornozunu aldı. Kolunu sokarken meraklı gözlerle Megan'a baktı. "Seni bu hafta sonu kız kardeşimin evinde yemeğe davet etmek istiyorum."

"Tamam, sanırım bunu yapabilirim." Pesh başını eğip ona şüpheyile baktı. "Bunun için neden kendimde olmamı istedin ki?"

"Sadece kardeşim ve kocası olmayacak. Bütün ailem orada olacak, annemle babam da dahil."

Megan'ın gözleri fal taşı gibi açıldı. "Beni ailenle mi tanıştırmak istiyorsun?"

"Evet, istiyorum."

Her huzursuz oluşunda yaptığı gibi altdudağını yemeye başladı. "Ama bu fazla ciddi olduğun anlamına geliyor, değil mi?"

"Evet," diye cevap verdi Pesh net bir ifadeyle.

Megan yatağın kenarına gelip bornozunu almaya çalıştı. Ardından ona baktı. "Onların benimle çıkıyor olman konusunda ne söyleyecekleri zerre kadar umurunda değil, değil mi?"

"Hayır, değil."

Megan'ın yüzünde bir gülümseme belirdi. "O zaman gidelim," dedi alçak sesle.

"Gerçekten mi?"

Megan başını sallayınca Pesh hızla onun yanına gidip onu kollarına aldı. "Teşekkür ederim, aşkım. Beni çok mutlu ettin."

"Sen beni her gün mutlu ediyorsun. Ben de en azından

bunu yapayım.” Yüzünü Pesh’in göğsüne dayayınca, yüzüne yapıştırdığı gülümsemenin, yerini asık bir surata bırakmasına izin verdi. Pesh’in onu ailesiyle tanıştırmaya düşüncesi hoşuna gitmiş olsa da, biraz fazla gelmişti. Ya ondan nefret ederlerse? Ya onların bu tavrı yüzünden Pesh artık onunla görüşmezse? O hayatındayken bunları düşünmeyi hiç istemiyordu.

Aynı zamanda, Pesh’in bağlılığın onda yarattığı duyguları sindirmek de zordu. Davis onu ailesiyle tanıştırmayı hiç istememişti. Maçlardan birinde onlarla tesadüfen tanışmıştı. Şimdiyse hayatının her alanını ona açmak için bekleyen bir adamla birlikteydi. Bunu sindirmek zordu.

Sonuç olarak, her şeyin iyi gitmesi için dua etti.

On Dokuzuncu Bölüm

Pesh ertesi gün işte bir boşluk bulunca hemşireler bölümüne gitti. Birkaç erkek ve kadın hemşireye selam verdikten sonra doğrudan Megan'a yöneldi. Megan evrak işleriyle uğraşıyordu ve Pesh yanına gelince elektroşok cihazına tutulmuş gibi sıçradı.

“Git buradan,” dedi Megan.

Pesh güldü. “Hiç şüphe çekmeden hemşireler bölümünde kalabileceğimi biliyorsun. Kaldı ki, seninle bir hasta konusunda konuşuyor olabilirim.”

“O zaman bir an önce hasta kodlarıyla ilgili konuşmaya başlasan iyi olur.”

“Seni cuma akşamı yedide alsam uygun mudur diye soracaktım.”

Megan başını çalıştığı tablodan kaldırıp dehşet içinde yuvalarından fırlamış gözlerle ona baktı. Alçak sesle, “İşte randevumuzdan bahsettiğine inanamıyorum. İtibarım seni hiç ilgilendirmiyor mu?”

Pesh savunmaya geçerek elini kaldırdı. “Üzgünüm. Seni özlediğim ve seninle konuşmak dışında bir şey düşünemiyorum.”

Megan’ın yüz ifadesi yumuşadı. “Üzgünüm, ama burada olmaz.”

Pesh karşı çıkacak oldu, ama o sırada arkadan gelen bir ses konuşmalarını böldü. “Ne kadar da sevimli görünüyorsunuz,” dedi Kara. Pesh arkasını döndüğünde gözlerinde yanan zehirle kendilerine bakan Kara’yı gördü.

“Kusura bakma, ama bir dosya daha almam gerek,” dedi Megan ve başını öne eğdi.

Gitmek için döndü, ama Kara uzanıp onu kolundan yakaladı. “Senin için sorun olmazsa üç numaralı muayene odasının temizlenmesi gerek.”

“Burada bana görev vermekle yetkili tek kişi Kristi,” diye cevap verdi Megan.

Kara yakut kırmızısı dudaklarını birbirine bastırdı. “İtaatsizlik ve bir doktorla yatmak... Kariyerinin sonu gelsin istiyorsun, değil mi?”

Megan bir şey diyecekti ki Pesh onu durdurdu. Öldürecek gibi bakan gözlerle Kara’ya, “Seninle konuşmak istiyorum. Yalnız,” dedi.

Kara, Megan’a zafer kazanmış bir edayla baktıktan sonra Pesh’in arkasından o bölümden çıktı ve koridorda yürümeye başladı. “Ne yaptığını zannediyorsun sen?” diye sordu Pesh.

“Seni büyük bir hata yapmaktan koruyorum. Senin

öyle bir kıza değil, seninle ilgilenecek bir kadına ihtiyacın var.” Kara elini onun boynuna doğru götürürken Pesh ellerini tuttu.

“Sakın bana dokunma!” diyerek tersledi.

Kara’nın yüzünde küstah bir gülümseme belirdi. “Eskiden sana dokunmam hoşuna giderdi.”

“Bu bir kez oldu ve her gün pişmanlık duyduğum, bir daha da yapmaya hiç niyetimin olmadığı bir sarhoşluk hatasıydı.”

Kara ona gözlerini kısarak baktı. “Demek o sürtük için beni kenara atıyorsun ha?”

“Megan hakkında bir daha asla böyle lafları ağzına alma. Duydun mu beni?”

“Peki, onun seni, kariyerini hiçe sayacak kadar önemseydiğini mi sanıyorsun?”

Pesh ona doğru yaklaştı. Ona doğru eğildiğinde tüm vücudu öfkeden titriyordu. “Beni iyi dinle, eğer bir daha Megan’ı tehdit etmeye kalkarsan, sana hayatı zindan ederim. Acil servisin yönetici doktoru olarak, seni buradan çok uzakta bir pislik yuvasına sürdürme yetkim var.” Gözlerini ondan hiç ayırmadı. “Duydun mu beni?”

Artık aralarından hiçbir şey olamayacağını anlamanın farkındalığıyla yavaşça başını salladı. “Kusura bakmazsan, gidip muayene odamı temizleyeceğim.”

Kara hızla yanından yürüyüp gidince Pesh rahat bir nefes aldı. Daha önce hiç, bu kadar zorlanmadıkça bir kadına, hatta bir erkeğe bu ses tonuyla konuşmamıştı. Ama Kara’nın

önceki davranışı ve bugün yaptıkları onu olmadığı biri gibi davranmaya zorladı. Sırtında bir el hissedince birden döndü.

Megan parlayan gözlerle ona baktı. “Kahramanım benim!”

Bu laf üzerine Pesh kahkaha attı. “Artık bu konuda bizi taciz etmeyeceğinden emin olabilirsin. Ben icabına baktım.”

“Seni duydum.”

Yüzünü buruşturdu. “Duydun mu?”

Megan başını salladı. “Harikaydı.”

“Öyle düşünmene sevindim.”

“Daha önce hiçbir erkek beni böyle savunmamıştı.”

Pesh başını iki yana salladı. “Ne büyük utanç.”

“Eğer şu an acil servis koridorunda olmasaydık, minnettarlığımı göstermek için sen öperdim.”

Pesh gülümsedi. “Hakkım baki kalsın isterim.”

“Öyle mi? Bunu bildiğim iyi oldu.”

Pesh sesini alçaltıp, “O öpücüğü bu gece yalnız kaldığımızda alırım. Sadece dudak da yetmez.” Kaşlarını kaldırdı. “Vücudumun çeşitli yerlerinde olmalı.”

Megan güldü. “Sanırım bunu ayarlayabilirim.”

“Dört gözle bekleyeceğim.”

Koridorun başından bir hemşire “Doktor Nadeen?” diye seslendi.

“Evet?”

“Dört numaralı muayene odasından bekleniyorsunuz.”

“Buradaki hasta konsültasyonumu bitirir bitirmez geliyorum,” diye cevap verdi.

Bu beyaz yalan üzerine Megan, kıkırdaması duyulma-

sın diye ağzını kapadı. “Benim gitmem gerek. Ama gece gelebilirim?”

“Evet. Mason’ı doyurup yıkadıktan sonra seninim.”

“Sonra görüşürüz.” Ona göz kırptı ve koridora çıkıp gözden kayboldu.

Birkaç gece sonra, Pesh kendini Megan’ın mahallesinin sessiz sokaklarında hızla ilerlerken buldu. Telefonu bir kez daha çaldı. Yavaşlayıp hastaneden mi diye baktı. Bu mesajın da Megan’dan geldiğini gördüğüne hiç şaşırmadı. Öyle gergindi ki tüm öğleden sonra kendisine mesajlar yağdırmıştı. O güçlü ve korkusuz biri olduğundan, bu kadar heyecanlı olmasını aklı almıyordu. Ama Megan’ın tarafından bakınca, bu akşam onun ailesiyle tanışacağından, gergin olmak için geçerli sebepleri vardı.

Megan’ı aldıktan sonra kardeşi Shveta’nın evine doğru yola koyulacaklardı. Annesiyle babası, bir de erkek kardeşleri orada olacaktı. Pesh’in ailesiyle çok zaman geçirmesi, onun da geçireceği anlamına gelmiyordu. Pesh onu tedirginliğinin sadece ailesiyle tanışmaktan mı yoksa ilişkilerinin bu kadar ilerlemiş olmasından duyduğu çekinceden mi olduğundan emin değildi.

Yediyi on geçte evin önüne geldi. Sokak kapısı açıldığında daha arabanın kapısını bile açmamıştı. Megan kapıdan hızla çıktı. O minyon vücudu giydiği topuklu ayakkabıların üzerinde devleşmişti. Siyah pantolon ve işlemeli, kırmızı

bir bluz giymişti. Ona kendi kültüründeki kadınların giydiği *kurta* denen kıyafeti anımsamıştı. Acaba bu sebepten mi böyle giyindi diye merak etti.

“Çok güzel görünüyorsun,” diye mırıldandı Pesh, eğilip onu öperken. Onun dokunuşuyla gevşemeyince Pesh yüzüne baktı. “Ne oldu?”

Megan gözlerini devirip, “Off, gerçekten acayip gerginim,” dedi.

“Ailemin senin hakkında ne düşüneceğini bu kadar mı dert ediyorsun kendine?”

Ellerini iki yana açtı. “Tabii ki ediyorum. Ailen senin için çok önemli. Ben istemiyorum ki...” Gözlerini ondan kaçırdı.

“Neyi istemiyorsun?” diye üsteledi.

“Seni utandırmak istemiyorum.”

Pesh kahkaha atmamak için altdudağını ısırdı. Megan’ın ailesinin fikrini bu kadar önemseydiğini hiç düşünmemişti. Bu düşünce kalp atışlarını hızlandırdı. Bu gerçekten de ona âşık olmaya başladığı anlamına gelmeliydi. Yüzüne düşen ipek gibi saç tellerini kenara çekti. “Sevgilim, sen eve götürdüğüm ilk Amerikalı kız değilsin.”

“Evet, bunu gayet iyi biliyorum. Ailenin Jade’i nasıl kabul edip bağırlarına bastıklarını da biliyorum. Benimle aynı şey olmayabilir.” Başını kaldırıp ona baktı. “Ben onun gibi değilim, Pesh. Ben iyi kalpli, sakın biri değilim.”

Pesh başını iki yana salladı. “Bu doğru değil. Sen iyi kalpli birisin. Senin bu yanını her gün görüyorum.” Parmaklarıyla çenesini tutup yüzünü kaldırdı. “Kardeşim Dev’i

gördün. Attığı onca yanlış adıma ve antikalıklarına rağmen annemle babam onu hâlâ çok seviyor. O yüzden senden hoşlanmamaları ya da beni utandırmam söz konusu bile değil. Tamam mı?”

İstemedenden de olsa başını salladı. “Tamam.”

Pesh, Megan’ı elinden tutup verandadan indirdi. Onu arabaya bindirdikten sonra dolaşıp sürücü koltuğuna geçti. Pesh arabayı çalıştırınca Megan dehşet içinde bir çığlık attı. “Ne oldu?” diye sordu Pesh.

Arabanın saatini gösterdi. “Aman Tanrım, geç kalacağız. Daha kötü bir ilk izlenim yaratamazdım!”

Pesh kahkaha attı. “Sana bu akşamla ilgili birkaç şey söylemeliyim sanırım, belki böylece daha kolay geçer.”

“Bunun geç kalmakla ne ilgisi var?”

“Yarım saat geç gitmek iyi karşılanır.”

“Cidden mi?”

“Evet.”

“Oh, bunu bilmiyordum.”

“Nereden bilebilirdin ki?”

“Biraz araştırma yapmaya çalıştım. *Muson Düğünü*’nü bile izledim.”

Pesh kahkaha attı. “Yok artık?”

“Evet, güzel filmdi bence. Daha çok dans figürü ve şarkı olmamasına sinirlendim hatta.”

“Megan, ailemdekilerin bir anda çalan şarkıyla dans etmeye başlamayacağından eminim,” dedi, sesindeki keyfe engel olamadan.

Megan gözlerini devirdi. “Bunu beklemiyorum zaten, ukala şey.”

Pesh cık cıkladı. “Bu akşam çok huysuzuz.”

Megan derin bir nefes verdikten sonra ona baktı. “Özür dilerim, çok gıcık davrandım.”

“Gıcık filan değilsin.”

“Yalan söylüyorsun.”

“Kontrolden çıkmış duygularını bir kenara at, çünkü ailemin seni en az benim sevdiğim kadar seveceğini biliyorum.”

Bu sözcükler ağzından çıkar çıkmaz yüzünü ekşitti. O sihirli “S” harfiyle başlayan sözcüğü söylemişti. Daha birbirlerine bunu söylememişlerdi şu an doğru zamanı bekleyemeyip her şeyi berbat etmişti.

“Tanrım, bunu şimdi söylemek zorunda mıydın? Yeterince gergin değilmişim gibi!”

“Özür dilerim,” diye mırıldandı.

Megan başını ellerinin arasına alıp homurdandı. “Bu... sen... ben...”

“Bak, bunu...”

“Ben de seni seviyorum!” diye bağırdı ellerinin arasından.

Pesh’in direksiyonda duran elleri havaya kalktı ve araba birden emniyet şeridine kaydı. Kendine gelip arabayı şeridine döndürdüğünde ona güçlükle bakabildi. Megan da ona parmaklarının arasından bakıyordu. “Seni seviyorum, Pesh. Gerçekten de acayip seviyorum.”

“Ah, Megan,” diye fısıldadı.

Megan ellerini yüzünden çekip ona içtenlikle gülümse-
di. “Seni tanıdığım bütün erkeklerden daha çok seviyorum.”

“Ben de seni...” Birden devam edemeyeceğini fark etti. Onu Jade’i sevdiğinden daha mı çok seviyordu? Jade’le yılları geçmişti, ama Megan’la sadece birkaç ayı. Eğer Megan’ı daha çok seviyorsa, Jade’le olan ilişkisini nereye koyacaktı?

Uzanıp onun elini tuttu. “Hey, benim söylediğim şeyi söylemene gerek yok. Durumlarımız birbirinden tamamen farklı.”

Pesh dişlerini sıkı. “Hiçbir kadın bir erkeğin kalbinin yarısını istemez,” diye karşı çıktı.

“Ama ben bunun kalbinin yarısı olmadığını biliyorum. Ben de olsam öldüm diye beni sevmekten vazgeçmeni istemezdim, o yüzden neden Jade için isteyeyim ki?”

“Bu sana haksızlık,” dedi çatallaşan sesiyle.

“Hayat zaten adil değil, bebeğim. Buna alışmalısın.” Onun elini sıkı. “Ayrıca, senin sevgini hissettiğimde ne yaşadığımı biliyorum. Bu yarım filan değil. Sen beni bütün kalbinle ve ruhunla seviyorsun.”

“Seviyorum. Gerçekten öyle.”

Megan emniyet kemerini çözüp onu öpmek için uzandı. Öpücüğünü derinleştirmeye başlayınca Pesh kendini çekti. “Hey, şimdi bunu kes yoksa annemlerin evine varamayacağız.”

Megan kıkırdadı ve yerine geri oturdu. Kalan beş dakika içinde kendini toparlamaya çalıştı. Vardıklarında evin

önünün çoktan arabalarla dolduğunu gördü. Megan bu kadar çok kişiyi göreceğini düşününce huzursuzlukla parmaklarını bacağına vurmaya başladı.

“Hazır mısın?” diye sordu Pesh ona dönüp.

“Hiç olmadığım kadar,” diye mırıldandı.

Pesh arabadan inerken başını iki yana salladı. Her zamanki gibi, onun kapısını açıp inmesine yardım etti. Eve doğru yürürlerken Megan biraz sendeliyordu. Önce saçını, sonra da bluzunu düzeltti. Ardından da çantasını taktı.

Pesh zili çalarken, “Üstünle başınla oynamayı bırak,” diye fısıldadı.

“Elimde değil. Gerginim.”

Pesh gülümsedi. “Megan, seni sevecekler. Seni temin ederim.”

Megan başını iki yana salladı. “Benden nefret edecekler, çünkü ben itaatkâr, Hintli bir kadın değilim. Evlilik dışı bir çocuğum olduğunu duyacakları ana kadar bekle. Sonra seni evlatlıktan reddedecekler.”

Kapı açılınca konuşmaları kesildi. “Ağabey, seni görmek ne güzel!” dedi kayınbiraderi Sanjay. Pesh’e sarıldıktan sonra Megan’a baktı. Gözleri kocaman açıldı ve şaşkınlıktan ağzı açık kaldı. “Ee, merhaba.”

“Merhaba,” dedi Megan.

Sanjay meraklı gözlerle Pesh’e baktı. “Bir misafirin olduğunu söylememiştin.”

“Bu Megan.” Kendinden emin bir ses tonuyla, “Kız arkadaşım,” diye ekledi.

“Gerçekten mi? Ne mutlu!” Sanjay, Megan’a misafirperver bir gülümsemeyle baktı. “Gelmene çok sevindik.”

“Teşekkür ederim,” diye cevap verdi Megan.

Sanjay oturma odasına doğru yönelirken Megan Pesh’in koluna vurdu. “Onlara benim geleceğimi söylemedin mi?”

Pesh başını iki yana salladı. “Hayır, konu özel hayatım olunca sürprizleri severim.”

“G-gerçekten mi?” diye kekeledi.

“Böylesi daha iyi. İnan bana.”

Megan daha başka bir şey diyemeden Pesh ayakkabılarını çıkarmaya başladı. Megan şaşkın gözlerle onu izledi. Hemen topuklu ayakkabılarını çıkarıp onunkilerin yanına koydu. “Bana anlatmayı unuttuğun daha başka âdetler var mı?” diye sordu.

Hafifçe onun sırtını okşadı. “Böyle gayet iyisin.”

Oturma odasına geldiklerinde Pesh, Megan’ın gerildiğini fark etti. Bir oda dolusu yabancıyla karşılaşmanın ona ağır geldiğini düşündü. Kız kardeşi Shveta geldi önce. “Merhaba, ağabey. Bu akşam çok iyi görünüyorsun.”

“Teşekkür ederim. Sen de öyle.” Ona sımsıkı sarıldı. Geri çekilip onun şişmekte olan karnına baktı. “Müstakbel prens nasıl?”

Shveta gülümsedi ve elini karnına götürdü. “Şu an beni tekmelemekle meşgul.” Başını uzatıp Pesh’in arkasına baktı. “Misafirin kim?”

Pesh yutkundu ve ailesine baktı. “Hepinizle tek tek görüşmeden önce, söyleyeyim. Size çok özel birini tanıştırmak istiyorum, kız arkadaşım, Megan.”

Odayı bir anda insanı sağır eden bir sessizlik kapladı. Annesi ve babası önce birbirlerine, ardından da Pesh'e baktı. Bu kültürde kadın ve erkek ilişkilerinde samimiyet hoş karşılanmasa da elini Megan'ın beline doladı. "Ee, bir şeyler söyleyin," dedi.

Annesi, "Kusura bakma, oğlum. Bizi biraz hazırlıksız yakaladın," dedi.

Babası gür kaşlarını kaldırdı. "Demek artık sevgilin var, ha?"

"Evet, var."

Bu cümle üzerine babası ellerini birbirine vurdu ve gü-lümsedi. "Bu duyduğum en harika haber!" Gelip Megan'a sarıldı. "Buraya hoş geldin."

"Teşekkür ederim," dedi Megan.

"Ben Charlie," diyerek kendini tanıttı.

"Megan," dedi gülümseyerek.

Pesh dudaklarını yemeye başlamış olan annesine döndü. Oğlunun yanında yine sarışın, mavi gözlü bir kadın görmekten o kadar da hoşnut olmadığı belliydi. Shveta ve Arjan Hintli birileriyle evlenmişti, o ve Dev ise kendi kültürlerinden kadınlar seçmeyerek sürüden ayrılmışlardı.

Sonunda annesinin nezaketi her şeyin önüne geçti ve gelip Megan'ın elini sıktı. "Ben Lavani. Tanıştığımıza memnun oldum."

"Ben de öyle," diye cevap verdi Megan.

Oda yeniden sessizleşti. Pesh birileri bir şeyler desin diye etrafına baktı. Annesi boğazını temizledi. "Ben gidip

yemeğe bakayım.” O mutfığa giderken Shveta ve Arjan’ın karısı da peşinden gitti. Kadınların mutfakta olması âdet-tendi ve salonda erkeklerle bırakılan tek kadın Megan oldu.

Bu Megan’ın da dikkatinden kaçmadı. “Gidip yardım teklif etmeli miyim?” diye sordu fısıltıyla.

“Tabii. Bu çok hoş olur.”

Megan’ın yüzündeki ifadeden aslında onun yanından ayrılmayı hiç istemediği belli oluyordu, ama yine de gitti. Megan kendilerini duyamayacağı kadar uzaklaşınca herkesin gözlerinin üzerinde olduğunu fark etti. “Ne var?” diye sordu.

Charlie güldü. “Bir de soruyor musun, oğlum?”

“O zaman soracağınız ne varsa sorun ve Megan dönmeden bu iş bitsin,” diye cevap verdi kanepeye oturup.

Nerede tanıştılar, ne kadar zamandır birlikteler ve ne kadar ciddiler gibi bir soru yağmuruna tutuldu. Sabırla hepsini cevapladı. Bitince de erkeklerin hepsi şaşkın bir suskunlukla yerlerine oturdu.

“Bu günü göreceğimi hiç ummazdım,” dedi babası.

Sanjay başını iki yana salladı. “Ah, ben bir gün olacağını biliyordum. Onu Emma’yla gördüğümde anlamıştım.”

Charlie’nin kaşları çatıldı. “Emma mı?”

Pesh gözlerini sımsıkı kapattı ve keşke kayınbiraderinin hafızası bu kadar iyi olmasaydı diye geçirdi içinden.

“Bir arkadaş.”

Sanjay homurdanıp, “Hamile olmasına rağmen ona hiç de arkadaşınmış gibi bakmıyordun,” dedi.

Charlie, “Hamile bir kadınla mı birlikteydin?” diye sordu.

“Alpesh, nasıl yaparsın?” dedi annesi kapı eşiğinden.

“Neyi nasıl yaparım?” diye sordu Pesh.

Lavani’nin yüzünde bir dehşet ifadesi vardı. “Nasıl... hamile bir kadınla...”

Pesh hızla kanepeden kalktı. Önce annesine, sonra da arkasında duran Megan’a baktı. “Sen?...” Ne diyeceğini bilemedi.

Megan’ın yüzü kıpkırmızı oldu bir anda. “Hayır! Tabii ki ben değilim!”

Lavani ona şaşkınlıkla baktı. “O değil,” diye cevap verdi Megan’ı gösterip. “Sanjay’ın bahsettiği Emma’yı diyorum.”

Elini alnına götürüp, birden ağrı saplanan başını ovalamaya başladı. Her şey ne kadar da hızlı geliyordu. “Birincisi, Emma ve benim aramızda hiçbir yakınlaşma olmadı. Şu an evli olduğu adamın çocuğuna hamileydi. Evet, onu Sanjay ve Shveta’yla birlikte operaya götürdüm, ama gerçekten de aramızda bir şey yoktu.” Başını iki yana salladı ve Emma konusunu açıklamak zorunda kalışı hiç bitmeyecek mi acaba, diye geçirdi içinden. “İkincisi, bir saniye herkes sakın olur mu? Gerçekten de Megan’a ailem konusunda harika bir ilk izlenim verdiniz.”

Megan’ın dudaklarından zoraki bir kahkaha yükseldi. Kıkırdamasına engel olmak için de eliyle ağzını kapatmak durumunda kaldı. Pesh ona göz kırptı ve Megan da elini indirip gülümsedi.

“Pekâlâ, pekâlâ. Her şeyi açıklığa kavuşturduğumuza

göre, neden artık yemek yemiyoruz?” dedi Lavani.

“Harika,” diye cevap verdi Charlie.

Yemek odasına geçerlerken Pesh Megan’ın yanına gitti. “Yaşıyorsun, değil mi?” diye fısıldadı.

“Hayatta kalmaya çalışıyorum. Buradan çıktığımızda bir içkiye ihtiyacım olabilir.”

“Sana Silver Tequila yok,” diye espri yaptı.

Kimse görmeden Megan onun koluna vurdu. “Terbiyesiz,” dedi kısık sesle.

Megan’ın sandalyesini çekerken güldü. “Teşekkür ederim,” dedi Megan da oturmadan. Ardından Pesh, Megan’ın yanına geçti. Tabaklar masaya gelirken Megan’ın kendisini tekmelediğini hissetti. Şaşırp ona bakınca da Megan, “Çatal kaşıklar nerede?” diye sordu.

“Ellerimizle yiyoruz biz.”

“Gerçekten mi?”

“Evet.” Onun kulağına fısıldamak için eğildi. “Ama sol elini kullanma, o ayıp olarak görülür.”

Gözlerini fal taşı gibi açıp baktı. “Ben solağım,” diye karşı çıktı.

Onun paniği üzerine gülmemek için kendini zor tuttu. Ailesinin yanında onu utandıracak bir şey yapmaktansa ölmeyi tercih edeceği her halinden belliydi. “Halledersin sen. Amerikalı olduğun için zaten bundan fazlasını beklemeyeceklerdir senden.”

Lavani gözlerini kısarak, “Alpesh, neler fısıldıyorsun sen öyle?” diye sordu.

“Megan’a senin ne kadar harika bir aşçı olduğunu söylüyordum. Hint yemeklerini çok seviyor, bunlara da bayılacaktır.” Pesh masanın altından Megan’ın dizini sıktı. Megan da gözlerini ondan çekip gülümsedi.

Tabaklar servis edilip herkesin önüne yemeği geldikten sonra yemeye başladılar. Megan, “Mmm, *samosa* çok lezzetli,” diye iltifat etti.

“Teşekkür ederim,” diye cevap verdi Lavani gözleri ışıldayarak.

Annesi dikkatini Shveta’ya yöneltince Pesh başını eğip alçak sesle Megan’la konuşmaya başladı. “Bir keresinde Beau’ya rüşvet olarak *samosa* vermeye çalışmışım.”

Megan kahkaha attı. “*Samosa* mı? Neden?”

“Yatak istirahatindeyken Emma’yı görmek için Aidan’ın evine gitmiştim. Sanırım onun alanına girmiş olmam hoşuna gitmedi.”

“Yemedi mi?”

“Alıp yedi, hoşuna da gitti. Ama o akşam dost olmamıza yetmedi.”

Megan gülümsedi. “Aferin ihtiyar Beau’ya.”

Pesh kaşlarını kaldırdı. “Köpeğin tarafını mı tutuyorsun sen?”

“O senaryoda evet. Sadece Emma ve Noah’ı korumak istemiş.”

“Anladım.”

Megan başını yana eğip, “Ayrıca, Emma’yla senin arkadaştan öte bir yerde olduğunuz bir senaryodan hoşlanmıyorum.”

“Oraya tıbbi sebeplerle gitmiştim,” diye karşı çıktı.

Megan ona doğru parmağını kaldırdı. “Yanında yemek götürmüşsün. Bu da sadece doktor olarak gitmediğin anlamına geliyor.”

Pesh onun parmağını hemen indirince ona şaşkınlık ve öfkeyle karışık bir bakış attı. “Beni susturmaya mı çalışıyorsun sen?”

“Hayır, seni kurtarmaya çalışıyorum. İnsanlara parmak uzatmayız, bu kabalıktır.”

Megan’ın gözleri açıldı. “Şimdi yanlış bir şey mi yapmış oldum?”

“Bir şey olmaz.”

Megan başını iki yana salladı. “Bir dahaki sefere beni ailenin yanına getirmeden önce hızlandırılmış bir Hint kültürü dersi versen iyi olacak.”

Karşılarında oturan Shveta boğazını temizledi. Pesh ve Megan ona bakınca da gülümsedi. “Gayet iyi gidiyorsun, Megan. Lütfen kendini kültürümüzün her türlü kuralına uymak durumunda hissetme. Kesinlikle böyle bir beklentimiz yok.”

Megan Shveta’ya gülümseyerek karşılık verdi. “Teşekkür ederim. Size yanlış gelecek bir şey yapmaktan çekiniyorum.”

“Tabii ki öyle bir şey yapmazsın,” diye cevap verdi Charlie.

Pesh annesine hiç bakmadı. Sonuçta babası mümkün olduğunca Amerikalı olmaya çalışırken, hatta adını bile de-

ğıştirmişken gelenek ve göreneklerine sıkı sıkıya bağlı olan oydu.

Charlie peçetesiyle ağzının kenarını sildi. “Anladığım kadarıyla bir oğlun var, Megan.”

Megan gülümsedi. “Evet, Mason iki yaşına girecek. Tüm dünyam o.”

“Bu akşam onu da getirmeliydin. Onunla tanışmayı çok isteriz,” dedi Shveta.

“Belki bir dahaki sefere. Tabii, onun enerjisini gördükten sonra fikrinizi değiştirebilirsiniz.” Masadaki herkes gülünce dönüp Pesh’e baktı. “Mason gerçekten de Pesh’e hayran ve Pesh de onunla çok iyi anlaşıyor. Sabrı sonsuz.”

Pesh gülümsedi. “O akıllı bir çocuk. Onunla vakit geçirmeyi seviyorum.”

“Ee, ciddi mi düşünüyorsunuz?” diye sordu Lavani.

“Ee, şey...” diye söz başladı Megan ve o sırada kapı çaldı.

Sanjay yerinden kalktı. “Bu Dev olmalı.”

“Bu kadar gecikmiş olması ne kadar şaşırtıcı!” dedi Shveta gülümseyerek.

Pesh, Dev’in adı geçince Megan’ın yüzünde oluşan ifade üzerine az kalsın kahkaha atacaktı. “Bana onun da geleceğini söylemedin!” dedi sinirle.

“Gelip gelmeyeceğinden emin değildim. Ama merak etme. Aramız düzeldi artık.”

Dev yemek odasına girerken Megan, Pesh’e şüpheli gözlerle baktı. “Herkese selam,” dedi Dev elini kaldırıp.

Megan'ın Pesh'in yanında oturduğunu görünce Dev'in gözleri fal taşı gibi açıldı. "Demek 'Bayan Sağ Yumruk' da buradaymış," dedi sırtarak.

"Aslında 'Bayan Sol Yumruk'," diye düzeltti.

Dev gülümsedi. "Bildiğim iyi oldu."

Lavani merakla, "Sen Megan'la tanışıyor musun, Dev?" diye sordu.

"Alpesh'i görmek üzere hastaneye gittiğimde tanışma şerefine nail olmuşum." Megan'ın derin bir nefes aldığını görünce Dev ona göz kırptı. Sonra onların karşısına oturup tabağına yemek doldurmaya başladı. "Demek hem beraber çalışıyor hem de çıkıyorsunuz, ha?"

"Evet," diye cevap verdi Pesh.

Dev *samosasından* bir ısırık aldıktan sonra çiğneyerek onlara baktı. "Alpesh senin patronun, değil mi?"

Pesh Megan'ın sinirlenmeye başladığını fark etti. "Hayır, aslında değil. Bir gözlemcim, başhemşirem var, patronum o. Sen dillendirip basit gibi göstermeye çalışsan da bizim çıkmamız hastane kurallarına aykırı değil. Ayrıca, ben Wellstar'da çalışmaya başlamadan çok önce tanışmıştık."

"Doğru mu bu?" diye sordu Dev.

"Evet, doğru."

Yüzünde yavaşça bir gülümseme belirdi. "Seni sevdim," dedi Megan'a.

"Bunu göstermek için kendine tuhaf bir yıl seçmişsin."

Masanın başında oturan Charlie güldü. "Canım Alpesh, sence de çok eğlenceli birini bulmamış mısın?"

Pesh, Megan'a baktı. Megan'ın yüzünün rengi bluzunun rengine dönmüştü. Charlie'ye hafifçe gülümsedi. "Özür dilerim."

Charlie cık cıklayıp, "Lütfen dileme," dedi. "Dev'e ağzının payını vermiş olman hoşuma gitti. Anladığım kadarıyla ona yumruk da atmışsın."

Annesi dehşet içinde ağzını açıp kalınca Megan masanın altından Pesh'in elini tuttu. Başını öne eğerken onun elini sımsıkı tutmuştu. "Ee, şey, bunu yaptığım için üzgünüm."

"Megan haklı, çünkü bunu hak ettim ben. Alpesh'e yumruk attım ve gerçekten de berbat şeyler söyledim."

"Dev!" diye bağırdı Lavani.

Her zamanki Dev gibi davranıp annesinin öfkesi üzerine gözlerini devirdi. "Şimdi iyiyiz. Herkes sakın olsun." Pesh'e baktı. "Seni adına sevindim, ağabey. İyi bir seçim yapmışsın." Gözlerini Megan'a çevirdi. "Umarım birlikte mutlu olursunuz."

Pesh Dev'in laflarının ve yüz ifadesinin içtenliğiyle kendini tuttu. "Teşekkür ederim."

Megan başını salladı. "Evet, teşekkürler."

Dev arkasına yaslandı ve ellerini kafasının arkasında birleştirdi. "Benim vereceğim haber sizinkini gölgede bırakacak, ama bir dahaki ay evleniyorum..."

Lavani'nin bir kez daha dehşet içinde ağzı açık kaldı. Ama Dev henüz bitirmemişti. "Bir de baba oluyorum."

Masadaki herkes pantomime başlamış, Pesh'in de ağzı açık kalmıştı. Bir an için annesinin bayılacağını sandı. Megan ağzını peçeteye siliyordu. Omuzlarının inip kalkışından güldüğünü fark etti. Eğilip kulağına “Sanırım bir yırttık, ha?” diye fısıldadı.

Megan gülümsedi. “Evet, böyle çok iyi.”

“Seni seviyorum.”

“Ben seni daha çok seviyorum.”

Yirminci Bölüm

Artık o ve Megan birbirlerine “s” ile başlayan sözcükleri söylemiş resmi bir çift olduklarına göre Pesh’in artık onunla görüşebilmek için izin almasına gerek kalmamıştı. Uyanık olduğu her dakikayı onunla ve Mason’la geçirmek istiyordu, Megan da hep birlikte olduklarından emindi. Megan bugün onu Patrick’in evinde, Megan’ın ailesinin erkekleriyle kanepede otururken bulmuştu. Tıpkı onların evinde olduğu gibi, ailenin kadınları mutfakta, pazar öğle yemeği için hazırlıkları tamamlıyorlardı.

Becky oturma odasına gelip de sofraya geçilebileceğini söyler söylemez, yemek odasına doğru bir akın başladı. Pesh arkalarında, sanki Megan onun kalabalıktaki cankurttan halatıymış gibi onu arıyordu.

“Aidan’la Emma nerede? Hiç geç kalmazlardı,” dedi Angie, masaya büyük bir tabak koyarken.

Liz omuzlarını silkti. “Aramadılar. Biz başlayalım, onlar de gelince bize katılırlar.”

John bir sandalye çekti. “Güzel. Açlıktan ölüyorum.”

Becky gözlerini devirdi. “Sen hep açsın zaten. Percy’yle sen bütün evi yiyeceksiniz.” Herkes büyük maun masa etrafında yerini alırken Pesh geride durdu. Fitzgeraldların misafirperverliğine rağmen kendini bir yabancı gibi hissetmekten alamıyordu. Megan elinde bir tabak dolusu jambonla geldi. Tabağı masaya bıraktıktan sonra gözleri onu aradı. Bulduğunda da Pesh’in her seferinde içini sıcacık yapan gülümsemesiyle bakıp parmağıyla onu çağırırdı.

Megan’a doğru yürürken Mason koşarak ona geldi. “Kucağına al beni, Esh,” dedi ellerini yukarı doğru uzatıp. Pesh onu havaya kaldırırken gülümsedi.

“Aç mısın?” diye sordu Pesh.

“Hı hı.”

Megan, “Benimle mi oturacaksın, Pesh’le mi?” diye sordu.

“Esh,” dedi Mason.

“Senin için uygun mu?” diye sordu Megan.

“Gayet iyiyiz biz böyle.”

Megan ona oturmasını işaret etti. Onlar otururken Aidan da kucağında Noah’la kapıda belirdi. “Kusura bakmayın, geciktik.”

Megan Noah’ı Aidan’dan alırken, “Emma nerede?” diye sordu.

Aidan yüzünü buruşturup “Kendini iyi hissetmiyor. Bu hamilelikte üçüncü trimester bulantıları yaşıyor. Onunla evde kalmak istedim, ama gelip bu güzel yemekleri yemem konusunda ısrar etti.”

“Zavallı kadın. Giderken sana bir tabak hazırlarız, ona da götürürsün,” dedi Megan.

Aidan gülümsedi. “Teşekkürler. Eğer yiyebilirse minnettar kalacağına eminim.”

Patrick çatalını kadehine dokundurdu. “Herkes geldi mi?”

Herkes koro halinde, “Evet,” dedi.

“Güzel. O zaman şükredelim.”

Pesh de diğerlerinin yaptığını yapıp başını önüne eğdi. Patrick duayı bitirince de yemekler servis edilmeye başlandı. Kendi ailesinin yaptıklarından oldukça farklıydı, ama yine de Megan’ın ailesiyle olmaktan büyük keyif alıyordu. Mason tabağındakileri yiyip bitirince Megan, Aidan’ın rahatça yiyebilmesi için Noah’ı aldı.

“Berbat durumdasın,” dedi Megan, Noah’ın havuç ve mısır kaplı yüzüne bakıp. Noah’ın yanıtıysa ona gülümsemek oldu. “Üzgünüm, beyefendi, ama o sevimli sırtış bana sökmez.”

Aidan, “Çok inatçı,” dedi.

“İnatçı bir Fitzgerald mı? Hiç duymadım öyle bir şey,” dedi Becky masanın diğer tarafından.

Aidan başını iki yana salladı. “Ben ciddiyim. Benim ya da Em’in yedirmesini istemiyor, onun için her yeri yemek oluyor.”

“Tıpkı babası,” diye dalga geçti Angie. Aidan ona bir bakış atınca da, “Sen de aynıydın. Her yemekten sonra annemin seni neredeyse hortumla yıkaması gerekiyordu,” dedi.

Aidan homurdandı. “Em’e bundan bahsetme. Zaten daha şimdiden Noah’ın inatçılığını bana bağlamış durumda.”

Megan gülümsedi. “Dua edelim ki diğer bebek huyunu Emma’dan alsın.”

“Sanki o inatçı değilmiş gibi,” dedi Aidan.

“Senden daha az,” diye cevap verdi Megan.

Dudaklarını birbirine bastırıp sözcüklerini seçmeye çalıştı. “Haklı olabilirsin,” dedi gülümseyerek.

Herkes yemeğini bitirdikten sonra, çocuklar oturma odasına giderken yetişkinler de masada kalıp sohbet etmeye başladı. Mason da Noah da büyük çocuklarla gitmek istedi. “Megan, Percy’ye, “Onlara göz kulak olur musun?” diye sordu.

“Tabii,” diye cevap verdi.

“Sana borçluyum, Perce,” dedi Aidan, Percy çocukları ellerinden tutup götürürken.

Pesh elini Megan’ın sandalyesinin arkasına dayayıp masadaki sohbetin tadını çıkarmaya başladı. Arada sırada Aidan’ın ablalarından biri ona da bir şey sorup fikrini alıyordu. Tabiatı gereği sessiz biriydi ve böyle hararetli sohbetlerde daha da sessizleşiyordu. Gerçekten de onlara ayak uydurmak istiyorsa, daha çok konuşması gerektiğini biliyordu.

Konuşmaları oturma odasından gelen çığlık ve onu takip eden ağlamayla bölündü. Aidan hızla yerinden fırladı, Megan da hemen arkasındaydı. Mason koşarak yemek odasına geldi. “Ne oldu?” diye sordu Pesh.

“Noah acıdı.”

Aidan kucagında Noah ile yemek odasına geri döndü. “Bir şeyi yok. Düşmüş sadece.” Noah’ın elini alıp, “Baba uf olan yeri öpsün, geçsin, tamam mı?” dedi.

Noah burnunu çekti ve başını salladı. Aidan onun elini öpünce Noah bir bacağına kaldırdı. Aidan gülümsedi. “Peki.” Eğilip Noah’ın bacağına öptükten sonra, “Babanın oğlu musun sen?” diye sordu.

“Hı hı.”

Angie güldü. “Emma burada değilken böyle şeyler yapman hiç adil değil.”

Diğerleri kakhaha atarken Pesh de Mason’a baktı. Yüzünde şaşkın bir ifadeyle Aidan ile Noah’a bakıyordu. Az sonra yapacağı şeyi milyon yıl düşünse tahmin edemezdi. Mason kucagina geldi ve başını Pesh’in göğsüne dayadı. “Esh, Mace’in babası. Mace babasının oğlu.”

Yemek odasındaki herkes sustu. Pesh başını bile kaldırmadan herkesin gözlerinin üzerlerinde olduğunu biliyordu. Bu çocuğunun ona ne kadar bir büyük bir mutluluk kattığını asla inkâr edemezdi. “Evet, sen babanın oğlusun.”

Boğazı düğüm düğüm oldu, başını çevirip Megan’a baktı. Megan gözleri ve ağzı açık şekilde, bu manzara gerçek mi diye düşünerek birkaç kez gözlerini kırptırdı. Sonra hiçbir şey demeden yerinden kalktı ve odadan kaçarcasına çıktı. Pesh birkaç saniye ne yapacağına karar veremeden bakakaldı. Öne eğilip Mason’ın kulağına fısıltıyla, “İnip diğerleriyle oynar mısın? Benim annene bakmam lazım,” dedi.

Mason başını sallayınca Pesh onu yavaşça yere oturttu.

Mason hızla yemek odasından çıkarken Pesh de diğerlerine baktı. “Affedersiniz,” deyip sandalyesinden kalktı. Koridora çıktı. Onu aramasına gerek kalmadı. Kapısı kapalı olan tek yatak odasıındaydı. Hafifçe kapıya vurdu. Cevap vermeyince de kapıyı açtı.

Onu elleri yüzünde, yatağın ucunda otururken buldu. Ona doğru gidip yanına oturdu. Tedirginlikle elini onun sırtına götürdü. “Mason’a karşı açık olup ona babası olmadığı-mı söylemediğim için özür dilerim. Çok mutlu görünüyordu ve onu incitmek istemedim.”

Megan dirsekleri dizlerinde, yavaşça başını çevirip ona baktı. Yanaklarından yaşlar süzülüyordu. “Sana kızgın olduğumu mu düşünüyorsun?” Pesh başını salladı. Megan hıçkırarak ağlamaya devam etti. “Ahi Pesh, bazen çok saf oluyorsun!”

Bu cümle karşısında şaşkınlıkla başını geri çekti. “Anlayamadım?”

“Seni daha fazla sevemeyeceğimi düşündüğüm bir anda, kalkıp böyle bir şey yapıyorsun.” Daha Pesh’in bu cümleleri anlamasına fırsat kalmadan, Megan kendini onun üzerine atıp yanaklarından ve dudaklarından öpmeye başladı. Pesh’in kucığına oturdu ve ellerini onun boynuna doladı. “Mason’ı gerçekten seviyorsun, değil mi?”

“Tabii ki seviyorum.”

“Kendini gerçekten onun babası olarak görebiliyor musun?”

“Evet, görebiliyorum. Ama...”

Onu bir öpücükle susturdu. Çaresizlikle dolu bir öpücüktü bu. Pesh kollarını onun beline dolayıp kendine doğru çekti. Tam öpüşmelerini derinleştirecekti ki Megan kendini geri çekti. “Beni de seviyorsun, değil mi?”

“Bundan şüphelen bile olmasın.”

“Bana eş olacak kadar mı seviyorsun beni?”

Bu soru üzerine Pesh bir an nefes alamadı. Karnına tekme yemiş gibi oldu. “Evet, hep.”

Megan başını ona doğru eğdi ve gülümsedi. “O zaman evlen benimle.”

“Anlayamadım?”

Megan dudaklarını onunkilere götürüp ağzının içine doğru mırıldandı. “Evlen benimle. Karın olayım.”

Pesh o an oturuyor olduğu için şükretti, çünkü ayakta olsaydı bayılabilirdi. Bir an doğru mu işitti yoksa aklını mı kaçırdı diye de şüphe etti. Megan ona evlenme mi teklif etmişti? Elbette halüsinasyon görüyordu.

“Sen az önce bana evlenme mi teklif ettin?” diye sordu.

Megan kıkırdayarak başını salladı. “Keşke şu an yüzünü görebilseydin. Bunu hakaret sayabilirim.”

“Özür dilerim. Sadece beni çok şaşırttın.”

Megan onun yüzünü elleriyle tuttu. “Yüzüğüm olmadığı ve yere diz çökmediğim için üzgünüm,” dedi şakayla.

Pesh ellerini onunkilerin üzerine götürdü. “Sen ciddi misin gerçekten?”

“Evet, ciddiylim.”

Pesh başını eğip onun ellerini öptü. “Seni çok seviyo-

rum Megan ve karım olman hayatta en çok istediğim şey.”

“O zaman bu bir evet mi?”

“Sadece ne dediğinin farkında olduğunu bilmek istiyorum. Bir dakika önce yemek odasında ailenle yemek yiyip gülüyorsun, bir dakika sonra ağlayarak bana evlenme teklif ediyorsun. Seni tanıdığımdan beri evlenmek için ne kadar genç olduğundan bahsedip durduğunu da unutmadım.”

Megan dudaklarını büktü. “Bir kız senin fikrini değiştiremez mi?”

“Elbette değiştirebilir, ama ben sadece istediğinin gerçekten bu olduğundan emin olmak istiyorum.”

Megan’ın mavi gözleri gözyaşlarıyla ıslıl ıslıldı. “Sen benim bir erkekten isteyebileceğim her şeysin. Beni seviyorsun, benimle ilgileniyorsun, benim için en iyisini istiyorsun. Bu bile seninle evlenmek istemem için yeterli bir sebepken, bir de oğlumu seviyorsun, onunla ilgileniyor ve onun için en iyisini istiyorsun. Birini seni sevdiğim kadar sevebileceğimi hiç sanmıyordum. Senden başka birinin karısı olduğumu düşünemiyorum.” Burnunu çekti. “O kadar uzun süre aptallık etmişim ki. Benim gibi birinin gerçekte senin gibi birini hak edebileceğine hiç inanmadım. Ama sen hiç pes etmedin. Eğer imkânım olursa hayatımın geri kalanını seni mutlu etmeye adanmak istiyorum.”

Pesh kalp atışlarının hızına engel olamıyordu. Şu an kalp nabzının ve kan basıncının ölçülemeyecek değerlerde olduğundan emindi. Megan’ın yanaklarını tuttu. “Dünya üzerinde evlenmemiz kadar beni mutlu edecek başka bir şey yok.”

“O zaman nişanlı mıyız artık?”

“Evet, öyleyiz.” Megan’ın yüzünde bir gülümseme belirince Pesh başını iki yana salladı. “Ama resmi olarak değil. Parmağına o pırlantayı takana kadar olmaz.”

“Ama sana söz vermiş olduğumu ve evleneceğimizi bilmek için ona ihtiyacım yok.”

“Belki senin yok, ama benim var.”

Megan gözlerini devirdi. “Pekâlâ, pekâlâ. Bana pırlanta yüzük almana izin veriyorum. Kocaman bir tane olsun, tamam mı?”

Pesh kahkaha attı. “Bir servet harcayacağıma söz veriyorum.”

“Tenekeden bile olsa senin yüzüğünü memnuniyetle takacağımı biliyorsun.”

“Biliyorum. Ama müstakbel güzel karımı şımartmak istiyorum.”

Megan gülümsedi. “Tamam. Seninle tartışmayacağım.” Pesh dudaklarını onunkilere götürdü. Öpüşürlerken Pesh bu kadar şanslı olduğuna inanamıyordu. Megan onundu, hayatının geri kalanında da onun olacaktı. Megan dilini onunkine değdirmeye başlayınca Pesh onun ağzının içine doğru inledi. Patrick’in evinde onun tüm ailesiyle birlikte olduklarını düşününce, yapacağı son şeyin onu sırtüstü çevirip üzerine çıkmak olduğunu biliyordu. Ama umurunda değildi. Onun içine girmek istiyordu. Sonunda onun kalbine, aklına ve ruhuna girmeyi başarmış, bunu kusursuzlaştırmak için de bir kez daha onun içinde olmak istiyordu.

Megan onu geri itince Pesh kaşlarını kaldırdı. “Mmm, sanırım müstakbel karım kendini aşıyor. Genelde gerdek evlendikten sonra olur, nişandan sonra değil,” diye dalga geçti.

“Sanırım geçtiğimiz birkaç ay içinde yeterince gerdeğe girdik, onun için bir önemi yok.”

“Sanırım haklısın.”

Megan onun sertleşen penisine sürtünürken, “Zihninde gerdeğe giren sadece ben değilmişim belli ki,” dedi.

“Onun da kendine ait bir akli olduğunu bilmen gerek.”

Megan ona güldü. “Sanırım şu an ikimiz de aynı akla sahibiz.”

Kendini ona sürtmeye devam ederken Pesh’in elleri onun göğüslerine gitti. Bluzunun üzerinden onları okşamaya başladı. Kapının açılma sesiyle Pesh kendini çekmeye çalıştı, ama zamanında hareket edemedi.

Aidan’ın “Bu ne yahu!” diyen sesi duyuldu kapıdan. Megan hemen Pesh’in kucağından indi, ikisi de doğrulup üstlerini başlarını düzeltmeye başladılar.

Aidan, yüzünde acıklı bir ifadeyle, “Ciddi misiniz siz? Burası benim eski odam!” dedi.

Pesh güldü. “Kusura bakma, insan bir kez bu yola girince kendini tutamıyor, en iyi sen bilirsin.”

Megan şakayla karışık onun koluna vurdu. “Öyle olmalı aslında.”

Aidan elini kaldırıp, “Açıkçası, ne olduğunu bilmeyi hiç istemiyorum. Megan iyi mi diye bakmaya geldim. Bir dahaki sefere başka birini gönderirim, aksi takdirde gördük-

lerimi unutmam için hafızamı sildirmem filan gerekecek.”

“Ha ha, çok komik,” diye homurdandı Megan, ardından da yataktan kalktı.

“Sadece kutlama yapıyorduk,” dedi Pesh.

Aidan gözlerini sımsıkı kapadı. “Ne kutladığınızı bilmek de istemiyorum.”

“Nişanımızı, sapık,” diye cevap verdi Megan.

Aidan’ın mavi gözleri fal taşı gibi açıldı. “Tanrım, siz nişanlandınız mı?”

Pesh yataktan kalkıp Megan’ın elini tutarken gülümseyordu. “Evet, nişanlandık. Yani, aslında babasına gidip ondan izin istemeliyim. Bir de yüzüğü yok.”

Aidan şaşkınlıkla başını iki yana sallarken “Bu... vay canına. İkiniz adına da çok sevindim,” dedi.

“Teşekkür ederim. Şu konuda ciddiym, sen ve Emma olmasaydınız, Megan’la asla tanışamazdım,” dedi Pesh.

Aidan elini Pesh’in sırtına götürürken gülümsedi. “Rica ederim, dostum. Sonunda birbiriniz için ne kadar uygun olduğunuzu anlamanıza sevindim.” Kapıya doğru ilerlerken döndü. “Haydi, gidip diğerlerine de söyleyelim. Bunu kutlamak gerek, ama sizin yaptığınız gibi değil.”

Megan başını iki yana salladı. “Henüz kimseye söylemeyecektik.”

Pesh başını salladı. “Yüzüğü bile yok.”

Aidan homurdandı. “Gerçekten de içeridekilerin senin yüzüğünün olmayışını umursayacağını mı sanıyorsun?”

“Bu işi kuralına uygun yapmak istiyoruz,” diye cevap verdi Pesh.

Aidan pes edip ellerini kaldırdı. “Pekâlâ, sizinle daha fazla tartışmayacağım. Ama bu işin kuralı filan yok. Em’le bana bir baksanıza. Sonuçta işi akışına bırakmak ve tahmin bile edemeyeceğiniz kadar güzel anların tadını çıkarmak en iyisi.”

Sonra da dönüp odadan çıktı. Pesh, Aidan’ın dediklerini düşünen Megan’a döndü. “Haydi, içeridekiler birini daha göndermeden gidelim,” dedi Megan.

Pesh gülümseyerek onu elinden tutup koridora çıkardı. Yemek odasına döndüklerinde herkes meraklı gözlerle onlara bakıyordu. Pesh bunu yapmaması gerektiğini bildiği halde bir anda ağzından çıktı. “Nişanlandık!”

Megan’ın sinirleneceğini düşünecek zaman bulamadı kendine. Odada tebrikler havada uçuşmaya başladı ve Megan’ın teyzeleri ona sarılıp onu öptü. Megan’ın babası Paul karşısına dikildiğinde Pesh karnına tekme yemiş gibi oldu. “Bay McKenzie, özür dilerim. Size ve eşinize olan saygımdan, önce size gelip Megan’la evlenmek için izin isteyecektim. Çok üzgünüm.”

Paul başını iki yana salladı ve gülümsedi. “Lütfen özür dileme. Ben onun senin gibi harika bir eş ve Mason için harika bir baba bulmasından çok mutluyum.”

“Size yemin ederim, öyle olacağım.”

Şampanya olmadığından kutlama için kadehlere şarap dolduruldu. Patrick masanın başından kadehini kaldırdı. “Torunuma ve iyi doktora... size bir İrlandalı gibi evlilik tebriki yapacağım. Tanrı sizinle olsun ve sizi kutsasın.

Çocuklarınızın çocuklarını görün. Talihsizlikleri yönünden fakir, mutluluklar yönünden zengin olun. Bugünden itibaren mutluluktan başka bir şey bilmeyin.” Gülümsedi. “Megan ve Pesh’e.”

Diğerleri de kadehlerini kaldırdı. Pesh zengin aromalı şarabı tattıktan sonra eğilip Megan’ı öptü. ıslıkları ve teza-hüratları umursamadı bile, çünkü o kadar mutluydu ki...

Yirmi Birinci Bölüm

Işıklandırılmış otel aynasının önünde duran Megan yansımasına baktı. Pesh'in annesi, kız kardeşi ve teyzeleri bir saat önce süite adım attıklarından beri bu yalnız kaldığı ilk andı. Hindu nişan partisini kabul ettiğinde neler yaşayacağını hiç bilmiyordu. Bunun sadece aile ve arkadaşları bir araya toplamak için iyi bir yol olduğunu düşünmüştü. Ama Pesh'in ailesinde mütevazı diye bir şey olmadığını bilmiyordu. Onun sorulmadan, Atlanta'daki Ritz Carlton'ın Plaza balo salonu tutulmuştu. Kapıdan içeri baktığında, salonun adeta bir Bollywood filminden fırlamış olduğunu gördü.

Pesh'i mutlu etmek için tam bir Hintli gelin gibi giymiş, Lavani ve Shveta'yla *sari* alışverişine bile çıkmıştı. Bu kıyafetin bu kadar karmaşık olabileceğini tahmin etmemiştir. Şimdi aynada kendine bakarken, parlak taş ve boncuklarla süslü, koyu mor ve altın rengi *sari*yle gözleri kamaştı. Bu kıyafet, Miss America'nın köylü kıyafetini bile gölgede bırakırdı. Üst kısmı kolsuzdu ve göğsün hemen altında bitiyordu. Ön kısım düz satendendi, arka kısım boncuk ve taş-

larla süslüydü. Beli taşlarla süslü çok özel bir ipekli kumaştan yapılmış eteği hemen göbek deliğinin altından başlıyor, yere kadar iniyordu. *Sarının* kullanımı gereği, göbeği açıkta kalacaktı. Şükür ki bir omzundan oraya doğru dökülecek şekilde işlemeli bir kumaş parçası iniyordu.

Pesh'in teyzelerinden biri onun makyajını yaptıktan sonra, Lavani ve Shveta da saçını yaptı. Uzun saçları geriye doğru tarandı ve geniş dalgalar halinde bir tarafta toplandı. Tek eksik olan, Pesh'in ailesinin takmasını önerdiği mücevherdi. Belli ki bunların hepsi aile yadigârıydı ve banka kasasında saklanıyordu. Daha kolye ve küpeler gelecek olmasına rağmen, kolları çoktan Lavani ve Shveta'nın taktığı bileziklerle ağırlaşmıştı.

Hazırlık bittiğinde ikisinin de gözleri yaşlıydı. “Gerçekten de nefes kesici görünüyorsun canım,” dedi Lavani.

Megan gülümsedi. “Teşekkür ederim. Bu geceyi hazırladığınız için çok teşekkür ederim.”

Lavani elini onun yanağına götürdü. “Senin ve Alpesh'in mutlu yıllarını görmek için sabırsızlanıyorum. Onu bu kadar mutlu ettiğin için sana minnettarım. Gözlerindeki ışıltıyı görmeyeli o kadar uzun zaman olmuştu ki. Ama sen onun hayatına girince o ışık geri geldi.”

Lavani'nin sözleri üzerine Megan gözlerinin yanmaya başladığını hissetti. “Teşekkür ederim,” diye mırıldandı. Ağlamadan konuşabileceğine karar verdiğinde de Pesh'in kültüründe bir saygı ifadesi olarak, dua ediyormuş gibi ellerini birleştirdi ve ardından başını eğdi. “Bilmenizi isterim ki, Pesh'ten önce ben

de karanlıktaydım. O da benim ışığım. Hayatımın geri kalanını onu mutlu etmeye adayacağıma temin ederim sizi. Size büyütüp yetiştirdiğiniz bu adam için minnettarım.”

Lavani’nin koyu kahverengi gözleri yaşlarla doldu ve gözlerini silmek için mendilini çıkardı. “Teşekkür ederim, canım.”

Shveta banyoya girdi ve yüzünde kocaman bir gülümseme oluştu. “Pesh burada.”

Megan eteğinin uçlarını toplayıp banyodan yatak odasına geçti. Onu gördüğünde kalbi duracak gibi oldu. Onu hiç *Kurta-Pajama* dedikleri şeyle görmemişti. Aslında dizlere kadar uzanan bir tür gömlekti bu. Altında da geniş, pamuklu pantolon vardı. Ama üst kısmı onunki gibiydi. Altın rengiydi ve değerli taşlarla, boncuklarla süslenmişti. Değerini düşünmek bile istemedi.

Sonra Pesh’in gözlerine baktığında onun yakıcı bakışlarıyla ürperdi. “Tam bir kusursuzluk örneğisin,” dedi.

Hafifçe dönünce *sarinin* kumaşları da onunla döndü. “Beğendin mi?”

Pesh gülümsedi. “Bayıldım.”

Megan kahkaha attı. “Kendimi fotomodel gibi hissediyorum. Sanki İrlandalı bir kızı *sariye* sokabilirsin, ama o kızdan İrlandalı ruhunu asla alamazsın gibi bir durum.”

“Benim için hiçbir farkı olmazdı,” dedi nazik bir ses tonuyla.

“Teşekkür ederim.”

Megan onun elindeki iki kadife kutuya baktı. “Ooo, hediyelere bakayım.”

Pesh kakhaha attı ve kutulardan birini masanın üzerine koyup açtı. Işıldayan iki küpeyi görünce Megan'ın ağzı açık kaldı. Kalın bir gövdesi vardı, oradan aşağı doğru sarkan işlemeli kısımsa omuzlarına kadar dökülecekti. Altın kaplamaydı, ama bütün değerli taşlar *sariyle* uyumlu olacak şekilde ametist ve elması.

"Annen ve Shveta bu yüzden mi mor *sari* almam konusunda ısrar etti?" diye sordu.

Pesh başını salladı.

"Bu küpeler nefes kesici," diye mırıldandı.

"Kolyeyi görene kadar bekle," diye cevap verdi Pesh gülümseyerek.

Megan titreyen elleriyle küpeyi almak için uzandı. Hemen klipsini açıp kulağına taktı. Çok ağır olup kulaklarını aşağı doğru çekmiş olsalar da yine de Pesh'e gülümsedi. "Teşekkür ederim."

"Rica ederim, aşkım."

Pesh diğer kutuyu aldı. Işıқта elmaslar ve ametistler ıslıl ıslıl parlayınca Megan'ın gözleri yuvalarından fırladı. Pesh kolyeyi alıp klipsini açtı. Megan'ın arkasına geçti ve kolyeyi boynundan geçirdi. Megan da ona bu kadar yakın olmanın mutluluğuyla gözlerini kapadı.

"Oldu. Artık hazırsın."

Megan ona doğru dönüp dudaklarını onunkilere götürdü. "Seni seviyorum."

Pesh başparmağıyla hafifçe onun yanağını okşadı. "Ben de seni seviyorum."

Yatak odasının kapısından onlara bakıp cık cıkladı. "Al-

pesh, onu hırpalamayı bırak yoksa makyajını bozacaksın!”

Pesh güldü. “Onu hırpaladığımı hiç sanmıyorum.”

Lavani boş ver dercesine elini savurdu. “Haydi artık. Aşağı inme vakti.”

Pesh ona kolunu uzattıktan sonra Megan onun koluna girdi. “Gerilme,” diye mırıldandı Pesh onun kulağına.

“Gerilmiyorum,” diye yalan söyledi Megan.

“Megan, ne zaman gergin olduğunu anlayacak kadar iyi tanıyorum seni. Altdudağını yemeye başladın.”

“Özür dilerim,” dedi asansöre binerlerken.

Pesh’in akrabalarının her yerde olduğunu düşününce gerginliğini kendine saklamaya karar verdi. İsteddiği en son şey onların önünde yanlış bir şey yapmaktı. Kapılar açıldığında gerginliğini yatıştırmak için birkaç derin nefes aldı.

İçeri nasıl girmeleri gerektiğine dair de cafcacılı bir usul vardı. İçeri anne ve babasıyla girip her şeyi berbat etmek istemedi. Bir düğün daveti gibi, o ve Pesh odanın başındaki bir masada oturuyordu. Elbette kendini taht gibi görünen altın varaklı sandalyelere hazırlamamıştı.

Herkes yerine geçtikten sonra Pesh’in babası konuşmak için ayağa kalktı. “Bu akşam bizlerle olduğunuz için minnettarız. Megan’ın ailesi ve arkadaşlarıyla birlikte, oğlumuzun birtakım arkadaşlarının da bizim kültürümüze aşina olmadığını biliyoruz. Size süreci biraz aktarmaya çalışacağım.”

Önlerindeki masada, Hawaii’de görebileceğiniz türden iki dizi çiçek vardı. Beyaz, altın rengi ve mordan oluşuyorlardı. Çiçek dizileri siyah yüzük kutularının üzerine çapraz

duracak şekilde yerleştirilmişti. Pesh'in anlattıklarından, gelecekteki birliklerini temsilen yüzükleri birbirlerine vereceklerini biliyordu. Bu, bir nişan partisi için ona çok fazla gelmişti, çünkü adeta düğün gibiydi.

Pesh onun kulağına, "Gösteri zamanı," diye fısıldadı ve yerinden kalktı. Megan da hemen kalktı. Pesh çiçek dizilerinden birini alıp Megan'ın boynundan geçirdi. Saçlarını da çiçeklerin üzerine dökülecek şekilde düzeltti. Ardından o boyla zor da olsa, Megan da aynı şeyi yaptı.

Ardından Pesh platinyum yüzüklerden birini alıp Megan'ın titreyen parmağına taktı. "Seni çok seviyorum, Megan. Dünya üzerinde seni sevdiğim kadar sevebileceğim başka bir kadın yok," diye fısıldadı kulağına.

"Ben de seni çok seviyorum." Ardından yüzüğü onun parmağına geçirdi. Bu işlem bitince salonda alkışlar koptu ve Pesh onu öpmek için kendine çekti.

"Şimdi ne yapıyoruz?" diye sordu Pesh.

Pesh gülümsedi. "Dans ediyoruz."

Megan tuttuğu nefesi bırakıp Pesh'in uzattığı eli tutarak dans pistine geçti. DJ daha önce hiç duymadığı bir şarkıyı çalmaya başladı.

"Düğünle ilgili ne düşünüyorsun?" diye sordu Pesh.

"Küçük bir şey."

Pesh kaşlarını kaldırdı. "Gerçekten mi? Ben mümkün olan her şeyi istersin gibi düşünmüştüm."

Megan başını iki yana salladı. "En yakın arkadaşlarımız ve ailelerimizle, basit bir şey istiyorum. Mutlu olmak

için gösterişli bir şeye ihtiyacım yok.”

Pesh gülümsedi. “Benim ailemde ‘basit’ diye bir şeyin olmadığını anlamışsındır.”

Megan kahkaha attı. “Bunu kabul etmek zorundalar.”

“Kaçıp Hawaii’de bir mağarada evlenebiliriz,” diye önerdi Pesh.

“Bu da olası bir fikir, ama ben ailenin tek kızı olduğum için içlerinde kendilerinin olmadığı bir plan yaparsam beni öldürürler.”

Pesh’in yüz ifadesi ciddileşti. “Daha fazla beklemek istemiyorum.”

“Sana katılıyorum. Önümüzdeki iki ay içinde evlenmek istiyorum.”

Pesh gülümsedi. “Güzel. Bunu duyduğuma sevindim.”

Megan büyükbabasının hanım arkadaşıyla dans ettiğini görünce aklına bir fikir geldi. Büyükbabamın gül bahçesinde evlenmeye ne dersin?”

“Güzel olabilir, ama yeterince alan var mı?”

“Sadece aileler ve yakın arkadaşlar, unuttun mu?” dedi.

“Olabilir.”

“Sevdin mi bu fikri?”

“Sevdim.” Göz kırparak, “Bana Patrick’in evinde evlenme teklif ettiğini düşünürsek, mantıklı,” dedi.

Megan gülümsedi. “Doğru. Mantıklı.”

“Sence iki ay içinde halledebilir miyiz?”

“Halledemememiz için bir sebep göremiyorum.”

Pesh onu öptü ve Megan dans pistinin ortasındaki sı-

caklığa rağmen ürperdi. “Karım olman için sabırsızlanıyorum,” diye mırıldandı dudaklarına doğru.

“Ben de senin gibi dürüst bir adamın karısı olmak için sabırsızlanıyorum.”

Pesh başını geri atıp güldü. “Bunu ancak sen söylerdin.”

“Hey, doğruya doğru.”

Şarkı bitti ve Pesh onu masaya götürdü. Pesh’in ailesinin tebrikleri bittikten sonra akşam yemeği servis edildi. Megan gözünün önünden geçen yemeklere inanamadı. Kaç tabak lezzetli Hint yemeği sunulduğunu sayamadı. Tatlılara geldiğinde çoktan doymuştu ve daha fazla yiyemedi. Pesh de tatlıyı geri çevirince, “Haydi, davetlilerin arasına gidelim,” dedi.

“Bana uyar,” dedi ve sandalyesinden kalktı.

Masaların arasından yürüyerek aileleriyle ve arkadaşlarıyla sohbet ettiler. Megan Pesh’in hatırlayamayacağı kadar çok akrabasıyla tanıştı. Anne ve babası, teyzeleri ve enişte-leriyle dolu Fitzgerald’lar masasına geldiklerinde Pesh, Aidan’la Emma’nın karşısına oturunca Megan heyecanlandı.

Bir süre konuştuktan sonra Emma, Aidan’a döndü. “Sence Noah iyi midir?”

Aidan gülümsedi. “Eminim ki iyidir, bebeğim. Bakıcı çok donanımlı görünüyordu.”

Emma başını sallasa da Megan yüz ifadesinden bundan emin olmadığını anlayabiliyordu. Mason da Noah da ilk kez aile dışında biriyle, otelin üst katındaki odalardan birindeydi. Megan da Emma’nın tedirginliğini kısmen paylaşıyordu,

ama o süitten çıkarken Mason'ın tuttukları bakıcıyla gayet iyi anlaştığını görmüştü.

Emma sandalyesinden kalkıp, "Ben gidip bakabilirim. Uyudu mu diye sadece," dedi.

Aidan başını iki yana salladı ve yerinden kalktı. "Senin çok ayakta kalmaman gerek. Evden çıkarken kendini pek iyi hissetmediğini söyledin."

Emma onu öldürecek gibi baktı. "Bunu Pesh'le Megan'ın önünde söylediğin için çok teşekkür ederim."

Aidan utangaç bir gülümsemeyle baktı. "Kusura bakmayın çocuklar. Umarım Emma'nın hamileyken kendini çok iyi hissetmiyor olması muhteşem partinizi mahvetmemiştir."

Pesh başını iki yana sallarken Megan kahkaha attı. "Emma, eğer yukarı çıkıp uzanmak istiyorsan buna alınmayız. Beklenen doğum tarihi yaklaştığında hamileliğin ne kadar zor olduğunu iyi bilirim," dedi Megan.

"Hayır, ben iyiyim. Kalmak istiyorum," diye cevap verdi Emma. Aidan ona oturmasını işaret edince başını iki yana salladı. "Tuvalete gitmem gerek."

"Benim gidip Noah'a bakmamı ister misin?"

Emma içini çekti. "Bence iyidir, yoksa bakıcı bana mesaj atardı. Sadece aşırı korumacı davranıyorum."

Aidan onu öptü. "Seni seviyorum, sevgilim."

Emma ona gülümsedi. "Ben de seni seviyorum."

Kalabalığın arasından tuvalete doğru ilerlerken Aidan Pesh'e işle ilgili bir hikâye anlatıp onu kahkahalara boğdu.

Emma döndüğünde yerine oturmadı. Onun yerine sandalyenin arkasında bir ileri bir geri yürümeye başladı.

“Aidan,” dedi zorlanan bir sesle. Megan birkaç dakika önce tuvalete giderken Emma’nın ne kadar solgun görüldüğünü fark etmişti.

Parmağını havaya kaldırdı. “Bir saniye, bebeğim. Pesh’e şu hikâyeyi anlatmam lazım.”

“Ama suyum...”

Aidan gözlerini Pesh’ten ayırmadan bardağını uzattı. “Al benimkini.”

Eğer durum ciddi olmasaydı Megan az kalsın kahkaha atacaktı. Pesh öne eğildi. “Ee, Aidan, sanırım...”

Aidan sözünü bitiremedi bile. Onun yerine Aidan’ın yüzüne bir bardak su sıçradı. Emma’ya söylenerek yerinden kalktı. “Bu da ne böyle, Em?”

“Suyum. Geldi.” Dişlerini sıkıyordu.

“Ah, kahretsin,” diye cevap verdi. Peçetesini sandalyeye atıp elini kaldırdı. “Tamam, bir şey yok. Panik olma. Hastaneye uzak değiliz...”

“Yirmi dakika kadar,” dedi Emma.

Aidan ellerini onun omuzlarına götürdü. “İyi olacaksın, bebeğim. Söz veriyorum.”

Emma sözcüklerini seçerken birkaç derin nefes alıp verdi. Sonra yüzündeki kasvetli ifade gitti. “Tamam.”

Aidan, Pesh ve Megan’a bakıp güldü. “Partinizi bölmek istemem, ama görünen o ki Caroline bebek bu akşam tüm ilgiyi üzerine çekmek isteyen bir ilgi manyağı.”

Megan yerinden kalktı. “Hiç merak etme. Bir hafta geciktiği için onu bu geceyi çalmakla hayatta suçlayamam.”

“Bizim yapabileceğimiz bir şey var mı?” diye sordu Pesh.

Aidan başını iki yana sallarken Emma, “Noah’a bakmanız yeterli.”

Angie sandalyesinden kalktı. “Ben hemen gidip bakıyorum.”

Emma gülümsedi. “Teşekkürler.”

Aidan elini cebine attı. Anahtarları çıkarıp Pesh’e verdi. “Ben buraya işten geldiğim için Em’le ayrı arabalarda geldik. Noah’ı bu akşam kim alacaksa, yarın onu hastaneye getirmek için bizim cipe ihtiyacı olacak.”

Pesh başını sallarken Megan da, “İyi düşündün. Annemde mi kalacak, yoksa Becky’de mi, emin değilim,” dedi. Emma’nın Noah’la ilgili net bir plan olmadığı için endişeli bakışları üzerine Megan, “Ona iyi bakacağız. Söz veriyorum,” dedi.

“Tamam,” dedi Emma gönülsüzce.

Aidan kolunu Emma’nın beline dolayıp, “Haydi, sevgilim. Gitmemiz gerek,” dedi.

Megan sırtında Pesh’in elini hissedince ona döndü. “Onlar için heyecanlı bir gece, ha?”

“Evet, öyle.”

“Seni bir kez daha dansa mı kaldırısam acaba?”

“Çok sevinirim.”

Hoparlörlerden bir Hint aşk şarkısı çalarken Megan

kollarını Pesh'in boynuna doladı. Pesh bu kez Savannah'taki gibi daha resmi şekilde dans etmek de istemedi. Onun yerine kollarını Megan'ın beline dolayıp onu kendine çekti. Megan gözlerini kapatıp başını onun göğsüne dayadı. Gömleğinin altından kalp atışlarını dinlemenin keyfine varıyordu.

Şarkı bittiğinde kıpırdamadılar. Bir sonrakini beklediler. Şükür ki yine yavaş bir şarkıydı. Şarkının ortasında birinin eteğinden çekiştirdiğini fark etti. Aşağı doğru baktığında Georgie'yi gördü. "Ne yapıyorsun, tatlım?" diye sordu.

Georgie konuşmadan önce etrafına baktı. "Annem kimseye söyleme dedi, ama otel odasına gitmen gerekiyormuş."

"Tamam. Ne için?"

Noah, Emma Yenge'yi isteyip ağılıyormuş ve onu bir tek sen sakinleştirebilirmişsin."

"Ah, anladım."

Pesh'e dönüp gülümsedi. "Özür dilemene bile gerek yok. Git bak bakalım, yardımın dokunacak mı?"

Uzanıp onu öptü. "Her an bu kadar büyüleyici olabildiğin için teşekkür ederim."

Pesh başparmağıyla onun yanağını okşadı. "Rica ederim, aşkım."

"Mümkün olduğunca çabuk döneceğim."

"Bekleyeceğim."

Georgie'nin elinden tutup dans pistinden indi ve balo salonundan çıktı. Asansörlerden birine binip altıncı kata çıktılar. Georgie'yi önden gönderdi. Georgie de koridorda ilerleyip bir odanın kapısını çaldı. Zaten Noah'ın hangi odada

olduğunu anlamak hiç zor değildi. Çılgıkları her yerden duyuluyordu. Becky kapıyı açar açmaz Megan'ı hemen içeri aldı. "Seni rahatsız etmemi istemediler, ama bir saattir onu sakinleştirmeye çalışıyoruz ve bir işe yaramıyor."

Bu sahne Megan'a çok komik gelmişti. Annesi, teyzeleri Julia ve Liz yatağın etrafında çember oluşturmışlardı. Noah ise mavi, ayaklı bir tulumla yatağın ortasında, yanaklarından yaşlar süzülerek ve yüzü ağlamaktan kıpkırmızı olmuş halde oturuyordu. "Ne oldu?" diye sordu Megan.

Herkes dönüp ona baktı. "Hiçbir şey. Her şey yolunda. Sen partine dön," dedi Angie, Noah'ın bağırmağının arasından.

"Ee, bence her şey yolunda değil. En azından o iyi değil."

Liz elleriyle yüzünü yelledi. "Emma otelden çıktığı an deliye dönmüş. Uykudan uyanıp anne diye ağlamaya başlamış. Zavallı bakıcı biraz uğraşmış, ama sonra onu sakinleştiremeyince bize haber verdi."

Megan, Noah'a baktı. "Zavallılık." Teyzelerini geçip onu kucığına aldı. Noah onunla çok zaman geçirmiş olduğundan, sevinçle onun kollarına atıldı ve Megan da ona sarıldı. "Hey dostum, ağlamayı kesmen lazım."

O kadar derin iç çekiyordu ki, hıçkırıklarından göğsü inip kalkıyordu. "Anne. Annemi istiyorum," dedi.

Megan ona sımsıkı sarıldı. "Biliyorum, tatlım. Ama annem şimdi hastanede, kız kardeşini almaya gitti."

Bu cevap onu tatmin etmemiş olacak ki tekrar çılgılık

atıp ağlamaya başladı. Megan ona gülümsedi. "Aşağıya, partiye inmek ister misin?" Noah düşünceli gözlerle ona baktı. "Pesh de aşağıda. Onu görmek ister misin?"

"Esh mi?"

Megan kahkaha attı. "Evet, aşağıda o."

"Esh'i görelim," dedi ve yürümek istediğini belli etmek için ayaklarını kıpırdatmaya başladı.

"Pekâlâ. Ben onu götürüyüm," dedi annesi, Noah'a uzanıp.

Noah çığlık atıp Megan'ın boynuna sarıldı. "Sanırım benimle kalsa daha iyi."

"Ama bu senin nişan törenin," diye karşı çıktı Julia.

"Evet ve son dört saattir gayet de keyif alıyorum bundan. Ona bakınca da bir şey olmayacak."

Kapıya doğru yürürken, "Mason iyi mi?" diye sordu.

Annesi başını salladı. "Şükür ki o koridorun sonundaki odada. Yoksa gecenin on birinde iki uykusuz çocukla uğraşırdık."

Megan gülerek koridorda yürümeye başladı. Kolyesi ve küpeleri Noah'ın ilgisini çekmişti. "Güzel, değil mi?" diye sordu asansöre binerlerken.

"Oo, gücel," dedi onun gibi söylemeye çalışarak.

Megan aşağı indiğinde Pesh masalarında oturmuş birkaç iş arkadaşıyla sohbet ediyordu. Noah onu görür görmez Pesh'e gitmek istedi. "Merhaba, ufaklık. Gerçekten ağlıyor muydun yoksa partiye inmek için mi yaptın bunu?"

Noah emziğinin arkasından Pesh'e gülümsedi, Pesh de

ona. “Bunu yapınca Aidan’a çok benziyor, değil mi?”

“Evet, benziyor. Sanırım büyüyünce bu sevimli gülümsemeyi tıpkı babası gibi kendi yararına kullanacak.” Onların yanındaki sandalyeye oturdu. Noah emziğini atıp, “Baba?” dedi.

“Ah, bunu söylememeliydim,” dedi Megan alçak sesle.

“Babam?”

“O da annenle hastanede. Sabah seni oraya götüreceğiz,” diye cevap verdi Megan.

Bu cümle üzerine Noah’ın dudakları titremeye başladı. Daha o ağlamaya başlamadan Pesh sandalyeden kalktı. “Haydi, gidip şu güzel parti dekorlarına bakalım.”

Megan, Pesh’in Noah’ı salonda gezdirdiğini görünce gülümsedi. Onun bu düşünceli tavrı içini sıcacık yapıyordu. Zamanında ona karşı olan hislerine gem vurmuş olduğuna inanamıyordu. Yeryüzünde ondan daha iyi bir adam olamazdı ve onun da kendisini sevmesi tam bir mucizeydi.

Pesh döndüğünde Noah uyuyakalmıştı. Yavaşça Megan’ın yanına oturdu. “Al,” dedi işlemeli kumaşı indirip. Battaniye gibi Noah’a bu kumaşı sardı.

“Seni *sari*yle ne kadar beğendiğimi söylemiş miydin?” dedi Pesh, gözlerinde muzır bir ışıltıyla.

Megan *sarinin* üst kısmından fırlayan göğüslerine ve artık açıkta kalan göbeğine baktı. “O zaman bunu senin için daha sık giymek zorunda kalacağım.”

“Çok sevinirim.”

Telefonu çalınca masaya uzanıp aldı. “Aman Tanrım!”

“Ne oldu?” diye sordu Pesh.

“Aidan’dı arayan. Bebek doğmuş bile.”

“Bunun ikinci bebek olduğunu düşünürsek, o kadar da şaşırtıcı değil.”

“Anneme ve teyzelerime haber vermem lazım.”

Pesh başını salladı. “Sen git. Biz böyle iyiyiz.”

Megan, Pesh’in göğsünde deliksiz şekilde uyuyan Noah’a bakıp gülümsedi. “Hemen dönerim.” Aile masasına gitti. “Aidan aradı. Caroline doğmuş.”

Masadan sevinç çığlıkları yükseldi. “Emma iyiymiş?” diye sordu Becky.

Megan başını salladı. “Anne de bebek de harikaymış.”

Julia başını iki yana salladı ve gülümsedi. “Aidan’ın bir kızı oldu, işte bu çok ilginç”

Hep birlikte güldüler. “Çok doğru,” dedi Megan.

Becky gruba baktı. “Neden gidip onları görmüyoruz? Yani, hastaneye buraya uzak değil.”

Engie başını salladı. “Bana uyar. Aidan’ı kızıyla iş başındayken görmek isterim.”

Megan homurdanıp, “O doğarken doğumhanede olmayı çok isterdim. O zamanki yüz ifadesi eşsiz olurdu,” dedi.

“Eminim ki ağlamıştır,” dedi Liz.

“Ah evet, kesinlikle,” diye cevap verdi Angie gülümseyerek.

Teyzeleri kalkıp çantalarını aldı ve kocalarına nereye gittiklerini söylediler. Megan, “Ben de gelmek istiyorum,” dedi. Onlar karşı çıkmaya başlayınca Megan elini kaldırdı.

“Geç oldu. Parti bitti sayılır ve haftaya Pesh’in akrabalarının evinde iki tane daha olacak. Ayrıca en minik Fitzgerald bebeğini görmek istiyorum.”

Annesi kaşlarını çatı. “Emin misin?”

“Eminim.”

“Pekâlâ. Gidip Pesh’e söyle, biz seni çıkışta bekliyoruz.”

Masalarına dönerken gülümsüyordu. “Annemle teyzelerim Aidan’la Emma’yı görmeye hastaneye gidiyorlar.”

“Sen de mi gitmek istiyorsun?”

Ne hissettiğini daha o söylemeden anlayınca içi eridi. “Sorun olur mu senin için?”

Pesh başını iki yana salladı. “Tabii ki olmaz. Ben de gelebilir miyim yoksa kadın kadına mı gidilecek?”

Megan kahkaha attı. “Evet, gelebilirsin sen de.”

Pesh Noah’a baktı. “O da annesini görmek isteyecektir.”

“Ah, evet. Onsuz gidebileceğimizi sanmıyorum.”

Pesh sandalyeden kalkarken Noah uyanır gibi oldu, ama uyanmadı. “Cebimden Emma’yla Aidan’ın araba anahtarlarını alabilirsin.”

Megan başını salladı ve elini onun cebine soktu. Kumaşın üzerinden yanlışlıkla onun penisine dokununca Pesh sıçradı. “Pardon,” dedi Megan anahtarları çıkarırken.

“Sorun değil,” diye mırıldandı Pesh de sırtarak.

Pesh’in anne ve babasıyla kalan akrabalara veda ettiler. Ardından lobiye çıktılar. Valeye Aidan’ın anahtarlarını verip cipin getirilmesini beklediler. Megan cam kapıdaki yansımasına bakınca sessiz bir çılgılık attı.

“Ne oldu?” diye sordu Pesh.

“Mücevherler! Bu pahalı takılarla hastaneye gide-mem!” diye bağırdı. Küpeleri çıkardı, ardından da kolyenin klipsini açmak için ellerini uzattı. “Bunları hemen gidip an-nene vereyim.”

“Sen öyle istiyorsan,” diye cevap verdi Pesh.

Daha rahat koşsun diye topuklu ayakkabılarını çıkardı. Kolye ve küpeler elindeydi. Pesh’in gördüğü ilk aile üyesini tuttu, ama ne yazık ki o kişi Dev’di. “Bunları annene verebi-lir misin? Benim hastaneye gitmem gerek.”

Dev’in koyu kahverengi gözleri fal taşı gibi açıldı. “Sen iyi misin?”

“İyiym. Kuzenimin bebeği doğdu. Onlara bir şey ol-masın, tamam mı?”

Dev güldü. “Evet, bunları hemen elden çıkaracağım. En son istediğim şey aile mücevherlerinden birinin kaybol-ması.” Göz kırpıp, “Yoksa benimkileri alırlar,” dedi.

Megan kahrkaha attı ve koşarken ona el salladı. Dışarı çık-tığında Aidan ve Emma’nın cipi yeni gelmişti. Noah Pesh’in kollarında uyanmaya başlamıştı. Pesh onun ağlamasına fırsat vermeden, “Bil bakalım nereye gidiyoruz?” diye sordu.

“Anneme mi?”

Pesh gülümsedi. “Evet, seni annene, babana ve kız kar-deşine götürüyoruz.”

Bunu duyan Noah’ın yüzü gülmüştü ve neşeyle araba koltuğuna oturmaya ikna oldu. Annesinin arabasının pe-şinden, akrabaların arabalarından oluşan kuyruktan çıktı-

lar. Hastaneye vardıklarında Pesh onu indirmek için durdu. “Ben arabayı park eder, sonra onu getiririm.”

“Tamam. Yukarıda görüşürüz o zaman.”

Doğum katına vardığında aralarında Emma’nın en yakın arkadaşı Connor’un da bulunduğu bir grup onu bekliyordu.

“Casey gelemedi mi bu akşam?” diye sordu Megan ona sarılırken. Casey de birkaç haftaya küçük kızını doğuracaktı.

Connor güldü. “Ah, o zaten burada. Doğumda. Belli ki Caroline ve Olivia aynı gün doğup gerçekten de en yakın arkadaşlar olacaklar.”

Megan güldü. “Bu harika bir haber.”

Connor yüzünü ekşitti. “Sanırım Casey bunu ancak epidural verildiğinde anlayacak. Onu son görmeye gidişimde o kadar da mutlu değildi.”

“Ah, evet, o hissi gayet iyi hatırlıyorum.”

Megan’ın telefonuna mesaj geldi ve Megan hemen baktı. “Aidan artık gelebileceğimizi söylüyor,” dedi teyzelerine.

Grup çift kanatlı kapıdan geçip koridora çıktı. Emma’nın odasına vardıklarında Angie kapıyı çaldı. Birkaç saniye sonra kapıda Aidan belirdi. “Selam millet,” dedi kocaman bir gülümsemeyle. “Hemşire Em’e bakıyor, ama bir saniye.” Kapının ardından kayboldu, birkaç dakika sonra geri geldi. Bu kez kucağında pembe battaniyeye sarılı, yumak yumak bir kız vardı. “İşte burada. Bayan Caroline Elizabeth Fitzgerald.”

Aidan görmeleri için Caroline'i tutarken hep bir ağızdan "ay" ve "oy" sesleri yükselmeye başladı. Caroline'se onları umursar gibi görünmüyordu. "Çok güzel," dedi Megan.

"İyi işte," diye mırıldandı Megan.

"İşte! Gözyaşı gördüm orada!" diye espri yaptı Becky.

Aidan ablasına bakıp gözlerini devirdi. "Dur, tahmin edeyim. Sen benim ağlayıp ağlamadığıma dair iddiaya mı girdin?"

Liz onun sırtını sıvazladı. "Onun gibi bir şey."

Ardından Pesh geldi. Noah babasını görür görmez aşağı inmek istedi. Yere inince de Aidan'a koştu, onun bacağına sarıldı. "Hey, dostum. Kız kardeşinle tanışmak ister misin?"

Aidan çömeliş Caroline'i Noah'm görebileceği mesafeye indirdi. "Annemin karnındaki bebek mi?" diye sordu Noah.

Aidan kahkaha attı. "Evet, bu senin kız kardeşin Caroline."

Noah hafifçe yüzünü asıp kardeşine baktı, anlamaya çalışıyor gibiydi. Onun ne hissettiğini ancak Megan anlayabilirdi. On altı ayını anne ve babasının gözbebeği olarak geçirdikten sonra, bu ilgiyi paylaşacak yeni biri gelmişti.

Caroline yüzünü buruşturup ağlayınca Noah onun kolunu okşadı. "Ağyama, bebek."

"Ay, harika bir ağabey olacak," dedi Angie.

Aidan güldü. "Evet, Caroline Emma'yı isteyene dek sorun yok. Ardından onu her an çingenelere satmak isteyebilir."

Emma'nın odasından bir hemşire çıktı. "Artık girebilir-

siniz.” Kalabalığı görünce başını iki yana salladı. “Birkaçınız girebilir ancak.”

Aidan doğrulup Noah’ın elini tuttu. “Haydi, dostum. Annen seni görmek istiyor.”

Noah Aidan’ı beklemedi bile. Kapıdan koşarak girdi. “Anne! Anne!” diye bağırdı.

Megan onun annesinin yatağına çıkmaya çalıştığını görünce gülümsedi. “İşte benim oğlum!” diye bağırdı Emma, onu iki yanağından da öperek. Noah Emma’nın yanına kıvrıldı.

“Haydi, Meggie. Önce Pesh’le siz gelin,” dedi Aidan.

Megan ona karşı çıkmadı. Onun yerine Pesh’in elini tutup Aidan’ın peşinden gitti. Emma başını kaldırıp iki yana salladı. “Nişan töreninizi mahvettiğim için özür dilerim.”

“Gecemizi mahvetmedin,” dedi Pesh.

“Doğru. Partiye devam ettik biz, hiçbir şey olmadı,” diye dalga geçti Megan.

Emma kahkaha attı. “Bunu duyduğuma sevindim.”

Megan gülümsedi ve çenesiyle sallanan sandalyede kucığında Caroline’le oturan Aidan’ı işaret etti. “Kızın olduğu için tebrik ederim seni.”

“Teşekkür ederim,” diye cevap verdi Emma, gözlerindeki ışıltıyla.

“İyi misin?” diye sordu Pesh.

Emma başını salladı. “Bu kez biraz daha kolay ve daha hızlıydı.” Aidan’a döndü. “Bir de bu kez Aidan yetişemeyecek diye bir endişem olmadı.”

Aidan güldü. “Hayır, Caroline’i otobanda doğurmamak için bana daha hızlı gitmem için bağıırıyordun onun yerine.”

Emma’nın yanakları kızardı. “Sanırım biraz paniklemişim.”

Pesh Megan’ın elini tutup sıktı. “Biz gidelim de diğerleri gelsin,” dedi.

“Noah’ı da götürmemizi ister misin?”

Megan onun annesinin yanına yapışıp kaldığını görünce onu almaya çok da heveslenmedi. Emma aşk dolu gözlerle yanında yatan oğluna baktı. “Hayır, sanırım biraz daha bizimle kalabilir. Connor götürebilir belki onu sonra. Casey doğum yapana dek burada kalacaktır.”

“Dinlenmek istemediğinden emin misin?” diye sordu Megan.

“Onu Aidan’a bırakıp Bayan Caroline bana ihtiyaç duyana dek uyuyabilirim,” diye cevap verdi Emma, yorgun bir gülümsemeyle.

Aidan bir şey demedi. Karısı ve çocukları yanındayken uykusuzluk onun için önemli değildi. Onları sarılıp öptükten sonra Megan ve Pesh koridora çıkıp bir sonraki grubu içeri gönderdi.

El ele koridorda yürürlerken Pesh ona bakıp gülümse-di. “Biliyor musun, bir gün gelip Aidan’ı yeniden kıskanacağım hiç aklıma gelmezdi.”

“Ne demek istiyorsun?”

İçini çekti. “Onu çocuklarıyla görünce kıskandım. Umarım bir gün senin ve benim de çocuğumuz olur. “

“Ah,” diye mırıldandı.

Çocuk sahibi olup olmama konusunu hiç konuşmamışlardı. Bir gün olacağını düşündüklerinden, ne zaman ya da kaç tane gibi soruları hiç dile getirmemişlerdi. Pesh’e kendi çocuğunu vermeyi her şeyden çok istiyordu. O Mason’ın hiç sahip olamadığı babasıydı.

“Bana bir yıl ver,” dedi alçak sesle.

Pesh anlamayıp kaşlarını çattı. “Ne?”

“Çocuk sahibi olmaya çalışmadan önce seninle bir yıl yalnız olmak istiyorum.”

“O zaman daha da yaşlı bir baba olacağım,” diye karşı çıktı.

“Gayet iyi olacaksın. Yaşlandıkça daha hoş oluyorsun.”

Pesh kahkaha attı. “Onun lise mezuniyetine yürüteçle gitmek istemiyorum.”

Megan şakayla karışık onun koluna vurdu. “Bir yılda pek bir şey değişmez.”

“Pekâlâ. Sen kazandın. Bir yıl bekleriz.”

Asansörün kapısı açıldı ve içeri girdiler. Pesh başını eğip ona bakarak, “Müstakbel çocuklarım için daha harika bir anne bulamazdım,” dedi.

“Evet, iyi iş çıkardığını düşünüyorum, Nadeen. Gerçekten iyi,” diye dalga geçti Megan.

Pesh onu yanaklarından tutup arzuyla öpmeye başlayınca Megan söyleyeceği diğer şeyleri söyleyemedi. Pesh kendini geri çektiğinde Megan gülümsüyordu. “Beni böyle öpmeye devam edersen bebek için daha çok beklemeye ka-

rar verebilirim. Bana sürekli olarak kendini, dudaklarını ve penisini istetiyorsun.”

“Bense öpüşümün seni bebek yapmaya ikna edeceğini düşünmüştüm,” diye espri yaptı Pesh.

Megan kahkaha attı. “Her iki durumda da bu kazan-kazan bir durum. O zaman hodri meydan, Nadeen. Hodri. Meydan.”

Yirmi İkinci Bölüm

İKİ AY SONRA

Midesi artık elinden çatalı bırakması gerektiğini söylese de Megan o lezzetli krepin son lokmasını ağzına atmadan edemedi. Çiğnerken çilek ve çikolatanın mükemmel uyumunun tadına varıyordu. “Güzel mi?” diye sordu masanın diğer tarafından bir ses.

Gözlerini açtığında karşısında üç günlük kocası Pesh’i gördü. Cappuccino fincanını havada tutarken yüzünde keyifli bir gülümseme vardı. “Orgazmik güzel,” diye cevap verdi.

Pesh güldü. “Beğenmene sevindim.”

“Burada olduğumuz süre boyunca beş kilo alacağım,” diye cevap verdi Megan. Ağzını peçeteyle silerken hazla içini çekti. Bu küçük Paris kafesine bakarken kendi kendini çimdiklememek için zor duruyordu. Gerçekten de balayı için Paris’e mi gelmişti? Pesh ona nereye gitmek istediğini sorduğunda tek bir cevabı vardı. Klişe bir balayı yeri olsa da

bu şehri görmeyi hep çok istemişti. Kendisini şımartmayı seven bir adamla evli olduğundan, Pesh Hotel Plaza Athenée’de bir haftalık rezervasyon yaptırmıştı. Bu oteli sadece muhteşem Eyfel Kulesi manzarası yüzünden değil, aynı zamanda Carrie Bradshaw’un Paris’e geldiğinde kaldığı otel olduğu için seçmişti. Belli ki Pesh, Megan’ın *Sex and the City* aşkını gayet iyi biliyordu.

Şehirdeki ilk günleri otel odalarında geçmişti. Jetlag ve şehvet onları çıplak ve yataktan çıkamaz hale getirmişti. Sadece oda servisi ve duş almak için çıkmışlardı yataktan. Bugün ise şehri görmek için kendilerini dışarı atmışlardı.

Pesh, “Otele dönmeye hazır mısınız?” diye sordu.

“Olabilir.” Megan alaycı bir sırıtişla, “Yoruldu ve dinlenmek mi istiyorsun?” diye sordu.

Pesh’in koyu kahverengi gözleri arzuyla yanıyordu. “Hayır, dinlenmek istemiyorum. Bu öğleden sonra aldığın şeyleri giymeni istiyorum.”

Megan’ın bakışları ayağının yanında duran pembe-siyah torbaya ilişti. Şehir gezisinin bir kısmı alışverişe dönüşmüştü ve müstehcen iç çamaşırları almıştı. Şehirdeki gününden keyif almış olsa da bu çamaşırları giyip Pesh’le yatağa girmek için yanıp tutuşuyordu. “O zaman gidelim,” dedi.

Pesh’in ikna edilmeye hiç ihtiyacı yoktu. Elini cebine atıp cüzdanını çıkardı ve masaya birkaç Euro bıraktı. Sonra yerinden fırlarcasına kalktı. Pesh hızla kapıdan gün ışığına çıkarken Megan da çantasını ve poşetlerini alıp ona zor yetişti.

Kafenin girişinde bulunan, açmak üzere olan rengârenk

çiçekleri görünce aklı bir an düğününe gitti. Büyükbabasının evindeki gül bahçesinde Pesh'leydi ve harika, bulutsuz bir gündü. Üzerine ikinci bir deri gibi oturan kusursuz, siyah smokiniyle Pesh her zamankinden de yakışıklıydı.

Parti planlama konusunda uzman olduğundan, Megan Emma'dan yardım istemişti. Yeni doğmuş Caroline'le ilgilenmesi gerekirken, Megan mutlu olsun diye bir o yana bir bu yana koşturmuştu. Tören için evden çıkıp, babasının kolunda bahçeye ilk girdiği an gözleri dolmuştu.

Sunağın iki yanına mavi ipek kumaşlarla kaplı beyaz sandalyeler dizilmişti. Sandalyelerin yanında adak mumları ve rengârenk gül yaprakları vardı. Emma, Casey ve iki en yakın çocukluk arkadaşı, mavi nedime elbiseleri içinde sunakta onu bekliyorlardı. Pesh ise erkek kardeşleri ve Aidan'la birlikte mavi yelekler ve smokinlerle bekliyordu. Onun gelişiyle, bir yaylılar dörtlüsü düğün marşını çalmaya başladı.

O koridordan Pesh'e doğru yürüyüşünü asla unutamayacaktı. Onun bakışlarını görünce kendisini hep istediği üzere, düğün gününde bir prenses gibi hissetmişti. Gelinliği bile neredeyse bir Disney prensesininki gibiydi. Uzun kuyruklu, kabarık, üst kısmı korseli bir gelinlikti ve duvağında da tacı vardı.

Pesh onun elini tuttuğunda tüm dünya yok olup gitmiş gibiydi. Pesh sadece ona odaklanmıştı. Papazın söylediklerini ya da Emma'nın söylediği şarkının sözlerini duymuyordu bile. Müstakbel kocasına bakıyor ve onda kendini romantiz-

me, gerçek aşka inandıran adamı görüyordu.

Düğün günü anılarına öylesine kaptırmıştı ki kendini, az kalsın bir kadına çarpacaktı. “Affedersiniz,” diyerek özür diledi.

Kadın Fransızca bir şeyler söyleyerek Megan’a ters ters baktı. Megan kadın Fransızca konuşmamasına söylendiğini düşündü.

Pesh, “Aklın nerede senin?” diye sordu.

“Düğün günümüzü düşünüyordum,” diye cevap verdi.

Pesh’in yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi ve o kalabalık caddede birden durup Megan’ı öpmeye başladı. Bu şehvetten çok aşk dolu bir öpücük olduğundan, gelecek günlerin habercisi gibiydi. Ancak öpücüğü Megan’ın beklediğinden daha çabuk bitirdi. “Acele edelim,” dedi.

Megan koşar adım otele doğru giderken kıkırdamaya başladı. Otelin döner kapısından içeri girdiklerinde nefes nefeselerdi. İki yaramaz çocuk misali, asansörlere koştular. İçeri girer girmez de kata gelinceye dek birbirlerine sarılıp tutkuyla öpüştüler. Sadece koridorda giderken ayrıldılar birbirlerinden.

Kapı arkalarından kapandığında Pesh onu kendine çekti ve öpmeye başladı. Onun ağzının içinde dolaşırken dili de onunkiyle oynuyordu. Sertleşen penisinin karnına sürtündüğünü fark edince öpüşmeyi kesti. Onun inlemesi üzerine Megan başını iki yana salladı. “Henüz değil. Üstümü değiştirmem gerek.”

“Bir dahaki sefere,” diye mırıldandı Pesh.

Megan onun kollarından sıyrılıp gülümsedi. “Bir saniye içinde dönerim. Sen hazır ol.”

“Hazır olurum. Emin olabilirsin.”

Kahkaha atıp banyoya girdi. İçeri girip kapıyı kapattıktan sonra poşeti yere koydu. Ne giyeceğine karar verdikten sonra çamaşırları tezgâhın üzerine koydu ve kıyafetlerini çıkarmaya başladı.

Çıplak kalınca çamaşırları aldı. Siyah bir korseydi bu ve üzerinde karmaşık desenler oluşturmuş pembe kurdeleleri vardı. Göğüsleri yukarı doğru ittiği için göğüs çatalını olduğundan daha derin gösteriyordu. Siyah ve pembe külot ise danteldendi ve içini gösteriyordu. Bacağına da üst kısımlarında pembe fiyonklar olan, ipek, siyah jartiyer çorabı giydi. Saçını açtıktan sonra kendisine aynada bakmadan edemedi. Çok seksi görünüyordu ve bunun Pesh’in hoşuna gitmesini umdu. Hoşuna gideceğini biliyordu. Ona hayran olan bir adamdı o ve buna şükreliyordu. Onunla ilk karşılaştığında gördüğü kadar beyefendi değildi, bundan emindi.

Megan banyo kapısını açtı. Pesh camın kenarında, *boxer*’ıyla duruyordu. Boğazını temizleyip ona baktı. Megan da yavaşça banyodan çıkıp yürüdü. Gözleri Pesh’teydi. Pesh’in onun her hareketini izlediğini görünce ürperdi. Karşı karşıya geldiklerinde de Pesh’in onun üzerine atılması yarım saniye bile dürmeydi. Penisini bacaklarının arasına doğru ilerlerken, şehvet dolu bir öpücükle ona eğildi.

Megan nefessiz kalıp ona bakmak için başını kaldırdı. “Bu, çamaşırı sevdiğin anlamına mı geliyor?”

“Ah, hem de nasıl. Sanırım oraya tekrar gidip birkaç şey daha almalıyız.”

Megan kahkaha attı. “Daha da almak mı? Buna hayır dediğimi asla duyamazsın.”

Pesh ona eğilip kolunu onun dizlerinin arkasına götürdü ve onu kucağına aldı. Yatağa giderken kendini onun kollarında çok hafif hissetti ve Pesh onu nazikçe yatağa bıraktı. Pesh onun üzerine doğru yatarken, yaşayacağı hazzın düşüncesiyle Megan’ın kalp atışları hızlandı.

Pesh korsenin askılarını indirip onun göğüslerini açığa çıkardı. Ağzı göğsünde dolaşmaya, soğuk göğüs ucuna sıcaklığını vermeye başladı. Daha dilini çıkarıp onunla oynamaya başlamadan sertleşmişti. “Mmm,” diye mırıldandı Megan parmaklarını Pesh’in saçına götürüp. Pesh göğüs ucunda minik dairler çizirken onun üzerinde gidip gelmeye başladı. Megan belini yukarı doğru kaldırıp onu saçlarından kendine çekti, göğsünün daha fazlasını ağzına almasını sağladı. Sonunda onu sertleşmiş göğüs ucunu emmeye zorladı. Bir göğsünü ağzıyla şımartırken, eliyle de diğerini okşuyordu. Megan’ın vajinası iyice ısınıp ıslanınca Megan bacaklarını öne arkaya itmeye başladı. Bu hoşuna gidiyordu, ama artık Pesh’in parmaklarını, dilini ve penisini istiyordu.

Pesh korse kumaşının üzerinden onun karnını öptü. Bacaklarının arasına geldiğinde orayı geçti ve üst bacaklarını öpmeye başladı. Megan hoşnutsuzlukla inledi.

Pesh muzır bir gülümsemeyle ona baktı. “Başka bir yerini mi öpmemi istemiştin?”

Megan kalçasını kaldırarak cevap verdi. “Nereyi istediğimi biliyorsun, orada her şeyini istediğimi de.”

“Sabırlı ol, aşkım.”

“Ciddi misin sen?” diye mırıldandı. Tek bir hareketle artık onun altında değildi. Pesh onun üste geçip kucağına oturduğunu görünce şaşkına döndü. Tırnaklarını göğsünden aşağı indirip *boxer*’ının lastiğine gelince durdu. Nefesi kesilince, Megan onun bacaklarına doğru inip, oradan tekrar penisine doğru ilerledi. Pesh’in kalçalarını sıkışı üzerine gü-lümsedi. “Ah, bir yerlerine dokunmamı mı istiyorsun?”

Pesh homurdanarak onu kalçasından tuttu ve dizüstü durmaya zorladı. Vajinası tam ağzının üzerine denk gelecek şekilde yatağın üzerinde aşağı doğru kaydı. Dilini çıkarıp külotunun ince kumaşı üzerinde gezdirmeye başladı. Pesh dilini klitorisinin üzerinde geniş şekilde gezdirince ağzını açık kaldı. Kumaşın üzerinden bile onu kasıp kavuruyordu. Hareketlerini biraz daha sertleştirdiğinde Megan kalçalarını onun yüzünün üzerinde kasıp bırakmaya başladı. Gözlerini kapatıp dilinin yaşattığı hisse konsantre olmaya çalıştı. Pesh kendini geri çekince sızlandı. Yeniden bacaklarını öpmeye başladı.

Tam Pesh çorabın üzerindeki fiyonkları dişleriyle çe-kiştirmeye başlamıştı ki, Megan’ın telefonu Mason’ın aradığı belli olacak şekilde çalmaya başladı. Pesh homurdanarak karşı çıktı, ama çorap birden ağzından çıkıverdi.

“Üzgünüm. Bu yatmadan önce araması. Açmak zorundayım,” dedi Megan, yatakta doğrulurken.

“Peki, aşkım. Ben sabırlıyım, sabredemeyen sensin,” diye cevap verdi gülümseyerek.

Megan komodindeki telefonu alıp açtı, bir yandan da ona bakıp gözlerini devirdi. “Merhaba, bebeğim,” dedi, nefesini düzenlemeye çalışıp.

“Merhaba anneciğim. Seni özledim.”

Onun sesiyle içi ısınırken bir yandan da yüreği sızladı. “Ben de seni özledim, tatlı çocuk. Büyükanneni üzmüyorsun, değil mi?”

“I-ıh. Bugün Noah’la oynadık.”

“Öyle mi? Eğlendiniz mi?”

“Evet, ama Caowine ağladı.”

Megan onun son Fitzgerald üyesine hitap ediş şekline güldü. “Eminim ağlamıştır. O küçük bir bebek, ağlamayı seviyor. Onun kadarken sen de çok ağlıyordun.”

“Babam nerede?”

Megan, Pesh’e bakıp gülümsedi. “Burada. Onunla konuşmak ister misin?”

“Hı hı.”

Megan telefonu Pesh’e verdi. Pesh’in gözleri parladı ve “Selam dostum, nasılsın?” dedi.

Mason, Pesh’le konuşurken Megan, Mason’ın düğün gününde ne kadar mutlu olduğunu düşünmeden edemedi. Yüzük taşıyıcı rolünü layıkıyla yerine getirmişti. O minik smokinle ne kadar da yakışıklı olmuştu ve ona ne kadar da benziyordu. Onun bir babası olmasına, gerçek bir ailenin parçası olmasına çok seviniyordu. Büyükbabasının evin-

den Pesh'in evine taşınmayı bile sorun etmemişti. Elbette ki Pesh taşınma işini kolaylaştırmak için siyah bir Labrador yavrusu almıştı. Köpek tıpkı Beau'ya benziyordu ve Mason'ın yeni odasında idi. Onu görünce öyle bir çığlık atmıştı ki, Megan az kalsın kulakları patlayacak sanmıştı.

"Ah, demek Beau İki büyükannenin halısına işedi, ha?" dedi Pesh, Megan'a "yandık" der gibi bir bakış atarak. Onlar yokken Mason ve köpeğe Angie bakacaktı ve köpeğe ismini de tabii ki Beau'ya olan sevgisinden ötürü Mason takmıştı. Megan annesinin halılarının köpek pisliği olmasından ne kadar hoşnuttu, bilemiyordu.

"Tamam, artık yatsan iyi olur. Annen ve ben seni çok, çok özledik. Sana bir sürü hediye getireceğiz." Mason'ın cevabı üzerine Pesh'in gözleri doldu. "Ben de seni seviyorum, dostum," diye cevap verdi çatlayan sesiyle. "Annene de iyi geceler de," diye cevap verdi ve telefonu Megan'a uzattı.

Pesh gözlerindeki yaşları yumruklarıyla silerken yüzünde utangaç bir ifade vardı. Megan telefonu aldı. "İyi geceler anneciğim!" diye bağırdı Mason.

"İyi geceler, bebeğim. Tatlı rüyalar, yarın konuşuruz."

"Tamam. Seni seviyorum!"

Megan gülümsedi. "Ben de seni seviyorum."

Megan kapattıktan sonra telefonu elinden bırakmadı, sanki öyle durunca Mason ona daha yakınmış gibi geliyordu. Pesh elini onunkinin üzerine koydu. "Acayip bir çocuk, değil mi?" diye sordu.

"Evet, öyle," diye mırıldandı.

"Çok kadınsı görüldüğünü biliyorum, ama ne zaman

bana beni sevdiğini söylese gözyaşlarını tutamıyorum.”

Megan telefonu komodinin üzerine bıraktıktan sonra Pesh’in kucağına uzandı. “Mason’a hissettiklerin için kadın gibi davrandığını düşünmedim hiçbir zaman. Seni bu sebepten daha çok seviyorum.” Eliyle Pesh’in yanağını okşadı ve, “Duygularını ve kırılganlığını gizleyemeyen bir adam çok seksidir,” diye de ekledi.

“Öyle mi düşünüyorsun?”

“Mmm, evet.”

Pesh gülümsedi. “Bunu duyduğuma sevindim.”

“Nerede kalmıştık?”

Pesh aşağı doğru bakıp, “Benim açımdan bakarsak, baştan başlamamız gerek.

Megan’ın eli onun inmiş olan ereksiyonuna gitti. Onu önce *boxer*’ının üzerinden okşadı, ardından da elini içine sokup yakaladı. Megan onu sıvazlarken Pesh de başını geriye attı. Megan vücudunu aşağı doğru kaydırıp ellerini onun kucağına koydu ve onu ağzına aldı. Dilini yavaşça ucuna dokundurdu. Pesh’in elleri Megan’ın saçlarındaydı. Megan onu yavaşça boydan boya yaladı, ardından tekrar ağzına aldı. Megan’ın kafası yukarı aşağı gidip gelirken Pesh’in inlemeleri odanın içinde yankılanıyordu.

Megan gözlerini ona çevirdiğinde Pesh kısılmış gözlerle ona bakıyordu. “Çok güzel, bebeğim. Çok, çok güzel,” diye mırıldandı.

Pesh kasılmaya başlayınca Megan onu ağzından çıkardı. “İçime boşalmanı istiyorum,” dedi ve onun üzerine çıktı.

Dizlerini kaldırıp Pesh'in ellerini külotunun lastiğine götürdü. Pesh külotu kalçasından bacaklarına kadar indirdi. Bir şekilde de çıkarıp yatağın kenarına atmayı başardı.

Büstiyerini üzerinde bırakıp Megan'ın içine girdi. Megan onu santim santim içine aldı. Testislerine kadar içine girdiğinde Megan onun üzerine oturdu. Dizlerinin üzerinden kalkıp iki ayağını da yatağa koydu. Bu pozisyonda Pesh'e, onun üzerinde inip kalkarken muhteşem bir görüntü sağlayacaktı. Megan'ın içindeki basınç artmaya başlayınca hareketleri daha da hızlanmaya başladı. Sert sert zıpladıkça, birbirine çarpan ten sesi ve inlemeler dolduruyordu odayı. Pesh'in parmakları onun klitorisiyle oynamaya gidince, Megan geldi ve haykırarak Pesh'in göğsüne yığıldı. Birkaç dakika sonra Pesh gelene dek de onun üzerinde zıplamaya devam etti.

Pesh, yüzünde tatmin olmuş bir ifadeyle, Megan'ın yüzündeki saçları çekip ona baktı. Megan eğilip ona bir öpücük kondurdu. "Sizi seviyorum, Bay Nadeen."

"Öyle mi?"

Megan başını kaldırdı. "Seni, bana harika orgazmlar yaşatan yetenekli parmaklarını ve penisini."

Bir kakhaha patlattı. "Çok terbiyesiz bir kızla evlenmişim ben, değil mi?"

"Evet, öyle oldu."

"Başka türlü mümkün değildi, aşkım."

Megan onun üzerinden kalkarken gülümsedi. Yana geçip uzandı, Pesh de ona arkadan sarıldı, kafasını boynuna

götürdü. “Şimdi istirahat,” dedi uyuşuk ses tonuyla.

“Evet, sen dinlen. Birazdan seni yine isteyeceğim.”

Onun gülüşü Megan’ın içini aşk ve arzuyla doldurdu. Ona dolanmış kolunun verdiği huzurla, Megan kapanan gözlerine engel olamadı ve uykuya daldı.

Yirmi Üçüncü Bölüm

İKİ AY SONRA

Duruşma salonunun önünde çağırılmayı beklerlerken, Megan, Mason’ın mavi-beyaz çizgili kravatını belki de yüzüncü kez düzeltti. “Anne, hayır,” dedi Mason.

Megan ellerini çekti. “Özür dilerim, tatlım. Seni rahat bırakayım.”

“Teşekkür ederim,” diye cevap verdi, tabletindeki oyununa dönerken.

Aslında gergin olan elleri bir şeyle meşgul olmak istiyordu. Onun bu ihtiyacını sezen Pesh uzanıp onun elini tuttu. “Sakin ol. Her şey hallolacak.”

Megan ona inanmak istiyordu, ama tedirgin olmaktan alamıyordu kendini. Belgenin üzerindeki imza kuruyana dek de sakin olamayacaktı. Siyah topuklu ayakkabılar içindeki ayakları huzursuzca yere vuruyordu. Koridorda bu tıklama sesi yankılanıyordu sadece. Pesh’e ve Mason’a bakınca gü-

lümsemek durumunda kaldı. Hayatındaki iki erkek, lacivert takım elbiseler ve kravatlarla aynı giyinmişti. Elbette ki Mason'ınki Pesh'inkine oranla fazlasıyla küçüktü.

Kapı açılıp da mübaşir kafasını uzattığında Megan'ın kalp atışları daha da hızlandı. "Megan Nadeen?"

Banktan kalktı. "Biziz. Yani, Megan Nadeen benim."

Mübaşir gülümsedi. "Gelebilirsiniz artık."

Megan derin bir nefes alıp Mason'ın elini tuttu. "Gidelim, bebeğim."

Mason gülümsedi ve sonra Pesh'e baktı. "Sen artık benim babam mısın?"

Pesh gülümsedi. "Evet, artık gerçekten babanım."

Duruşma salonunun büyük kapılarından içeri girdiler. Yargıç siyah cübbesiyle, kürsüsünden onlara baktı. "Günaydın," dedi nazikçe.

"G-günaydın," dedi Megan kekeleyerek.

"Bugün burada minik Mason Patrick McKenzie'nin evlat edinilmesini konuşuyoruz değil mi?"

Megan ve Pesh, "Evet," diye cevap verdi.

"Öncelikle hepinizin yemin etmesi gerek," dedi yargıç.

Megan gerginliğini yatıştırmak için prosedürü uygulamaya başladı. Pesh evlat edinme konusunu ilk açtığında çok heyecanlanmış ve onur duymuştu. Ama sonra Davis'in Pesh'in Mason'ı evlat edinmesine izin verip vermeyeceği konusu içine dert oldu. Oğlu üzerinde hiçbir hakkı olmamasına rağmen, Davis bu konuya da pek hevesli yaklaşmamıştı. Evlat edinme zamanı yaklaştıkça Megan onu reddedeceğinden korkuyordu.

“Doktor Nadeen, eşinizin çocuğunu evlat edinmek mi istiyorsunuz?”

Pesh hevesle başını salladı. “Evet, sayın yargıç, istiyorum.”

“Gördüğüm kadarıyla eşinizle evleneli iki ay bile olmamış ve onu daha bir yıldır tanıyormuşsunuz.” Yargıç gözlüğünü düzelterip burnunun ucuna doğru çekti. “Sizce bu kadar kısa sürede kendinizi bir çocuğa bağlanmış hissetmeniz mümkün mü?”

Megan olduğu yerden fırlayıp yargıca bir tokat atmak için kendini zor tutuyordu. Onun yerine derin nefesler alıp sinirini yatıştırmaya çalıştı. Yargıca memnuniyetle gülümseyen Pesh’e baktı. “Sayın yargıç, kâğıt üzerinde aceleci davranıyormuşum gibi görülebilir. Ama hayatımda Megan’a ve Mason’a duyduğum sevgiden emin olduğum kadar hiçbir şeyden emin olmadım. Baba olmayı çok uzun zaman bekledim ve bir saniye daha kaybetmek istemiyorum.”

“Anlıyorum,” dedi yargıç önünde açık duran dosyaya bakarak. “Biyolojik babanın çocukla hiçbir ilişkisi olmadığını görüyorum.”

“Doğru,” diye cevap verdi Megan.

“Doktor Nadeen çocuğu evlat edinebilsin diye babalık haklarından da feragat etmiş.”

Megan, Davis belgeyi imzalamış olduğu için rahat bir nefes aldı. “Bunu duyduğuma sevindim, sayın yargıç.”

“Kocanızın oğlunuz için iyi bir baba olacağına inanıyor musunuz?”

“Pesh’in Mason için iyi bir baba olacağına inanmasaydım, bırakın evlenmeyi, onunla çıkmazdım bile.”

“Yani onun zengin bir doktor olmasının bununla hiçbir ilgisi yok mu?”

“Bu ne cüret!” diye bağırdı Megan. Pesh onu susturmak için kolunu çekti. “Bizi iki dakikadır tanıyorsunuz ve benim, kocam ve evliliğim hakkında çıkarımlar mı yapıyorsunuz? Eğer derdim para olsaydı, Ulusal Futbol Ligi’nde oynayan zengin babasından nafaka almak için çocuğumu kullanırdım. Ama çocuğumun iyi bir babası olması için her şeyi feda ettim ben!”

“Bayan Nadeen, sizden kendinize hâkim olmanızı istiyorum, aksi takdirde sizi salondan çıkarttırmak durumunda kalacağım,” dedi yargıç net bir ifadeyle.

Pesh kolunu onun beline doladı, onu kendine doğru çekti. “Sakin ol,” diye mırıldandı.

Bunu yapmaktan hiç hoşlanmasa da, “Özür dilerim, sayın yargıç,” dedi.

Yargıç ona gülümseyince Megan’ın şaşkınlıktan ağzı açık kaldı. “Sizi kızdırdığım için ben özür dilerim, Bayan Nadeen. Genellikle karşıma gelen insanların gerçek kişiliğini görmek için uygunsuz şeyler söyler ya da yaparım.”

“Bunu tepkimi ölçmek için yaptığınızı mı söylüyorsunuz?”

“Evet, öyle yaptım. Siz de bu tuzağa düştünüz. Şu an oğlunuzun iyiliğini düşündüğünüzü net şekilde anlamış bulunuyorum.”

Hâlâ yargıcın davranışının şaşkınlığını yaşayan Megan “Teşekkür ederim,” dedi.

Yargıç kürsüden eğilip Mason’a baktı. “Evlat, bugün neden burada olduğunu biliyor musun?”

“Evlat ediniliyorum,” diye cevap verdi Mason.

Yargıç gülümsedi. “Evet, öyle. “Pesh’in baban olmasını istiyor musun?”

“Hı hı.”

“Başka birinin baban olmasını ister misin?”

“Hayır,” diye cevap verdi Mason hemen başını sallayıp.

“O zaman ben belgeleri imzalarken sen de yanıma gel.”

Mason hemen koşarak yargıcın yanına gitti. Onun kucağına oturdu. Yargıç birkaç kâğıda imza attıktan sonra Mason’a tokmağı verdi. “Tokmağı vurduktan sonra Pesh resmen senin baban olacak ve sen de Mason Nadeen olacaksın.”

Mason yüzünde kocaman bir gülümsemeyle tokmağı vurdu. Megan’ın gözleri doldu ve Pesh’in onu kollarına almasına izin verdi. “Teşekkür ederim, teşekkür ederim, teşekkür ederim,” diye mırıldandı.

“Seni seviyorum,” diye cevap verdi Pesh, ona sımsıkı sarılarak.

“Ben de seni seviyorum.”

Dikkatleri tokmağa vurmaya devam eden Mason’a çevrildi. Yargıç güldü. “Tamam, sanırım bu kadar yeter. Neden annenle babana gitmiyorsun artık?”

“Yargıca teşekkür et,” dedi Megan.

“Teşekkür ederim,” diye cevap verdi Mason, ardından onun kucağından indi ve koşmaya başladı. “Evlat edinildim! Evlat edinildim!”

Pesh eğilip onu kucağına aldı. “Bu doğru, dostum. Artık ve daima benim oğlumsun sen.”

Megan gülümsedi ve duruşma salonundan çıkarlarken Mason’ın sırtını sıvazladı. “Haydi. Büyükbabaya gidelim. Seni orada kocaman bir parti bekliyor.”

Mason’ın gözleri parladı. “Donduyma?”

“Ah evet, senin için bolca dondurma var.”

“Oley!” diye bağırdı.

Patrick’e gittiklerinde Megan çimlerin üzerinde duran şişme kaleyi görünce iki kez baktı. John, Percy ve Georgie tadını çıkarmaya başlamıştı bile. “Parti Planlama Canavarı Emma yine iş başında,” diye dalga geçti.

Pesh arabadan inerken güldü. Megan eve girerken Pesh de Mason’ı aldı. Holde ve oturma odasında balonlar ve çiçekler vardı. Yemek odasının kapısında TEBRİKLER MASON yazan bir pankart bile vardı.

Mutfağa girip de yemek şirketinin tepsilerini görünce nefesi kesildi. “Emma Fitzgerald, ne yaptın sen?” diye sordu.

Emma, Megan’ın sesini duyunca yerinden sıçradı. Elini göğsüne götürüp hemen döndü. “Tamam, şişme kale için harika bir fiyat aldım. Komik ucuzdu hem de.”

Megan kollarını göğsünde birleştirdi. “Ya yemekler? Annemle teyzemler pişirecek sanıyordum.”

Emma elini kaldırıp, “Sadece Williamson Brothers BBQ. Havalı bir şey değil,” diye cevap verdi.

“Bilmem gereken başka bir şey var mı? Canlı müzik ya da pastadan fırlayan bir ünlü mesela?”

Emma kıkırdadı. “Hayır. Bu kadar.”

Megan Emma’nın mutfakta tabakları ve çatal bıçağı yerleştirirken bir o yana bir bu yana gidişini izledi. “Ee, yapabileceğim bir şey var mı? Yani, bunun benim oğlumun evlat edinilme partisi olduğunu düşününce kendimi kötü hissediyorum,” dedi Megan acı bir gülümsemeyle.

Emma’nın yanakları pembe pembeydi. “Özür dilerim.”

Megan, Emma’ya sarılıp sımsıkı tuttu. “Özür dileme. Bunca şeyi bizim için yaptın, harikasin.”

Emma gülümsedi. “Rica ederim. Sen, Pesh ve Mason adına çok sevindim.”

“Teşekkür ederim.”

Megan geri çekilince Emma, “Pekâlâ, yapabileceğin bir şey var. Aidan’a başlamak üzere olduğumuzu söyleyebilirsin. Caroline uyandı ve onu almaya gitti.”

“Tabii, memnuniyetle.” Megan o bildik koridorda yürürken Aidan’ın eski yatak odasının önünde durdu. Kapının aralığından onun Caroline’i kucağında salladığını görebiliyordu. Şarkı söylediğini duyunca da gülmeye başladı. Aidayı pek çok şey olabilirdi, ama şarkıcı bunlardan biri değildi.

“Tatlı Caroline, dam dam dam. İyi zamanlar, iyi değilmiş,” diye uyduruyordu.

Megan kapıyı açınca Aidan sıçradı. “Ee, merhaba,” dedi kızaran yüzüyle.

“Senin bir Neil Diamond hayranı olduğunu bilmiyordum,” dedi gülümseyerek.

“Evet, şey, Tatlı Caroline, ona söylemek için uygun gibi geldi.” Boğazını temizledi. “Ne yapıyorsun burada?”

“Emma seni çağırmanı istedi.”

“Ah,” dedi. Caroline kollarında ağlamaya, minik yumrukları titremeye başladı. “Şşş, bir şey yok, tatlım. Nerede kalmıştım?”

“Benim yüzümden oldu,” dedi Megan.

“Doğru,” dedi Caroline’in ağlamalarıyla karışık.

Şarkıya tekrar başlayınca Megan, “Ona bu işkenceyi yaşatmaya hakkın yok,” dedi.

Aidan Megan’a ters ters bakarken Caroline sessizleşmeye başladı. Ardından Aidan’ın yüzünde zafer kazanmış bir ifade belirdi. “Gördün mü? Ona şarkı söylememi seviyor.”

“Ama söyleyemiyorsun,” diye karşı çıktı Megan.

Aidan omuzlarını silkti. “Onun için bir önemi yok.”

Megan kahkaha attı. “Muhteşem bir sese sahip annesi varken senin söylemeni mi tercih ediyor?”

Aidan yüzünde beliren ukala gülümsemesiyle, “Ne diyebilirim ki? Bütün kadınlar beni sever,” dedi.

Megan gözlerini devirip, “Yapma lütfen,” dedi.

Aidan Caroline’e bakarak o muhteşem sesiyle, “Dünyanın en tatlı, en yakışıklı ve en harika babası seninki değil mi?”

dedi. Caroline de bu soru üzerine tekmeler savurmaya başladı. “O zeki bir kız, çünkü ne kadar şanslı olduğunu biliyor.”

“Korkunçsun,” dedi Megan gülümseyerek.

Aidan, başını kızından kaldırıp Megan’a baktı. “Bu mükemmel minik prensesi almak ister misin?” dedi.

“Memnuniyetle.” Aidan ona Caroline’i verirken o da kollarını uzattı. Caroline mor elbisesi ve mor saç bandıyla bebek model gibi görünüyordu. Noah’ın sapsarı saçlarının aksine, onunkiler kestane rengiydi. Ayrıca annesinin yeşil gözlerini de almıştı. “Şanslı olduğuna katılıyorum, çünkü tıpkı annene benziyorsun,” dedi Megan.

Aidan kakhaha attı. “Evet, minik Emma, değil mi?”

“Öyle. Genç kız olduğunda hayatını cehenneme çevirecek,” diye dalga geçti Megan.

“Biliyorum. İnan bana, biliyorum.”

Caroline ona gülümseyince Megan kendini tutamayıp içini çekti. “Beni çok kötü etkiliyorsun. Senin yüzünden bir daha bebek sahibi olmayı düşünüyorum.”

“Bu kötü bir şey mi?” diye sordu Aidan.

“Hayır, sadece...”

“Sadece ne?”

“Denemelere başlamadan önce Pesh’ten bana bir yıl süre tanımasını istedim. Onun şu an hazır olduğunu biliyorum, ama onunla zaman geçirmek istiyorum. Biliyorsun işte, sadece ikimiz.”

“Anlıyorum.”

“Onu kucağıma alınca...” Megan başını iki yana salladı. “Çok kötüsün, Caroline.”

Aidan kahkaha attı. “Bir de bana sor. Onu ya da Noah’ı ne zaman kucağıma alsam, büyüdüklerinde bebeklik hallerini özleyeceğimi fark ediyorum. Sanki daha da çocuğumuz olsa iyi olurmuş gibi geliyor.”

“Ufukta vazektomi yok mu?”

Pesh güldü. “Henüz değil. Ama vazgeçmiş de değilim. Sen ve bebekler söz konusu olunca, doğru zamanı ancak sen bilebilirsin. Pesh’ten de daha sabırlı ve anlayışlı birini bilmiyorum.”

“Bu doğru,” diye mırıldandı Megan.

Mason kapıda belirdi. “Anneciğim. Donduyma istiyorum!”

Megan kahkaha attı. “Tamam, ben de seni kötü etkileyeyim,” dedi Caroline’i Aidan’a geri verirken. Sonra Mason’ı elinden tutup odadan çıkıttı.

“Babam önce donduyma yiyebileceğimi söyledi.”

“Öyle mi dedi?” Megan, o an aklından Pesh’i boğmak geçerken.

“Hı hı. Çünkü bugün benim evlat edinilme günüm.”

Pesh’le göz göze gelince kaşlarını kaldırdı. Pesh’in bir anda yüzü kızardı. “Onu şimdiden şımartmaya başladın, değil mi?” diye sordu alçak sesle.

“Elimde değil. Bugün özel bir gün.”

“Hı hı, bu özel gün aşırı şekerden bütün gece ayakta olmak durumunda kalırsak onunla sen ilgilenirsin.”

Pesh güldü. “İlgilenirim. Söz veriyorum.”

Megan uzanıp onu öptü. “Çok tatlısın. Disiplin konu-

sunda belli ki hep beni kötü polis yapacaksın.”

“Ama beni yine de seviyorsun, değil mi?” diye mırıldandı onun dudaklarına karşı.

“Hem de aile olma denemelerine başlamayı düşünecek kadar çok.”

Bu yanıt üzerine Pesh’in gözleri yuvalarından fırladı. Birkaç dakika konuşamadı. “Bunu yapmanın benim için anlamı çok büyük, ama içten içe gerçekte neler hissettiğini biliyorum. O yüzden, senin doğum kontrol hapı almanı on ay daha sabırla bekleyeceğim.”

“Anlaştık,” diye cevap verdi Megan, ardından da onu tekrar öptü.

Sonsöz

Pesh son hastasıyla da işini bitirdikten sonra muayene odasından neredeyse koşarak çıktı. Doktorlar odasına girdi ve hiçbir yere takılmamak için başını neredeyse yerden kaldırmadı. Kimse onun fikrini sormasın ya da başka bir hasta için mesaisini uzatmasını istemesin diye bir an önce çıkıp gitmek istiyordu. Eşyalarını topladıktan sonra otoparka doğru yürümeye başladı.

“Doktor Nadeen!” diye seslendi Kristi.

İçten içe homurdandı. “Evet?” diye sordu dönüp.

“Gitmiyorsunuz, değil mi?” diye sordu.

Yenilmiş bir ifadeyle soluk verdi. “Gitmeyi planlıyordum. Biri yerine bakmamı mı istiyor?”

Kristi ona göz kırptı. “Yakalandığınızı sandınız bir an, değil mi?”

Rahatlayıp bir kakhaha patlattı. “Sandım gerçekten.”

Kristi gülümsedi. “Megan için bir şey vereceğim.”

“Kristi, gerçekten de artık bizim için bir şey yapmana gerek yok.”

Kristi boş ver dercesine elini savurdu ve ona pembe bir hediye çantası verdi. “Bunu yapmak istedim.”

Pesh çantanın içine bakıp gülümsedi ve ardından Kristi’ye sarıldı. “Teşekkür ederim. Eminim çok sevecektir.”

“Onu burada çok özlediğimizi söyle.”

“Söylerim.”

Kristi, Pesh’in sırtını sıvazladı. “Şimdi eve, kızlara dön.”

Pesh başını salladı ve hızla kapıdan çıktı. Bugün doğum izninden sonraki ilk günü ve o korkunç yoğun günlerinden biriydi. Jaguar’ının koltuğuna oturduğunda, sabah Megan’ı evde bırakıp işe gelirken gözlerinin nasıl dolduğunu düşünüp utandı. Bu hayatının en uzun mesaisi gibi gelmişti. Asla bitmeyecekmiş ve eve gidemeyecekmiş gibi geliyordu.

Şimdi bile, eve on dakikalık yolu olmasına rağmen yol sonsuzluk gibi geliyordu. Tedirginlikle parmaklarını direksiyona vurup duruyordu. Sürekli arayıp mesaj atarak Megan’ı da sıkmak istemiyordu, ama onuncu, “Nasılsınız bakalım?” mesajından sonra Megan’ın cevabı işine odaklanması olmuştu.

Bu yüzden eve dönmekte olduğunu ona haber vermedi. Kapının önüne geldiğinde Emma’nın cipini gördü. Megan’ı o yokken yalnız kalmadığını gördüğüne sevindi. Garaj kapısından mutfığa girdiğinde Emma ocağın başındaydı. “Merhaba,” dedi neşyle.

Emma dönüp ona gülümseyerek baktı. “Sana da merhaba.”

“Kızlar nasıl?”

“İyi. Günün çoğunu uyuyarak geçirdiler.”

Pesh başını salladı. Evin ne kadar sessiz olduğunu fark edince, “Mason nerede?” diye sordu.

“Patrick bir süre önce gelip Noah ve Caroline’le birlikte onu aldı.” Pesh’e bakıp başını salladı. “Akşam yemeklerini berbat etmeyeceği konusunda bana yemin etmiş olsa da şu an dondurma yediklerine eminim.”

Pesh oğlunun adı geçince gülümsedi. Mason’ın biyolojik babası olmamasına rağmen, onu kendi çocuğuymuş gibi seviyordu. Onu evlat edinebildiği andan itibaren, onunla arasında eskisinden de güçlü bir bağ hissetmişti, özellikle de kreş defterinde “Mason Nadeen” adını görünce.

Baba olmayı her şeyden çok istemişti. Bunu çok uzun süre beklemek zorunda kalmıştı, çok istediği için de daha tatlı geliyordu. Mason beysbol sevdiği için Pesh opera yerine Braves için sezonluk bilet almıştı. Pesh’in sporla hiçbir ilgisi olmamasına rağmen, Mason’ın Küçükler Ligi’nde koça yardımcı olmak için kaydolmuştu. Mason her “baba” deyişinde içi Megan’ın “seni seviyorum” dediği anki kadar ısınıyordu.

Pesh ocaktaki yemeklere baktı. “İşe döndüğüm ilk gün gelip Megan’la ilgilenmen çok nazik bir davranış. Ama yemek yapmana gerek yoktu gerçekten.”

“Benim için zevk. Ayrıca, bu bir taşla iki kuş oldu, aynı

anda hem bizimkileri hem de sizinkileri doyurabiliyorum. Aidan işten çıkıp buraya gelecek.”

“Güzel. Onu özlemiştim.”

Gözleri oturma odasına gidince Emma kahkaha attı. “Git haydi. Burada benimle kalmana gerek yok. Kızları görmek istediğini biliyorum.”

Gülümsedi. “Teşekkür ederim. Onları bugün çok özledim.” Emma’nın yanağına bir öpücük kondurup oturma odasına geçti. Megan’ı pembe park yatağın yanındaki kanepeye uyurken bulunca, göğsü mutluluk ve gururdan patlayacak gibi oldu. Park yatağın yanına geçip siyah saçlı kızlarına baktı.

Baba olmayı bu kadar bekledikten sonra, ikizleri olacağını öğrendiğinde çifte mutluluk yaşamıştı. Aidan ailesinden gelen ikiz korkusunun kendisini geçip Megan’da çıktığını iddia etse de bu doğru değildi. Kızları tek yumurta ikiziydi ve bunun o kocakarı masallarıyla hiç ilgisi yoktu. İkisi birbirlerine o kadar benziyordu ki Megan onları ayırt etmek için ayaklarına farklı renkte çoraplar giydiriyordu.

Megan, Mason’ın arkasından iki bebeğe bakmak konusunda ürkmüş olsa da Pesh çok heyecanlanmıştı. Hamileliğin ve doğumun her anı onun için çok özeldi. Şükür ki erken doğum iznine ayrılıp istirahat edebileceği söylenmesine rağmen Megan’m sağlığı yerindeydi. Staj dönemi bittikten sonra Wellstar’ın acil servisinden iş teklifi almıştı ve bazen aynı mesai saatlerine denk geliyorlardı. Kızlar doğmaları gerekenden sadece iki hafta önce önce doğmuşlardı ve ikisi

de sağlıklı ve iki buçuk kilolardı. Altı hafta sonra serpilmişler ve onun hayatının en büyük neşesi olmuşlardı.

Hevesle emziğini emen Maya'nın kocaman gözleri etrafa bakıyordu. Gerinip kollarını iki yana açtı. Eğer dikkat etmezse kız kardeşine vuracaktı. Sara mışıl mışıl uyurken Pesh eğilip Maya'yı kucağına aldı. Onu yanağından öpüp göğsüne yatırdı. Onun minik yüzüne bakarken içinden taşan sevgiye engel olamıyordu. Onca yıl çektiği çile ve yürek sızısından sonra, böyle anlarda artık kendini tamamlanmış hissediyordu. Kalbi dopdoluydu ve şükrediyordu.

Kızları olacağın öğrendiklerinde o ve Megan onların melez miraslarını yaşatmak için hem Hint hem de İrlandalı ismi vermeye karar vermişti. Hindistan'da prenses ve şerefli anlamlarına gelen Maya'yı Emma'yı yüceltmek için onun ikinci adı olan Katherine'le birlikte verdiler. Emma olmasaydı o ve Megan asla tanışamazdı. "Ruh" anlamına gelen Sara ise annesinin gerçek adı Margaret ile birlikte konuldu.

Megan'ın hafif hafif horultusu üzerine gülümsedi. "Bugün annenizi tükettiniz mi?" diye sordu Maya'ya. Maya cevap verecekmiş gibi minik ağzını açtı. "Haydi, onu uyandıralım."

Megan'ın uzun, sarı saç tellerini yüzünden çekip yanağına bir öpücük kondurdu. Megan gözkapaklarını kırpıştırarak açtı. "Merhaba," dedi yorgun bir gülümsemeyle.

"Merhaba, aşkım," diye cevap verdi Pesh.

"İşte ilk günün nasıldı?" diye sordu başının üzerinden kollarını uzatıp gerinirken.

Pesh yüzünü ekşitti. “Sen ve kızlar olmadan berbat.”

Megan gülümsedi. “Biz de seni özledik.” Çenesiyle Maya’yı işaret etti. “Sen gittikten sonra aralıksız yarım saat ağladı. Sanırım tam bir babasımın kızı.”

“Gerçekten mi?” diye sordu Maya’ya bakıp. Megan’ın sözleri üzerine elinde olmadan içi sıcacık oldu. Daha altı haftalık olmalarına rağmen, kızları farklı karakterler ve özellikler gösteriyordu. Maya meraklı ve neler olup bittiğini görmek için uykuya direnen bir çocuktur. Pesh genelde Sara’yı kucağına almak durumunda kalıyordu, çünkü megan tüm enerjisini Maya’yı uyutmaya harcıyordu. Öte yandan Sara ise hep iyi huylu ve kucak seven bir çocuktur. Muhtemelen o Pesh’in sakın mizacını, Maya ise annesininkini almıştı.

Maya meraklı gözlerle ona bakıyordu. “Beni özledin mi, küçük prensesim?” Maya’nın yüzünde bir gülümseme belirdi.

“Aman Tanrım, sana güldü!” diye bağırdı Megan.

“Ama bebekler daha bu kadarlıkken gülücüğe tepki vermez. Gaz filandır,” diye karşı çıktı Pesh.

Megan diziyle onun bacağına dürttü. “Bariz şekilde sana güldü, Pesh.” Kanepeden kalktı ve Maya’nın yanağını okşadı. “Babana gülümsedin, değil mi?”

Maya gözlerini babasından ayırmadan bir kez daha güldü ve yumruğunu salladı. Bunun üzerine Pesh’in gözleri doldu. Yaşlar gitsin diye gözlerini kırptırdı. Megan’ın yanında bu kadar duygusal davranmak istemiyordu. Ama Megan, “Ah bebeğim,” dediğinde yakalandığını biliyordu.

Megan kolunu onun beline doladı, sarıldı. “Kızların söz konusu olunca böyle gözlerin dolduğunda sana olan aşkım daha da katlanıyor, biliyor musun?”

Pesh şaşkınlıkla ona baktı. “Gerçekten mi?”

“Hı hı.” Onu öptü. “Davis’ten sonra çocuklarım için tek istediğim onları seven ve onlara hayranlık duyan bir babaları olmasıydı.” Gülümsedi. “Sen bu rüyayı her gün gerçek kılıyorsun.”

Pesh dudaklarını onunkilere götürdü. Dudaklarıyla tüm hislerini ona geçirmek ister gibiydi, ona duyduğu yoğun aşk içinden taşıyordu. “Seni seviyorum,” diye mırıldandı dudaklarındayken.

“Ben de seni seviyorum.”

Pesh onu tekrar öpmek istediği sırada mutfaktan bir gürültü geldi ve ayrıldılar. Megan onun yanağını okşadı, ardından da Maya’yı başından öptü. Ardından çenesiyle mutfak işaret etti, Pesh de onun peşinden gitti. Patrick yanında bütün çocuklarla arka kapıdan içeri girdi.

“Biz döndük!” diye bağırdı Mason mutfakta koşarak. Üç yaşındaki Noah ve iki yaşındaki kardeşi Caroline annelerinin arkasına geçtiler. Vücutları sonsuz bir enerjiyle hareket halindeyken sürekli Emma’ya bir şeyler söylüyorlardı.

Pesh, Emma’nın ellerini kalçasına götürüp elindeki kaşığı şakayla Patrick’e doğru sallayışını izledi. “Onlara dondurma verdin, değil mi?”

Patrick omuzlarını silkti. “Ben büyükbabayım. Onları şımartmam gerek.”

Emma gözlerini devirdi. “Evet, sonra da disipline girsinler diye bana getirdin.”

“Anne, acıktım!” dedi Caroline, ayaklarını yere vurup. İki tane kuyruk yapılmış kestane rengi saçları ve kararlılıkla kısılmış yeşil gözleriyle adeta annesiydi. Ama ifadesi tamamen Aidan’dı.

“Caroline Fitzgerald, bir külah dondurma yemişsin ve hiçbir şey olmamış gibi davranıyorsun. İstedığımız şeyi almak için ayaklarımızı yere vurmuyoruz.”

Bir süre düşündü, sonra, “Nüffen anne, acıktım,” dedi.

Emma güldü. “Gidip ellerinizi yıkayın ve masaya oturun.”

“Haydi, çocuklar,” dedi Mason. Neredeyse dört buçuk yaşına gelmiş olan Mason küçük kuzenlerini koruyup kolluyordu. Noah ve Caroline banyoya doğru onun peşinden gitti.

Pesh, Maya’yı kucağından tutup ocağın başındaki Emma’nın yanına geldi. “Bu şey çok güzel kokuyor.”

“Teşekkür ederim. Megan’ın en sevdiği tavuk güveç. Bir de brokoli ve peynir güveç var, taze fasulye, bir de kenarları Mason’ın sevdiği gibi çıtır, mısır ekmeği var.” Yüzündeki gülümseme yerini asık surata bıraktı. “Üzgünüm, Hint yemeği değil.”

Pesh güldü. “Yıllar önce hiç hoşuna gitmediğini düşünürsek hiç şaşırmadım.”

Patrick de hemfikir gibi başını salladı. “Bize ziyafet hazırlamışsın.”

Emma gülümsedi. “Benim için zevkti.”

“İyi misin sen?” diye sordu, onun büyümekte olan karnını işaret edip.

Emma cevap vermeden önce sevgiyle karnını okşadı. “Sanırım bütün hamilelikler içinde kendimi en iyi hissettiğim bu oldu. Biri üç, biri iki yaşında iki çocukla çok zor olur sanıyordum, ama kendimi gayet iyi hissediyorum.”

Patrick’in yüzü güldü. “Ailemizin adını taşıyacak bir erkek torunum daha olacağını duyduğuma ne kadar sevindiğimi anlatamam.” Göz kırpıp, “Ona İrlandalı adı vereceğinizi söylemiyorum bile,” diye ekledi.

Aidan ve Emma, üçüncü ve son çocuklarının cinsiyetini önceki hafta öğrenmişti. İki tane İrlandalı ismi birden koyup ona Connor Lian demeye karar vermişlerdi. Emma’nın en yakın arkadaşı Connor kendi adını duyunca çok heyecanlanmış olsa da ona aynı zamanda bebek Connor denmesini istiyordu. Sonunda dört buçuk aylık olunca Liam Fitzgerald’da karar kılındı.

“Aidan hâlâ iyi mi?” diye sordu Pesh.

Emma cevap vermek için ağzını açmıştı ki Aidan tam o anda içeri girdi. “Ben ve doğmayacak çocuğum gayet iyiyiz,” diye cevap verdi gülümseyerek. Bir hafta önce vazektomi için lazer operasyonu geçirmişti. Caroline sürpriz olsa da Liam değildi. Emma otuz dört oluyordu ve hâlâ gençlerken son çocuğu da yapmaya karar vermişlerdi. Emma hamileyken hamile kalmak gibi bir endişeleri olmadığından, Aidan vazektomi için en uygun zaman olduğuna karar vermişti.

“Babacığım!” diye bağırdı Caroline, köşeden koşarak gelirken. Aidan’ın gülümsemesi kızım kollarına alınca iyice arttı.

“Merhaba, tatlı şey.”

Babasını iki yanağından öpüp sonra yere inmek istedi. Noah da ona koştu ve Noah’ın bütün gün ona bebekler konusunda yardım ettiği düşüncesiyle onu biraz daha fazla kucağından tuttu. Oturma odasından gelen ağlama sesiyle Pesh dikkatini Aidan ve Emma’dan alıp oraya yöneltti.

Megan park yatağa eğilip Sara’yı aldı. “Ay, ne oldu, tatlım?” dedi Sara’yı kollarına alırken. Megan onu öne arkaya sallarken Sara ağlamaya devam edince Maya da yüzünü buruşturdu. “Acıkmış olmalısın.”

Pesh kızların ağlamalarını bastırıp, “Ben biberonlarımı getiriyorum,” diye seslendi.

“Teşekkür ederim.”

Emma, Patrick ve Aidan’la birlikte çocukları yemek masasında toplarken Pesh de mamayı ısıtıyordu. İki biberonu da hazırladıktan sonra alıp yemek odasına geçti. Megan çoktan Mason’la birlikte oturmuş, Sara’yı sakinleştirmeye çalışıyordu. Kendi de oturmadan önce bir biberonu Megan’a verdi. Maya daha biberon ağzına dokunur dokunmaz mamayı emmeye başladı.

Aidan tabağına tavuk güveç koyarken Patrick ona hoşnutsuz gözlerle baktı. Aidan içini çekip servis kaşığını bıraktı. “Senin evinde olmasak bile şükür duası yapacak mısın, baba?”

“Neden olmasın, yapacağım tabii. Bu çocukların öğrenmesi için de iyi,” diye cevap verdi, Noah ve Caroline’i, ardından da Mason’ı gösterip.

“Buna Pesh ya da Megan karar vermeli,” diye homurdandı.

Pesh boşta olan elini kaldırdı. “Bence uygun. Gerçekten, hiç sorun değil.”

Aidan, “Sen sus,” dedi sessizce, sonra da gülümsedi. Pesh ise Aidan’ın bu antikalığına sadece başını iki yana sallamakla yetindi. “O zaman şükredelim,” dedi Patrick.

Maya hâlâ biberonundan uzun uzun yudumlar çekerken, Pesh başını eğdi. Patrick şükür duasını ederken Pesh de içten içe şükretti. Üç yıl önce yemek odası bomboştı. Çoğunlukla ya eve gelirken bir şeyler alıyordu ya da verdiği önceki siparişlerden kalanları yiyordu. Ama şimdi, yanı başında kendisini seven, her geçen gün tekrar tekrar âşık olduğu güzel bir eşi vardı. Karşısında sağlıklı güçlü bir oğlu, kendisinin ve karısının kollarında yaşayacakları geleceği görmeyi merakla beklediği kızları vardı. İyi arkadaşlarının ve ailesinin sevgisi, desteği onunlaydı. Sonuçta, pek çok haliyle gerçek aşk, insanın gerçekten umut ettiği ve tutunduğu şeydeydi.

Her nefesimde SEN VARSIN

Gerçek aşk, insanın umut
ettiklerindedir.

Megan, eski sevgilisi onu hamile bırakıp terk ettikten sonra, erkeklerden uzak durmaya yemin etmiştir. Henüz uzun süreli bir ilişkiye hazır olmadığından, gelip geçici gönül eğlendirmeler peşindedir. Pesh'le karşılaştığındaysa aradığı ilişkiyi bulduğunu düşünür, çünkü bu dul adamın ihtiyacı olan tek şey, hoş bir kadınla iyi vakit geçirmektir.

Fakat işler Megan'ın planladığı gibi gitmez çünkü Pesh, Megan'ı görür görmez vurulur ve onu tanıdıkça, bu kadının hoppa görünüşünün altında bambaşka güzellikler olduğunu fark eder. Aralarındaki ilişki, kim daha önce pes edecek diye bekledikleri ya da istediklerinden fazlasına ikna oldukları, seksi bir kovalamacaya dönüşür.

